

CBAX 103+4a
Presbyterian College,

MONTREAL.

LIBRARY.

Presented by

Alexander H.

Cross of all the Russians

APPENDIX

CODICUM CELEBERRIMORUM

SINAITICI VATICANI ALEXANDRINI.

ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΥ
ΚΕΝΑΙ ΛΥΣΙΜΑΧΟΝ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΤΩ
ΕΝΙ ΕΡΟΥΣ ΑΛΛΗΜ

ΕΣΘΗΡ

ΑΝΤΕΒΛΗΘΗΝ ΠΡΟΣ ΠΑΛΑΙΩ
ΤΑ ΤΟΝ ΛΙΑΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ
ΔΕ ΔΙΟΡΘΩΜΕΝΟΝ ΧΕΙΡΙ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΠΑΜ
ΦΙΛΟΥ· ΠΡΟΣ ΔΕ ΤΩΤΕ ΕΛΕΙ
ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΑΛΑΙΩΤΑΤΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΥ Ο ΠΕΡ ΑΡΧΗΝ ΜΕΝ
ΕΙΧΕΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ
ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ· ΕΙΣ ΔΕ
ΤΗΣ ΕΣΘΗΡ ΕΛΗΓΕΝ ΤΟΙ
ΑΥΤΗΤΙΣ ΕΝ ΠΛΑΤΕΙ ΔΙΟ
ΧΕΙΡΟΣ ΥΠΟΣΗΜΙΩΣΙΣ ΤΟΥ
ΑΥΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΥΠΕΚΕΚΕΤΟ
ΕΧΟΥΣ ΑΟΥΤΩΣ :

ΜΕΤΕΛΗΜΦΘΗ ΚΑΙ ΔΙΟΡ
ΘΩΘΗΝ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΞ ΑΠΛΑ
ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ ΥΠ ΑΥΤΟΥ ΔΙ
ΟΡΘΩΜΕΝΑ· ΑΝΤΩΝ ΜΙΝΟΣ
ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ ΑΝΤΕΒΑΛΕΤ
ΠΑΜΦΙΛΟΣ ΔΙΟΡΘΩΣΑΤΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΕΝ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ·
ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥ ΘΥΠΟΛΛΗ
ΚΑΙ ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΠΛΑΤΥΣΜΟ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΓΕΜΗ ΒΑΡΥΣ ΕΙΠΕΙ
ΤΟΥΤΩ ΤΩ ΑΝΤΙΓΡΑΦΩ
ΠΑΡΑ ΠΛΗΣΙΩΝ ΕΥΡΕΙΝ
ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΟΥ ΡΑ ΔΙΟΝ

ΑΥΤΟΣ ΕΝΙ ΑΥΤΩΣ ΕΝΝΕΑ
ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΒΟΥΧΟ
ΔΟΝΟΣ ΟΡ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΒΥΛΟΝΟΣ
ΗΛΘΕΝ

ΕΤΗΜΕ
ΓΑΛΗ
ΣΟΥ ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΧΕΙ
ΡΙ ΣΟΥ ΤΗ ΚΡΑΤΑΙΑ
ΜΗ ΔΗ ΚΕ ΜΗ ΑΠΟ ΣΤΡΕΨΗΣ ΤΟ ΠΡΟ
ΣΩΤΗΡΙΟΝ
ΣΟΥ

Β Δ Α Λ Α Ι Σ Α Ι Σ Γ Ε Λ Ι Α Σ Κ
Γ Α Μ Α Ρ Ι Α Ε Υ Π Ε

ΜΙΣΘΟΣ ΟΥ ΛΟΓΙΖΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΧΑΡΙΝ ΑΛΛΑ ΚΑΤΑ
ΦΕΙΛΗΜΑΤΩ ΔΕ ΜΗ

ΚΑΛΥΜΜΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΚΑΡ
ΔΙΑΝ ΑΥΤΩΝ ΚΕΙΤΑΙ ΗΝΙ
ΚΑΛΑΝ ΕΠΙ ΣΤΡΕΨΗ ΠΡΟΣ
ΚΗ ΠΕΡΙ ΕΡΕΙΤΛΙ ΤΟ ΚΑ

Γ Ω Π Α Ι Ο Υ Σ

Ι Υ Δ Ι Α Θ Ε Λ Η Μ Α Τ Ο Σ Θ Υ
Τ Ο Ι Σ Α Γ Ι Ο Ι Σ Τ Ο Ι Σ Ο Υ Σ Ι Η

ΔΕ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΑ ΔΕ ΠΟΙ
ΗΣΕΝ ΟΙΣ ΑΤΙΝΑ ΕΞ ΑΝ ΓΡΑ
ΦΗΤΑΙ ΚΑΘΕΝ ΟΥ Δ ΑΥΤ
ΟΙ ΜΑΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΧΩ
ΡΗΣΕΙΝ ΤΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΑ
ΒΙΒΛΙΑ :

Κ Α Τ Α

Ι Φ Α Ν Η Ν

ΡΩ Μ Ε Ι
Π Ρ Η Σ Θ
Κ Ο Ι Λ Ι Α
Π Ε Σ Ε Ι Τ Ι
Α Υ Τ Η Σ Κ
Α Ρ Α Ν Τ Ω
Ε Α Ν Δ Ε Ν
Θ Η Η Γ Υ Ν Η Κ Α
Ρ Α Η Κ Α Ι Λ Α Θ Α
Λ Θ Ω Θ Ε Σ Τ Α Ι Κ
Σ Π Ε Ρ Μ Α Τ Ι Ε Ι Σ Π Ε
Ο Υ Τ Ο Σ Ο Ν Ο Μ Ο Σ
Τ Η Σ Ζ Η Λ Ο Τ Υ Π Ι Α
Ω Π Α Ρ Α Ι Η Γ Υ Ν Η
Υ Π Α Ν Δ
Μ Ι Α Ν Θ Ι Ν Ο Ρ Ω
Ε Ξ Ω Α Ν Ε Π
Θ Η Ε Π Α Υ Τ Ο Ν
Ζ Η Λ Ω Σ Ε Ω Σ Κ Α Ι
Ζ Η Λ Ω Σ Η Τ Η Ν Γ Υ
Ν Α Ι Κ Α Α Υ Τ Ο Υ Ε Ν Α

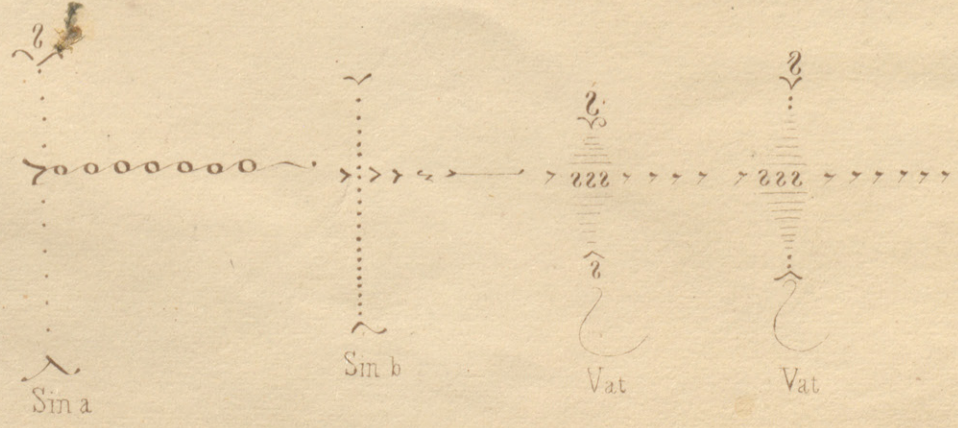
Σ α υ τ ω

Al a ΔΙΟΥ ΠΑΚΟΥΣΩ ΜΕΝ ΤΗ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙ
ΚΑΙ ΕΝ ΔΟΣΩ ΒΟΥΛΗΣΙΑΥ ΤΟΥ· ΚΑΙ ΙΚΕ
ΤΑΙ ΓΕΝΟΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΙΟΥΣ· ΚΑΙ ΤΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΠΕΣΩΜΕ
ΚΑΙ ΕΠΙ ΣΤΡΕΨΩ Η ΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΟΙΚΤΕΡ

Al b ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ· ΚΑΙ ΕΠΙ
ΤΟΤΕ ΡΗΜΑΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ

Al c ΦΑΝΟΥ ΓΕΝΩΜΕΘΑ
ΕΙΔΕΝ ΑΙ ΗΜΑΣ ΔΕΙΟΤΙ ΤΟΝ ΦΟΡ

Al d ΜΑ ΘΗ ΜΕ ΤΟ
Ω Σ Μ Τ Α Υ Ο Λ Γ Π Ρ Ο
Ρ Α Ν Ε Λ Λ Α Κ Α

APPENDIX

CODICUM CELEBERRIMORUM

SINAITICI VATICANI ALEXANDRINI.

CUM IMITATIONE IPSORUM ANTIQUA MANU SCRIPTORUM

NUNC PRIMUM

EDIDIT

AENOTH. FRID. CONSTANTIN. TISCHENDORF,

THEOL. ET PHILOS. DR. PALAEOGR. BIBLIC. ITEMQUE THEOL. IN UNIV. LIPSIENS. PROF. P. O. LEGUM DR. HONORAR. CANTABRIG. ET IURIS CIVIL. DR. HONORAR. OXONIENS. REGI SAXON. A CONSILII AULIC. INTIMIS ORDINUM IMPP. RUSS. S. STANISL. SUPREMIS INSIGNIBUS ET S. ANNAE CLASSE II. CUM CORONA IMP. DECORATUS ORDD. REGII SAXON. ALBERT. IMP. AUSTR. FRANC. IOS. ET MAGNID. BADENS. LEON. ZARING. PRAEFECTUS ORDD. REGIOR. BORUSS. CORON. CLASS. II. ET AQUIL. RUBR. CL. III. EQVES REGII GRAEC. SALV. CENTURIO IMP. FRANC. LEGION. HONOR. REG. BAVAR. S. MICH. CL. I. REG. SUEC. DE STELL. POLAR. REG. ITALIC. SS. MAUR. ET LAZAR. MAGNID. VIMAR. FALC. ALB. CL. I. DUC. PARM. S. LUDOV. EQVES REGIAE SOCIETATIS LITERAR. LONDIN. BIBLIOTHECAE CAESAR. PUBL. PETROPOLIT. ET INSTITUTI AEGYPT. SOC. HONORAR. REGIAE SOCIETATIS SCIENTIAR. UPSAL. SOC. EXTER. SOCIETATUM HAGAN. PRO VINDIC. RELIG. CHRIST. ET ORIENTAL. AMERICAN. SOC. AB EPIST. HISTOR. THEOL. LIPS. ET ORIENT. GERM. SOC. ORD.

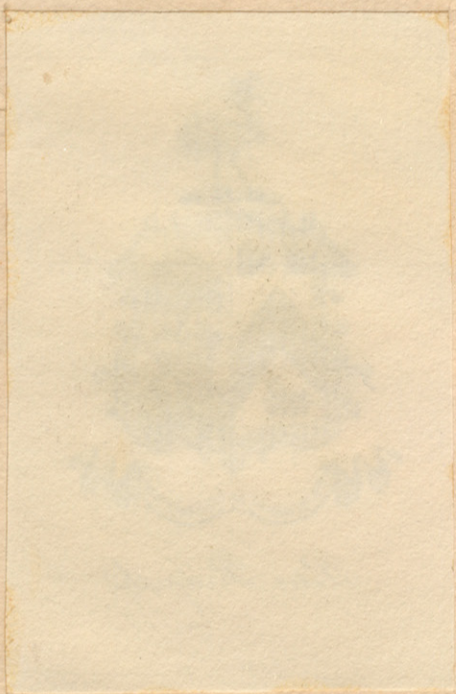
LIPSIAE

GIESECKE ET DEVRIENT.

MDCCLXVII.

Peter Redpath

ΤΩ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΩ ΣΙΝΑΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩ

ΚΥΡΙΑΛΩ

ΤΩ ΕΥΓΕΝΕΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΩ

ΕΣΘΛΗΝ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΧΟΝΤΙ ΠΡΟΝΟΙΑΝ

ΚΑΙ ΠΑΣΗ ΤΗ ΣΕΒΑΣΜΙΑ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΙ

ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

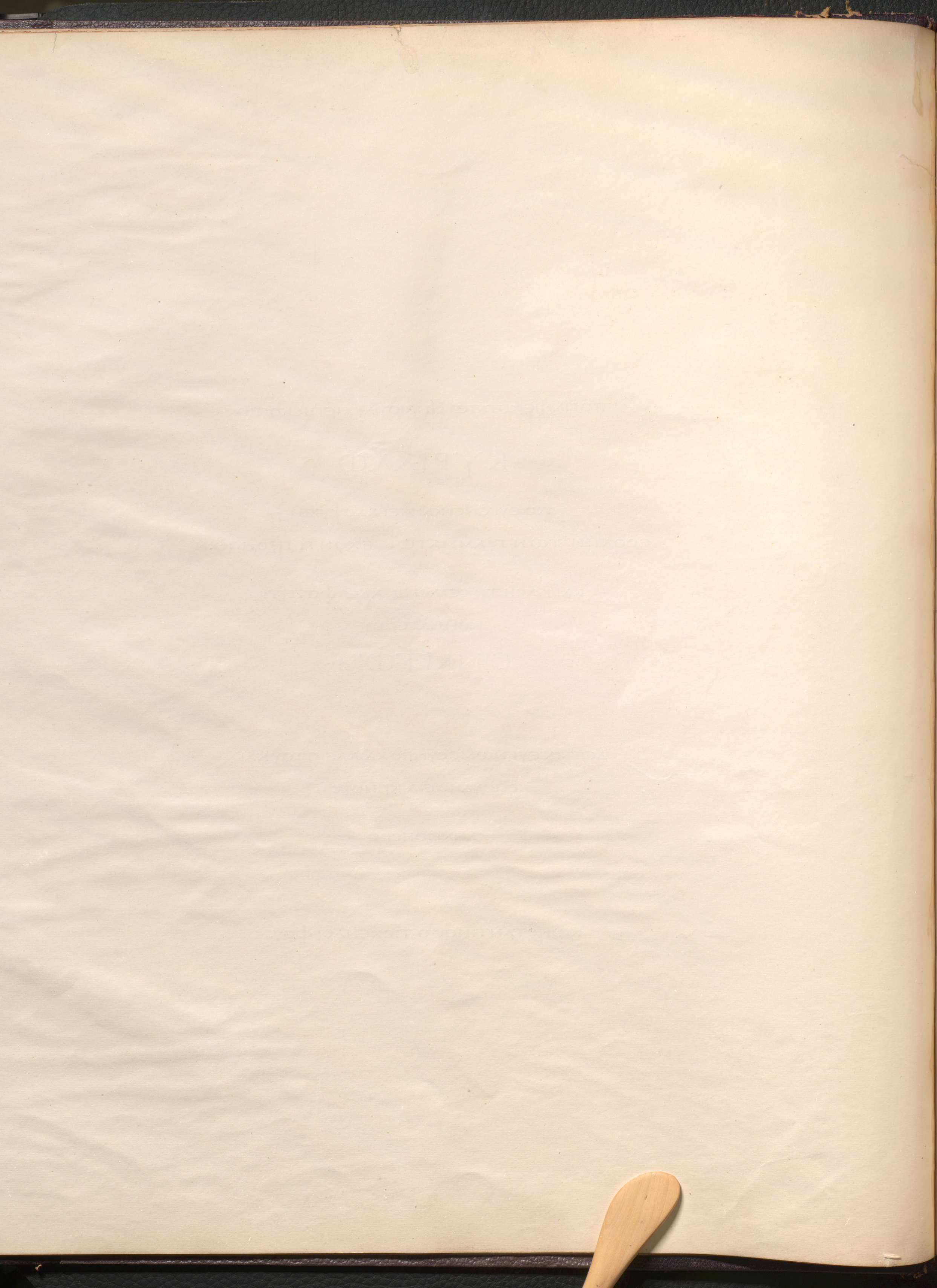
ΣΙΝΑΙΤΩΝ

ΔΕΙΓΜΑ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ ΑΔΙΑΛΕΙΠΤΟΥ ΚΑΙ

ΣΠΟΥΔΗΣ ΕΙΛΙΚΡΙΝΟΥΣ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο ΤΙΣΧΕΝΔΟΡΦΟΥ.

PROLEGOMENA.

Quae hoc volumine comprehendimus, ex tribus Bibliorum codicibus antiquissimis desumpta sunt. Sunt enim Sinaitici codicis fragmenta duo, Vaticani paginae selectae viginti, Alexandrini folia extrema undecim. Et Sinaitica quidem nunc primum eduntur. Vaticana nunc primum accurate et ad similitudinem ipsius codicis exscripta sunt, atque ita sunt comparata ut, quod nondum factum est, rationes eius libri palaeographicas ante oculos ponant. Quae denique ex nobilissimo Musei Britannici thesauro hausimus, supplent editiones codicis Alexandrini a Woidio et Babero pridem institutas, ac nunc demum epistulas Clementis Romani ita exhibent ut dudum flagitabant quum harum litterarum gravitas, tum misera foliorum conditio, quibus solis tam venerabile antiquitatis Christianae monumentum ad haec tempora pervenit. Multa enim de textu prioris potissimum epistulae recte iudicari constituive nequeunt nisi quae marginibus laesis vel excissis perierint accurate doceatur.

Iam vero dicendum de singulis.

Sinaitica fragmenta a Porfirio Uspenskio nunc episcopo in monasterio S. Catharinae in perscrutandis librorum scriptorum tegumentis inventa mihi, qua est erga me benevolentia, anno 1862 absoluta iam thesauri Sinaitici editione Petropoli ad utendum tradita sunt. Sunt autem segmenta tria, quorum duo altera unius eiusdemque folii exteriora latera olim effecisse facile cognovimus, quemadmodum in editione ante oculos positum est. Quod segmentorum par ex libri Numerorum capitibus quinto sexto septimo decerptum est; iis vero marginibus qui in ipsas tegumenti compages inciderunt scriptura squalore paene tecta et exstincta est. Tertium ex maiore totius folii, quod Genesis capita 23 et 24 continebat, constat parte. Huius fragmenti membrana madore varie contracta, scriptura maximopere vitiata lectuque passim perdifficilis est.

Probant haec duo sive tria fragmenta Sinaitica, quibus adiungendum est quartum, volumine altero novae Monumentorum sacrorum collectionis anno 1857 a nobis editum (vide post in commentario) non modo codicem pretiosissimum ex multis saeculis in possessione monasterii S. Catharinae fuisse, sed etiam dudum iam magna ex parte destructum atque discerptum esse. Quam in contemptionem ex quo tempore venerit, etsi certo definiri nequeat, tamen dubium non est quin quae nunc feliciter ex obsoletis librorum scriptorum tegumentis protracta sunt, pluribus saeculis abhinc ad glutinatoris usum transierint. Placuit autem in codice destruendo vel, quod illiteratis olim monachis magis videbatur, ad novos usus convertendo ita progredi, ut ab exterioribus libri foliis, ab initio et ad finem positis, operis calamitosi initium fieret. Hinc perierunt, exceptis paucissimis fragmentis nostris, omnes Pentateuchi libri cum iis qui proxime sequebantur, item ea quibus Novum Testamentum exhibat i. e. quae post Barnabae epistolam et primum Pastoris quaternionem scripta erant. Nec tamen hac in re tanta religio adhibita est ut nihil aliter fieret, quemadmodum ex mediis prophetarum libris haud exigua membranarum pars, quae et ipsa foliis vel quaternionibus continuis constabat, evulsa est.

Ceterum fragmenta Pentateuchi nostra non ad eundem scriptorem pertinent: quam in rem conferri velim quae de variis codicibus Sinaitici scripturis et scriptoribus explicuimus in *Biblior. cod. Sinait. (1862) vol. I. Prolegg. pag. 8 sq.*, in *Nov. Test. Sinait. (1863) Prolegg. pag. XXI sq.*, in *Nov. Test. ex Sinait. cod. (1865) Prolegg. pag. XXX*. Libri enim Numerorum fragmenta scripsit prophetarum scriptor, is quem B diximus; Genesin vero totius fere Novi Testamenti scriptor qui nobis A dictus est. Quae inter utrumque differunt, in ipso textu

quemadmodum edidimus cerni licet. B enim ab A eo discedit quod formas λ λ adamat; item, quibus rebus cum D convenit, quod passim exeuntibus versibus signum γ ponit et formam λ celebrat.

In tabula huic libro addita non repraesentavimus nisi Numerorum scripturam. Usi autem sumus hac occasione ut subscriptionem libri Estherae iam in codice quem Friderici Augusti nomine diximus editam denuo exhiberemus. Licet enim illud opus cum universo textu haud male lapidi incisam praebet, tamen operae pretium esse visum est scripturam maxima illam quidem ex parte satis evanidam quam accuratissime reddere. Quod eum in finem fecimus ut prorsus appareat quantopere illa nota a scriptura ipsius codicis differat. Hanc ut medio saeculo quarto tribuendam esse iam olim confidenter diximus, ita notam de qua quaeritur non ante septimum saeculum additam esse ipsa scriptura docet. Quam ne forte praeter morem illo quo vivebat tempore notae auctor adhibuisse putetur, ea vetant quae per totos Esdrae et Estherae libros textui antiquissimo post inlata sunt. Illa enim et ipsa, quamvis duo auctores habeant, eodem scripturae uncialis genere utuntur.¹ Subscriptio vero, qua indicatur unde notae quae praecedunt fluxerint, suum rursus auctorem habet ipsasque notas sive utriusque sive alterius certe correctoris excepit demum. Septimo autem saeculo si vixit is qui exemplar nonnullorum Veteris Testamenti librorum a Pamphilo captivo recognitum *παλαιωτατον* sive ut ipse scripsit *παλαιωτατον* dixit, minime inde concludendum est ipsum codicem Sinaiticum non recte medio saeculo quarto scriptum a nobis dici, quum Pamphilus eodem saeculo ineunte martyrio defunctus sit. Illo enim tempore, saeculo septimo, etiamsi ad initium eius notas cum subscriptione referamus, codex Sinaiticus, qui etiamnum, i. e. duodecim a septimo saeculis elapsis — ut iam alibi scripsimus — maximam partem pulcherrimus est, iis certe paginis quae in firmiores membranarum partes incidunt, haud dubie satis novus videbatur. Pamphili vero exemplar ab ipsius martyris manu certissimum venerandae vetustatis indicium habebat. Neque tum quum recognoscebat Pamphilus liber ipse scriptus videtur; quum enim ad Hexapla Origenis ab Antonino confessore et a semetipso conlatum et recognitum Pamphilus dixerit,² nondum ante hos labores studia Origenis expertus esse videtur. Quum autem tertio saeculo sive ineunte sive medio sive exeunte scriberetur, pro usu temporum illorum pariter atque exemplar unde Sinaiticus liber exscriptus est³, papyro potius quam membrana constabat, unde antiquitatis species aliquot saeculis post, papyro dudum desuefacto, mirum in modum augeri debebat. Quae etsi per coniecturam dicuntur, planum tamen est, subscriptionem illam tum demum cum sententia nostra pugnaturam fuisse si ab ipso codicis auctore vel eadem certe cum illo aetate addita esset. Hac in opinione revera A. Kuenen Theologiae Professor Leidensis erat, qui primus subscriptione illa ad nos refutandos usus est.⁴ Quae enim de primo correctore, quem *διορθωτην* Graeci vocant, in Prolegg. cod. Frid. August. § 4 scripseram: „sunt in aliquot foliorum marginibus notae eadem prorsus cum ipso textu scripturae elegantia, quas eodem atque textum tempore exaratas esse probabile fit.“ „Antiquissimae illae notae⁵ et si quae alia eiusdem manus sunt“ etc., ea ad subscriptiones librorum Esdrae et Estherae spectare opinatus ille est,

¹ Expressimus etiam hanc utramque in tabula nostra, alteram c^a, alteram c^b dicentes.

² Quae scripta sunt, μετελημφθη και διορθωθη προς τα εξαπλα ωριγενουσ, mea quidem sententia ita accipi nequeunt ut significant, ex Hexaplis exemplum illud ipsum descriptum esse. Ut enim διορθωθη et παμφιλου διορθωσα, ita μετελημφθη et αντωνινου αντεβαλεν sibi invicem respondent. Aliud est quod in vetere prophetarum codice Vaticano legitur, μετελημφθη απο αντιγραφου, item μετελημφθη εκ των εξαπων. Haec enim cum μετεγραφη απο conveniunt. At quis non videt quantum ab illa dictione differat μετελημφθη και διορθωθη προς τα εξαπλα? Cf. Nov. Test. ex Sinait. cod. pag. LXII sq. Tota enim nota haec est:

αντεβληθη προς παλαιω	του αγιου μαρτυρου παμ	βιβλιου οπερ αρχην μεν
τατον λιαν αντιγραφον	φιλου· προς δε το(ω)τελει	ειχεν απο της πρωτης
δεδιορθωμενον χειρι	του αυτου παλαιωτατου	των βασιλειων· εις δε

την εσθηρ εληγεν· τοι	ορθωμενα· αντωνινουσ	παραπλησιω(ω)ν ευρειν
αυτη τις εν πλατει ιδιω(ω)	ομολογητησ αντεβαλε-	αντιγραφον ου ραδιον: —
χειροσ υποσημι(ει)ωσισ του	παμφιλου διορθωσα το	— —
αυτου μαρτυροσ υπεκειτο	τευχοσ εν τη φυλακη·	διεφωνη δε το αυτο
εχουσα ουτωσ:	δια την του θυ πολλη	παλαιωτατον βιβλιω
μετελημφθη και διορ	και χαριν και πλατυσμο.	προς τοδε το τευχουσ
θωθη προς τα εξαπλα	και ειγε μη βαρυ ειπει	εισ τα(ω)τινα κυρια ονοματα
ωριγενουσ υπ αυτου δι	τουτω το αντιγραφω	— —

³ Vide Nov. Test. ex Sinait. cod. pag. LVII sq.

⁴ Vide Algemeene Konst- en Letterbode, Leiden, 1861. Nr. 6.

⁵ His verbis mirum in modum apposuit Kuenen: „de bedoelde subscriptiones“. Nimirum non intellexerat in iis quae proxime praecedunt et Origenis et Pamphili exemplo usum tantum antiquissimae διορθωσεωσ comprobati, et eius quidem quae cum ipsa codicum scriptura coniungi solebat.

quarum scripturam ab elegantia primae scripturae immensum quantum discedere, ex tabula nostra cuius apparet. Errore vero patefacto, quo quidem nihil evidentius esse potest, iisdem subscriptionibus¹ ad mentes perturbandas abuti inane prorsus ac frustra nec nisi iis dignum est, quos ipsorum inopia non pudet sed delectat.

Praeterea in eadem tabula exempla duo eius scripturae addidimus, qua utebatur qui nono ut videtur saeculo in mollioribus membranarum partibus multarum paginarum scripturam, ductibus evanidis novum atramentum inducens, instauravit. Eiusmodi paginas per Esaiae et Hieremiae libros frequentissimas codex Frid. August. exhibet folio 20 recto, 22 recto, 27 verso, 31 verso, 32 recto, 35 verso unde alterum exemplum nostrum exscriptum est. Alterum ex fol. 42 rect. sumpsimus.

Altero loco de iis dicendum est quae ex Vaticano codice hoc volumen praebet.

Quum in nupero itinere Romano a Pio Nono petissem ut mihi liceret editionem codicis Vaticani sumptibus meis instituere similem, Petropolitanae Sinaiticorum Bibliorum editioni, Pontifex Maximus, quo est litterarum optimarum amore, eiusmodi opus suis auspiciis Romae institutum iri professus, certe hoc concessit ut thesaurum Vaticanum tantum exuterem quantum studia mea circa textum sacrum sibi poscerent. Quod dum summo studio faciebam, una hoc faciendum existimavi — id quod Iac. Antonellus, quum Papae iussa mihi declarabat, minime vetuerat — ut plures paginas integras accurate transcriberem, quibus in modum Sinaitici libri edendis quae Vaticanarum membranarum ratio esset, optime doceri posset. Delegi autem ex toto codice, Novo potissimum Testamento, paginas eiusmodi quae ad docendum id quod volebam imprimis idoneae essent. Unde factum est ut ex evangeliiis novem proferrem paginas, ex actibus apostolorum et epistulis catholicis sex, quattuor ex Pauli epistulis, unam denique ex Veteris Testamenti libris per versus scriptis. Quibus ne item unam atque alteram adderemus, iis quas diximus transcriptis subito impediti sumus. Non deerat enim ardenti labori meo suspiciosus speculator, Borussia natione, societati Iesu addictus: is editionem ab ipso Papa parandam meo labore praesumptum eaque re gloriae summe venerandi principis a me obtrectatum iri deferebat. Quod ut invidiosum prorsus atque iniustum erat, ita eorum quae feliciter iam absoluta erant pretium augebat. Vehementer enim gaudeo quod prolatis his scripturae exemplis tandem paullo accuratius palaeographica Vaticani codicis ratio cognosci adeoque cerni potest, atque disci etiam quae inter hunc et Sinaiticum necessitudo intercedat. Nimirum eiusmodi nihil ex Angeli Maii editionibus hauriri licebat. Proptereaque viris doctis illud deberi videbatur, ut studiis illis Romanis arrepta quam primum in lucem ederemus. Suscepimus igitur, simul atque in patriam redissemus, una cum Novo Testamento nostro Vaticano etiam hoc opus, speciosum quasi alterius supplementum.

Quo autem iure ad Vaticanam scripturam repraesentandam iisdem formis uti simus quas ad exprimendam Sinaiticam anno 1860 paravimus, facile dictu est. Eam enim inter utrumque codicem necessitudinem esse intelleximus, ut vix dubium sit quin unus ex quattuor Sinaitici scriptoribus Vaticanum quoque Novum Testamentum scripserit. Hinc in hac certe Vaticani libri parte nulla litterarum forma invenitur quam non cum Sinaitico communem habeat: id quod in tanta singulorum ductuum varietate satis grave est. Qua de re statim accuratius videbimus. Differt quidem aliquantum magnitudo litterarum, quum maiores Sinaitici esse soleant, minores Vaticani. At haec differentia non coniunctum habet ipsarum formarum discrimen. Passim etiam in ipso Vaticano, in nonnullis Veteris Testamenti partibus, litterarum magnitudo scripturae Novi Testamenti antecedit propiusque accedit ad Sinaiticam. Ut enim quattuor in scribendo Sinaitico librarii operam posuerunt, ita in Vaticano diversas manus distinximus tres, magna illas quidem scripturae similitudine.

Quantopere autem universa ratione Sinaiticus et Vaticanus conveniant, ex paginis quas exscripsimus viginti primo obtutu cuius clarum erit. Licet enim paullo minore forma sint Vaticanae Sinaiticis membranae, qua cum re cohaeret quod Sinaiticae quaternis quas

¹ Altera enim similis sed multo brevior ad finem libri Esdrae β hunc in modum apposita est:

αντεβληθη προς παλαιω
τατον λιαν αντιγραφον

δεδιορθωμενον χειρι του
αγιου μαρτυρος παμφιλου

οπερ αντιγραφον προς το
τελει υποσημειωσις τις
ιδιοχειρος αυτου υπεκειτο
εχουσα ουτως:

μετελημθη και διορθωθη
προς τα εξαπλα ωριγενουσ
αντωνινουσ αντεβαλεν
παμφιλος διορθωσα: —

vocant columnis iisque versuum 48, Vaticanae trinis iisque 42 versuum utuntur, tamen uterque pari modo ad similitudinem voluminum papyraceorum accedit, quorum conservata quaedam imitatio videtur quum ipsa desuefieri coepissent. Plura autem singillatim atque imprimis consideranda sunt. Primo loco ponendum est quod pariter uterque initialium quas vocant litterarum usu abstinet. Inscriptionibus et subscriptionibus singulorum librorum magis inter se consentiunt quam cum codice Ephraemi Syri rescripto vel Alexandrino vel alio ullo. Simillima in utroque ratione utuntur paginarum tituli, non modo quod alternis paginis modo *κατα* modo *μαθθαιον* scribitur, modo *προσ* modo *ρωμαιουσ*, et quae id genus alia sunt, sed etiam eandem maiorum minorumque formarum varietatem habent, ut scribi solet ΠΡ^ο, Λ^οΥΚΑΝ, ΠΡΑ^ξι^ς, atque iisdem lineolis solent circumdari. Item similiter continua versuum scriptura interrumpitur in genealogiis Matthaei et Lucae (vide pagg. 9 et 15), in *μακαρισμοισ* quos vocant apud Matthaeum (vide pag. 11), in salutationibus epistulae ad Romanos (vide pag. 25). Aliis eiusmodi locis ubi uno tenore similia recensentur, ut Rom. 1, 29 sq. 1 Cor. 14, 26. 2 Cor. 11, 23 sqq. Col. 3, 16 sqq. singula vel separatim scribuntur, ut fit in Sinaítico 1 Cor. 14, 26, vel spatio punctoque seiunguntur, ut omnibus quattuor quos indicavimus locis in Vaticano fit, in Sinaítico Rom. 1, 29 sq. Communes etiam habent lineolas quae passim ad significandas textus sectiones continuis interponuntur versibus, ut in Vaticano Rom. 16, 5 sqq. (vide infra pag. 25), in Sinaítico Rom. 13, 12. 1 Cor. 12, 29 sq.¹

Quae omnia quum nihil aliud probant nisi utrumque codicem eiusdem fere aetatis atque ab eadem scribendi schola repetendum videri, tum alia sunt quibus, ut iam supra significavimus, maxime probabile fit, unum ex Sinaítico libri scriptoribus etiam Novum Testamentum Vaticanum scripsisse. Eum videlicet dicimus, quem D nomine insignivimus, scriptorem librorum Tobith, Iudith, prioris partis quarti Maccabaeorum, aliquot Novi Testamenti foliorum, multarum inscriptionum et subscriptionum, plurimorum qui singulas paginas ornant titulorum, item multarum emendationum auctorem, quamvis quae ipse scripsit non sine calami lapsibus aut erroribus scripserit. Eundem Novum Testamentum Vaticanum scripsisse, his fere argumentis probatur.

Forma satis singularis ξ $\bar{\iota}$ pro Σ Σ , alibi vix inventa, pariter in Sinaítico atque in Vaticano titulis paginarum (ut ΠΡΑ^ξι^ς) et numeris sectionum (ut $\bar{\iota}\bar{\alpha}$ $\bar{\iota}\bar{\beta}$) propria est; praeterea in iis textus Sinaítico partibus, quas idem D scripsit, semel vel bis inveni. Ut in Novo Testamento Vaticano duplex punctum exeunte libro poni solet, ita etiam in iis paucis Sinaítico codicis partibus fit iisque solis quas D scripsit.² Accedit quod eadem signa $\bar{\iota}$ $\bar{\iota}$ — etc. ab utroque scriptore solent addi, atque etiam arabescos quod vocant simillimis formis uterque adpinxit: quae rursus similitudo in nullum reliquorum Sinaítico codicis scriptorum cadit.³ Miro modo congruunt etiam signa \uparrow et \downarrow , quibus deesse aliquid in textu idque in margine suppletum esse significatur. In Vaticano perrara est interpunctio, certe per plures Novi Testamenti partes, ut per evangelia. Iis locis ubi cum spatio coniunctum est punctum crebriora sunt spatia vacua puncto. Etiam hoc cum usu maxime convenit scriptor D Sinaítico codicis: qua re rursus, exceptis paucissimis, ab eorum usu discedit quos scribendi socios habebat.⁴ Signum $\bar{\iota}$ ad finem versuum positum, quod ex papyris Herculanensibus aliisque similibus dudum innotuit, ab utroque frequentatur, quod D ille in codice Sinaítico non proprium quidem sed cum uno tantum sociorum commune habet. Etiam compendia scripturae id quod volumus confirmant. Quum enim inter Sinaítico codicem et Vaticanum hoc intersit, quod ille compendia quaedam, ut $\Upsilon\bar{C}$ $\Lambda\bar{N}\bar{O}\bar{C}$ $O\bar{Y}\bar{N}\bar{O}\bar{C}$ creberrime adhibet ac solet adhibere, Vaticanus vero sat raro, tamen distinguenda a reliquis Sinaítico foliis omnibus rursus ea sunt quae D

¹ In Sinaítico passim eiusmodi lineolae posterioribus curis inlatae proptereaque in ipso textu a nobis non expressae sunt. Sunt autem ad antiquissimos tantum correctores referendae, quos notis A et B insignivimus. Pertinent huc eae quas editionis Petropolitanae tab. V. ex 5 et 6 cap. evang. Matth. conspiciendas praebet.

² Hoc punctum duplex in codice Sinaítico non invenitur nisi ad finem libri Tobith et evangelii secundum Marcum. Ad finem libri Iudith et epistulae prioris ad Thess. idem scriptor nihil punctorum adposuit, quod etiam in Vaticano passim factum est.

³ Videndi sunt arabesci ad finem librorum Tobith et Iudith, evangelii sec. Marcum et epistulae 1. ad Thess. Prioris duo, quum non iis voluminis II. locis ubi fieri debebat, foll. 8 et 15, expressi essent, in tabulam XIX. voluminis I. transtulimus.

⁴ Exempli caussa cf. foll. 88 et 91 Novi Testamenti (1 Thess. 2, 14—5, 28. Hebr. 4, 16—8, 1), quorum columnae sedecim duo tantum locos puncto distinctos habent, plures solo spatio.

scripsit. Haec enim cum Vaticano egregie conveniunt. Ita folio 15 evangelii secundum Matthaeum a D scripto (24, 36—26, 6) *υιος* quinques i. e. ubique, et *ανθρωπος* septies plene scripta sunt, semel *ανω*. Iis vero foliis quibus connexum est, 14 quod praecedit et 16 quod sequitur (23, 9—24, 34. 26, 7—72), duodecies *ανθρωπος* et septies *υιος* scripta sunt compendio, nullo loco plenam tuente scripturam. Similis ratio est vocis *ουρανος*. Quae ut fol. 10, quod et ipsum scriptoris D est (16, 9—18, 12), novies legitur nunquam non plene scripta, ita eo quod sequitur folio (18, 12—19, 23) sexies compendio scripta est, ter plene. Praetereamus alia quae in eandem rem conferri possunt.

Quibus singulis expositis quaerendum erit num universa alterius scriptura tantam cum altera similitudinem praese ferat ut nihil dubii relinquatur. At tantam si quis vult, pro rei natura nimium vult. Iam supra dictum est, cum magnitudinis discrimine, quod inter utramque intercedat, non coniunctam esse formarum discrepantiam: quod ipsum eo plus valet quod litterae in utroque magnitudine differunt. Sunt vero etiam plures litterae quibus scriptura D librarii Sinaitici aequae a sociis ipsius discedit atque cum Vaticano facit, ut Γ , quae imprimis valet, $\mathbf{\Lambda}$, quam formam uterque exeunte versu ponere adamat, $\times \uparrow \kappa$, aliae. Etiam spatii aliquanto plus singulis litteris cum Vaticano scriptore D Sinaiticus interponere consuevit. Spectant huc etiam quae infra pag. XVII. de miniatis arabescis notavimus.

Denique his argumentis ab ipsa quasi arte scribendi petitis accedit aliud idque, si quid video, gravissimum, quod in orthographicis positum est. Constat antiquissimos libros scriptos a recentiorum consuetudine eo recedere, quod ϵ cum ι , ι cum ϵ commutant. Qua in re Sinaiticus et Vaticanus satis inter se consentiunt, differunt tamen ita ut innumeris locis hic ϵ pro ι , ille ι pro ϵ praebat. At mutatur res foliis illis sex quae D scripsit. Hunc enim prorsus cum Vaticano facere exemplis luculentissimis probabimus. In Vaticano *πειλατος*, *ελισαβετ*, *ηλιασ*, *γαλιλαια*, *αρειμαθαια* paucis exceptis locis ubique scribitur, in Sinaitico non item. Is enim quem potissimum Novi Testamenti scriptorem diximus *πειλατος* locis 43 scripsit (bis *πειλατος*), *ελισαβετ* Luc. 1, 57 (semel enim tantummodo scripsit), *ηλιασ* locis 17 (ter *ηλιασ*), *γαλιλαια* plus quinquagies (nusquam *γαλιελ.*), item ubique *αρειμαθαια*. Contra socius D sex foliis suis *πειλατος* decies sive ubique dedit, item ubique i. e. ter *γαλιλαια*, *ελισαβετ* septies (semel *ελισαβ.*), *ηλιασ* octies (semel *ηλιασ*), *αρειμαθαια* Mc. 15, 43. Addi possunt *μικρων*, *οφειασ*, alia. Accedit vero etiam *ιωαννης* nomen, quo argumenti huius vis vehementer augetur. Quod quum per quattuor evangelia octogies fere inveniatur, is qui plerumque scribebat nusquam aliter ac *ιωαννης* scripsit, D vero quoties (i. e. quater) idem nomen habet, toties, ut Vaticanus solet, *ιωανης* habet. Neque aliter scripsit primis quinque apocalypsis versibus atque in eius libri inscriptione. Hunc vero scriptorem postquam principalis Novi Testamenti scriptor excepit, quinques in textu et summa pagina solita scriptura *ιωαννης* repetita est, primo tamen loco, i. e. 1, 9. ad eam quae modo quater praecessit et ipse suam accommodavit.

Quae quum ita sint, vix dubitari poterit quin is ex Sinaitici codicis scriptoribus, quem D diximus, etiam Vaticani scripserit Novum Testamentum, quam quidem solam eius codicis partem curiosius indagavimus. Quamvis autem idem scripserit, iis ipsis Novi Testamenti partibus, quas bis ab eo accepimus, non idem eum exemplum expressisse planissimum est. Proptereaque sua et huic et illi manet auctoritas quum per sex illa sacri textus folia, tum per omnes Novi Testamenti libros.

Aetatem quidem quod attinet, ut difficile dictu est quanto alter alterum antecedit, ita certum est plus momentorum in Sinaitico quam in Vaticano inveniri unde aetas subtilius definiri queat. Sinaiticum nuper diximus ex numero quinquaginta illorum exemplorum esse potuisse, quae Eusebius episcopus post annum 331 ad Constantinum imperatorem misit. Eandem laudem quin cum Carolo Vercellone (vide dissertationem eius: Dell' antichissimo codice Vaticano della Biblia Greca etc. Rom. 1860) Vaticano tribuendam esse existimemus, res potissimum duae obstant. Alterum est quod is non quaternionibus, ut imperator praescripserat, sed quinonibus, ut explorare nobis contigit, confectus est; alterum quod non Ammonii Eusebiique numeros evangeliorum sectionibus appositos habet, quos in Eusebianis illis codicibus locum habuisse perquam probabile est.

Reliquum est ut de editione nostra explicemus, ac primum quidem de interpunctione. Quum passim difficile est antiquissimam manum ab iis quae post invecta sunt distinguere, tum imprimis ubi de interpunctione quaeritur. Ipse scriptor per alias libri partes parcissimus interpungendi erat, in aliis non item erat. Sed nec corrector constanter aut curiose hoc egit ut interpunctionem suppleret, unde factum est ut etiamnum sat spatia vacua ab ullo puncto sint. Multo tamen saepius corrector addidit punctum sive spatio ad id relicto sive non relicto. Maxime

autem difficultas ex duabus rebus oritur, tum quod corrector etiam puncta primae manus instauravit passim, tum quod passim prima manus videtur interpunxisse non maiore relicto spatio. Quibus locis punctum a correctore ita positum est ut prioris, quod clariorem colorem plerumque fuscum prae se fert, nullum vestigium supersit, iis dici nequit an ipse scriptor praeiverit interpunctionem. Sunt vero loci haud pauci ubi eiusmodi vestigium acriter intuenti apparet, sunt etiam ubi solum illud punctum adest quod ipse scriptor posuit. Ex his consequitur non ubique omnem de interpunctione antiquissima dubitationem tolli posse. Si quam ipsi edidimus, omnibus diligenter circumspicere edidimus.

Descripsimus omnes viginti paginas, ut iam dictum est, ex ipso codice; tamen nihil eorum quae descripta erant denuo ad illum conferre licuit. Litterarum exeunte versu plerumque minutarum,¹ spatiorum quae continuis verbis interponuntur, punctorum aliorumque signorum diligenter habita est ratio. Inter singulas vero litteras quid spatii interesset, quum inter describendum notari non potuisset, ex memoria plerumque et coniectura exprimendum erat. Arabescos ad finem plerorumque librorum diligenter imitati sumus, sed non eleganti manu artificis.

Quam ex vetere Testamento paginam elegimus, ex libris desumpsimus per versus scribi solitis. Quem versuum usum in scribendis septem libris illis iam apud antiquos obtinuisse, ut Gregorius Nazianzenus Amphilochius Epiphanius alii testantur, ita vix dubium est quin ipsi vel interpretes Graeci vel auctores praeiverint. Servarunt autem codices qui supersunt antiquissimi omnes, Sinaiticus, Vaticanus, Alexandrinus, Ephraemi Syri rescriptus, Petropolitanus,² alii. Quo facilius Vaticana cum Sinaiticis conferri possent, in commentario pag. XVIII. utrumque textum composuimus.³

Lapidi quae incidenda curavimus, non modo eam exhibent scripturam quam undecimo fere saeculo totus codex studiis instauratoris nactus est, sed etiam ipsius antiquissimi scriptoris manum a deformitate illa salvam. Quum ad ea tantum quae novo atramento non inducta sunt iudicari possit quam scripturam codex tantae vestutatis propriam habeat, iam anno 1843 quum primum Romae versabamur operam dedimus ut ex paucis quae post intacta mansissent nonnihil accurate delinearemus. Novi quicquam addere nunc non licuit. Primis tres versus ex cap. 4 epistolae ad Romanos desumpti sunt, quos qui excipiunt quattuor, ex alterius ad Corinthios epistolae capite tertio. Manserunt intacti quia prima manus bis eadem scripserat. Quod sequitur, *ρωμαιους*, ex titulis est, cuiusmodi passim instaurator praeteriit. Locum Rom. 4, 4 cum altero simili, Ioh. 13, 14, iam Leonardus Hug anno 1810 commentationi suae de antiquitate codicis Vaticani inseruit, sed ita ut imitatio ab ipsa codicis scriptura satis differret. Quae vero ab Angelo Maio et iam ante eum a Blanchino et a Silvestro (in „Paléographie universelle“) prolata sunt, ea nihil non instauratum i. e. undique deformatum continent, nec ea ipsa laudabili arte facta sunt.⁴

Adiunximus vero etiam ad repraesentandam scripturam ab instauratore deformatam duo versus ex principio epistolae ad Ephesios, ubi imprimis grave est *εν εφεσω*, quod ipse instaurator idemque corrector de suo addidit. Extremos evangelii secundum Iohannem versus non ipsi ex codice hausimus, sed ex dissertatione sumpsimus Caroli Vercellone Barnabidae, quam „Dell' antichissimo codice Vaticano della Bibbia Greca“ in scriptam Romae anno 1860 edidit.

Iam ad tertiam libri partem perventum est, qua ex Alexandrino codice Musei Britannici epistolam Clementis Romani utramque, quantum superest, edidimus.

Inter omnes constat hoc litterarum quae ipsis apostolicis proximae sunt monumentum solo codice Alexandrino posteritati ser-

¹ Etiam formae μ rationem habuimus; nihilominus accidit ut primae ipsius paginae col. 1. versu 2. $\lambda\beta\rho\lambda\lambda\mu$ pro $\lambda\beta\rho\lambda\lambda\mu$ ederetur.

² Ex libris est quos anno 1859 ex oriente Petropolin attuli. Fragmenta sunt Sapientiae Salomonis et Iesu Siracidae palimpsesta. Duo quibus continentur folia sexti videntur esse saeculi. Textus tribus columnis scriptus est.

³ Per incuriam, quam aegerrime fero, invitis iis quae ipse descripsi, ab initio Sapientiae Salomonis typis exscriptum est $\phi\rho\nu\eta\sigma\alpha\tau\epsilon$ pro $\phi\rho\upsilon\eta\sigma\alpha\tau\epsilon$.

⁴ Quam procul a vero aberraverit Silvestre, tantus artifex, vix credibile est. Operam dedit ut scripturam a ductibus posterioribus liberam exhiberet, sed res ei pessime cessit. Quid quod tot litteras cum similibus imprudenter confudit, quemadmodum $\psi\lambda\lambda\mu\omicron\iota$ pro $\psi\lambda\lambda\mu\omicron\iota$ habet, $\epsilon\kappa\lambda\epsilon\iota\sigma\epsilon$ pro $\epsilon\kappa\lambda\epsilon\iota\sigma\epsilon$, $\epsilon\sigma\lambda\eta\mu\lambda\lambda\upsilon\tau\upsilon$ pro $\theta\epsilon\lambda\eta\mu\lambda\lambda\upsilon\tau\upsilon$, item $\mu\epsilon\lambda\epsilon\tau\eta\sigma\epsilon$ pro $\mu\epsilon\lambda\epsilon\tau\eta\sigma\epsilon$. Nihilominus partem eorum quae Silvestre dederat Fr. H. Scrivener in Plain introduction to the Criticism of the New Test. 1861. tab. VIII. fideliter repetiit.

vatum esse. Quem quum anno 1628 Cyrillus Lucaris, patriarcha primum Alexandrinus post Constantinopolitanus, ad Carolum I. Angliae regem dono misisset, iam quinque annis post Patricius Iunius, tunc bibliothecae Regiae curator, quae extremis foliis undecim continebantur opera apostolici viri nomine insignita cum Christiano orbe communicavit. Qua in re diligentissime ille sibi versatus videbatur, syllabarum vocumque deperditarum, litterarum vetustate exesarum, spatiorum subtiliter ratione habita. Repetiit editionem suam anno 1637, nec deerant alii qui vestigiis eius insisterent. Prodierunt autem usque ad annum 1866 ubique terrarum editiones textus Graeci, ut varias interpretationes praetereamus, plus triginta. Ex his celebritatem quandam adsecutae sunt praeter editionem principem eae quas Henricus Wotton Cantabrigiae et Guilielmus Iacobson Oxonii publicaverunt. Ut enim Wottonus ipsum codicem sive, ut primi editoris verbis utar, laceras eius reliquias multo accuratius Iunio excussit atque 1718 plerumque ad litteram typis exscripsit, ita Iacobsonus plura quae dubia manserant sollerter indagavit et studiis ter repetitis (primum edidit 1838, quartum 1863) cum popularibus suis tum exteris bene consuluit. Quo autem maiorem per totum orbem Christianum doctum epistulis illis Clementis, ex quo primum prodierunt, honorem atque cultum habitum esse omnes scimus, eo magis mirum est nondum eiusmodi editionem paratam esse, qua singula quae in codice supersunt quam accuratissime repraesentarentur. Quid quod nec Carolo Godofr. Woide nec Henrico Herv. Baber, quum edebant ex Alexandrino codice cum artificiosa imitatione antiquae scripturae, hic Vetus, Novum ille Testamentum, curae erat ut epistolae Clementis eisdem typis describerentur, quamvis non manu tantum eadem scriptae, sed etiam antiquis dignae visae essent quae unum cum ipsis sacris litteris corpus efficerent.

Mihi quidem dudum propositum erat ut illorum supplerem studia, praesertim quum ex recentioribus editionibus didicissem quam ambigua passim codicis lectio esset. Qua mente quum ineunte anno 1865 Angliam repetissem, comperi aliquot annis ante Musei Britannici curatores ex sententia doctorum Oxoniensium et Cantabrigiensium reliquias Clementinas arte photographica exprimi paucisque exemplis edi iussisse. Quae res pro rei natura partim tantum bene cessit. Ut enim multorum locorum scriptura pro vetustate codicis non satis conservata est ut vitro photographico perspicue reddi potuerit, ita olim imprudenter infusa gallarum tinctura plures paginae tantopere maculatae sunt ut non tam litteras photographus quam maculas reddiderit. Unde factum est ut de undecim foliis illis paginae novem maculis nigris plus minus deformatae ex manibus photographi prodirent, quattuor vero paucis exceptis ad eruendam scripturam adhiberi vix possent. Hinc non erat cur a proposito desisterem; poterat tamen photographica illa editio, cuius de paucis exemplis aliquot supererant, multum mihi utilitatis afferre. Impetrata igitur a nobilissimis Musei Britannici curatoribus venia, ipsum codicem, quem plerique vel digito tangere vetantur, studiosissime pertractavi maximamque Clementinorum partem manu mea descripsi. Praeterea illi, quo singulari erga me favore sunt, photographicae editionis exemplum dono mihi dederunt, quo melius varias antiquae scripturae rationes imitari et spatia quae litterae deperditae occupasse viderentur indicare possem.

Iamvero perspectis cum aliorum studiis tum ipsius codicis difficultatibus non frustra ego laborem hunc in me suscepisse mihi videor. Nec enim pauca magnam legendi difficultatem habent sibi que oculos exercitatissimos poscunt; rursus vitiositas ipsius antiquae scripturae praesumentem cogitatione id quod scribi debebat facile in errorem ducit. Unde videntur excusationem habere si qui legendo falsi sunt. Falsi autem passim sunt omnes ubi iam nihil dubii relictum est; alia quae prout sunt dubitationem habent, nunc demum probabili coniectura constitui poterunt. Ita, ut ex vitiis per duo haec saecula repetitis aliquid exemplorum afferamus, hucusque editum est prioris epistolae capite 49. ineunte: το μεγαλειον της καλλονης αυτου τις αρκει ως εδει ειπειν. In quibus quis non videt parum concinne scriptum esse τις αρκει ως εδει ειπειν? Scilicet hanc lectionem finxit Iunius, nec veram substituerunt qui posterioribus curis toties eum correxerunt. In codice vero scriptum est: τις αρκετος εξειπειν, quae verba nihil dubii habent, licet mediae litterae in membranam laceram incidant. Eodem capite ineunte omnes editiones habent τηρησατω, ipse vero codex ποιησατω. Rursus capite 50. ineunte male ex codice eruerant αν απαξιωση pro αν (ν supra scripto) καταξιωση, quo de loco vide commentarium. Similiter vitium inventum est ubi revera non est 1, 2 εκκοσμημενοι. Omnino enim εκκοσμημενοι est. (Contra 1, 44 εδωκασιν legitur.) Etiam peius est quod 1, 51 λεγει γαρ πουν detectum est, quo loco punctum post που fefellit. Huc trahi etiam potest 1, 2 ubi αναμνησικακοι ex codice protulerunt varieque commentati sunt. At est αμαμνησικακοι, syllaba priore

inepte repetita. Constanter 1, 26 editum est *απαντων* et 1, 54 *εν κω* pro *παντων* et, quod satis obscuro loco legitur, *εν χω*. 1, 15 nemo vidit *κατηρουντο* pro *κατηρωντο* scriptum esse, aut 1, 8 *μετα ορκου* pro *μεθ ορκου*, nec magis 2, 6, quod miror quum planissimum sit, *τον κοσμον ολον* pro *τον ολον κοσμον*. Item in ordine verborum errarunt qui 1, 20 *εν ειρηνη και ομονοια ποιουνται* ediderunt (adnotat Hilgenf. „cum codice et plerisq. edd.“); hoc enim loco *εν ομονοια και ειρηνη* legitur. Ad 1, 30 male refertur in codice esse *αγιον* notatis ου litteris super ιω. At scriptum est *αγιουν*, ut recte iam Iacobsonus indicavit. Additis igitur litteris ου manu haud dubie et ipsa antiqua manifesto *αγιου ουν* scriptum est. Earum porro lectionum, ad quas in editionibus corrigendas accuratior spatii ratio valeat, exempla haec sunt: 1, 13 *εαυτους προς*, cui lectioni *εαυτους εις* praestat; 1, 24 ubi potius *ανισταται η ημερα* quam *ανισταται ημερα* restituendum est; 1, 33 ubi non *τη εαυτου προσταξει* a spatio commendationem habet, sed *τη εαυτου συνταξει*. His unum tantum locum addamus ubi intellectu difficile est quomodo potuerit errari. Locum dico 1, 53, ad quem apud Iacobsonum ex eoque apud plures editores haec leguntur: „*αναβα[ντος]*. Editores qui lineam sinistram του Ν censebant esse Ι, exhibent *αναβαινοντος*. At lacuna non nisi sex literas admittit; et tempus aoristi melius cum contextu congruit.“ Haec falsa sunt propterea quod *αναβαι* exeunte versu positum est absque ulla lacuna; lacuna vero ineunte versu proximo est. Quo tandem modo Ι exeunte versu eoque salvo nec obscuro pro priore parte litterae Ν haberi potest?

Mira vero est, ut supra iam significavimus, scripturae antiquae vitiositas, qua re Alexandrinus codex aemulum se Sinaitici et Vaticani praebet. Exempla quaerenti instar omnium esse poterunt ΘΙ (non ut alii retulerunt οι) ΜΗ pro ει μη, εψεται pro οψεται, οταρ pro οταν. Alia ex ingenti numero sunt *της* pro *τας*, *αλλασ* pro *αλλα*, *αδελφους* pro *αδελφου*, *λυχνον* pro *λυχνος*, *τροπος* pro *τροπον*, *εξαιχνης* pro *εξαιφνης*, *κρυματα* pro *κυματα*, *μον* pro *μονον*.¹ Unde clarum fit, Alexandrinum pariter ac nobile illud antiquissimorum codicum par, quod modo diximus, ab artifice scribendi eoque ut videtur Alexandrino Graecarum litterarum tantum non ignaro scriptum esse. Nihilominus ipse passim inter scribendum se correxisse videtur, quod emendationum et ratio et paucitas suadent, cf. infra ad 37, 2, 28 et alibi. Vix enim diorthotam hunc in modum officio suo functum esse crediderim. Ceterum cum scripturae vitiositate convenit interpunctio, quae saepissime ubi minime apta est invenitur, quemadmodum legitur *αι αμαρτια: υμων, εξηληθεν εκ της γης αυτου, τη εαυτου δυναμει*. Imprimis versu exeunte punctum adponere scriptor adamat, nulla sensus ratione habita.

Quomodo inscripserit Clementis epistulas auctor codicis, non satis clarum est. Quod ut probabiliter definiri possit, quaerendum est quid de iis marginibus ubi titulorum locus erat perierit. Quod de prioris epistulae titulo superest, *κορινθιους α*, id accurate in editione eo ipso loco expressimus quem singulae litterae in codice habent, nisi quod paullo superius collocatae sunt. Hinc apparet quantum spatii ante *κορινθιους* sit. Minus recte puncta a nobis notata sunt. *προς* enim quod praecessit non seiungendum erat a *κορ* litteris; videtur etiam litterae c pars infima proxime a κ adhuc cerni. Minime credibile est nil nisi *προς κορινθιους α* fuisse inscriptum. Spatii vero ratio omnino adiuvat *κλημεντος προς κορινθιους α* statuentem. Quod quo evidentius appareat spatium ante *κορινθιους* litteris *κλημεντος προς* explendum est, neque tamen negligendum, id quod litterae superstites probant, paullo minoribus formis inscriptionem quam primum epistulae versum uti, quem pariter atque eum quo altera epistula inchoatur minio scriptum fuisse existimo. Alterius vero titulus una cum superiore margine totus abscissus est. Item abscissi sunt paginarum tituli, nisi quod passim litterarum deperditarum vestigia superesse videntur, quae quidem pagina 39 super columnam alteram vix dubia sunt. Non est quod addam, *του αγιου κλημεντος* etc. exhibentes sine dubio auctoritate codicis destitui.

Dudum ab editoribus indicatum est inter fol. 9 (pagg. 47 et 48) et 10 (pagg. 49. 50) desiderari folium. Quod quo iure primum a Iunio assertum esset quum quaerebat Iacobsonus, ita existimavit, Iunio „forte codicem conferre contigisse priusquam a bibliopego Anglico praescissus fuisset et in corio compactus.“ Haec mihi opinio perquam mira videtur. Quum enim omnium foliorum margines interiores abscissi sint, quid tandem sibi vult bibliopegi Anglici mentio? Certe hunc nemo suspicabitur eo temeritatis processisse ut folia tam misere detruncaret. Sin vero iam tum soluta erant singula folia, nihil ad hanc rem bibliopegi Londinensis opus pertinet. Sed aliud

Quater accidit ut in textu nostro emendate typis exscriberentur quae vitiose codex habet: vide infra ad pagg. 31. 41. 43.

est quo haec res ad liquidum perducitur, quod omnes hucusque fugisse, et ipsum mirum est. Fuit enim, media ut puto aetate, qui singula folia numero notaret signis arabicis adhibitis. Horum signorum exteriori margine etiamnum plura cernuntur. Hinc fol. 6 (pagg. 41 et 42) numerum ۱۳۱ (131) habet, fol. 7 (pagg. 43 et 44) ۱۳۲ (132), fol. 9 (pagg. 47 et 48) ۱۳۴ (134), fol. vero 10 (pagg. 49 et 50) ۱۳۶ (136). Quum igitur hi foliorum numeri ponebantur, pluribus certe abhinc saeculis, inter fol. 9 (pagg. 47. 48) et 10 (pag. 49. 50) folium numero 135 notatum erat; hoc unum periit; nec enim caussa est cur codicem tunc quum numeris arabicis signabatur ipso eo loco non integrum putemus fuisse.

Etiam ad hanc Alexandrini codicis scripturam repraesentandam, exceptis litteris quas dicunt initialibus, usi sumus typis Sinaïticis. Inter hos et illam quid differat, ad exempla scripturae lapidi incisa iudicari poterit. Minutae quidem formae passim paullo plus apud nos quam in codice ab eius scripturae differunt magnitudine quam plerumque scriptor adhibet. Nihilominus vix quicquam est quo impediatur coniectura de singulis lacunis faciunda. Ubique enim etiam spatiorum quae singulis litteris intercedunt diligenter a nobis ratio est habita; raro accidit ut mutua versuum ratio non satis reddi posset.

Satis etiamnum apparet, primum versum alterius ad Corinthios epistolae minio scriptum esse; eodem modo initium prioris epistolae insignitum fuisse, quamvis paullo minus appareat, pro certo habeo. Neutrum in editione expressum est.

In aetatem huius codicis rursus diligenter inquisivi, quum per duas fere hebdomades quotidie manibus eum tenebam. Etsi inveni aliquot loca quibus antiquissimae scripturae elegantia formis productis atque oblongis imminuitur, tamen non possum quin confirmem ab aetate codicum Sinaïtici et Vaticani saeculo fere Alexandrinum abesse i. e. circa medium saeculum quintum videri scriptum.

Sed ab epistulis Clementis discedere non possum quin breviter dicam de codice Ferrarensi palimpsesto, quem longo abhinc tempore cum aliis tum mihi iniecta est spes ad Clementinas litteras valiturum. Quum anno 1843 Venetiae in bibliotheca S. Marci codicibus excutiendis operam dabam, unus e bibliothecariis Ferrarensibus obiter mecum communicavit, esse Ferrariae codicem palimpsestum antiquiore scriptura epistolam Clementis priorem continentem; se ipsum cum Angelo Maio examinasse, sed scripturam tantum non cum Londinensi consentire. Magno ex illo tempore desiderio thesauri Ferrarensis tenebar. Quod enim bibliothecarius nuntiaverat, confirmabat quodammodo Fredericus Blume in Itinere Italico, cuius vol. 2. pag. 179 a Maiero antiquiorem illam codicis Ferrarensis scripturam detectam, et vol. 4. pag. 239 Carolo Witte auctore cum aliquot Gregoriorum et Chrysostomi scriptis Clementinum opus ibi contineri dicit. Augebat spem celeberrimus Professor Halensis, qui accuratiora roganti mihi rescripsit, non tam priorem quam alteram Clementis epistolam Ferrariae ante 40 annos se invenisse, nonnihil etiam descripsisse, descripta postquam Thiloni tradidisset quo devenerint latere. Hinc nuper Romam quum proficiscebam nihil antiquius habui quam ut Ferrariam me conferrem. Librum expectatissimum iam manu tenenti oblata est Angeli Maii quaedam de libris Mss. Ferrarensibus dissertatio, qua Clementinae epistolae a se inventae mentionem facit. Denique ipse ille bibliothecarius anni 1843, nunc canonicus, ex aede eius urbis cathedrali arcessitus est, qui cum Maio olim folia rescripta perscrutantem certe inscriptionem epistolae κλημεντος του ρωμησ suis se oculis vidisse asserebat. Hunc quem laudabat titulum feliciter mox inveni. At usura falsi gaudii fruebar. Revera illud quidem ibi scriptum est: κλημεντος επισκοπου (unde του apud Maium fluxerat) ρωμησ, sed praecedunt: βιος του αγιου μαρτυρος, et sequuntur του μαρτυρησαντος etc. Huic vitae Clementis, in quam passim in actis sanctorum manu scriptis incidere me memini, cum epistulis eiusdem viri apostolici nihil commune esse, inter eruditos constat.

Scribebam Lipsiae die dominica Laetare anni 1867.

COMMENTARIUS.

III, 1, 32. c^a post *αρον* addi voluit εν 33. post μη littera μ incipit, quod expressimus prima eius litterae parte ι, quae sola superest 35. και καθαρα η bis scriptum videtur 36. c^a *αθωα* pro *αθωασ* 40. αν suprascripta a corrector 44. pro επ αυτων c^a notavit αυτω 47. post αυτου signum correctoris c^a positum est, quod haud dubie ad notam spectat inferiore margine adscriptam, sed membrana abscissa perditam. Nimirum exciderunt eo loco nonnulla quae c^a suplesse putandus est 2, 46. pro ευχησ κω, quod prima manus scripsit, corrector α της ευχησ κω posuit; c^a vero της ευχησ × τω κω × substituit 3, 43. certum est τω κω scriptum fuisse; cum τ etiam altera pars litterae ω adhuc superest 4, 42. ante ποιησει c^a addidit η

IV, 1, 42. quae in margine scripta sunt, corrector α supplevit. Pro signo × ante ουτως posito c^a maluit ι post λεγων (exeunte versu 22. capitis Numerorum 6.) 45 sqq. c^a verba και επιθησουσιν usque finem uncis inclusit. Rursus vero deletis uncis ante και v. 45. signum // apposuit, ad quod eum quae in textu exciderunt suplesse probabile est, quamquam supplementum ipsum abscissum est 3, 43. σ supra lineam, quo ναασσων fit ex ναασων, in squalorem loci incidit: hinc utrum α an c^a addiderit non satis liquet. Ductus vero paullo elegantior est quam quo c^a uti solet 44. c^a αμναδαβ. Signa eiusmodi ut ι et υ pro ι et υ ab eodem correctore saepius addita in textu edito non indicanda erant, nec magis quae interpunctionis signa textui intulit 46. pro προσηνεγκαν c^a προσηνεγεν 4, 31. in αρχων eraso ο repositum est ω. Correxit c, certe ut nunc est 33. pro [προσ]ηνεγκαν c^a rursus -γεν correxit 42. [πλη]ρησ ante σεμιδαλεωσ corrector non attigit. Versu vero extremo σ ante θυμιαματος erasum est.

V. Per hoc fragmentum c^a corrector ut consuevit saepissime interpunctionem addidit. Passim difficile est puncta ipsius scriptoris a punctis correctoris distinguere, praesertim quum scriptura haud raro male affecta sit atque evanuerit. 1, 32. post οικω c^a in margine supplevit εν αυτοις 34. ex vestigiis litterae ante ην positae non potest non μ conici, quod ipsum edidimus. Hinc εγεννητην cum codice Alexandrino habet Sinaiticus, non εγεννητην quod edi solet. Post versum 32, cuius priores litterae supersunt ψησ εκε — απ[οστρε]ψησ εκε[ι] — quae de hoc folio, ut est in manibus Porfirii episcopi, usque ad initium tertiae columnae perierunt, ea maiore certe ex parte ipse inveni in secundo itinere meo orientali 1853. Qua de re conferri velim Monument. sacror. inedit. novae collectionis vol. II, quod anno 1857 prodiit. Inveni in eodem S. Catharinae monasterio, unde fragmenta uberrima protraxi quae codicis Frid. August. et codicis Sinaitici nominibus insignire placuit. Possidet nunc bibliotheca Caesarea publica Petropolitana. Exciderunt autem inter verba extrema col. 2.

folii huius: μη αποστρεψησ εκει, versus quinque cum dimidio (32—37), quibus haec fere scripta erant: και εθηκεν ο παις την χειρα αυτου υπο τον μηρον αβρααμ του κυριου αυτου και ωμοσεν αυτω περι του ρη. Iam enim ab altera parte vocis ρηματος fragmentum nostrum Petropolitanum incipit, quod haec continet:

ματος το[υτου]	38
και ελαβεν ο π[αισ]	
δεκα καμηλους α	40
πο των καμηλω	
του κυριου αυτου	
και απο παντων	
των αγαθων του	
κυριου αυτου μεθ[ε]	45
αυτου και αναστα[σ]	
επορευθη εις τη	
μεσοποταμιαν	48

3, 27. post ειπη c^a addidit μοι 4, 12—25. his versibus quae scripta erant in Genesin 24, 17 incidunt inde a verbis και ειπεν ποτισον με μικρον υδωρ εκ της υδριασ σου. Sequitur (15): η δε ειπεν, quibus 24, 18 incipit. Versu 24. scriptum erat υδρευσομαι εωσ, item 25. αν πασαι πιωσιν.

Pag. 6. col. 1. Huius columnae quae reliqua sunt incidunt in Gen. 24, 25 sqq. [και ειπεν αυτ]ω [και αχυρα και χ]ορ [τασματα πολλ]α [παρ ημιν και τ]οποσ. Post τοποσ corrector c addidit του, unde apparet ipsum scriptorem καταλυσαι sine του habuisse versu 18., quem non plene scriptum fuisse inde sequitur quod nihil scripturae ad finem superest. Versibus duobus extremis (24. 25) scripta fere haec erant: [πεν την δικαιοσ]υ [νην αυτου και] τη (Gen. 24, 27). Col. 2, 1. post αυτω c addidit παντα. Versu 21. pro ενωπιον c scripsit in margine εναντιον. Post v. 31. [τροσ μο]υ τοτε α et 32. [θωσ εση α]πο της, quae in Gen. 24, 40. 41. incidunt, rursus addenda sunt quae in fragmento nostro Petropolitano leguntur. Deperditis enim versibus 33—37 (αρασ μου usque απο του) ibi haec scripta sunt:

[ορκισ]μου μου	38
[και ε]λθων σημερο	
επι την πηγην ει	40
πα κε ο θσ του κυ	
ριου μου αβρααμ	
ει συ ευδοισ την	
οδον μου ην νυ	
εγω πορευομαι ι	45

επ αυτην· ιδου εγω	46
εστηκα επι της πη	
γησ του υδατος κ,	48

Atque haec quidem nullo intervallo ab iis excipiuntur quae apud nos col. 4. sequuntur: *αι θυγατερες των etc. usque την υδρειαν αυτης αφ[εαυτης].* Extrema in Gen. 24, 46 incidunt.

Quod in Prolegg. pag. VII. de membranis Sinaiticis ex tanto iam tempore laceratis partimque dissipatis diximus, idem in Vaticanas quadrat. Pariter enim et illae quum primorum tum extremorum quinionum (quos Vaticanus codex pro quaternionibus habet) iacturam fecere, quorum quot exeunte libro perierint dici nequit, quot ineunte, exploravi nuper Romae et cum Carolo Vercellone communicavi.

Pag. 9. col. 1. in titulo B³ ματθαιον et 2, 42. pariter ac 3, 1. μαθαν. Idem ubique reposuit εγεννησε pro εγεννησεν, i. e. decies octies, col. 2. septies ante γεννα v. 23 et septies post γεννα v. 27, col. 3. bis. 2, 3 et 4. reposuit ρζιαν et ρζιασ 2, 15 et 16 ωσιαν et ωσιασ, non item mutavit δαυειδ nec αμειναδαβ. Nec magis περι sequente v. versu proximo correctum est. Praeterea 1, 2 λμ pro λμ edendum erat.

Pag. 10. B³ col. 1. reposuit καλεσουσι εστι παρελαβε εκαλεσε, col. 2. ειπε, col. 3. ανειλε et πασι. Item 1, 16 εγνωσκεν et εωσ ου 2, 5 εκ σου 2, 11 ηκριβωσε 2, 16 ακριβωσ 3, 30 λιαν et 37 ηκριβωσε.

Pag. 11. B³ col. 1. διωξοσι et ειπωσι, col. 2. καιουσι et δοξασοσι reposuit. Item 1, 6 προσηλθον 2, 7 αλα 2, 35 κεραια 3, 10 φαρισαιων. Praeterea B² 2, 25 ad καλα in margine εργα supplevit et pro εωσ scripsit εωσ αν.

Pag. 12. B³ col. 1, 1 et 30. γαλιλαιαν reposuit 1, 4. σ primum delevit 1, 23. τα αργυρια dedit 2, 11 ματθαιον 3, 19 ιεροσολυμται. 1, 38 spatio vacuo inter σια et εν tres litterae prorsus erasae sunt. 3, 21 sqq. membrana vitiosa est.

Pag. 13. col. 1 B³ εισηλθε τεθνηκε απεθανε ενειλησε προσεκυλισε, col. 2. ειχε. Praeterea idem reposuit 1, 1 αριμαθαιασ 1, 7 et 9 πιλατον et πιλατοσ 1, 31 η post σαββατου abstulit 1, 36 αλειψωσιν dedit 1, 37 λιαν 2, 19 αλλ

Pag. 14. col. 2, 11 et 41 B³ ειπε, col. 3, 31 διεμενε. Ab eodem 1, 12 ακριβωσ repositum 1, 21 et 38 εφημεριασ 1, 24. 32. 41. 2, 16. 3, 38 ελισαβετ 1, 41 ιερατειασ 2, 19 ιωανην pro ιωαννην, alterum enim v non instauravit 2, 35 ηλιου 3, 25 ηδυνατο 3, 28 εωρακεν. Accedit 2, 32 προσελευσεται, quod pro προσελευσεται ante B³ iam B² substituisse videtur. Praeterea enim quod non instauratum est, etiam puncto et obelo notatum est.

Pag. 15. col. 1, 1. accurate expressimus quod in codice nunc est. Apparet manu emendatrice repositum esse λυει. Primum autem non ηλειει (male Ang. Maius ηλυει opinatus est) sed ηλει scriptum erat, ex quo λυει factum est puncto super η posito, γ ex ι facto, denique ει addito. Quam emendationem ipsi scriptori quam primo correctori malim tribuere. Aberraverat novam paginam incipiens ad initium genealogiae, cuius ipso primo versu scriptum est ιωσηφ του ηλει 1, 5 B³ reposuit ματθαβιου 1, 28 ματθατ 2, 23 μαθουσαλα 2, 25 ιαρεδ 2, 37 τεσσαρακοντα 3, 1 et 29 ειπε et ηγαγε. Inter σ et ου 3, 42 membranae vitium est.

Pag. 16. col. 1, 41 B³ ειπε 2, 28 εξηγαγε 3, 19 et 30 πιστευωσι et ηλθε. Item 1, 27 om και 2, 9 reposuit συνιεναι 2, 23 επαγγελιαν 3, 23 αληθινον 3, 32

ελαβον 3, 39 εγεννηθησαν. Iam B² vero 2, 39 post χαρασ addidit μεγαλησ 3, 9 ad φωσ supplevit των ανθρωπων, item ad σαρκωσ 3, 38 ουδε εκ θεληματος ανδρωσ

Pag. 17. col. 2, 8 B³ ανεληφθη 2, 13 τεσσαρακοντα 2, 20 επαγγελιαν 2, 32 ειπεν ουν 2, 33 εστι 2, 36 ληψεθε 3, 11 et 13 εσθησει et γαλιλαιαι 3, 16 αναληφθεις 3, 17 τον προ τ 3, 33 ματθαιωσ 3, 40 γυναιξι.

Pag. 18. B³ 1, 5 ανακριναντες 1, 26 ελαλησε. Item col. 2. ελαλησε ωσι ιδωσι ακουσωσι συνωσι επιστρεψωσι ενεμεινε.

Pag. 19. B³ col. 1. ανετειλε εξεπεσε, col. 2. εστι bis, col. 3. εστι κατενοησε απεληλυθε. Item 1, 8 γνωσκοντες 1, 9 et 10 improbavit της πιστεωσ 1, 22 sqq. reposuit διακρινομενωσ 1, 26 ριπιζομενω 1, 29 et 2, 8 ληφεται 1, 36 ταπεινωσει 3, 9 γινεσθε 3, 41 θλυφει. Contra 2, 32 τροπησ αποσκιασματος idem plene instauravit, nec correxit κ 3, 37.

Pag. 20. B³ col. 1, 6 απεσταλκε 1, 16. 24 et 2, 26 εστι 3, 4 μεμαρτυρηκε. Item 1, 41 et 42 εωρακε et εωρακεν 2, 11 γνωσκωμεν 2, 21 sqq. νικα νικη νικησασα. B² vero 2, 3 post αγαπων supplevit το θν αγαπα κ, et 2, 34 pro τιν reposuit εστιν, ex quo rursus B³ εστι fecit. Ceterum locum 2, 37 sqq. accuratissime reddidimus cum spatiis, quae praeter morem habet, et punctis primae manus.

Pag. 21. B³ col. 1, 5 et 2, 31 εστι. Item 1, 20 γνωσκωμεν 2, 17 λιαν 2, 40 αντιχριστοσ 2, 42 ειργασαμεθα 3, 22 προσ pro προ. Praeterea 3, 10 alterum την non instauravit.

Pag. 22. B³ 1, 8 λιαν 1, 14 εχω 1, 23 ουσ pro ου 1, 32 γνωμεθα 2, 6 μιμου 2, 10 εωρακε 2, 17 εστι 2, 23 προσ στομα.

Pag. 23. B³ col. 1. μιανουσι αθετουσι ετολημσε οιδασι, col. 2. ηλθε et εισι. Item 1, 11 μιχαηλ 1, 13 διακρινομενωσ 1, 19 επιτιμησαι, ibidem om σσι 2, 6 scripsit επροσητησε, sed ε ab initio eum per incuriam instaurasse patet 2, 26 ωφελειασ reposuit 3, 9 διακρινομενωσ et 3, 12 μισουντες.

Pag. 24. B³ col. 2. εστι et ελλησι, col. 3. εφανερωσε et ποιημασι. Praeterea 1, 36 αδιαλειπτωσ correxit 2, 7 συμπαρακληθηται, 3, 29 ατιμαζεσθαι 3, 41 ατιμασ.

Pag. 25. B³ 1, 7 νυι 1, 9 ευδοκησε 1, 20 οφειλουσι 1, 21 λειτουργησαι 2, 9 κεγχερισ 2, 18 πρισκαν 2, 20 μου pro μουσ 2, 36 ασπασασθε et ανδρονικον 3, 2 αμπλιαν τον 3, 11 αριστοβουλου 3, 13 συγγενη.

Pag. 26. B³ 1, 7 γνωρισουσι 1, 9 ασπαζεται 1, 34 et 40 λαοδικεια 2, 6 λαοδικειασ, item in subscriptione κολοσσαεισ. Verba εγραφη απο ρωμησ litteris uncialibus sexti fere saeculi addita sunt. Col. 3 in titulo et 3, 3 B³ θεσσαλονικεισ et θεσσαλονικεων reposuit 3, 11 αδιαλειπτωσ 3, 31 μιμηται.

Pag. 27. B³ 1, 2 δευτερασ 1 33 sqq. πολιτην μικρου ιλεωσ αδικιασ 2, 2 πεπαλαιωκε 2, 18 εχουσα 2, 28 ιλαστηριον 3, 14 sq. βρωμασι et πομασι. Praeterea 1, 37 ησ iam B² suprascripsit ut esset ειδησουσιν, B³ reposuit ειδησουσι 1, 27 sq. quod legitur, καρδια εαυτων, haud dubie inde ortum quod c (καρδιασ αυτων) et ε (καρδια εαυτων) confusa sunt. Tamen nec B³ correxit, sed etiam spiritum super εαυτων addidit: εαυτ.

Ceterum quae minio scripta sunt, primis tantum quattuor paginis eodem colore exprimenda curavimus. Arabesci quidem, quibus libri plerique exeunte textu insigniuntur, passim similiter atque ad finem evangelii secundum Matthaecum partim minio partim atramento picti sunt. In hac quoque re similitudo Vaticani scriptoris cum d scriptore Sinaitico notanda est. Ut ipsi illi quos in Matthaeco expressimus, ita quos evangelium Marci adpositos habet, simillimi sunt arabescis in Sinaitico ad finem Marci a d additis. Rursus hanc ille rem prae collegis

tantum non propriam habet. In Novo enim Testamento nihil simile reperitur, exceptis arabescis qui exitum apocalypsis adornant.

Pag. 28. Leguntur haec apud Maium tomo III. pagg. 255 et 256. Invito ille codice in titulo pro σαλωμωνος edidit σαλωμων, nec indicavit 2, 26 prima manu scriptum esse αθωσει, quemadmodum etiam Sinaiticus et Alexandrinus habent. In textu nostro pro φρονησατε, quod male typis exscriptum est, φρονησατε reponendum esse iam supra pag. XII. significavimus. Quo autem facilius haec cum Sinaitico codice conferri possint, utramque scripturam adponamus.

Sin.	Vat.
ελειφας των ησων υιων θαιμα νων βασιλευσ βαλδαδ ο σαυχαιων τυραννος σωφαρ ο μιναιων βασιλευσ ιωβ	ελειφασ των ησων υιων θαι μανων βασιλευσ βαλδαδ ο σαυχαιων τυραννος σωφαρ ο μιναιων βασιλευσ ιωβ
—	—
σοφια σαλομωντος	σοφια σαλωμωνος
αγαπησεται δικαιοσυνην οι κρινον τες την γην φρονησατε περι του κυ εν αγαθοτητι και εν απλοτητι καρδιασ ζη τησατε αυτον οτι ευρισκεται τοισ μη πιαζου σιν αυτον εμφανιζεται δε τοισ μη απι στουσιν αυτω σκολιοι γαρ λογισμοι χωριζου σιν απο θυ δοκιμαζομενη δε η δυναμις ελεγχει τουσ αφρονασ οτι εισ κακοτεχνον ψυχην ουκ εισελευσεται σοφια ουδε κατοικησει εν σωματι καταχρεω αμαρτιασ αγιον γαρ πανα παιδιασ φευζεται δολο και απαναστησεται απο λογισμω ασυνετων και ελεγχθησεται επελθουσης αδικιασ φιλανθρωπον γαρ πανα σοφια και ουκ αθωσει βλασφημον απο χειλεων αυτου οτι των νεφρων αυτου μαρτυσ ο θσ και της καρδιασ αυτου επισκο πος αληθησ και της γλωσσης ακουστησ	αγαπησατε δικαιοσυνην οι κρι νοντες την γην φρονησατε περι του κυ εν αγα θοτητι και εν απλοτητι καρδιασ ζητη σατε αυτον οτι ευρισκεται τοισ μη πειραζου σιν αυτον εμφανιζεται δε τοισ μη απιστου σιν αυτω σκολιοι γαρ λογισμοι χωριζου σιν απο θυ δοκιμαζομενη τε η δυναμις ελεγ χει τουσ αφρονασ οτι εισ κακοτεχνον ψυχην ου κ εισελευσεται σοφια ουδε κατοικησει εν σωματι κατα χρεω αμαρτιασ αγιον γαρ πνευμα παιδειασ φευ ζεται δολον και απαναστησεται απο λογισμω ασυνετων και ελεγχθησεται επελθουσης αδικιασ φιλανθρωπον γαρ πανα σοφια και ουκ αθωσει βλασφημον απο χειλεων αυτου οτι των νεφρων αυτου μαρτυσ ο θσ και της καρδιασ αυτου επισκο πος αληθησ και της γλωσσης ακουστησ

Sin.

οτι πανα κυ πεπληρωκεν την
οικουμενην
και το συνεχον τα παντα γνωσιν
εχει φωνησ
δια τουτο φβεγγομενος αδικα
ουδισ μη λαθη
ουδε μη παροδευση αυτον
ελεγχουσα η δικη
εν γαρ διαβουλειοισ ασεβουσ
εξετασισ εσται
λογων δε ακοη αυτου προσ κυ ηξει

Vat.

οτι πανα κυ πεπληρωκεν την
οικουμενην
και το συνεχον τα παντα γνωσι
εχει φωνησ
δια τουτο φβεγγομενος αδικα ου
δεισ μη λαθη
ουδε μην παροδευση αυτον ελεγ
χουσα η δικη
εν γαρ διαβουλειοισ ασεβουσ εξε
τασισ εσται
λογων δε αυτου ακοη προσ κυ ηξει

Pag. 31. col. 1, 11 [νομ]ιζομεν spatio certe satis aptum. 1, 14 ξενιοισ sic 1, 26 επιεικην: ita prorsus, ut etiam in ed. photographica satis apparet. Videtur ex επιεικην (ut v. 30 ασφαλην, infra etiam ipsum επιεικην sequitur) εν ortum esse. 1, 33 πορευεσθαι sic 2, 10 πεποιθησεωσ sic, item 19. αμαμνησικακοι 2, 31 corrige in textu nostro δοθη pro εδοθη.

Pag. 32. col. 1, 1 της πονηρασ sic 1, 39 et 41 scriptor confudit Ζηλος et Δια ζηλος. Quod enim v. 39. poni debebat, v. 41. posuit. 2, 10 ζηλον (non ζηλος) edidimus. Initium enim litterae ultimae η superest. Propter eandem causam vv. 6. 7. 49. [ε η [κ edidimus; superest enim pars litterarum ε η κ 2, 11 post βραβιον membrana abscissa neque litterae quae sequebatur vestigium superest; ζ vero quod ineunte v. 12. sequitur, quum paullo minus appareat, possit erasum credi. 2, 17 litterae και επι nihil dubitationis habent. 2, 46 υπομνησκον[τες] ita codex, ut iam Iunius testatus est.

Pag. 33. col. 1, 1 sqq. litteras post membranam abscissam primas ita collocandas in editione curavimus ut in codice sunt. 2, 30 πιστισ sic. Versu 1. αγιασ κλη litterae spatio aptae sunt, fortasse etiam τελειω, ita quidem ut praecesserit της pagina 32 exeunte. Secundo vero versu Βλεπω (et quidem B extra lineam posito ex usu codicis) non satis est ad explendum spatium. Versu 3. non tam και προ quam και τι προ supplendum est. Versu 7. etiam litterae ρ vestigia supersunt. Ceterum ad extremos versus inde a v. 41. probabile est signum ς appositum et una cum membrana abscissum esse.

Pag. 34. col. 1, 30 ετερογνωμοσ sic, item 1, 40 εκπεφθεντων 1, 46 συλλημφθεντες praegresso v. 45. συλληφόμενουσ 2, 12 ο exeunte versu satis apparet ut non dubium sit και ο τρομοσ post φοβοσ scriptum fuisse. 2, 20 scriptor ineptissime erravit υπο το τρεγοσ pro υπο το στεγοσ vel τεγοσ scribens. Ceterum sequitur σου, non ου.

Pag. 35. col. 1, 6 pro spatio ante πορευεσθαι non προσ sed εισ perisse statuentum est 1, 39. pro η in κολληθωμεν videtur primum ω scriptum fuisse, sed ipse scriptor se correxit. 1, 47 κατοικησονται certum est, quamquam scriptura huius loci nonnihil squaloris assumpsit. In ed. photographica totum verbum exceptis το litteris cerni nequit.

Pag. 36. col. 1, 11. miro vitio est εφεται pro οφεται. At ignorabat scriba quae scribebat. Cf. infra ει pro ει. Pro ι in μακροβιον primum ω videtur scriptum fuisse. 1, 37 ελθοντοσ sic 1, 47 ταπεινοφρωνων sic 2, 41 πλυνιοισ perspicue in codice legitur

- Pag. 37. 1, 32 *αλλασ* pro *αλλα* sic, item 2, 18 *κρυματα* 2, 28 *επι* ipse* restituit ex iis quae per errorem scripserat. Pro *π* scripserat *τλ*, litterae *ε* et *ι* non rescriptae sunt. 2, 51 *λυχρον* pro *λυχνος* sic. Ibidem *που* sic, minime *πουν*
- Pag. 38. 1, 10 *εγκαυχομενοι* sic 2, 38 *εξαιχνησ* sic 2, 50 non *ημερα* sed *η ημερα* post *ανισταται* scriptum videtur. Post *η* edidimus *ι*, quod satis apparet. Est autem potius prior pars litterae *η* quam *ι*.
- Pag. 39. 1, 14 *μονογενησ* in codice est, non ut edi solet *μονογενεσ*. Cuius rei etiam ed. photographica testis est. 1, 32 male *απαντων* edi consuevit. 2, 48 exeunte in codice *η* non supra sed iusto ordine scriptum est. Est ibi igitur *περιεχοντες*.
- Pag. 40. 1, 7 *αριθον* omisso *μ* sic 1, 15 eo quo edidimus modo ipse scriptor (ut videtur) *αριου ουν* reposuit. 1, 40 *εδεθη* sic 1, 44 *ηυλογημενοισ*, non *ευλογημενοισ* scriptum est. Eodem modo Matth. 25, 34. cod. Alex. *ηυλογημενοι* praebet.
- Pag. 41. 1, 7. *προσταξει*, quod edi solet, spatio non convenit. Mihi potius *συνταξει* coniiciendum videtur. 1, 28 pro *ο* in *γραμμον* prius *λ* scriptum erat, sed ipse scriptor correxit. 2, 5 *λιτουργον* sic 2, 34 *ε* posterius in *μεταλαβωμεν* super *ω* eraso positum videtur 2, 47 corrige in textu nostro *καταλιλιασ*. Hoc enim vitium in codice est 2, 51 *μον* pro *μονον* scriptum est.
- Pag. 42. 1, 14 *αδελφουσ* pro *αδελφου* in codice est 1, 30 ex *τουτο* ipse scriptor eo quo expressimus modo *τουτου* correxit 2, 8 post alterum *τω θελημα[τι]* sat spatii est ut *ΑΥΤΟΥ* vel etiam *ΤΟΥΘΥ* scriptum fuisse dixeris. Minime vero a Wottono in codice *του θεου* cerni poterat; in eandem enim membranae partem ea verba incidunt, quae abscissa periere quae versibus iis qui antecedunt et qui sequuntur desiderantur. 2, 14 in codice primum scriptum erat *ειεκτω[c]* ut edidimus. Post vero, idque nescio an ad ipsum scriptorem referam, ex *ι* facto *γ* et *ι* inter *ε* et *κ* superscripto — *εγέκτω[c]* — correctum est *ευεκτωσ*. Extrema littera *ω* non integra, tamen potiore ex parte superest; hinc dubia esse nequit. 2, 39. *τμηλειτω*: ita prorsus in codice est 2, 50 quid spatii sit post *σαρκι*, accurate indicavimus. At quum versus non eodem modo exeant et alter altero saepe longior sit, difficile dictum est quot litterae exciderint.
- Pag. 43. 1, 17 *μυκτηρηξουσιν* commutatis inter se *ι* et *η* 1, 33 *τροπος* sic. In ed. fotogr. hoc loco omnes latent litterae. 1, 36 *σ* ineunte versu quum extra lineam scriptum sit scriptor primum omisisse videtur. 1, 51 *κακων* maiore ex parte rasuram occupat. Ipse se scriptor correxit. 2, 13 *υπερτατω* sic 2, 30 et 46 per incuriam rursus duo vitia quae in codice sunt: *συνειδησιν* et *καταξιοθημεν*, in ed. emendavimus.
- Pag. 44. 1, 36 vitiose *κεκοσμημενω* scriptum pro *κεκοσμημενη* 2, 17 *κ̄γ* in codice est, quod facili errore pro *κ̄γ* scribi poterat 2, 22 perspicue *μετοξυ* scriptum est. Eodem versu *εδωκασιν* habetur, v. 33. *μεμαρτυρημενοισ* pro *-ουσ*
- Pag. 45. 1, 2 *επιτασθαι*: ita codex 1, 14 *ειπομεν* sic, item 1, 23 *στυητοι* omisso *γ* 1, 36 *επαφοι* sic 2, 31 *ηττον* omisso *α* ante *αμαρτιαν*
- Pag. 46. 1, 12 *ων* in *ανεωγυων* prima ut videtur manu rescriptum 1, 20 *διακρισει* sic, male repetitis litteris *ιακρ*. Olim invito codice *εν δικαια κρισει* edebatur. At nec Iacobsonus loci rationem satis perspexit. „Ego quidem,“ inquit (ed. 4. pag. 182), „quum Codicem acrius inspicerem, *διακ. ιακρισιν* cernere visus sum, verisimillimumque duxi duas priores syllabas repetitas fuisse per eandem festinationem et incuriam quibus debemus accusativum pro dativo, quem sensus plane postulat. Librario

- indocto *γωσιν* proxime praecedens fraudi forsitan fuit. Sed pergamena in hac parte MSti tam trita, tam commaculata est, ut nemo sanorum pro certo hoc vel illud statuere audeat.“ 1, 26 per errorem hucusque omnes ediderunt *τηρησατω*, item paullo post *τισ αρχει ωσ εδει ειπειν*. Ad ed. photograph. haec conferri nequeunt, uterque enim locus squalore obtectus est. Ipsa vero scriptura minime dubia. Suspicati certe sunt editoris principis errorem Millius et Wottonus, sed Iacobsonus etiam confirmavit. Scripsit enim ille in ed. 4. 1863. pag. 183. ad verba *αρχει ωσ εδει*: „Millius et Wottonus mirantur quomodo istas tres voces eruerit Iunius, quippe quae plane fugerant e MSto. Mihi autem, summa qua potui cura Codicem inspicienti, visum est harum vocum reliquias tenuissimas quidem adhuc exstare.“ 2, 2 *ν* supra lineam suppletum eadem scripturae elegantia. Falsi sunt qui *απαξιωση* eruerant. Videntur *κ* pro *η* superscripto habuisse, *τ* pro *π*. 2, 3 *απ* exeunte versu satis apparet. Male igitur Iunius *ειναι αξι* suppleverat. 2, 6 verba *απο αδαμ* vel *απ αρχησ* spatio certe satis conveniunt 2, 10 pro spatio rectius *ουν* (*φανερουνται*) quam *ωθησιν* (*φανερωθησονται*) suppletur. Tamen posterius non prorsus excluditur; poterat enim *ΦΑΝΕΡΩΘΗC* vel similiter scribi. 2, 13 etiam *ο* litterae quae sequitur exeunte versu pars aliqua superest 2, 21 post *αμαρτιασ* membrana abscissa nec quidquam litterae *η* superest 2, 22 *κα* syllaba repetita est 2, 33 litterarum *γωμ* pars superior superest, ut in editione signis *||* indicatum est. 2, 40 *αικιασ* ex *οικιασ* quod primum dederat ipse scriptor effecit. Hinc est etiam quod *λ* inter et *ι* paullulum spatii expressimus; ad sinistram enim litterae *ο* partem emendatum est, hac ipsa parte ad *λ* adhibita.
- Pag. 47. 1, 30 ineunte ante *μουσεωσ* praecedit punctum, non *ι*, quod Iacobsonus videre sibi visus est. Eodem versu exeunte rursus erravit Iacobsonus *αναβαντος* pro *αναβαινοντος* substituto; *αι* planissimum est, ut etiam ex ed. photograph. disci potest 2, 17 *ενκω*, non *ενκω*, scriptum est. Loci obscuritate facile falli poterat Iunius et qui eum sequuti sunt. 2, 18 *τοπωσ* sic 2, 39 codex recte *επετελεσαντο*, non *επιτελεσαντο*
- Pag. 48. 1, 31 *ελαισ* sic 2, 10 spatium inter *παιδε* et *εισ* accurate expressimus. Litteras *ναι ο θσ* capere illud quidem nequit, vix *ναι θσ* 2, 32 rectius suppletur *ειτε τασ εμασ* quam *ειτε εμασ*. Eodem versu per errorem huc usque *αλλ* ediderunt 2, 40 in codice est *οταρ* pro *οταν*
- Pag. 49. 1, 21 rursus vitiose codex *ανεπεμψατε* 1, 24 superscripto *λ* (ab ipso* ut videtur) *απαγγελλωσιν* restitutum. Subscriptionem epistulae non typis nostris exscribendam sed lapidi incidendam curavimus. De folio quod inter pag. 48 et 49 excidit iam supra diximus.
- Pag. 50. col. 1, 38 *ο* ita codex, ut vel maxime videtur 1, 47 *αυτων* sic pro *αυτον* 2, 2 exeunte pro spatio non tam *ΤΟΥ* quam *ΤΟΙΟΥ* videtur scriptum fuisse 2, 3 post *ομολογωμεν* nihil litterarum superest. Crediderim *ΑΥΤΟ* rectius suppleri quam *ΤΟΝΘΝ*, licet *ΤΟΝΘΝ* scribi potuerit. Ceterum quam membranae iacturam quum hoc loco tum tot aliis codex passus est, ea minime a bibliopecto Anglico cum Iacobsono derivanda est 2, 7 in codice est *υμων*, non *ημων*, ut Iacobsonus et plerique ediderunt.
- Pag. 51. col. 1, 41 *ει* pro *ει* in codice est. Falsi sunt qui *οι* scriptum dixerunt 1, 50 non *απαντες* in codice legitur, ut hucusque omnes ediderunt, sed *παντες*

Pag. 52. col. 1, 22 *οι πουντες* pro *οι ποιουντες* in codice est 2, 8sq. frustra est quod laborarunt in definiendis aliquot additamentis versuum 8 et 10 interlinearibus: quae res imprimis Wottoni ingenium exercuit, quo duce nonnulli editores *ημεις δε υιοι ημεραν* et *εωρακαμεν ετι* in textum receperunt. At verum iam vidit Iacobsonus. Sunt enim illa nihil aliud nisi maculae litterarum a diversa pagina acceptae. Neque tamen illae cum

Iacobsono ab „atramento adhuc humido“ diversae paginae derivandae sunt. Simili modo nuper in edendis Bibliis Vaticanis Angelus Maius lapsus est ad Hebr. 7, 21, *μεταμεληθησεται* pro *μεταμεληθησεται* ex emendatione primae manus factum esse opinans, quum *μ* illud non esset nisi inversa littera ex adverso scripta, ut in Novo Test. Vaticano ad eum locum in commentario Prolegomenis inserto docuimus.

IN TABULAM.

- Sinait. Ultima verba libri Estherae cum subscriptione ex codice Frid. August. petita sunt. Ex eodem sunt *αυτος ενιαυτος* etc. et *η δαλαισα* etc. Haec is scripsit qui saeculo fere nono multis paginis instaurandis (vide supra) operam dedit. Verba *σου και εν τη χειρι* etc. cod. Frid. Aug. fol. 6. rect. col. 2. scripta sunt; *μη απστρεψησ* etc. adnotavit c^a, *τη μεγαλη* c^b. Sequitur particula unius ex fragmentis Porfirianis. Arabesci duo scriptoris D Sinaitici: „Sin a“ ex libro Tobith, „Sin b“ ex libro Tobith. (His addendi sunt quos idem evangelio secundum Marcum et epistulae ad Thess. 1. adpinxit.)
- Vatic. Quae ex codice Vaticano sumpsimus duplicis generis sunt. a: exempla scripturae ipsius antiquissimae I. versus tres ep. ad Rom. 4, 4 sq. II. versus 4 alterius ad Cor. 3, 15 sq. III. ex subscriptione ep. ad Rom. b: scripturae novo atramento inductae I. Eph. 1, 1. II. extrema verba evangelii sec. Iohannem cum subscriptione. Accedunt arabesci duo quos „Vat“ notavimus. (His addendi sunt quos in textu edidimus.)
- Alex. Ex codice Alexandrino desumpta sunt: I. versus quinque: *Διο υπακουσωμεν* etc. ex pag. 33. col. 2. II. vv. 2: *διδασ* etc. ex pag. 32. col. 2. III. vv. 2: *φανουσ* etc. ex pag. 51. col. 2. IIII. initia versuum aliquot ex pag. 41.

I.

S I N A I T I C A

FRAGMENTA DUO.

ΛΥΤΗΣ [ΚΑΙ ΑΝΟΙΣΕΤΑΙ]
 ΑΥΤΟ ΕΠΙ [ΤΟ ΘΥΣΙΑ]
 ΣΤΗΡΙΟΝ
 ΤΑΤΑΥΤΑ
 ΓΥΝΑΙΚ
 ΕΛΗΝΤ
 ΜΕΝΗΚ
 ΛΛΘΗΤΟ
 ΑΥΤΗΣΚ
 ΣΕΤΑΙΕΙ
 ΤΟΥΔΩ
 ΜΟΥΤΟ
 ΡΩΜΕΝ
 ΠΡΗΣΘ
 ΚΟΙΛΙΑ
 ΠΕΣΕΙΤΑ
 ΑΥΤΗΣΚ
 ΑΡΑΝΤΩ
 ΕΛΑΝΔΕΜΗ []
 ΘΗΝΓΥΝΗΚ
 ΡΑΗΚΑΙ [Κ]ΛΘΑΡ
 ΛΘΩΟΣΕΣΤΑΙΚ
 ΣΠΕΡΜΑΤΙΕΙΣΠΕ
 ΟΥΤΟΣΟΝΟΜΟΣ
 ΤΗΣΖΗΛΟΥΤΥΠΙΑ·
 ΩΠΑΡΑ [ΒΗ]ΗΓΥΝΗ
 ΎΠΑΝΔΡ [ΟΣΟΥΣΑΚΑΙ]
 ΜΙΑΝΘΗ [ΗΑ]ΝΘΡΩ
 ΠΟΣΩΑΝΕΠΕΛ
 ΘΗ ΕΠΑΥΤΟΝ [ΠΝΑ]
 ΖΗΛΩΣΕΩΣΚΑΙ
 ΖΗΛΩΣΗΤΗΝΓΥ
 ΝΑΙΚΑ ΑΥΤΟΥ ΕΝΑ
 ΤΙΚΥ ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΕΙ

Num. 5, 26.

ΑΠΟΣΕΣΤΑΙ ΤΡΕΦΩ
 ΚΟΜΗΝΤΡΙΧΑ
 ΚΕΦΑΛΗΣ ΠΑΣΑΣ
 ΤΑΣΗΜΕΡΑΣ ΕΥΧΗΣ ΚΩ
 ΚΥ ΕΠΙ ΠΑΣΗ ΨΥΧΗ
 ΤΕΤΕΛΕΥΤΗΚΥΙΑ

Num. 6, 5.

[ΑΠΑΣΕΙΤΗΝΚ]ΕΦΛ
 [ΛΗΝΑΥΤΟΥ ΕΝ]ΕΚΙ
 [ΝΗΤΗ ΗΜΕ]ΡΑΗ
 [ΗΠΑΣΘΗΤ]ΩΚΩ
 ΤΗ^{εϛ}
 ΣΑΣ^{ει}
 ΛΥΣΙ^ο
 ΕΛΙΑ^η
 ΚΑΙ ΑΙ ΗΜΕΡ]ΑΙ

Num. 6, 11.

ΚΑΝΩΤΩΝ ΑΖΥ^ω
 ΠΟΙΗΣΕΙ ΟΙΕΡΕΥΤΗ
 ΘΥΣΙΑΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ
 ΤΗΝ ΣΠΟΝΔΗΝ ΑΥ
 ΤΟΥ ΚΑΙ ΣΥΡΗΣΕΤΑΙ
 Ο ΗΥΓΜΕΝΟΣ ΠΑ
 ΡΤΑΣ ΘΥΡΑΣ ΤΗΣ
 ΣΚΗΝΗΣ ΤΟΥ ΜΑΡ

Num. 6, 17.

ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΝ ΚΣ
ΠΡΟΣ ΜΩΥΣ ΗΝ ΛΕΓΩ
ΟΥΤΩΣ ΕΥΛΟΓΗΣΕΤΑΙ
ΤΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΙΣΑΛΛΕΓΩ
ΤΕΣ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙ
ΘΗΣΟΥΣ ΙΝ ΤΟ ΟΝΟ
ΜΑ ΜΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΥΙ
ΟΥΣ ΙΣΑ ΚΑΙ ΕΓΩ ΚΣ

ΕΛΛΗΝΕΝ ΕΛΛΗΝΕΝ
ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΑΥΤΟΥ
ΛΕΓΩΝ

Num. 6, 24.

ΜΩΥΣ ΗΝ ΛΕΓΩΝ ΛΑ
ΒΕ ΠΑΡΑΥΤΩΝ ΚΑΙ
ΕΣΟΝ
ΓΑΤΑ
ΤΗΣΣ
ΜΑΡΤ
ΣΕΙΣ ΑΥΤΑ ΤΟΙΣ ΛΕΥ
ΪΤΑΙΣ ΕΚΑΣΤΩ ΚΑΤΑ

Num. 7, 4.

ΝΑΛΣΩΝ ΥΙΟΣ ΑΜΙ
ΝΑΔΑ ΒΑΡΧΩΝ ΤΗΣ
ΦΥΛΗΣ ΙΟΥΔΑ ΚΑΙ
ΠΡΟΣ ΗΝ ΕΓΚΑΝΤΟ
ΔΩΡΟΝ ΑΥΤΟΥ ΤΡΥ
ΒΛΙΟΝ ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΕΝ

Num. 7, 12.

[ΚΡΙΟΝ ΕΝ] ΛΑΜΝΟΝ
[ΕΝ ΛΕΝΙ ΑΥ] ΣΙΟΝ ΕΙΣ
[ΟΛΟΚΑΥΤ] ΩΜΑ ΚΑΙ
ΝΕΣ ΛΙΓΩ
ΜΑΡΤΙ
ΘΥΣΙΑΝ
ΔΑΜΑ
ΚΡΙΟΥΣ
ΓΟΥΣ ΠΕΝ
ΑΣΕΝΙ
ΝΤΕΤΟΥ
ΝΗΛΛΕ
ΑΜΙΝΑ
ΕΡΑΤΗ
ΡΟΣ ΗΝ ΕΓ
ΑΝΑΗΛ
ΑΡΑΡΧΟΝ
ΣΙΣΣΑΧΑΡ
ΗΝ ΕΓΚΑ
ΝΑΥΤΟΥ
ΑΡΓΥΡΟΥ
ΟΝΤΑ ΚΑΙ
ΑΚ[Η ΑΥΤΟΥ]
ΜΙΑΝ ΑΡΓΥΡΑ
ΟΝΤΑ ΕΙ ΚΑΛΩ
ΣΙΚΛΟΝ
ΑΜΦΟ
ΡΗΣΣΕΜΙ
ΔΑΛΛΕΩΣ ΑΝΑ ΠΕ
ΠΟΙΗΜΕΝ ΗΣ ΕΝΕ
ΛΛΙΘΕΙΣ ΘΥΣΙΑΝ
ΘΥΣΙΣ ΚΗΝ ΜΙΑΝ ΔΕ
ΚΑΧΡΥΣΩΝ Η ΠΛΗ
ΡΗΣ ΘΥΜΙΑΜΑΤΟΣ

Num. 7, 14.

ΛΥΤΗ ΕΣΤΙΝ ΧΕΙΡ^ω
ΕΝ ΤΗ ΓΗ ΧΑΝΑΑΝ
ΚΑΙ ΕΚΥΡΩΘΗ Ο Λ^γ
ΓΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟΣ ΠΗΛΛΙ
ΟΝ ΟΗΝΕΝ ΑΥΤΩ
ΤΩ ΑΒΡΑΑΜΕΙ ΣΚΤΗ
ΣΙΝ ΤΑ ΦΟΥ ΠΑΡΑ
ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΧΕΤ
ΚΑΙ ΑΒΡΑΑΜ ΗΝ ΠΡΕ
ΣΒΥΤΕΡΟΣ ΠΡΟ ΒΕ
ΒΗ ΚΩ ΣΗ ΜΕΡΩΝ
ΚΑΙ Κ^ς ΕΥΛΟΓΗΣΕ
ΤΟΝ ΑΒΡΑΑΜ ΚΑΤΑ
ΠΑΝΤΑ
ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΑΒΡΑΑΜ
ΤΩ ΠΑΙΔΙ ΑΥΤΟΥ
ΤΩ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩ^γ
ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ ΑΥΤ^γ
ΤΩ ΑΡΧΟΝΤΙ ΠΑΝ
ΤΩΝ ΤΩΝ ΑΥΤΟΥ
ΘΕΣΤΗΝ ΧΕΙΡΑΣ^γ
ΥΠΟ ΤΟΝ ΜΗΡΟΝ
ΜΟΥ ΚΑΙ ΕΞΟΡΚΙΩ
ΣΕ Κ^ς ΤΟΝ Θ^ς Τ^γ
ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ
Θ^ς ΤΗΣ ΓΗΣ ΙΝΑ
ΜΗ ΛΑΒΗΣ ΓΥΝΑΙ^ς
ΚΑΤΩ ΥΙΩ ΜΟΥ Ι
ΣΑΑΚ ΑΠΟ ΤΩΝ Θ^γ
ΓΑΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΧΑ
ΝΑΝ ΑΙΩΝ ΜΕΘ^ω
ΕΓΩ ΟΙΚΩ ΑΛΛΑ ΕΙ^ς
ΤΗΝ ΓΗΝ ΜΟΥ ΟΥ
. . . ΜΗΝ ΠΟΡ^ε
. . . Φ[

Gen. 23, 19 sqq.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ ΘΕ^ς
ΕΣΗΛΘΕ ΣΕ ΚΕΙ ΘΕ^ς
ΕΙΠΕΝ ΔΕ ΠΡΟΣ ΑΥ
ΤΟΝ ΑΒΡΑΑΜ ΠΡΟΣ
ΕΧΕ ΣΕ ΑΥΤΩ ΜΗ^ς
ΑΠΟΣΤΡΕΨΗ ΣΤ^ς Ν
ΥΙΟΝ ΜΟΥ ΕΚΕΙ
Κ^ς Θ^ς ΤΟΥ ΟΥΡΑ
ΝΟΥ ΚΑΙ Θ^ς ΤΗΣ
ΓΗΣ Ο ΣΕ ΛΑΒΕΝ ΜΕ
ΕΚ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΟΥ
ΠΑΤΡΟΣ ΜΟΥ ΚΑΙ
ΕΚ ΤΗΣ ΓΗΣ Η ΣΕ ΓΕ
ΝΗΘΗΝ Ο ΣΕ ΛΑΛΗ
ΣΕΝ ΜΟΙ ΚΑΙ Ω ΜΟ
ΣΕΝ ΜΟΙ ΛΕΓΩΝ Τ^δ
Σ ΠΕΡΜΑΤΙ ΣΟΥ ΔΩ
ΣΩ ΤΗΝ ΓΗΝ ΤΑΥ
ΤΗΝ ΑΥΤΟΣ ΑΠΟ Τ^ε
ΛΕΙ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ
ΑΥΤΟΥ ΕΜ ΠΡΟΣ Θ^ε
ΣΟΥ ΚΑΙ Η ΜΨΗ ΓΥ
ΝΑΙΚΑ ΤΩ ΥΙΩ Μ^γ
ΕΚΕΙ ΘΕΝ ΕΛΑΝ ΔΕ ΣΗ
ΘΕΛΗ Η ΓΥΝΗ ΠΟΡ^ε
ΘΗΝ ΑΙ ΜΕΤΑ ΣΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ ΤΑΥΤΗ
ΚΑΘΑΡΟΣ ΕΣ Η ΑΠΟ
ΤΟΥ ΟΡΚΟΥ ΤΟΥ Τ^γ
ΜΟΝΟΝ ΤΟΝ ΥΙΟΝ
ΜΟΥ ΜΗ ΑΠ
ΨΗ ΣΕ ΚΕ

Gen. 24, 5 sqq.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΝΑ^ς
ΧΩΡ ΚΑΙ ΕΚΟΙΜΙΣ^ε
ΤΑΣ ΚΑΜΗΛΟΥ ΣΕ Σ^δ
ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΠΑΡΑ
ΤΟ ΦΡΕΑΡ ΤΟΥ ΎΔΑΤ^ε
ΤΟ ΠΡΟΣΟΨΕΝ ΗΝ Ι
ΚΛΕΚΠΟΡΕΥΟΝΤΑΙ
ΑΙ ΎΔΡΕΥΟΜΕΝΑΙ
ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ Κ^ς Θ^ς
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΜΟΥ
ΑΒΡΑΑΜ ΕΥ Ο ΔΩΣ^ε
ΕΝ ΑΝΤΙΟΝ ΕΜΟΥ
ΣΗ ΜΕΡΟΝ ΚΑΙ ΠΟΙ
ΗΣ ΟΝ ΕΛΕΟΣ ΜΕ ΤΑ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΜΟΥ Α
ΒΡΑΑΜ ΙΔΟΥ ΕΓΩ^ε
ΣΤΗ ΚΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΗ
ΓΗΣ ΤΟΥ ΎΔΑΤΟΣ
ΑΙ ΔΕ ΘΥΓΑΤΕΡ ΕΣΤ^ε
ΟΙΚΟΥΝΤΩΝ ΤΗΝ
ΠΟΛΙΝ ΕΚΠΟΡΕΥ^ε
ΤΑΙ ΑΝΤΑ Η ΣΑΙ ΎΔ^ε
ΚΑΙ ΕΣΤΑΙ Η ΠΑΡΘΕ
ΝΟΣ Η ΑΝ ΕΓΩ ΕΙΠ^ε
ΕΠΙ ΚΛΕΙΝΟΝ ΜΟΙ
ΤΗΝ ΎΔΡΙΑΝ ΣΟΥ Ι
ΝΑ ΠΙΩ ΚΑΙ ΕΙ ΠΗ
ΠΙΕΚ
ΛΟΥ

Gen. 24, 10 sqq.

Κ.
Μ
ΕΙ
Η Δ
ΚΑ
ΚΑ
ΑΝ
ΝΑ
ΠΟ
ΕΩ
Ν
ΤΑ
Υ
Λ

Gen. 24, 19 sqq.

ΛΕΛΛΑΝΚΕΝΜΟΙ
ΟΑΝΘΡΩΠΟΣΚΑΙΗΛ
ΘΕΝΠΡΟΣΤΟΝΑΝ
ΘΡΩΠΟΝΕΣΤΗΚΟ
ΤΟΣΑΥΤΟΥΕΠΙΤΩ
ΚΑΜΗΛΩΝΕΠΙΤΗ
ΠΗΓΗΣΚΑΙΕΙΠΕΝ
ΑΥΤΩΔΕΥΡΟΕΙΣΕΛ
ΘΕΕΥΛΟΓΗΤΟΣΚΕ
ΙΝΑΤΙΕΣΤΗΚΑΣ
ΕΣΩ·ΕΓΩΔΕΝΤΟΙ
ΜΑΚΑΤΗΝΟΙΚΙΑΝ
ΚΑΙΤΟΠΟΝΤΑΙΣ
ΚΑΜΗΛΟΙΣ
ΕΙΣΗΛΘΕΝΔΕΟΑΝΘ
ΕΙΣΤΗΝΟΙΚΙΑΝΚ
ΑΠΕΣΑΞΕΝΤΑΣΚΑ
ΜΗΛΟΥΣΚΑΙΕΔΩ
ΚΕΝΑΧΥΡΑΚΑΙΧΟΡ
ΤΑΣΜΑΤΑΤΑΙΣΚΑ
ΛΗ
ΛΟΙΣΚΑΙΥΔΩΡΝΙΨ
ΣΘΑΙΤΟΙΣΠΟΣΙΝ
ΑΥΤΟΥΚΑΙΤΟΙΣΠ
ΣΙΝΤΩΝΑΝΔΡΩΝ
ΤΩΝΜΕΤΑΥΤΟΥ
ΚΑΙΠΑΡΕΘΗΚΕΝΑΥ
ΤΟΙΣΑΡΤΟΥΣΦΑΓΕ
ΥΜΗ
ΛΛ

Ω
ΟΡ
Λ
ΟΠ
ΛΗ
ΚΥ
ΚΑΙ
Τ
ΟΥ
Υ
ΤΗ

ΑΥΤΩΟΣΑΝΗΝΑΥΤ
ΚΑΙΩΡΚΕΙΣΕΝΜΕ
ΟΚΥΡΙΟΣΜΟΥΛΕΓ
ΟΥΛΗΜΨΗΓΥΝΑΙΚΑ
ΤΩΥΙΩΜΟΥΑΠΟΤ
ΘΥΡΑΤΕΡΩΝΤΩΝ
ΧΑΝΑΝΑΙΩΝΕΝ
ΕΓΩΠΑΡΟΙΚΩΕΝ
ΤΗΓΗΑΥΤΩΝΑΛΛΗ
ΕΙΣΤΟΝΟΙΚΟΝΤΟΥ
ΠΑΤΡΟΣΜΟΥΠΟΡΕ
Υ
ΣΗΚΑΙΕΙΣΤΗΝΦΥ
ΛΗΝΜΟΥΚΑΙΛΗΜ
ΨΗΓΥΝΑΙΚΑΤΩΥ
ΙΩΜΟΥΕΚΕΙΘΕΝ·
ΕΙΠΑΔΕΤΩΚΥΡΙΩ
ΜΟΥΜΗΠΟΤΕΟΥ
ΠΟΡΕΥΣΕΤΑΙΗΓΥ
ΝΗΜΕΤΕΜΟΥ·ΚΑΙ
ΕΙΠΕΝΜΟΙ·ΚΩΕΥ
ΗΡΕΣΤΗΣΑΕΝΩΠΙ
ΟΝΑΥΤΟΥΑΥΤΟΣ
ΑΠΟΣΤΕΛΕΙΤΟΝΑΓ
ΓΕΛΟΝΑΥΤΟΥΜΕΤ
ΣΟΥΚΑΙΕΥΟΔΩΣΕΙ
ΤΗΝΟΔΟΝΣΟΥΚΑΙ
ΛΗΜΨΗΓΥΝΑΙΚΑ
ΤΩΥΙΩΜΟΥΕΚΤΗ
ΦΥΛΗΣΜΟΥΚΑΙΕΚ
ΥΟΙΚΟΥΤΟΥΠΑ
ΥΤΟΤΕΛ
ΠΟΤΗ

ΛΙΘΥΓΑΤΕΡΕΣΤΩΝ
ΑΝΘΡΩΠΩΝΤΗΣΠ
ΛΕΩΣΕΚΠΟΡΕΥΟΝ
ΤΑΙΥΔΡΕΥΣΑΣΘΑΙ
ΥΔΩΡΚΑΙΕΣΤΑΙΗ
ΠΑΡΘΕΝΟΣΧΑΝΕΓ
ΕΙΠΩΠΟΤΙΣΟΝΩ
ΜΕΙΚΡΟΝΥΔΩΡΕΚ
ΤΗΣΥΔΡΕΙΑΣΣΟΥΚ
ΕΙΠΗΜΟΙΠΙΕΚΑΙΥ
ΚΑΙΤΑΙΣΚΑΜΗΛΟΙ
ΣΟΥΥΔΡΕΥΣΟΜΑΙ·
ΑΥΤΗΗΓΥΝΗΗΝΗ
ΤΟΙΜΑΣΕΝΚΣΤΩ
ΡΑΠΟΝΤΙΑΥΤΟΥ
Ι
ΣΑΑΚΚΑΙΕΝΤΟΥΤ
ΓΝΩΣΟΜΑΙΟΤΙΠ
ΠΟΙΗΚΑΣΕΛΕΟΣ
ΤΩ
ΚΥΡΙΩΜΟΥΑΒΡΑ
Α
ΚΑΙΕΓΕΝΕΤΟΠΡΟ
ΤΟΥΣΥΝΤΕΛΕΣΑ
ΛΛΟΟΥΝΤΑΕΝΤΗ
ΔΙΑΝΟΙΑΕΥΘΥΣ
ΒΕΚΚΛΕΞΕΠΟΡΕΥ
ΕΤΟΕΧΟΥΣΑΤΗΝ
ΥΔΡΕΙΑΝΕΠΙΤΩΝ
ΩΜΩΝΑΥΤΗΣΚ
ΚΑΤΕΒΗΕΠΙΤΗΝ
ΠΗΓΗΝΚΑΙΥΔΡΕ
Υ
ΣΑΤΟ·ΕΙΠΑΔΕΑΥ
ΤΗ
ΠΟΤΙΣΟΝΜΕΚΑΙ
ΣΠΕΥΣΑΣΑΚΑΘΕΙ
ΛΕΝΤΗΝΥΔΡΕΙΑΝ
ΑΥΤΗΣΑΦ

II.

EX

CODICE VATICANO.

ΚΑΤΑ ΠΑΘΕΛΙΟΝ

ⲫ ΒΙΒΛΟΣ ΓΕΝΕΣΕΩΣ ΙΥΧΥ
ΥΙΟΥ ΔΑΥΕΙΔ ΥΙΟΥ ΑΒΡΑΑΜ
ΑΒΡΑΑΜ ΓΕΝΝΗΣΕΝ ΤΟ
ΙΣΑΑΚ
ΙΣΑΑΚ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΙΑΚΩΒ
ΙΑΚΩΒ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΙΟΥΔΑΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΑΥΤΟΥ
ΙΟΥΔΑΣ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΦΑΡΕΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΖΑ
ΡΕΕΚ ΤΗΣ ΘΑΜΑΡ
ΦΑΡΕΣ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΕΣΡΩΜ
ΕΣΡΩΜ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΑΡΑΜ
ΑΡΑΜ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ ΤΟ
ΑΜΕΙΝΑ ΔΑΒ
ΑΜΕΙΝΑ ΔΑΒ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΝΑΑΘ
ΝΑΑΘ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΣΑΛΜΩΝ
ΣΑΛΜΩΝ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΒΟΕΣΕΚ ΤΗΣ ΡΑΧΑΒ
ΒΟΕΣ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ ΤΟ
ΙΩΒ Η ΔΕ ΚΤΗΣ ΡΟΥΘ
ΙΩΒ Η ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΙΕΣΣΑΙ
Ⲫ ΙΕΣΣΑΙ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΔΑΥΕΙΔ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΥ
ΔΑΥΕΙΔ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΣΟΛΟΜΩΝ ΑΕΚΤΗΣ
ΤΟΥ ΟΥΡΕΙΟΥ
ΣΟΛΟΜΩΝ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΡΟΒΟΑΜ
ΡΟΒΟΑΜ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΑΒΙΑ
ΑΒΙΑ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ ΤΟΝ
ΑΣΑΦ
ΑΣΑΦ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΙΩΣΑΦΑΤ
ΙΩΣΑΦΑΤ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ

ΤΟΝ ΙΩΡΑΜ
ΙΩΡΑΜ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ ΤΟ
ΟΖΕΙΑΝ
ΟΖΕΙΑΣ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΙΩΑΘΑΜ
ΙΩΑΘΑΜ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΑΧΑΖ
ΑΧΑΖ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ ΤΟ
ΕΖΕΚΙΑΝ
ΕΖΕΚΙΑΣ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΜΑΝΑΣΣΗ
ΜΑΝΑΣΣΗΣ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΑΜΩΣ
ΑΜΩΣ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΙΩΣΕΙΑΝ
ΙΩΣΕΙΑΣ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΙΕΧΟΝΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙ
ΤΗΣ ΜΕΤΟΙΚΕΣΙΑΣ ΒΑΒΥ
ΛΩΝΟΣ
Ⲫ ΜΕΤΑ ΔΕ ΤΗΝ ΜΕΤΟΙΚΕ
ΣΙΑΝ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ ΙΕΧΟ
ΝΙΑΣ ΓΕΝΝΑΤΟΝ ΣΕΛΛ
ΘΙΗΛ
ΣΕΛΛΘΙΗΛ ΔΕ ΓΕΝΝΑΤΟΝ
ΖΟΡΟΒΑΒΕΛ
ΖΟΡΟΒΑΒΕΛ ΔΕ ΓΕΝΝΑ
ΤΟΝ ΑΒΙΟΥΔ
ΑΒΙΟΥΔ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΕΛΙΑΚΕΙΜ
ΕΛΙΑΚΕΙΜ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΑΖΩΡ
ΑΖΩΡ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ ΤΟ
ΣΑΔΩΚ
ΣΑΔΩΚ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΑΧΕΙΜ
ΑΧΕΙΜ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΕΛΙΟΥΔ
ΕΛΙΟΥΔ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΕΛΕΑΖΑΡ
ΕΛΕΑΖΑΡ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΜΑΘΘΑΝ

ΜΑΘΘΑΝ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ
ΤΟΝ ΙΑΚΩΒ
ΙΑΚΩΒ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΕΝ ΤΟ
ΙΩΣΗΦ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΜΑ
ΡΙΑΣ ΕΣΗΣΕ ΓΕΝΝΗΘΗ
ΟΛΕΓΟΜΕΝΟΣ ΧΥ
ⲫ ΠΑΣΙ ΟΥΝ ΛΙΓΕΝΕΛΙΑΠ
ΑΒΡΑΑΜ ΕΩΣ ΔΑΥΕΙΔ ΓΕΝΕ
ΛΙΔΕΚΑΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΑΙ Α
ΠΟΔΑΥΕΙΔ ΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕ
ΤΟΙΚΕΣΙΑΣ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ
ΓΕΝΕΛΙΔΕΚΑΤΕΣΣΑΡΕΣ
ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΜΕΤΟΙΚΕ
ΣΙΑΣ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ ΕΩΣ
ΤΟΥ ΧΥ ΓΕΝΕΛΙΔΕΚΑΤΕ
ΣΣΑΡΕΣ
Ⲫ ΤΟΥ ΔΕ ΧΥ ΙΥ Η ΓΕΝΕΣΙΣ
ΟΥΤΩΣ ΗΝ ΜΗΝΗΣΤΕΥΘΕ
ΣΗΣΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΑΥΤΟΥ
ΜΑΡΙΑΣ ΤΩ ΙΩΣΗΦ ΠΡΙ
ΝΗΣΥΝΕΛΘΕΙΝ ΑΥΤΟΥ
ΕΥΡΕΘΗΝ ΓΑΣΤΡΙ ΕΧΟΥ
Σ ΕΚ ΠΙΝΣΑΓΙΟΥ ΙΩΣΗΦ
ΔΕ Ο ΑΝΗΡ ΑΥΤΗΣ ΔΙΚΑΙ
ΟΣ ΩΝ ΚΑΙ ΜΗΘΕΛΩΝ ΑΥ
ΤΗΝ ΔΕΙΓΜΑΤΙΣ ΛΙΕΒΟΥ
ΛΗΘΗ ΛΛΘΡΑ ΠΟΛΥΣ ΑΙ
ΑΥΤΗΝ ΤΑΥΤΑ ΔΕ ΑΥ
ΤΟΥ ΕΝΘΥΜΗΘΕΝΤΟΣ
ΙΔΟΥ ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΥΚΑΤΟ
ΝΑΡΕΦΑΝ Η ΑΥΤΩ ΛΕΓΩ
ΙΩΣΗΦ ΥΙΟΣ ΔΑΥΕΙΔ ΜΗ
ΦΟΒΗΘΗΣ ΠΑΡΑΛΛΕΙΝ
ΜΑΡΙΑΝ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΤΟΥ ΓΑΡ ΕΝ ΑΥΤΗ ΓΕΝΝΗΣΕ
ΕΚ ΠΙΝΣΕΣΤΙΝ ΑΓΙΟΥ ΤΕ
ΣΕΤΑΙ ΔΕ ΥΙΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΕ
ΣΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ
ΙΗΣΟΥΝ ΑΥΤΟΣ ΓΑΡ ΣΩ
ΣΕΙ ΤΟΝ ΛΛΘΝ ΑΥΤΟΥ
ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΑΥ
ΤΩΝ ΤΟΥΤΟ ΔΕ Ο ΛΟΝ

ΚΑΤΑ

ΓΕΓΟΝΕΝ ΙΝΑ ΠΛΗΡΩΘΗ
ΤΟ ΡΗΘΕΝ ΥΠΟ ΚΥΔΙΑΤΟΥ
ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΛΕΓΟΝΤΟΣ
ΙΔΟΥ Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΕΝ ΓΑ
ΣΤΡΙΑΣ ΖΕΙ ΚΑΙ ΤΕΞΕΤΑΙ
ΥΙΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΕΣΟΥΣΙΝ
ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ ΕΜΜΑ
ΝΟΥΗΛ Ο ΕΣΤΙΝ ΜΕΘΕΡ
ΜΗΝ ΕΥΟΜΕΝΟΝ ΜΕΘΗ
ΜΩΝΟΘΣ ΕΓΕΡΘΕΙΣ ΔΕ
ΟΙ ΩΣ Η ΦΛΑΠΟΤΟΥ ΥΠΝΟΥ
ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΩΣ ΠΡΟΣΕΤΑ
ΞΕΝΑΥΤΩ Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΥ
ΚΑΙ ΠΑΡΕΛΑΒΕΝ ΤΗΝ ΓΥ
ΝΑΙΚΑ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΥΚ Ε
ΓΕΙΝΩΣΚΕΝ ΑΥΤΗΝ ΕΩΣ
ΕΤΕΚΕΝ ΥΙΟΝ ΚΑΙ ΕΚΑ
ΛΕΣΕΝ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ Η
Ζ ΤΟΥ ΔΕΙΥ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ
ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΤΗΣ ΚΙΟΥ
ΔΙΑΙΣΕΝ Η ΜΕΡΑ ΣΗΡΩ
ΔΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΙΔΟΥ
ΜΑΓΟΙ ΑΠΟ ΑΝΑΤΟΛΩ
ΠΑΡΕΓΕΝΟΝΤΟ ΕΙΣ ΙΕΡΟ
ΣΟΛΥΜΑ ΛΕΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ
ΕΣΤΙΝ Ο ΤΕΧΘΕΙΣ ΒΑΣΙ
ΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ
ΕΙΔΟΜΕΝ ΓΑΡ ΑΥΤΟΥ ΤΟ
ΑΣΤΕΡΑ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟ
ΛΗ ΚΑΙ ΗΛΘΟΜΕΝ ΠΡΟΣ
ΚΥΝΗΣΙΑ ΑΥΤΩ ΑΚΟΥ
ΣΑΣ ΔΕ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΗΡΩ
ΔΗΣ ΕΤΑΡΑΧΘΗ ΚΑΙ ΠΑ
ΣΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ ΜΕΤΑΥ
ΤΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΑΓΑΓΩΝ
ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΡΧΙΕ
ΡΕΙΣ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ
ΤΟΥ ΛΛΟΟΥ ΕΠΥΝΘΑΝΕ
ΤΟ ΠΑΡΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΟΧ
ΓΕΝΝΑΤΑΙ ΟΙ ΔΕ ΕΙΠΑΝ
ΑΥΤΩ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΤΗΣ
ΙΟΥΔΙΑΣ ΟΥΤΩΣ ΓΑΡ

ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟ
ΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΣΥ ΒΗΘΛΕΕΜ
ΓΗ ΙΟΥΔΑΟΥ ΔΑΜΩΣ ΕΛΛ
ΧΙΣΤΗ ΕΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΗΓΕΜΟ
ΣΙΝ ΙΟΥΔΑΕΣ ΟΥ ΓΑΡ Ε
ΣΕΛΕΥΣΕΤΑΙ Η ΓΟΥΜΕΝΟ
Ο ΣΤΙΣ ΠΟΙΜΑΝΕΙ ΤΟΝ
ΛΛΟΝ ΜΟΥ ΤΟΝ ΙΣΡΑΗΛ
Π ΤΟΤΕ Η ΡΩΔΗΣ ΑΛΘΡΑ ΚΑ
ΛΕΣΑΣ ΤΟΥ ΣΜΑΓΟΥΣ
Η ΚΡΕΙΒΩΣ ΕΝ ΠΑΡΑΥΤΩ
ΤΟΝ ΧΡΟΝΟΝ ΤΟΥ ΦΑΙ
ΝΟΜΕΝΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ Κ
ΠΕΜΨΑΣ ΑΥΤΟΥ ΣΕΙΣ ΒΗ
ΘΛΕΕΜ ΕΙΠΕΝ ΠΟΥ ΕΥΘΕ
ΤΕ ΣΕ ΖΕΤΑΣ ΑΤΕ ΑΚΡΕΙ
ΒΩΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
ΕΠΑΝΔΕ ΕΥΡΗΤΕ ΑΠΑΓ
ΓΕΙΛΑΤΕ ΜΟΙ Ο ΠΩΣ ΚΑ ΓΩ
ΕΛΘΩΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΩ
ΑΥΤΩ ΟΙ ΔΕ ΑΚΟΥΣΑΝ
ΤΕ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΠΟ
ΡΕΥΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΙΔΟΥ Ο
ΑΣΤΗΡ ΟΝ ΕΙΔΟΝ ΕΝ ΤΗ
ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΟΗΓΕΝ ΑΥ
ΤΟΥ ΣΕΩΣ ΕΛΘΩΝ ΕΣΤΑ
ΘΗ ΕΠΑΝΩΟΥ ΗΝ ΤΟ
ΠΑΙΔΙΟΝ ΙΔΟΝΤΕΣ ΔΕ
ΤΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ΕΧΑΡΗΣΑΝ
ΧΑΡΑΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΣΦΟ
ΔΡΑ ΚΑΙ ΕΛΘΟΝΤΕΣ ΕΙ
ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΝ ΕΙΔΟΝ ΤΟ
ΠΑΙΔΙΟΝ ΜΕΤΑ ΜΑΡΙΕ
ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΑΥΤΟΥ Κ
ΠΕΣΟΝΤΕΣ ΠΡΟΣ ΕΚΥ
ΝΗΣΙΑ ΑΥΤΩ ΚΑΙ ΑΝΟΙ
ΞΑΝΤΕΣ ΤΟΥΣ ΟΧΝΑΣ
ΡΟΥΣ ΑΥΤΩΝ ΠΡΟΣ ΗΝ ΕΓ
ΚΑΝ ΑΥΤΩ ΔΩΡΑ ΧΡΥΣΟ
ΚΑΙ ΙΒΑΝΟΝ ΚΑΙ ΣΜΥΡ
ΝΑΝ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΘΕ
ΤΕΣ ΚΑΤΟΝ ΑΡΜΗΝΑΝ

ΚΑΜΨΑΙ ΠΡΟΣ ΗΡΩΔΗΝ
ΔΙΑ ΑΛΛΗΣ Ο ΔΟΥΑΝ ΕΧΩ
ΡΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ
Β ΑΥΤΩΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΑ
ΤΩΝ ΔΕ ΑΥΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΧΩΡΑΝ ΑΥΤΩΝ ΙΔΟΥ ΑΓ
ΓΕΛΟΣ ΚΥ ΚΑΤΟΝ ΑΡΕΦΑ
ΝΗΤΩΙ ΩΣ Η ΦΛΕΓΩΝ
ΕΓΕΡΘΕΙΣ ΠΑΡΑΛΑΒΕΤΟ
ΠΑΙΔΙΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗΤΕ
ΡΑ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΦΕΥΓΕ
ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ ΚΑΙ ΙΙΣΟΙ
ΕΚΕΙ ΕΩΣΑΝ ΕΙΠΩΣΟΙ
ΜΕΛΛΕΙ ΓΑΡ Η ΡΩΔΗΣ ΖΗ
ΤΕΙΝ ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ ΤΟΥ Α
ΠΟΛΕΣΙΑ ΑΥΤΟ Ο ΔΕ Ε
ΓΕΡΘΕΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΕΤΟ
ΠΑΙΔΙΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗΤΕ
ΡΑ ΑΥΤΟΥ ΝΥΚΤΟΣ ΚΑΙ
ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ ΕΙΣ ΑΙΓΥ
ΠΤΟΝ ΚΑΙ ΗΝ ΕΚΕΙ ΕΩΣ
ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΗΣ ΗΡΩΔΟΥ
ΙΝΑ ΠΛΗΡΩΘΗ ΤΟ ΡΗΘΕ
ΥΠΟ ΚΥΔΙΑΤΟΥ ΠΡΟΦΗ
ΤΟΥ ΛΕΓΟΝΤΟΣ ΕΞ ΑΙΓΥ
ΠΤΟΥ ΕΚΑΛΕΣΑΤΟΝ Υ
ΙΟΝ ΜΟΥ ΤΟΤΕ Η ΡΩ
ΔΗΣ ΙΔΩΝ ΟΤΙ ΕΝΕΠΑΙ
ΧΘΗ ΥΠΟ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ
ΕΘΥΜΩΘΗ ΛΕΙΑΝ ΚΑΙΑ
ΠΟΣΤΕΙΛΑΣΑΝ ΕΙΛΕΝ
ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΠΑΙΔΕ
ΤΟΥΣ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΚΑΙ
ΕΝ ΠΑΣΙΝ ΤΟΙΣ ΟΡΓΙΟΙΣ ΑΥ
ΤΗΣ ΑΠΟΔΙΕΤΟΥΣ ΚΑΙ
ΚΑΤΩΤΕΡΩ ΚΑΤΑ ΤΟ
ΧΡΟΝΟΝ ΟΝ Η ΚΡΕΙΒΩΣ Ε
ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ ΤΟ
ΤΕ ΕΠΛΗΡΩΘΗ ΤΟ ΡΗΘΕ
ΔΙΑ ΙΕΡΕΜΙΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟ
ΦΗΤΟΥ ΛΕΓΟΝΤΟΣ ΦΩ
ΝΗ ΕΝ ΡΑΜΑΝ ΚΟΥΣΘΗ

ΠΛΗΘΥΝ

ΛΥΜΩΝ ΚΑΙ ἸΟΥΔΑΙΑΣ ΚΑΙ
 ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ἸΟΡΔΑΝΟΥ
 ΚΑΙ ἸΔΩΝ ΔΕ ΤΟΥΣ ΟΧΛΟΥΣ
 ΑΝΕΒΗ ΕΙΣ ΤΟ ΟΡΟΣ ΚΑΙ
 ΚΑΘΙΣΑΝΤΟΣ ΑΥΤΟΥ
 ΠΡΟΣΗΛΑΘΑΝ ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ
 ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΑΝΟΙΣΑΝ ΤΟ
 ΣΤΟΜΑ ΑΥΤΟΥ ΕΔΙΔΑ
 ΣΚΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΛΕΓΩΝ
 ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΠΤΩΧΟΙ ΤΩ
 ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΟΤΙ ΑΥΤΩ
 ΕΣΤΙΝ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ
 ΟΥΡΑΝΩΝ
 ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΠΕΝΘΟΥΝΤΕΣ
 ΟΤΙ ΑΥΤΟΙ ΠΑΡΑΚΛΗΘΗ
 ΣΟΝΤΑΙ
 ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΠΡΑΞΙΟΙ ΟΤΙ
 ΑΥΤΟΙ ΚΑΝΟΝΟΜΗΣΟΥ
 ΣΙ ΤΗΝ ΓΗΝ
 ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΠΕΙΝΩΝΤΕΣ
 ΚΑΙ ΔΙΨΩΝΤΕΣ ΤΗΝ ΔΙ
 ΚΑΙ ΟΣΥΝΗΝ ΟΤΙ ΑΥΤΟΙ
 ΧΟΡΤΑΣΘΗΣΟΝΤΑΙ
 ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΕΛΕΗΜΟΝΕΣ
 ΟΤΙ ΑΥΤΟΙ ΕΛΕΗΘΗΣΟ
 ΤΑΙ
 ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΚΑΘΑΡΟΙ ΤΗ
 ΚΑΡΔΙΑ ΟΤΙ ΑΥΤΟΙ ΤΟΝ
 ΘΕΟΨΟΝΤΑΙ
 ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΕΙΡΗΝΟΠΟΙ
 ΟΤΙ ΑΥΤΟΙ ΥΙΟΙ ΘΕΟΥ ΚΛΗ
 ΘΗΣΟΝΤΑΙ
 ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΔΕΔΙΩΓΜΕΝΟΙ
 ΕΝΕΚΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ Ο
 ΤΙ ΑΥΤΩΝ ΕΣΤΙΝ Η ΒΑ
 ΛΕΙΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ
 ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΕΣΤΕ ΟΤΑΝ ΟΝΕ
 ΔΙΣΩΣΙΝ ΥΜΑΣ ΚΑΙ ΔΙΩ
 ΣΩΣΙΝ ΚΑΙ ΕΙΠΩΣΙΝ ΠΑ
 ΠΟΝΗΡΟΝ ΚΑΘΥΜΩΝ
 ΨΕΥΔΟΜΕΝΟΙ ΕΝΕΚΑ Ε
 ΜΟΥ ΧΑΙΡΕΤΕ ΚΑΙ ΑΓΑΛ

ΛΙΑΣ ΘΕΟΤΙΜΙΣ ΘΕΟΣΥ
 ΜΩΝ ΠΟΛΥΣΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥ
 ΡΑΝΟΙΣ ΟΥΤΩΣ ΓΑΡ ΕΔΙ
 ΩΣΑΝ ΤΟΥΣ ΠΡΟΦΗΤΑ
 ΤΟΥΣ ΠΡΟΥΜΩΝ ΥΜΕΙΣ
 ΕΣΤΕ ΤΟ ΑΛΛΑ ΣΤΗΣ ΓΗΣ
 ΕΑΝ ΔΕ ΤΟ ΑΛΛΑ ΣΜΩΡΑΝ
 ΘΗΝΤΙΝ ΙΑΛΙΣΘΗΣΕΤΑΙ
 ΕΙΣ ΟΥΔΕΝΙΣ ΧΥΕΙΕΤΙ
 ΕΙ ΜΗ ΒΛΗΘΕΝΕΣΩ ΚΑΤΑ
 ΠΑΤΕΙΘΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΝ
 ΘΡΩΠΩΝ
 ΚΕ ΥΜΕΙΣ ΕΣΤΕ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ
 ΚΟΣΜΟΥ ΟΥΔΥΝΑΤΑΙ ΠΟ
 ΛΙΣ ΚΡΥΒΗΝΑΙ ΕΠΑΝΩ
 ΡΟΥΣ ΚΕΙΜΕΝΗ ΟΥΔΕ ΚΑΙ
 ΟΥΣΙΝ ΑΥΧΗΝΟΝ ΚΑΙ ΤΙΘΕ
 ΛΣΙΝ ΑΥΤΟΝ ΥΠΟ ΤΟΝ Ψ
 ΔΙΟΝ ΑΛΛ' ΕΠΙ ΤΗΝ ΑΥΧΗ
 ΑΝ ΚΑΙ ΑΜΠΕΙ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ
 ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ ΟΥΤΩΣ ΑΛΛ
 ΨΑΤΩ ΤΟ ΦΩΣ ΥΜΩΝ
 ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩ
 ΠΩΝ ΟΠΩΣ ΙΔΩΣΙΝ ΥΜΩ
 ΕΡΓΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΔΟΣΑΣΩΣΙ
 ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΥΜΩΝ ΤΟ
 ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ
 ΚΣ ΜΗΝ ΟΜΙΣΗΤΕ ΟΤΙ ΗΛΘ
 ΚΑΤΑ ΛΥΣΑΙ ΤΟΝ ΝΟΜ
 Η ΤΟΥΣ ΠΡΟΦΗΤΑΣ ΟΥ
 ΚΗΛΘΟΝ ΚΑΤΑ ΛΥΣΑΙ ΑΛ
 ΛΑ ΠΛΗΡΩΣΑΙ ΑΜΗΝ ΓΑΡ
 ΛΕΓΩ ΥΜΙΝ ΕΩΣ ΑΝ ΠΑΡΕΛ
 ΘΗ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΚΑΙ Η ΓΗ
 ΩΤΑ ΕΝ ΗΜΙΑ ΚΕΡΕΛΟΥΣΗ
 ΠΑΡΕΛΘΗ ΑΠΟ ΤΟΥ ΝΟΥ
 ΕΩΣ ΠΑΝΤΑ ΓΕΝΗΤΑΙ
 ΟΣΕ ΑΝ ΟΥΝ ΑΥΧΗΜΙΑΝ
 ΤΩΝ ΕΝ ΤΟ ΑΩΝ ΤΟΥΤΩ
 ΤΩΝ ΕΛΛΑΧΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙ
 ΔΑΣΗ ΟΥΤΩΣ ΤΟΥΣ ΑΝ
 ΘΡΩΠΟΥΣ ΕΛΛΑΧΙΣΤΟΣ

ΚΛΗΘΗΣΕΤΑΙ ΕΝ ΤΗ ΒΑ
 ΛΕΙΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ ΟΣ
 ΔΑΝ ΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΗ
 ΟΥΤΟΣ ΜΕΓΑΣ ΚΛΗΘΗΣΕ
 ΤΑΙ ΕΝ ΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ
 ΟΥΡΑΝΩΝ ΛΕΓΩ ΓΑΡ Υ
 ΜΙΝ ΟΤΙ ΕΑΝ ΜΗ ΠΕΡΙΣ
 ΣΗ ΥΜΩΝ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
 ΠΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ
 ΩΝ ΚΑΙ ΦΑΡΕΙΣ ΑΙΩΝΟΥ
 ΜΗ ΕΙΣΕΛΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ
 ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩ
 ΚΖ ΗΚΟΥΣΑΤΕ ΟΤΙ ΕΡΡΗΘΗ
 ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ ΟΥΦΟ
 ΝΕΥΣ ΕΙΣ ΟΣ ΔΑΝ ΦΟΝΕΥ
 ΣΗ ΕΝ ΟΧΟΣ ΕΣΤΑΙ ΤΗ ΚΡΙ
 ΣΕΙ ΕΓΩ ΔΕ ΛΕΓΩ ΥΜΙΝ
 ΟΤΙ ΠΑΣ Ο ΟΡΓΙΖΟΜΕΝ
 ΤΩ ΑΔΕΛΦΩ ΑΥΤΟΥ ΕΝ
 ΟΧΟΣ ΕΣΤΑΙ ΤΗ ΚΡΙΣΕΙ
 ΔΑΝ ΕΙ ΠΗ ΤΩ ΑΔΕΛΦΩ
 ΑΥΤΟΥ ΡΑΚΑ ΕΝ ΟΧΟΣ
 ΕΣΤΑΙ ΤΩΣΥΝΕΔΡΙΩ
 ΔΑΝ ΕΙ ΠΗ ΜΩΡΕ ΕΝ ΟΧ
 ΕΣΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΕΝΝΑΝ
 ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ ΕΑΝ ΟΥΝ ΠΡ
 ΦΕΡΗΣ ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΣΟΥ
 ΕΠΙ ΤΟ ΘΥΣΙΑΣ ΤΗΡΙΟΝ
 ΚΑ ΚΕΙΜΗΝ ΗΣΘΟΤΙΟ ΑΔΕ
 ΦΟΣ ΣΟΥ ΕΧΕΙ ΤΙ ΚΑΤΑ
 ΣΟΥ ΑΦΕΣΕ ΚΕΙ ΤΟ ΔΩΡ
 ΣΟΥ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΤΟΥ
 ΘΥΣΙΑΣ ΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΥΠΑ
 ΓΕ ΠΡΩΤΟΝ ΔΙΑΛΛΑΓΗ
 ΘΙ ΤΩ ΑΔΕΛΦΩ ΣΟΥ ΚΑΙ
 ΤΟΤΕ ΕΛΘΩΝ ΠΡΟΣΦΕ
 ΡΕ ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΣΟΥ ΙΘΙ
 ΕΥΝΩΩΝ ΤΩ ΑΝΤΙΔΙΚ
 ΣΟΥ ΤΑΧΥ ΕΩΣ ΟΤΟΥ ΕΙ
 ΜΗ ΠΟΤΕ ΣΕ ΠΑΡΑΔΩ
 ΑΝΤΙΔΙΚΟΣ ΤΩ ΚΡΙΤΗ

,̄ΚΑΤᾹ ΔΙΑΡΚΟΝ̄,

ΛΕΙΛΑΙΑΝ ΚΑΚΕΙΜΕΟΨ^ο
 ΤΑΙ ΠΟΡΕΥΟΜΕΝΩΝ^{δε}
 ΑΥΤΩΝ ΙΔΟΥΤΙΝΕΣ ΤΗΣ
 ΣΚΟΥΣΤΩ ΔΙΑΣΕΛΘΟΝ
 ΤΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΑΠΗΓ
 ΓΕΙΛΑΝ ΤΟΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥ
 ΣΙΝ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΓΕΝΟ
 ΜΕΝΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΧΘΕΝ
 ΤΕΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΥ
 ΤΕΡΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ Τ^ε
 ΛΑΒΟΝ ΤΕΣ ΑΡΓΥΡΙΑΙ ΚΑ
 ΝΑ ΕΔΩΚΑΝ ΤΟΙΣ ΣΤΡΑ
 ΤΙΩΤΑΙΣ ΛΕΓΟΝΤΕΣ ΕΙ
 ΠΑ ΤΕ ΟΤΙ ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ
 ΑΥΤΟΥ ΝΥΚΤΟΣ ΕΛΘ^ο
 ΤΕΣ ΕΚΛΕΨΑΝ ΑΥΤΟΝ
 ΗΜΩΝ ΚΟΙΜΩΜΕΝΩΝ
 ΚΑΙ ΕΛΗΛΑΚΟΥΣΘΗ ΤΟΥ
 ΤΟΥ ΠΟΤΟΥ Η ΓΕΜΟΝ^ο
 Η ΜΕΙΣ ΠΕΙΣΟΜΕΝ ΚΑΙ
 ΥΜΑΣ ΑΜΕΡΙΜΝΟΥΣ Π^ο
 ΗΣΟΜΕΝ ΟΙ ΔΕ ΛΑΒΟΝ
 ΤΕΣ ΑΡΓΥΡΙΑ ΕΠΟΙΗΣΑ
 ΩΣ ΕΔΙΔΑΧΘΗΣΑΝ ΚΑΙ
 ΔΙΕΦΗΜΙΣΘΗ Ο ΛΟΓΟΣ
 ΟΥΤΟΣ ΠΑΡΑ ΙΟΥΔΑΙΟΙΣ
 ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ Η
 ΜΕΡΑΣ· ΟΙ ΔΕ ΕΝ ΔΕΚΑ
 ΜΑΘΗΤΑΙ ΕΠΟΡΕΥΘΗΣΑ
 ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΕΙΛΑΙΑΝ
 ΕΙΣ ΤΟ ΟΡΟΣ ΟΥ ΕΤΑΞΑ
 ΤΟ ΑΥΤΟΙΣ ΟΙΣ ΚΑΙ ΙΔΟΝ
 ΤΕΣ ΑΥΤΟΝ ΠΡΟΣΕΚΥΝΗ
 ΣΑΝ ΟΙ ΔΕ ΕΔΙΣΤΑΣΑΝ
 ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΛΘΩΝ ΟΙΣ Ε
 ΛΛΗΝ ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΛΕΓ^ω
 ΕΔΟΘΗ ΜΟΙ ΠΑΣ ΛΕΣΟΥ
 ΣΙΑ ΕΝ ΟΥΡΑΝΩ ΚΑΙ
 ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΠΟΡΕΥΘΕ
 ΤΕΣ ΟΥΝ ΜΑΘΗΤΕΥΣΑΤ^ε
 ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΗ Η ΒΑΠΤΙ
 ΣΑΝΤΕΣ ΑΥΤΟΥΣ ΕΙΣ Τ^ο

ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ
 ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
 ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΔΙΔΑΣΚ^ο
 ΤΕΣ ΑΥΤΟΥΣ ΤΗΡΕΙΝ ΠΛ^η
 ΤΑ ΟΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙΛΑΜΗΝ^η
 ΜΙΝ ΚΑΙ ΙΔΟΥ ΕΓΩ ΜΕΘΥ
 ΜΩΝ ΕΙΜΙ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ Η
 ΜΕΡΑΣ ΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤ^ε
 ΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ· ,̄—

,̄ΚΑΤᾹ,

,̄ΔΙΑΘΕΛΙΟΝ̄,

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
 ΓΥΧΥΙΟΥ ΘΥΚΛΘΩΣ ΓΕ
 ΓΡΑΠΤΑΙ ΕΝ ΤΩ ΗΣΑΙΑ Τ^ω
 ΠΡΟΦΗΤΗ ΙΔΟΥ ΑΠΟΣΤ^ε
 ΛΩ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ ΜΟΥ
 ΠΡΟΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΟΥΣ
 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΕΙ ΤΗΝ ΟΔ^ο
 ΣΟΥ ΦΩΝΗ ΒΩΩΝΤΟΣ
 ΕΝ ΤΗ ΕΡΗΜΩ ΕΤΟΙΜΑ
 ΤΕ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΚΥΕΥΘΕΙΑ^ς
 ΠΟΙΕΙΤΕ ΤΑΣ ΤΡΙΒΟΥΣ ΑΥ
 ΤΟΥ ΕΓΕΝΕΤΟ ΙΩΑΝΝΗΣ
 Ο ΒΑΠΤΙΖΩΝ ΕΝ ΤΗ ΕΡΗ
 ΜΩ ΚΗΡΥΣΣΩΝ ΒΑΠΤΙΣΙΑ
 ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ ΕΙΣ ΑΦΕΣΙ
 ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΕΠΟ
 ΡΕΥΕΤΟ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΠΛ
 ΣΑ ΗΙΟΥ ΔΔΙΑΧΩΡΑ ΚΑΙ ΟΙ
 ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤ^ε
 ΚΑΙ ΕΒΑΠΤΙΖΟΝΤΟ ΥΠ^α
 ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΙΟΡΔΑΝΗ ΠΟ
 ΤΑΜΩ ΕΣΟΜΟ ΛΟΓΟΥ ΜΕ
 ΝΟΙΤΑΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΑΥΤ^ω
 ΚΑΙ ΗΝ ΟΙΩΑΝ ΗΣ ΕΝ ΔΕ
 ΔΥΜΕΝΟΣ ΤΡΙΧΑΣ ΚΑ^{θη}
 ΛΟΥ ΚΑΙ ΖΩΝΗ Η ΔΕ ΡΜΑ
 ΤΙΝΗ Η ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΟΣ ΦΥ
 ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΣΘΩΝ ΑΚΡΙ
 ΔΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΙΑ ΓΡΙΟΝ ΚΑΙ
 ΕΚΗΡΥΣΣΕΝ ΛΕΓΩΝ ΝΕΡ^{χε}
 ΤΑΙ ΟΙΣ ΧΥΡΟΤΕΡΟΣ ΜΟΥ
 Ο ΠΙΣΩ ΟΥ ΟΥΚ ΕΙΜΙ ΚΑ
 ΝΟΣ ΚΥΨΑΣ ΑΥΣΑΙ ΤΟΝ Ι
 ΜΑΝΤΑ ΤΩΝ ΥΠΟ ΔΗΜΑ
 ΤΩΝ ΑΥΤΟΥ ΕΓΩ ΕΒΑΠΤΙ
 ΣΑ ΥΜΑΣ ΥΔΑΤΙΑΥΤΟΣ
 ΔΕ ΒΑΠΤΙΣΕΙ ΥΜΑΣ ΠΝΙ
 ΑΓΙΩ· ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΝ ΕΚΕΙ
 ΝΑΙΣ ΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ΗΛ^ο
 ΙΣΑ ΠΟΝΑΖΑΡΕΤ ΤΗΣ ΓΑ
 ΛΙΛΑΙΑΣ ΚΑΙ ΕΒΑΠΤΙΣΘΗ
 ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΟΡΔΑΝΗΝ ΥΠ^ο

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ἄ ΕΠΕΙΔΗ ΠΕΡ ΠΟΛΛΟΙ ΕΠΕ
 ΧΕΙΡΗΣΑΝ ΑΝΑΤΑΣΤΑΣΘΕΙ
 ΔΙΗΓΗΣΙΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕ
 ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΜΕΝΩΝ
 ΕΝΗΜΙΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ
 ΚΑΘΩΣ ΠΑΡΕΔΟΣΑΝ ΗΜΙΝ
 ΟΙ ΑΡΧΗΡΧΟΙ ΑΥΤΟΠΤΑΙ
 ΚΑΙ ὕΠΗΡΕΤΑΙ ΓΕΝΟΜΕ
 ΝΟΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΕΔΟΣΕ
 ΚΑΜΟΙ ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΗ
 ΚΟΤΙΑΝ ΘΕΝ ΠΑΣΙΝ Α
 ΚΡΕΙΒΩΣ ΚΑΘΕΣΗΣΣΟΙ
 ΓΡΑΨΑΙ ΚΡΑΤΙΣΤΕ ΘΕΟ
 ΦΙΛΕΙΝ Α ΕΠΙ ΓΝΩΣΠΕ
 ΡΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΘΗΣΑ
 ΓΩΝ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ
 β ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΝ ΤΑΙΣ ΗΜΕ
 ΡΑΙΣ ΗΡΩΔΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
 ΤΗΣ ΟΥΔΑΙΑΣ ΙΕΡΕΥΣ
 ΤΙΣ ΟΝΟΜΑΤΙ ΖΑΧΑΡΙΑΣ
 ΕΣΕΦΗΜΕΡΕΙΑΣ ΒΙΑΣ
 ΓΥΝΗ ΑΥΤΩ ΕΚ ΤΩΝ ΘΥ
 ΓΑΤΕΡΩΝ ΑΑΡΩΝ ΚΑΙ Τ
 ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΗΣ ΕΛΕΙΣΑ
 ΒΕΤΗΣΑΝ ΔΕ ΔΙΚΑΙΟΙ
 ΑΜΦΟΤΕΡΟΙ ΕΝΑΝΤΙΟ
 ΤΟΥ ΘΥΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΙ
 ΕΝ ΠΑΣΙΣ ΤΑΙΣ ΕΝ ΤΟ
 ΛΛΙΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΣΙΝ
 ΤΟΥ ΚΥ ΑΜΕΜΠΤΟΙ ΚΑΙ
 ΟΥΚ ΗΝ ΑΥΤΟΙΣ ΤΕΚΝ
 ΚΑΘΟΤΙ ΗΝ ΕΛΕΙΣΑ ΒΕΤ
 ΣΤΕΙΡΑ ΚΑΙ ΑΜΦΟΤΕΡΟΙ
 ΠΡΟΒΕΒΗΚΟΤΕΣ ΕΝ ΤΑΙΣ
 ΗΜΕΡΑΙΣ ΑΥΤΩΝ ΗΣΑΝ
 ΕΓΕΝΕΤΟ ΔΕ ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΑ
 ΤΕΥΕΙΝ ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΤΗ ΤΑ
 ΞΕΙΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΕΙΑΣ
 ΑΥΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΘΥ
 ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΘΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑ
 ΤΙΑΣ ΕΛΑΧΕ ΤΟΥ ΘΥΜΙ
 ΑΣΙΑΙΣ ΕΛΘΩΝ ΕΙΣ ΤΟ

ΝΑ ΟΝ ΤΟΥ ΚΥ ΚΑΙ ΠΑΝΤ
 ΠΛΗΘΟΣ ΗΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
 ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΝ ΕΣΩ
 ΤΗΩΡΑ ΤΟΥ ΘΥΜΙΑΜΑΤ
 Ω ΦΘΗ ΔΕ ΑΥΤΩ ΑΓΓΕ
 ΛΟΣ ΚΥ ΕΣΤΩΣ ΕΚ ΔΕ ΣΙ
 ΩΝ ΤΟΥ ΘΥΣΙΑΣ ΤΗΡΙΟΥ
 ΤΟΥ ΘΥΜΙΑΜΑΤΟΣ ΚΑΙ
 ΕΤΑΡΑΧΘΗ ΖΑΧΑΡΙΑΣ
 ΙΔΩΝ ΚΑΙ ΦΟΒΟΣ ΕΠΕ
 ΠΕΣΕΝ ΕΝ ΠΛΥΤΟΝ ΕΙΠΕ
 ΔΕ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ Ο ΑΓΓΕ
 ΛΟΣ ΜΗ ΦΟΒΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑ
 Α ΔΙΟΤΙ ΕΙΣ ΗΚΟΥΣΘΗ
 Η ΔΕ ΗΣΙΣΣΟΥ ΚΑΙ Η ΓΥΝΗ
 ΣΟΥ ΕΛΕΙΣΑ ΒΕΤ ΓΕΝΗ
 ΣΕΙ ΥΙΟΝ ΣΟΙΚΑΙ ΚΑΛΕ
 ΣΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ
 ΙΩΑΝΝΗΝ ΗΚΑΙ ΕΣΤΑΙ ΧΑ
 ΡΑΣ ΟΙΚΑΙ ΑΓΑΛΛΙΑΣΙΣ
 ΠΟΛΛΟΙ ΕΠΙ ΤΗ ΓΕΝΕΣΕΙ
 ΑΥΤΟΥ ΧΑΡΗΣ ΟΝΤΑΙ
 ΕΣΤΑΙ ΓΑΡ ΜΕΓΑΣ ΕΝΩ
 ΠΙΟΝ ΤΟΥ ΚΥ ΚΑΙ ΟΙΝΟ
 ΚΑΙ ΣΙΚΕΡΑ ΟΥ ΜΗ ΠΙΝΣ
 ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΓΙΟΥ ΠΛΗ
 ΣΘΗΣ ΕΤΑΙ ΕΤΙ ΕΚΚΟΙ
 ΛΙΑΣ ΜΗ ΤΡΟΣ ΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΥΣ ΤΩΝ ΥΙ
 ΙΣ ΑΝ ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΙ Ε
 ΠΙΚΝΤΟΝ ΘΝ ΑΥΤΩΝ
 ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΡΟΣΕΛΕΥ
 ΣΕΤΑΙ ΕΝΩ ΠΙΟΝ ΑΥΤΟΥ
 ΕΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΚΑΙ ΔΥΝΑ
 ΜΕΙΝ ΑΕΙ ΕΠΙΣΤΡΕΨΑΙ
 ΚΑΡΔΙΑΣ ΠΑΤΕΡΩΝ ΕΠΙ
 ΤΕΚΝΑ ΚΑΙ ΑΠΕΙΘΕΙΣ ΕΝ
 ΦΡΟΝΗΣΕΙ ΔΙΚΑΙΩΝ Ε
 ΤΟΙΜΑΣ ΚΑΙ ΚΩΛΛΟΝ ΚΑ
 ΤΕΣ ΚΕΥΑΣ ΜΕΝΟΝ ΚΑΙ
 ΕΙΠΕΝ ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΠΡΟΣ
 ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ ΚΑΤΑ ΤΙ

ΓΝΩΣΟΜΑΙ ΤΟΥΤΟ ΕΓΩ
 ΓΑΡ ΕΙΜΙ ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ Κ
 Η ΓΥΝΗ ΜΟΥ ΠΡΟΒΕΒΗ
 ΚΥΙ ΑΕΝ ΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ
 ΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΚΡΙΘΕΙΣ
 Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΩ
 ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΓΑΒΡΙΗΛ Ο ΠΑ
 ΡΕΣΤΗΚΩΣ ΕΝΩ ΠΙΟΝ
 ΤΟΥ ΘΥ ΚΑΙ ΑΠΕΣΤΑΛΗ
 ΛΛΗΣΑΙ ΠΡΟΣΣΕ ΚΑΙ
 ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΑΣΘΑΙ ΣΟΙ
 ΤΑΥΤΑ ΚΑΙ ΙΔΟΥ ΕΣΗ
 Ω ΠΩΝ ΚΑΙ ΜΗ ΔΥΝΑ
 ΝΟΣ ΛΛΗΣΑΙ ΑΧΡΙ ΗΣ
 Η ΜΕΡΑΣ ΓΕΝΗΤΑΙ ΤΑΥ
 ΤΑ ΑΝΘΩΝ ΟΥΚ ΕΠΙΣΤΥ
 ΣΑΣ ΤΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣ ΜΟΥ
 ΟΙ ΤΙΝΕΣ ΠΛΗΡΩΘΗ
 ΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ ΑΥ
 ΤΩΝ ΚΑΙ ΗΝ Ο ΛΛΟΣ
 ΠΡΟΣΔΟΚΩΝ ΤΟΝ ΖΑ
 ΧΑΡΙΑΝ ΚΑΙ ΕΘΑΥΜΑΖ
 ΕΝ ΤΩ ΧΡΟΝΙ ΖΕΙΝ ΕΝ
 ΤΩΝ ΑΥΤΟΝ ΕΣΣΕ Α
 ΘΩΝ ΔΕ ΟΥΚ ΕΔΥΝΑΤ
 ΛΛΗΣΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ
 ΕΠΕ ΓΝΩΣΑΝ ΟΤΙ Ο ΠΤΑ
 ΣΙΑΝ ΕΟΡΑΚΕΝ ΕΝ ΤΩΝ Α
 Ω ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΗΝ ΔΙΑ
 ΝΕΥΩΝ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΔΙ
 ΕΜΕΝ ΕΝ ΚΩΦΟΣ ΚΑΙ
 ΕΓΕΝΕΤΟ ΩΣ ΕΠΛΗΣΘΗ
 ΣΑΝ ΑΙ Η ΜΕΡΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙ
 ΤΟΥ ΡΓΙΑΣ ΑΥΤΟΥ Α ΠΗΛ
 ΘΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΑΥ
 ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΔΕ ΤΑΥΤΑ
 ΤΑ Η ΜΕΡΑΣ ΣΥΝΕΛΑΒΕ
 ΕΛΕΙΣΑ ΒΕΤ Η ΓΥΝΗ ΑΥ
 ΤΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΚΡΥΒΕΝ
 ΕΑΥΤΗΝ Η ΜΗΝΑΣ ΠΕΝΤ
 ΛΕΓΟΥΣΑ ΟΤΙ ΟΥΤΩΣ
 ΜΟΙ ΠΕΠΟΙΗΚΕΝ Ο ΚΥ

ΚΑΤΑ

ΤΟΥ	ΗΛΕΥΕΙ	ΤΟΥ	ΣΑΛΛ	ΕΠΕΙΝΑΣΕΝ ΕΙΠΕΝ ^{Δε}
ΤΟΥ	ΜΕΛΧΕΙ	ΤΟΥ	ΝΑΛΑΚΩΝ	ΛΥΤΩΟΔΙΑΒΟΛΟΣΕΙ
ΤΟΥ	ΙΑΝΝΑΙ	ΤΟΥ	ΑΔΜΕΙΝ	ΥΙΟΣΕΙΤΟΥΘΥΕΙΠΕΤ ^ω
ΤΟΥ	ΙΩΣΗΦ	ΤΟΥ	ΑΡΝΕΙ	ΛΙΘΩΤΟΥΤΩΙΝΑΓΕΝ ^Η
ΤΟΥ	ΜΑΘΘΑΘΙΟΥ	ΤΟΥ	ΕΣΡΩΝ	ΤΑΙΑΡΤΟΣ ΚΑΙΑΠΕ
ΤΟΥ	ΑΜΩΣ	ΤΟΥ	ΦΑΡΕΣ	ΚΡΙΘΗΠΡΟΣΛΥΤΟΝΟ ^Γ
ΤΟΥ	ΝΑΟΥΜ	ΤΟΥ	ΙΟΥΔΑ	ΓΕΓΡΑΠΤΑΙΟΤΙΟΥΚ ^ε
ΤΟΥ	ΕΣΛΕΙ	ΤΟΥ	ΙΑΚΩΒ	ΠΑΡΤΩΜΟΝΩΖΗΣΕ
ΤΟΥ	ΝΑΓΓΑΙ	ΤΟΥ	ΙΣΑΑΚ	^{κβ} ΤΑΙΟΛΗΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ
ΤΟΥ	ΜΑΛΘ	^{κδ} ΤΟΥ	ΑΒΡΑΑΜ	ΑΝΑΓΑΓΩΝΑΥΤΟΝΕ
ΤΟΥ	ΜΑΤΤΑΘΙΟΥ	ΤΟΥ	ΘΑΡΑ	ΔΕΙΞΕΝΑΥΤΩΠΑΣΑ ^ς
ΤΟΥ	ΣΕΜΕΕΙΝ	ΤΟΥ	ΝΑΧΩΡ	ΤΑΣΒΑΣΙΛΕΙΑΣΤΗΣ ^{οι}
ΤΟΥ	ΙΩΣΗΧ'	ΤΟΥ	ΣΕΡΟΥΧ	ΚΟΥΜΕΝΗΣΕΝΣΤΙΓ ^{μη}
ΤΟΥ	ΙΩΔΑ	ΤΟΥ	ΡΑΓΑΥ	ΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙΕΙΠΕΝΑΥ
ΤΟΥ	ΙΩΑΝΑΝ	ΤΟΥ	ΦΛΑΕΚ	ΤΩΟΔΙΑΒΟΛΟΣΟΙΔ ^ω
ΤΟΥ	ΡΗΣΑ	ΤΟΥ	ΕΒΕΡ	ΣΩΤΗΝΕΣΟΥΣΙΑΝΤΑΥ
ΤΟΥ	ΖΟΡΟΒΑΒΕΛ	ΤΟΥ	ΣΑΛΛ	ΤΗΝΑΠΑΣΑΝΚΑΙΤΗΝ
^{κβ} ΤΟΥ	ΣΑΛΛΘΙΗΛ	ΤΟΥ	ΚΛΙΝΑΜ	ΔΟΣΑΝΑΥΤΩΝΟΤΙΕ ^{μοι}
ΤΟΥ	ΝΗΡΕΙ	ΤΟΥ	ΑΡΦΑΞΑΔ	ΠΑΡΑΔΕΔΟΤΑΙΚΑΙΩ
ΤΟΥ	ΜΕΛΧΕΙ	ΤΟΥ	ΣΗΜ	ΑΝΘΕΛΩΔΙΔΩΜΙΑΥΤΗ ^ς
ΤΟΥ	ΑΔΔΕΙ	ΤΟΥ	ΝΩΕ	ΣΥΟΥΝΕΑΝΠΡΟΣΚΥ ^{νη}
ΤΟΥ	ΚΩΣΑΜ	ΤΟΥ	ΑΜΕΧ	ΣΗΣΕΝΩΠΙΟΝΕΜΟΥΕ
ΤΟΥ	ΕΛΜΑΔΑΜ	ΤΟΥ	ΜΑΘΘΟΥΣΑΛΛ	ΣΤΑΙΣΟΥΠΑΣΑ ΚΑΙ
ΤΟΥ	ΗΡ	ΤΟΥ	ΕΝΩΧ	ΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣΑΥΤΩΕΙ
ΤΟΥ	ΙΗΣΟΥ	ΤΟΥ	ΙΑΡΕΤ'	ΠΕΝΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙΚ ^η
ΤΟΥ	ΕΛΙΕΖΕΡ	ΤΟΥ	ΜΑΛΕΛΕΝΑ	ΤΟΝΘΗΣΟΥΠΡΟΣΚΥ
ΤΟΥ	ΙΩΡΕΙΜ	ΤΟΥ	ΚΛΙΝΑΝ	ΝΗΣΕΙΣΚΑΙΑΥΤΩΜ ^ο
ΤΟΥ	ΜΑΘΘΑΤ	ΤΟΥ	ΕΝΩΣ	^{κζ} ΝΩΛΑΤΡΕΥΣΕΙΣ ΗΓΑ
ΤΟΥ	ΛΕΥΕΙ	ΤΟΥ	ΣΗΘ	ΓΕΝΔΕΑΥΤΟΝΕΙΣΙΕΡ ^{ογ}
ΤΟΥ	ΣΥΜΕΩΝ	ΤΟΥ	ΑΔΑΜ	ΣΑΛΗΜΚΑΙΕΣΤΗΣΕΝ
ΤΟΥ	ΙΟΥΔΑ	ΤΟΥ	ΘΥ	ΕΠΙΤΟΠΤΕΡΥΓΙΟΝΤ ^{ογ}
ΤΟΥ	ΙΩΣΗΦ	^{κε} ΤΟΥ	ΙΣΔΕΠΑΝΗΡΗΣΠΝΕΥΜΑ	ΙΕΡΟΥΚΑΙΕΙΠΕΝΑΥΤ ^ω
ΤΟΥ	ΙΩΝΑΜ		ΤΟΣΑΓΙΟΥΥΠΕΣΤΡΕΨ ^ε	ΕΙΥΙΟΣΕΙΤΟΥΘΥΒΑΛ ^ε
ΤΟΥ	ΕΛΙΑΚΕΙΜ		ΑΠΟΤΟΥΙΟΡΔΑΝΟΥΚ ^ς	ΣΕΑΥΤΟΝΕΝΤΕΥΘΕΝ
ΤΟΥ	ΜΕΛΕΑ		ΗΓΕΤΟΕΝΤΩΠΝΕΥ ^{μα}	ΚΑΤΩΓΕΓΡΑΠΤΑΙΓΑΡ
ΤΟΥ	ΜΕΝΝΑ		ΤΙΕΝΤΗΡΗΜΩΗΜΕΡ ^α	ΟΤΙΤΟΙΣΑΓΓΕΛΟΙΣΑΥ
ΤΟΥ	ΜΕΤΤΑΘΑ		ΤΕΣΣΕΡΑΚΟΝΤΑΠΕΙΡ ^α	ΤΟΥΕΝΤΕΛΕΙΤΑΙΠΕΡΙ
^{κτ} ΤΟΥ	ΝΑΘΑΜ		ΖΟΜΕΝΟΣΥΠΟΤΟΥΔΙ	ΣΟΥΤΟΥΔΙΑΦΥΛΛΑΞ ^{αι}
ΤΟΥ	ΔΑΥΕΙΑ		ΑΒΟΛΟΥΚΑΙΟΥΚΕΦΑ	ΣΕΚΑΙΟΤΙΕΠΙΧΕΙΡ ^ω
ΤΟΥ	ΙΕΣΣΑΙ		ΓΕΝΟΥΔΕΝΕΝΤΑΙΣΗ ^{με}	ΑΡΟΥΣΙΣΕΜΗΠΟΤΕΠΡ ^{οκ}
ΤΟΥ	ΙΩΒΗΛ		ΡΑΙΣΕΚΕΙΝΑΙΣΚΑΙΣΥΝ	ΚΟΨΗΣΠΡΟΣΛΙΘΟΝΤ ^ο
ΤΟΥ	ΒΟΟΣ		ΤΕΛΕΣΘΕΙΣΩΝΑΥΤΩ	ΠΟΔΑΣ ΟΥ ΚΑΙΑ ^{πο}

Λ°ΥΚΑΝ

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗ

ΠΝΒ ΤΑΣ ΓΡΑΦΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑ
 ΣΤΑΝΤΕΣ ΑΥΤΗ ΤΗ ΩΡΑ
 ΥΠΕΣΤΡΕΨΑΝ ΕΙΣ ΙΕΡΟΥ
 ΣΑΛΗΜ ΚΑΙ ΕΥΡΟΝ ΗΘΡΟΙΣ
 ΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΔΕΚΑ
 ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝ ΑΥΤΟΙΣ ΛΕ
 ΓΟΝΤΑΣ ΟΤΙ ΟΝΤΩΣ ΗΓΡ
 ΘΗΟΚΚΑΙ ΩΦΘΗΝ ΣΙΜΩ
 ΝΙΚΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΕΞΗΓΟΥΝΤΟ
 ΤΑ ΕΝ ΤΗ ΟΔΩ ΚΑΙ ΩΣ ΕΓΝΩ
 ΣΘΗ ΑΥΤΟΙΣ ΕΝ ΤΗ ΚΛΑ
 ΣΕΙ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ ΤΑΥΤΑ
 ΔΕ ΑΥΤΩΝ ΑΛΛΟΥΝΤΩ
 ΑΥΤΟΣ ΕΣΤΗΝ ΕΝ ΜΕΣΩ ΑΥ
 ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΕΓΕΙ ΑΥΤΟΙΣ ΕΙ
 ΡΗΝΗ ΥΜΙΝ ΘΡΟΝΘΕΝΤΕΣ
 ΔΕ ΚΑΙ ΕΜΦΟΒΟΙ ΓΕΝΟΜΕ
 ΝΟΙ ΕΔΟΚΟΥΝ ΠΝΕΥΜΑ
 ΘΕΩΡΕΙΝ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΟΙΣ
 ΤΙ ΤΕΤΑΡΑ ΓΜΕΝΟΙ ΕΣΤΕ
 ΚΑΙ ΤΙ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΙ ΑΝΑ
 ΒΛΙΝΟΥΣΙΝ ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΔΙ
 ΑΥΜΩΝ ΙΔΕΤΕ ΤΑΣ ΧΕΙ
 ΡΑΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΟΔΑΣ
 ΜΟΥ ΟΤΙ ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΑΥΤΟΣ
 ΨΗΛΑ ΦΗΣΑΤΕ ΜΕ ΚΑΙ Ι
 ΔΕΤΕ ΟΤΙ ΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ
 ΣΑΡΚΑ ΚΑΙ ΟΣΤΕΛΟΥΚΕ
 ΧΕΙ ΚΛΩΣ ΕΜΕ ΘΕΩΡΕΙ
 ΤΕ ΕΧΟΝΤΑ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ
 ΕΙΠΩΝ ΕΔΕΙΞΕΝ ΑΥΤΟΙΣ
 ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΟ
 ΔΑΣ ΕΤΙ ΔΕ ΑΠΙΣΤΟΥΝΤΩ
 ΑΥΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΧΑΡΑ
 ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΖΟΝΤΩΝ ΗΙΠΕ
 ΑΥΤΟΙΣ ΕΧΕΤΕ ΤΙ ΒΡΩΣΙ
 ΜΟΝ ΕΝΘΑ ΔΕ ΟΙ ΔΕ ΕΠΕ
 ΔΩΚΑΝ ΑΥΤΩ ΙΧΘΥΟΣ
 ΟΠΤΟΥ ΜΕΡΟΣ ΚΑΙ ΛΑΒΩ
 ΕΝΩΠΙΟΝ ΑΥΤΩΝ ΕΦΑ
 ΓΕΝ ΕΙΠΕΝ ΔΕ ΠΡΟΣ ΑΥ
 ΤΟΥΣ ΟΥΤΟΙΟΙ ΛΟΓΟΙ ΜΟΥ

ΟΥΣ ΕΛΛΗΝΣΑ ΠΡΟΣΥΜΑ
 ΕΤΙΩΝ ΣΥΝΥΜΙΝ ΟΤΙ ΔΕΙ
 ΠΛΗΡΩΘΗΝΑΙ ΑΠΑΝΤΑ
 ΤΑ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ ΕΝ ΤΩ
 ΝΟΜΩ ΜΩΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ
 ΠΡΟΦΗΤΑΙΣ ΚΑΙ ΨΑΛΛΟΙΣ
 ΠΕΡΙ ΕΜΟΥ ΤΟΤΕ ΔΙΗΝΘΙ
 ΖΕΝ ΑΥΤΩΝ ΤΟΝ ΝΟΥΝ
 ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΙΝΑΙ ΤΑΣ ΓΡΑ
 ΦΑΣ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΟΙΣ
 ΟΤΙ ΟΥΤΩΣ ΕΓΕΓΡΑΠΤΑΙ
 ΠΛΘΕΙΝ ΤΟΝ ΧΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑ
 ΣΤΗΝ ΑΙΕΚΝΕΚΡΩΝΤΗ
 ΤΡΙΤΗ ΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΚΗΡΥ
 ΧΘΗΝΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΟΜΑ
 ΤΙ ΑΥΤΟΥ ΜΕΤΑ ΝΟΙΑΝ
 ΕΙΣ ΑΦΕΣΙΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ
 ΕΙΣ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΑΡ
 ΖΑΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΙΕΡΟΥΣ ΣΑ
 ΛΗΜ· ΥΜΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΕ
 ΤΟΥΤΩΝ ΚΑΙ ΔΟΥΡΕΩ
 ΕΞ ΑΠΟΣΤΕΛΛΩ ΤΗΝ Ε
 ΠΑΓΓΕΛΙΑΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟ
 ΜΟΥ ΕΦΥΜΑΣ ΥΜΕΙΣ ΔΕ
 ΚΛΘΙΣΑΤΕ ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΕΙ
 ΕΩΣ ΟΥ ΕΝ ΔΥΣΗ ΣΘΕΕΣ Υ
 ΨΟΥΣ ΔΥΝΑΜΙΝ ΕΞΗΓΑ
 ΓΕΝ ΔΕ ΑΥΤΟΥΣ ΕΩΣ ΠΡΟ
 ΒΗΘΛΗΑΝ ΚΑΙ ΕΠΑΡΑΣ
 ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΑΥΤΟΥ ΕΥΛ
 ΓΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΓΕ
 ΝΕΤΟ ΕΝ ΤΩ ΕΥΛΟΓΕΙΝ
 ΑΥΤΟΝ ΑΥΤΟΥΣ ΔΙΕΣΤΗ
 ΑΠ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΕΦΕ
 ΡΕΤΟ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ Κ
 ΑΥΤΟΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΑΝ
 ΤΕΣ ΑΥΤΟΝ ΥΠΕΣΤΡΕΨΑ
 ΕΙΣ ΙΕΡΟΥΣ ΑΛΗΜ ΜΕΤΑ
 ΧΑΡΑΣ ΚΑΙ ΗΣΑΝ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟ
 ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΩ ΕΥΛΟΓΟΥΝΤΕΣ
 ΤΕΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΑΜΗΝ

ΚΑΤΑ Λ°ΥΚΑΝ
 ΔΕ ΓΑΛΙΣ

ΕΝ ΑΡΧΗ Η ΝΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ
 ΟΛΟΓΟΣ ΗΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ
 ΚΑΙ ΘΣΗ ΝΟΛΟΓΟΣ ΟΥΤΟΣ
 ΗΝ ΕΝ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ
 ΠΑΝΤΑ ΔΙΑΥΤΟΥ ΕΓΕΝΕ
 ΤΟ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΟΥ ΕΓΕ
 ΝΕΤΟ ΟΥ ΔΕ ΕΝ ΟΓΕΓΟΝΕ
 ΕΝ ΑΥΤΩ ΖΩΗ ΗΝ ΚΑΙ Η
 ΖΩΗ ΗΝ ΤΟ ΦΩΣ ΚΑΙ ΤΟ
 ΦΩΣ ΕΝ ΤΗΣ ΚΟΤΙΑ ΦΑΙ
 ΝΕΙ ΚΑΙ ΗΣ ΚΟΤΙΑ ΑΥΤΟ
 ΟΥΚ ΑΤΕΛΑΒΕΝ ΕΓΕΝΕ
 ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΠΕΣΤΑ
 ΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑ ΘΥΟΝ ΟΜΑ
 ΑΥΤΩ ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΥΤΟΣ
 ΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΙΑΝ
 ΙΝΑ ΜΑΡΤΥΡΗΣΗ ΠΕΡΙ ΤΟΥ
 ΦΩΤΟΣ ΙΝΑ ΠΑΝΤΕΣ ΠΙ
 ΣΤΕΥΣΩΣΙΝ ΔΙΑΥΤΟΥ
 ΟΥΚ ΗΝ ΕΚΕΙΝΟΣ ΤΟ ΦΩΣ
 ΑΛΛΙΝΑ ΜΑΡΤΥΡΗΣΗ ΠΕ
 ΡΙ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ ΗΝ ΤΟ ΦΩ
 ΤΟ ΑΛΗΘΕΙΝ ΟΝΟΦΩΤΙ
 ΖΕΙ ΠΑΝΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΝ
 ΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟ
 ΜΟΝ· ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ ΗΝ
 ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΔΙΑΥΤΟΥ
 ΕΓΕΝΕΤΟ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ
 ΑΥΤΟΝ ΟΥΚ ΕΓΝΩ ΕΙΣ
 ΤΑ ΙΔΙΑ ΗΛΘΕΝ ΚΑΙ ΟΙ ΙΔΙ
 ΟΙ ΑΥΤΟΝ ΟΥ ΠΑΡΕΛΑΒΟ
 ΟΣ ΟΙ ΔΕ ΕΛΑΒΑΝ ΑΥΤΟΝ
 ΕΔΩΚΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΕΞ ΟΥ
 ΣΙΑΝ ΤΕ ΚΝΑΘΥΓΕΝΕΣ ΟΛΙ
 ΤΟΙΣ ΠΙΣΤΕΥΟΥΣΙΝ ΕΙΣ
 ΤΟΝ ΟΜΑ ΑΥΤΟΥ ΟΙ ΟΥ
 ΚΕΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΟΥ ΔΕ ΕΚ
 ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ ΣΑΡΚΟΣ
 ΑΛ' ΕΚ ΘΕΟΥ ΕΓΕΝΗΘΗ
 ΚΑΙ ΟΛΟΓΟΣ ΣΑΡΞ ΕΓΕΝΕ
 ΤΟ ΚΑΙ ΕΣΚΗΝΩΣΕΝ ΕΝ Η
 ΜΙΝ ΚΑΙ ΕΘΕΑΣΑ ΜΕΘΑ

ΔΕΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΑ ΕΠΙ-
ΗΣΕΝ ΟΙΣ ΑΤΙΝ ΔΕ ΑΝ ΓΡΑ-
ΦΗΤΑΙ ΚΑΘΕΝΟΥ ΔΑΥΤΟ-
ΟΙΜΑΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΧΩ-
ΡΗΣΕΙΝ ΤΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΑ
ΒΙΒΛΙΑ :

ΚΑΤΑ
ΙΩΑΝΝΗΝ

ΤΟΝ ΜΕΝ ΠΡΩΤΟΝ ΛΟΓΟΝ
ΕΠΟΙΗΣΑΜΗΝ ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΩ-
ΩΘΕ Ο ΦΙΛΕΩΝ ΗΡΞΑΤΟ
ΙΣΤΟΙΕΙΝ ΤΕ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙΝ
ΑΧΡΙ ΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΕΝΤΕΙΛΑ-
ΜΕΝ ΟΣΤΟΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙΣ
ΔΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΓΙΟΥ ΟΥΣ
ΕΞΕΛΕΞΑΤΟ ΑΝΕΛΗΜΦΘΗ-
ΟΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΣΤΗΣΕΝ ΕΝ ΑΥ-
ΤΟΝ ΖΩΝΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑ-
ΘΕΙΝ ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΠΟΛΛΟΙΣ
ΤΕΚΜΗΡΙΟΙΣ ΔΙ ΗΜΕΡΩΝ
ΤΕΣΣΕΡΑΚΟΝΤΑ ΟΠΤΑΝΟ-
ΜΕΝ ΟΣ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΕΓΩ
ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ
ΚΑΙΣΥΝΑΛΙΖΟΜΕΝΟΣ ΠΑ-
ΡΗΓΓΕΙΛΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΑΠΟ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Η ΧΩΡΙ-
ΖΕΣΘΑΙ ΑΛΛΑ ΠΕΡΙ ΜΕΝΕΙ-
ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ ΤΟΥ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΝ ΗΚΟΥΣΑΤΕ. ΟΙ
ΟΤΙ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΝ ΕΒΑΠΤΙ-
ΣΕΝ ΥΔΑΤΙ ΥΜΕΙΣ ΔΕ ΕΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΒΑΠΤΙΣΘΗΣΕ-
ΣΘΕ ΑΓΙΩ ΟΥ ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΑ-
ΤΑΥΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΟΙ ΜΕΝ
ΟΥΝ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΕΣ ΗΡΩ-
ΤΩΝ ΑΥΤΟΝ ΛΕΓΟΝΤΕΣ ΚΑΙ
ΕΙ ΕΝ ΤΩ ΧΡΟΝΩ ΤΟΥΤΩ
ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΩ ΙΣΡΑΗΛ ΕΙ-
ΠΕΝ ΟΥΝ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΥΣ ΟΥΧ Ϊ-
ΜΩΝ ΕΣΤΙΝ ΓΝΩΝΑΙ ΧΡΟ-
ΝΟΥΣ Η ΚΑΙΡΟΥΣ ΟΥΣ ΟΠΑ-
ΤΗΡΕΘΕ ΤΟ ΕΝ ΤΗ ΔΙΑΕ-
ΣΟΥΣΙΑ ΑΛΛΑ ΗΜΪ ΕΣΘΕ
ΔΥΝΑΜΙΝ ΕΠΕΛΘΟΝΤΟΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ
ΕΦΥΜΑΣ ΚΑΙ ΕΣΕΘΕ ΜΟΥ
ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΕΝ ΤΕΙ ΙΕΡΟΥ
ΣΑΛΗΜ ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΣΗ ΤΗ
ΙΟΥΔΑΙΑ ΚΑΙ ΣΑΜΑΡΕΙΑΣ

ΕΩΣ ΕΣΧΑΤΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ
ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΕΙΠΩΝ ΑΥΤΩ
ΒΛΕΠΟΝ ΤΩΝ ΕΠΗΡΘΗΚ
ΝΕΦΕΛΗ ΥΠΕΛΑΒΕΝ ΑΥ-
ΤΟΝ ΑΠΟ ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩ-
ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΩΣ ΑΤΕΝΙΖΟ-
ΤΕΣ ΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑ-
ΝΟΝ ΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟ ΥΛΥ-
ΤΟΥ ΚΑΙ ΔΟΥΑΝ ΔΡΕΣ ΔΕ
ΠΑΡΕΙΣΤΗΚΕΙΣ ΑΝ ΑΥΤΟΙΣ
ΕΝ ΕΣΘΗΣΕ ΕΙΛΕΥΚΑΙ
ΟΙΚΑΙ ΕΙΠΑΝ ΑΝΔΡΕΣ ΓΛ-
ΛΕΙ ΑΛΙΟΙ ΤΙ ΕΣΤΗ ΚΑΤΕ-
ΒΛΕΠΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥ-
ΡΑΝΟΝ ΟΥΤΟΣ ΟΙΣ Ο ΑΝ-
ΛΗΜΦΘΕΙΣ ΑΦΪ ΜΩΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΟΥΡΑΝΟΝ ΟΥΤΩ
ΕΛΕΥΣΕΤΑΙ ΟΝ ΤΡΟΠΟΝ
ΕΘΕΛΑΣΘΕ ΑΥΤΟΝ ΠΟ-
ΡΕΥΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥ-
ΡΑΝΟΝ. ΤΟΤΕ ΕΥΠΕΣΤΡΕ-
ΨΑΝ ΕΙΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ
ΠΟΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΑΛΛΟΥ
ΝΟΥ ΕΛΛΙΩΝ ΟΣ ΕΣΤΙΝ
ΕΓΓΥΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΣΑΒ-
ΒΑΤΟΥ ΕΧΟΝ ΟΔΟΝ. ΚΑΙ
ΟΤΕ ΕΙΣ ΗΛΘΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥ
ΠΕΡΩΝ ΑΝΕΒΗΣΑΝ ΟΥ
ΗΣΑΝ ΚΑΤΑ ΜΕΝΟΝΤΕΣ
ΟΤΕ ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΚΑΙ ΑΚΩΒΟΣ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕ-
ΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΘΩΜΑΣ
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ΚΑΙ ΙΜΑ-
ΘΑΙΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ ΑΛΦΑΙΟΥ
ΚΑΙ ΣΙΜΩΝ Ο ΖΗΛΩΤΗΣ
ΚΑΙ ΙΟΥΔΑΣ ΙΑΚΩΒΟΥ
ΟΥΤΟΙ ΠΑΝΤΕΣ ΗΣΑΝ ΠΡΟ-
ΚΑΡΤΕΡΟΥΝΤΕΣ ΟΜΟΘΥ-
ΜΑΔΟΝ ΤΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ. Ϊ-
ΓΥΝΑΙΣ ΙΝ ΚΑΙ ΜΑΡΙΑ ΜΗ-
ΜΗΤΡΙ Ϊ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΙΣ Α-
ΔΕΛΦΟΙΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝ

Ioh. 12, 25 — Act. 1, 15.

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΠΑΤΡΩΟΙΣ ΔΕ ΣΜΙΟΣ ΕΣ
 ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΠΑΡΕΔ
 ΘΗΝΕΙΣ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΩ
 ΡΩΜΑΙΩΝ ΟΙΤΙΝΕΣ ΑΝΑ
 ΚΡΕΙΝΑΝΤΕΣ ΜΕ ΕΒΟΥΛΩ
 ΤΟ ΑΠΟΛΥΣΑΙ ΔΙΑ ΤΟΜΗ
 ΔΕ ΜΙΑΝ ΑΙΤΙΑΝ ΘΑΝΑΤΟΥ
 ΥΠΑΡΧΕΙΝ ΕΝ ΕΜΟΙΑΝ ΤΙ
 ΛΕΓΟΝΤΩΝ ΔΕ ΤΩΝ ΙΟΥ
 ΔΑΙΩΝ ΗΝ ΑΓΚΑΣΘΗΝΕ
 ΠΙΚΑΛΕΣ ΑΣΘΑΙΚΑΙΣ ΑΡΑ
 ΟΥΧΩΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΜΟΥ
 ΕΧΩΝΤΙΚΑ ΤΗ ΓΟΡΕΙΝ
 ΔΙΑ ΤΑΥΤΗΝ ΟΥΝ ΤΗΝ
 ΑΙΤΙΑΝ ΠΑΡΕΚΑΛΕΣΑΜΕΝ
 ΙΔΕΙΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΛΛΗΝΣΑΙ
 ΕΝ ΕΚΕΝ ΓΑΡ ΤΗ ΣΕΛΠΙΔΕ
 ΤΟΥΙΣ ΡΑ Η ΑΤΗΝ ΑΛΥΣΙ
 ΤΑΥΤΗΝ ΠΕΡΙΚΕΙΜΑΙ
 ΟΙ ΔΕ ΠΡΟΣΛΥΤΟΝ ΕΙΠΑΝ
 ΗΜΕΙΣ ΟΥΤΕ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
 ΠΕΡΙΣ ΟΥ ΕΔΕΞΑΜΕΘΑ
 ΠΟΤΗ ΣΙΟΥ ΔΑΙΑ ΟΥΤΕ
 ΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΤΙΣ ΤΩ
 ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΠΗΓΓΕΙΛΕ
 Η ΕΛΛΗΝΣΕΝΤΙ ΠΕΡΙΣ ΟΥ
 ΠΟΝΗΡΟΝ ΑΣΙΟΥ ΜΕΝ
 ΔΕ ΠΑΡΑΣΟΥ ΑΚΟΥΣΑΙΑ
 ΦΡΟΝΕΙΣ ΠΕΡΙ ΜΕΝ ΓΑΡ
 ΤΗΣ ΑΙΡΕΣΕΩΣ ΤΑΥΤΗΣ
 ΓΝΩΣΤΟΝ ΗΜΙΝ ΕΣΤΙΝ
 ΟΤΙ ΠΑΝΤΑ ΧΟΥΑΝΤΙΑ Ε
 ΓΕΤΑΙ ΤΑΣ ΑΜΕΝΟΙ ΔΕ
 ΑΥΤΩΝ ΜΕΡΑΝ ΗΛΘΟΝ
 ΠΡΟΣΛΥΤΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕ
 ΝΙΑΝ ΠΛΕΙΟΝΕΣ ΟΙΣ ΕΣΣΕ
 ΤΙΘΕΤΟ ΔΙΑ ΜΑΡΤΥΡΟ
 ΜΕΝΟΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ
 ΤΟΥ ΘΥΠΕΙΘΩΝ ΤΕΛΥ
 ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΥ ΑΠΟ ΤΕ
 ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΩΥΣΕΩΣ
 ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ

ΑΠΟ ΠΡΩΙ ΕΩΣ ΕΣ ΠΕΡ
 ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΝ ΕΠΕΙΘΟΝ ΤΟ
 ΤΟΙΣ ΛΕΓΟΜΕΝΟΙΣ ΟΙ ΔΕ
 Η ΠΙΣΤΟΥΝ ΑΣΥΜΦΩ
 ΝΟΙ ΔΕ ΟΝΤΕΣ ΠΡΟΣΛΛΗ
 ΛΟΥΣ ΑΠΕΛΥΟΝΤΟ ΕΙΠ
 ΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΡΗΜΑ
 ΕΝ ΟΤΙ ΚΑΛΩΣ ΤΟ ΠΝΕΥ
 ΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΣΕΝ
 ΔΙΑ ΗΣ ΑΙΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗ
 ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥ ΣΠΑΤΕ
 ΡΑΣ ΥΜΩΝ ΛΕΓΩΝ ΠΟΡΟΥ
 ΘΗΤΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ ΤΟΥ
 ΤΟΝ ΚΑΙ ΕΙΠΟΝ ΑΚΟΝΑ
 ΚΟΥΣ ΕΤΕ ΚΑΙ ΟΥΜΗΣ Υ
 ΗΤΕ ΚΑΙ ΒΛΕΠΟΝΤΕΣ
 ΒΛΕΨΕΤΕ ΚΑΙ ΟΥΜΗ ΙΔΗ
 ΤΕ ΕΠΑΧΥΝΘΗ ΓΑΡ Η ΚΑΡ
 ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥ
 ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΩΣ ΙΝ ΒΑΡΕΩ
 Η ΚΟΥΣ ΑΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΟ
 ΦΘΑΛΜΟΥ ΣΑΥΤΩΝ
 ΕΚΑΜΜΥΣΑΝ ΜΗ ΠΟΤΕ
 ΙΔΩΣ ΙΝ ΤΟΙΣ ΟΦΘΑΛ
 ΜΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΩΣ ΙΝ
 ΑΚΟΥΣ ΩΣ ΙΝ ΚΑΙ ΤΗ ΚΑΡ
 ΔΙΑ ΣΥΝΩΣ ΙΝ ΚΑΙ ΕΠΙ
 ΣΤΡΕΨΩΣ ΙΝ ΚΑΙ ΙΑΣ
 ΜΑΙ ΑΥΤΟΥΣ
 ΓΝΩΣΤΟΝ ΟΥΝ ΗΜΙΝ
 ΕΣΤΩ ΟΤΙ ΤΟΙΣ ΕΘΝΕ
 ΣΙΝ ΑΠΕΣΤΑΛΗ ΤΟΥΤΟ
 ΤΟΣ Ω ΤΗ ΡΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ
 ΑΥΤΟΙ ΚΑΙ ΑΚΟΥΣΟΝ
 ΤΑΙ ΕΝ ΕΜΕΙΝ ΕΝ ΔΕ
 ΔΙΕΤΙΑΝ Ο ΑΝ ΗΝ ΕΝ ΙΔΙΩ
 ΜΙΣ ΘΩΜΑΤΙ ΚΑΙ ΑΠΕ
 ΔΕ ΧΕΤΟ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ
 ΕΙΣ ΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΥΣ
 ΠΡΟΣΛΥΤΟΝ ΚΗΡΥΣ
 ΣΩΝ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΟΥ
 ΘΥ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΩΝ ΤΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΙΥΧΥΜΕ
 ΤΑ ΠΑΣΗΣ ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ
 ΑΚΩΛΥΤΩΣ: 77
 ΠΡΑΞΕΙΣ
 ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 77

ἸΑΚΩΒΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ἸΑΚΩΒΟΣ ΘΥΚΑΙ ΚΥΙΥΧΥ
 ΔΟΥΛΟΣ ΤΑΙΣ ΔΕΚΑ
 ΦΥΛΑΙΣ ΤΑΙΣ ΕΝ ΤΗ ΔΙΑ
 ΣΠΟΡΑ ΧΑΙΡΕΙΝ ΠΑΣΑΝ
 ΧΑΡΑΝ ΗΓΗΣΑΘΕ ΑΔΕΛ
 ΦΟΙΜΟΥ ΟΤΑΝ ΠΕΙΡΑΘΕΙΣ
 ΠΕΡΙ ΠΕΣΗΤΕ ΠΟΙΚΙΛΟΙΣ
 ΓΕΙΝΩΣΚΟΝΤΕΣ ΟΤΙ ΤΟ
 ΔΟΚΙΜΙΟΝ ΥΜΩΝ ΗΤΗΣ
 ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΤΕΡΓΑΖΕ
 ΤΑΙ ΥΠΟΜΟΝΗΝ Η ΔΕ Υ
 ΠΟΜΟΝΗ ΕΡΓΟΝ ΤΕΛΕΙ
 ΕΧΕΤΩ ΙΝΑ ΗΤΕ ΤΕΛΕΙ
 ΟΙ ΚΑΙ Ο ΛΟΚΛΗΡΟΙ ΕΝ
 ΔΕΝ ΙΛΕΙ ΠΟΜΕΝΟΙ ΕΙΔΕ
 ΤΙΣ ΥΜΩΝ ΛΕΙΠΕΤΑΙΣ
 ΦΙΛΑΙΤΕΙΤΩ ΠΑΡΑ ΤΟΥ
 ΔΙΔΟΝΤΟΣ ΘΥ ΠΑΣΙΝ Α
 ΠΛΩΣ ΚΑΙ ΜΗ ΟΝΕΙΔΙ
 ΖΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΔΟΘΗΣΕΤΑΙ
 ΑΥΤΩ ΛΙΤΕΙΤΩ ΔΕ ΕΝ
 ΠΙΣΤΕΙ ΜΗ ΔΕΝ ΔΙΑΚΡΕΙ
 ΝΟΜΕΝΟΣ Ο ΓΑΡ ΔΙΑΚΡΕΙ
 ΝΟΜΕΝΟΣ ΟΙΚΕΚΛΥΔΩ
 ΝΙΘΑΛΛΑΣΧΗ ΣΑΝ ΕΜΙΖΟ
 ΜΕΝΩ ΚΑΙ ΡΕΙΠΙΖΟΜΕ
 ΝΩ ΜΗ ΓΑΡ ΟΙ ΕΣΘΩ ΟΛΗ
 ΘΡΩΠΟΣ ΕΚΕΙΝΟΣ ΟΤΙ
 ΛΗΜΨΕΤΑΙ ΤΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ
 ΚΥ ΑΝΗΡ ΔΙΨΥΧΟΣ ΚΑ
 ΤΑΣΤΑΤΟΣ ΕΝ ΠΑΣΙΣ
 ΤΑΙΣ ΟΔΟΙΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΥ
 ΧΑΣΘΩ ΔΕ ΑΔΕΛΦΟΣ ΟΤΑ
 ΠΕΙΝΟΣ ΕΝ ΤΩ ΨΥΧΕΙ ΑΥ
 ΤΟΥ Ο ΔΕ ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΕΝ
 ΤΗΤΑ ΠΕΙΝΩΣΙ ΑΥΤΟΥ
 ΟΤΙ ΩΣ ΑΝΘΟΣ ΧΟΡΤΟΥ
 ΠΑΡΕΛΕΥΣΕΤΑΙ ΑΝΕΤΕΙ
 ΛΕΝ ΓΑΡ Ο ΗΛΙΟΣ ΣΥΝ ΤΩ
 ΚΑΥΣΩΝΙΚΑΙ ΕΣΗΡΑΝΕ
 ΤΟΝ ΧΟΡΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝ
 ΘΟΣ ΑΥΤΟΥ ΕΣΕΠΕΣΕΝ

ΚΑΙ Η ΕΥΠΡΕΠΕΙΑ ΤΟΥ
 ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΑΠΩΛΕΤΟ
 ΟΥΤΩΣ ΚΑΙ Ο ΠΛΟΥΣΙΟΣ
 ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΟΡΕΙΑΙΣ ΑΥΤΟΥ
 ΜΑΡΑΝΘΗΣΕΤΑΙ ΜΑΚΑ
 ΡΙΟΣ ΑΝΗΡ ΟΣ ΥΠΟΜΕΝΕΙ
 ΠΕΙΡΑΣ ΜΟΝΟΤΙ ΔΟΚΙΜΟΣ
 ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΛΗΜΨΕΤΑΙ
 ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΤΗΣ
 ΖΩΗΣ ΟΝ ΕΠΗΓΕΙΛΑΤΟ
 ΤΟΙΣ ΑΓΑΠΩΣΙΝ ΑΥΤΟΝ
 ΜΗ ΔΕΙΣ ΠΕΙΡΑΖΟΜΕΝΟΣ
 ΛΕΓΕΤΩ ΟΤΙ ΑΠΟ ΘΥ ΠΕΙ
 ΡΑΖΟΜΑΙ Ο ΓΑΡ ΘΣ Α ΠΕΙ
 ΡΑΣ ΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΚΑΚΩΝ
 ΠΕΙΡΑΖΕΙ ΔΕ ΑΥΤΟΣ ΟΥ
 ΔΕΝ Α ΕΚΑΣΤΟΣ ΔΕ ΠΕΙΡΑ
 ΖΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ
 ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ ΕΣΣΕΛΚΟΜΕ
 ΝΟΣ ΚΑΙ ΔΕΛΕΑΖΟΜΕΝΟΣ
 ΕΙΤΑΝ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ ΥΛΛΑ
 ΒΟΥΣ ΑΤΙΚΤΕΙ Α ΜΑΡΤΙΑ
 Η ΔΕ Α ΜΑΡΤΙΑ ΑΠΟ ΤΕΛΕ
 ΣΘΕΙΣ ΑΠΟΚΥΕΙΘΑΝΑΤΟ
 ΜΗ ΠΛΑΝΑΣΘΕ ΑΔΕΛΦΟΙ
 ΜΟΥ ΑΓΑΠΗ ΤΟΙ ΠΑΣΑ
 ΣΙΣ ΑΓΛΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝ ΔΩ
 ΡΗΜΑ ΤΕΛΕΙΟΝ ΑΝΩΘΕ
 ΕΣΤΙΝ ΚΑΤΑ ΒΛΙΝΟΝ Α
 ΠΟΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΩΝ Φ
 ΤΩΝ ΠΑΡΩ ΟΥΚ ΕΝΙ ΠΑ
 ΡΑΛΛΑ ΓΗΝ ΤΡΟΠΗΣ ΑΠ
 ΣΚΙΑΣΜΑΤΟΣ ΒΟΥΛΗΘΕ
 Α ΠΕΚΥΝΣΕΝ ΗΜΑΣ ΛΟΓ
 ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΝΑΙ
 ΗΜΑΣ ΑΡΧΗΝ ΤΙΝΑ ΤΩ
 ΑΥΤΟΥ ΚΤΙΣΜΑΤΩΝ
 ΙΣΤΕ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΟΥ ΑΓΑ
 ΠΗ ΤΟΙ ΕΣΤΩ ΔΕ ΠΑΣΑΝ
 ΘΡΩΠΟΣ ΤΑ ΧΥΣΕΙΣ ΤΟ
 ΑΚΟΥΣΑΙ ΒΡΑΔΥΣΕΙΣ ΤΟ
 ΑΛΛΗΣΑΙ ΒΡΑΔΥΣΕΙΣ ΟΡ

ΓΗΝ ΟΡΓΗ ΓΑΡ ΑΝΔΡΟΣ
 ΔΙΚΑΙΟΣ ΥΝΗΝΘΥΟΥΚΕΡ
 ΓΑΖΕΤΑΙ ΔΙΟ ΑΠΟΘΕ
 ΝΟΙ ΠΑΣΑΝ ΡΥΠΑΡΙΑΝ Κ
 ΠΕΡΙΣΣΕΙΑΝ ΚΑΚΙΑΣ ΕΝ
 ΠΡΑΥΤΗΤΙ ΔΕ ΣΑΣΘΕΤΟ
 ΕΜΦΥΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΝ
 ΔΥΝΑΜΕΝΟΝ ΣΩΣΑΙ Τ
 ΨΥΧΑΣ ΥΜΩΝ ΓΕΙΝΕΣΘΕ
 ΔΕ ΠΟΙΗΤΑΙ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ
 ΜΗ ΑΚΡΟΑΤΑΙ ΜΟΝΟΝ
 ΠΑΡΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟΙ ΕΛΥ
 ΤΟΥΣ ΟΤΙ ΕΙΤΙΣ ΑΚΡΟΑ
 ΤΗΣ ΛΟΓΟΥ ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ ΟΥ
 ΠΟΙΗΤΗΣ ΟΥΤΟΣ ΕΟΙΚΕ
 ΑΝΔΡΙΚΑΤΑΝ ΟΟΥΝ ΤΙ
 ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΤΗΣ ΓΕ
 ΝΕΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΕΣΟ
 ΠΤΡΩ ΚΑΤΕΝΟΗΣΕΝ
 ΓΑΡ ΕΛΥΤΟΝ ΚΑΙ ΑΠΕΛΗ
 ΛΥΘΕΝ ΚΑΙ ΕΥΘΕΩΣ ΕΠΕ
 ΛΛΘΕΤΟ Ο ΠΟΙΟΣ ΗΝ
 Ο ΔΕ ΠΑΡΑΚΥΨΑΣ ΕΙΣ Η
 ΜΟΝ ΤΕΛΕΙΟΝ ΤΟΝ ΤΗΣ
 ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑ
 ΜΕΙΝΑΣ ΟΥΚ ΑΚΡΟΑΤΗΣ
 ΕΠΙΛΗΣ ΜΟΝΗΣ ΓΕΝΟ
 ΜΕΝΟΣ ΑΛΛΑ ΠΟΙΗΤΗΣ
 ΕΡΓΟΥ ΟΥΤΟΣ ΜΑΚΑΡΙ
 ΕΝ ΤΗ ΠΟΙΗΣΕΙ ΑΥΤΟΥ
 ΕΣΤΑΙ ΕΙΤΙΣ ΔΟΚΕΙ
 ΘΡΗΣΚΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΗ ΧΑ
 ΛΙΝΩΝ ΓΛΩΣΣΑΝ ΕΛΥΤΟΥ
 ΑΛΛΑ ΠΑΤΩΝ ΚΑΡΔΙΑ
 ΕΛΥΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥ ΜΑΤΑ
 ΟΣ ΗΘΡΗΣΚΕΙΑ ΘΡΗΣΚΕΙ
 Α ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ ΤΟΣ
 ΠΑΡΑ ΤΩ ΘΩ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙ
 ΑΥΤΗΣ ΕΣΤΙΝ ΕΠΙΣΚΕ
 ΠΤΕΣ ΘΑΙ ΟΡΦΑΝΟΥΣ Κ
 ΧΗΡΑΣ ΕΝ ΤΗ ΘΕΛΕΙΨΕΙ
 ΑΥΤΩΝ ΑΣ ΠΙΛΟΝ ΕΛΥ

Ἰωάννου ἁ

ΑΥΤΟΣ ΕΝ ΗΜΙΝ ΟΤΙ ΕΚ
 ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ
 ΔΕΔΩΚΕΝ ΗΜΙΝ ΚΑΙ Η
 ΜΕΙΣ ΤΕ ΘΕΛΑΜΕΘΑ ΚΑΙ
 ΜΑΡΤΥΡΟΥΜΕΝ ΟΤΙ Ο
 ΠΑΤΗΡ ΑΠΕΣΤΑΛΚΕΝ ΤΟ
 ΥΙΟΝ ΣΩΤΗΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣ
 ΜΟΥ· ΟΣ ΕΑΝ ΟΜΟΛΟΓΗ
 ΣΗ ΟΤΙ ΙΗΣΟΥΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥ
 ΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΘΕΝ ΑΥΤΩ
 ΜΕΝΕΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΕΝ ΤΩ
 ΘΩ· ΚΑΙ Η ΜΕΙΣ ΕΓΝΩΚΑ
 ΜΕΝ ΚΑΙ ΠΕΠΙΣΤΕΥΚΑ
 ΜΕΝ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΗΝ Ε
 ΧΕΙΟΘΕΝ ΗΜΙΝ· ΟΘΣΑ
 ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ· ΚΑΙ ΟΜΕΝ
 ΕΝ ΤΗ ΑΓΑΠΗ ΕΝ ΤΩ ΘΩ
 ΜΕΝΕΙ ΚΑΙ ΟΘΕΝ ΑΥΤΩ
 ΜΕΝΕΙ· ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΤΕ ΤΕ
 ΛΕΙΩΤΑΙ Η ΑΓΑΠΗ ΜΕΘΗ
 ΜΩΝ· Η ΑΓΑΠΗ ΣΙΑΝ Ε
 ΧΩΜΕΝ ΕΝ ΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ
 ΚΡΙΣΕΩΣ ΟΤΙ ΚΛΩΣ Ε
 ΚΕΙΝΟΣ ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ Η ΜΕΙΣ
 ΕΣΜΕΝ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ
 ΤΟΥΤΩ· ΦΟΒΟΣ ΟΥΚ Ε
 ΣΤΙΝ ΕΝ ΤΗ ΑΓΑΠΗ· ΑΛΛΑ
 Η ΤΕΛΕΙΑ ΑΓΑΠΗ ΕΣΤΙΝ
 ΛΕΙΤΟΝ ΦΟΒΟΝ ΟΤΙ Ο
 ΦΟΒΟΣ ΚΟΛΑΣΙΝ ΕΧΕΙ
 Ο ΔΕ ΦΟΒΟΣ ΟΥ ΜΕΝΟΣ ΟΥΤΕ
 ΤΕΛΕΙΩΤΑΙ ΕΝ ΤΗ ΑΓΑΠΗ
 Η ΜΕΙΣ ΑΓΑΠΩΜΕΝ ΟΤΙ
 ΑΥΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ Η ΓΑΡ Η
 ΣΕΝ ΗΜΑΣ ΕΑΝΤΙΣ ΕΙΠΗ
 ΟΤΙ ΑΓΑΠΩ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΚΑΙ
 ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΑΥΤΟΥ
 ΜΕΙΣ ΗΨΕΥΣΤΗΣ ΕΣΤΙ
 Ο ΓΑΡ Η ΑΓΑΠΩΝ ΤΟΝ
 ΑΔΕΛΦΟΝ ΑΥΤΟΥ ΟΝ Ε
 ΟΡΑΚΕΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΟΝ ΟΥ
 ΧΕ ΟΡΑΚΕΝ ΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ

ΑΓΑΠΑΝ· ΚΑΙ ΤΑΥΤΗΝ
 ΤΗΝ ΕΝ ΤΟΛΗΝ ΕΧΟΜΕ
 ΑΠ ΑΥΤΟΥ· ΙΝΑ Ο ΑΓΑΠΩ
 ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΑΥΤΟΥ·
 ΠΑΣΟ ΠΙΣΤΕΥΩΝ ΟΤΙ ΙΗΣΟΥΣ
 ΕΣΤΙΝ Ο ΧΣΕΚ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
 ΓΕΝΝΗΤΑΙ· ΚΑΙ ΠΑΣΟ ΑΓΑ
 ΠΩΝ ΤΟΝ ΓΕΝΝΗΣΑΝ ΤΑ
 ΑΓΑΠΑ ΤΟΝ ΓΕΓΕΝΝΗΣΕ
 ΝΟΝ ΕΣΤΙΝ ΟΥ ΕΝ ΤΟΥΤΩ
 ΓΕΙΝΩΣΚΟΜΕΝ ΟΤΙ ΑΓΑ
 ΠΩΜΕΝ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΟΥ
 ΘΕΟΥ· ΤΑΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΑΓΑΠΩ
 ΜΕΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΝ ΤΟΛΑΣ
 ΑΥΤΟΥ ΠΟΙΩΜΕΝ· ΑΥΤΗ
 ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ
 ΘΕΟΥ· ΙΝΑ ΤΑΣ ΕΝ ΤΟΛΑΣ ΑΥ
 ΤΟΥ ΤΗΡΩΜΕΝ· ΚΑΙ ΙΕ
 ΤΟΛΛΑ ΑΥΤΟΥ ΒΑΡΕΙ ΛΙΟΥ
 ΚΕΙΣΙΝ ΟΤΙ ΠΑΝΤΟ ΓΕΓΕ
 ΝΗΜΕΝ ΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΘΕΟΥ· Η
 ΚΑΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΚΑΙ ΑΥ
 ΤΗΣ ΕΣΤΙΝ Η ΝΕΙΚΗ ΗΝ ΕΙ
 ΚΗΣ ΑΣΑΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ
 Η ΠΙΣΤΙΣ ΗΜΩΝ· ΤΙΣ Ε
 ΣΤΙΝ ΔΕ ΟΝΙΚΩΝ ΤΟΝ ΚΟΣ
 ΜΟΝ ΕΙΜΗ Ο ΠΙΣΤΕΥΩ
 ΟΤΙ ΙΗΣΟΥΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΙΟΣ ΤΟΥ
 ΘΕΟΥ· ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΕΛΘΩ
 ΔΙΨΑΛΤΟΣ ΚΑΙ ΑΙΜΑΤΟΣ
 ΙΗΣΟΥΣ ΟΥΚ ΕΝ ΤΩ ΨΑΛΤΙ
 ΜΩ ΑΛΛ ΕΝ ΤΩ ΨΑΛΤΙ
 ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΑΙΜΑΤΙ· ΚΑΙ
 ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΙΝ ΤΟ ΜΑΡ
 ΤΥΡΟΥΝ ΟΤΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ
 ΕΣΤΙΝ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΟΤΙ
 ΤΡΕΙΣ ΕΙΣΙΝ ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΟΙ
 ΤΕΣ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ
 ΤΟ ΨΑΛΤΙ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ
 ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΕΙ
 ΕΙ ΤΗΝ ΜΑΡΤΥΡΙΑΝ ΤΩ
 ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΑΛΛΑ ΜΒΑΝΘΕ

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ· ΜΕΙ
 ΖΩΝ ΕΣΤΙΝ· ΟΤΙ ΑΥΤΗΣ
 ΕΣΤΙΝ Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ
 ΘΕΟΥ· ΟΤΙ ΜΕ ΜΑΡΤΥΡΗΚΕ
 ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΑΥΤΟΥ·
 Ο ΠΙΣΤΕΥΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ Υ
 ΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΜΑΡ
 ΤΥΡΙΑΝ ΕΝ ΑΥΤΩ· Ο ΜΗ ΠΙ
 ΣΤΕΥΩΝ ΤΩ ΘΩ ΨΕΥΣΤΗΣ
 ΠΕΠΟΙΗΚΕΝ ΑΥΤΟΝ ΟΤΙ
 ΟΥ ΠΕΠΙΣΤΕΥΚΕΝ ΕΙΣ
 ΤΗΝ ΜΑΡΤΥΡΙΑΝ ΗΝ ΜΕ
 ΜΑΡΤΥΡΗΚΕΝ ΟΘΣ ΠΕΡΙ
 ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΑΥΤΟΥ· ΚΑΙ ΑΥ
 ΤΗΣ ΕΣΤΙΝ Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ
 ΤΙΣ ΩΝ Η ΛΙΩΝ ΟΝ ΕΔΩ
 ΚΕΝ ΟΘΣ ΗΜΙΝ ΚΑΙ ΑΥΤΗ
 Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΩ ΨΑΛΤΙ
 ΕΣΤΙΝ· Ο ΕΧΩΝ ΤΟΝ ΥΙΟ
 ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΖΩΗΝ· Ο ΜΗ ΕΧΩ
 ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΗΝ ΖΩ
 ΗΝ ΟΥΚ ΕΧΕΙ· ΤΑΥΤΑ
 ΕΓΡΑΨΑΜΙΝ· ΗΝ ΔΕ ΙΔΗ
 ΤΕ ΟΤΙ ΖΩΗΝ ΕΧΕΤΕ ΛΙΩ
 ΝΙΟΝ· ΤΟΙΣ ΠΙΣΤΕΥΟΥΣ
 ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΥΙΟΥ
 ΤΟΥ ΘΕΟΥ· ΚΑΙ ΑΥΤΗΣ ΕΣΤΙΝ
 Η ΠΑΡΗΣΙΑ ΗΝ ΕΧΟΜΕΝ
 ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΟΤΙ ΕΑΝΤΙ
 ΛΙΤΩ ΜΕΘΑΚΑΤΑ ΤΟ ΘΕ
 ΛΗΜΑ ΑΥΤΟΥ· ΑΚΟΥΕΙ Η
 ΜΩΝ· ΚΑΙ ΑΝ ΟΙ ΔΑΜΕΝ Ο
 ΤΙ ΑΚΟΥΕΙ ΗΜΩΝ· ΑΝ ΛΙ
 ΤΩ ΜΕΘΑ ΟΙ ΔΑΜΕΝ ΟΤΙ Ε
 ΧΟΜΕΝ ΤΑ ΙΣΤΗΜΑΤΑ Α
 ΗΤΗΚΑΜΕΝ ΑΠ ΑΥΤΟΥ·
 ΕΑΝΤΙΣ ΙΔΗ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟ
 ΑΥΤΟΥ· ΑΜΑΡΤΑΝ ΟΝ ΤΑ
 ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΜΗ ΠΡΟΣΘΑ
 ΝΑΤΟΝ· ΑΙΤΗΣ ΕΙ ΚΑΙ ΔΩ
 ΣΕΙ ΑΥΤΩ ΖΩΗΝ· ΤΟΙΣ Α
 ΜΑΡΤΑΝ ΟΥΣΙΜΗ ΠΡΟΣ

Ἰωάννου Β΄

ΘΑΝΑΤΟΝ' ΕΣΤΙΝ ΑΠΑΡ
 ΤΙΑ ΠΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΟΥ
 ΠΕΡΙΕΚΕΙΝ ΗΣ ΛΕΓΩ ἵνα
 ΕΡΩΤΗΣΗ' ΠΑΣΑ ΔΙΚΗ
 ΛΑΜΑΡΤΙΑ ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ Ε
 ΣΤΙΝ ΑΜΑΡΤΙΑ ΟΥ ΠΡΟΣ
 ΘΑΝΑΤΟΝ' ΟΙ ΔΑΜΕΝΟ
 ΤΙ ΠΑΣΟ ΓΕΓΕΝΗ ΗΜΕΝΟΣ
 ΕΚ ΤΟΥ ΘΥΟΥ ΧΑΜΑΡ
 ΤΑΝ ΕΓ' ΑΛΛΑ Ο ΓΕΝΗ ΗΘΕΙC
 ΕΚ ΤΟΥ ΘΥΤΗΡ ΕΙ ΑΥΤΟ
 ΚΑΙ Ο ΠΟΝΗΡΟΣ ΟΥΧ Α
 ΠΤΕΤΑΙ ΑΥΤΟΥ' ΟΙ ΔΑ
 ΜΕΝΟΤΙ ΕΚ ΤΟΥ ΘΥΟΥ ΕC ΔΕ
 ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΟΛΟΣ ΕΝ
 ΤΩ ΠΟΝΗΡΩ ΚΕΙΤΑΙ' ΟΙ
 ΔΑΜΕΝ ΔΕ ΟΤΙ Ο ΥΙΟΣ
 ΤΟΥ ΘΥΟΥ Η ΚΕΙ ΚΑΙ ΔΕ ΔΩ
 ΚΕΝ ΗΜΙΝ ΔΙΑΝΟΙΑ ΝΙ
 ΝΑ ΓΕΙΝΩΣΚΟΜΕΝ ΤΟ
 ΑΛΗΘΙΝΟΝ ΚΑΙ ΕC ΜΕΝ
 ΕΝ ΤΩ ΑΛΗΘΙΝΩ ΕΝ ΤΩ
 ΥΙΩ ΑΥΤΟΥ Ἰϋχῶ· ΟΥ
 ΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ
 ΘC ΚΑΙ ΖΩΗ ΚΑΙ ΖΩΗ ΝΙΟΣ
 ΤΕ ΚΝΙΑ ΦΥΛΑΣΧΤΕ Ε
 ΑΥΤΑ ΑΠΟ ΤΩΝ ΕΙΔΩΛΩΝ

2

 2
)

Ἰωάννου

Β΄

Α Ο ΠΡΕCΒΥΤΕΡΟΣ ΕΚΛΕ
 ΚΤΗ ΚΥΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟΙC ΤΕ
 ΚΝΟΙC ΑΥΤΗC ΟΥC ΕΓΩ
 ΑΓΑΠΩ ΕΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ
 ΟΥΚ ΕΓΩ ΜΟΝΟC ΑΛΛΑ
 ΚΑΙ ΠΑΝΤΕC ΟΙ ΕΓΝΩΚΟ
 ΤΕC ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΔΙΑ
 ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΤΗΝ ΜΕ
 ΝΟΥC ΑΝ ΕΝ ΗΜΙΝ ΚΑΙ
 ΜΕΘΗΜΩΝ ΕCΤΑΙ ΕΙC
 ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΕCΤΑΙ ΜΕ
 ΘΗΜΩΝ ΧΑΡΙC ΕΛΕΟC
 ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΡΑ ΘΥΠΑΤΡΟC
 ΚΑΙ ΠΑΡΑ Ἰϋχῶ ΤΟΥ ΥΙ
 ΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟC ΕΝ ΑΛΗ
 ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ' ΕΧΑ
 ῖ ΗΝ ΛΕΙΑΝ ΟΤΙ ΕΥΡΗ ΚΑ
 ΕΚ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ CΟΥ
 ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΝΤΑC ΕΝ Α
 ΛΗΘΕΙΑ ΚΑΘΩC ΕΝ ΤΟ
 ΑΛΗΘΕΙΑ ΒΟΜΕΝ ΠΑΡΑ
 ΠΑΤΡΟC ΚΑΙ ΝΥΝ ΕΡΩ
 ΤΩC ΕΚ ΚΥΡΙΑ ΟΥΧ ΩC Ε
 ΤΟ ΛΗΝ ΓΡΑΦΩΝ CΟΙ C
 ΗΝ ΑΛΛΑ ΗΝ ΕΙΧΟΜΕ
 Α ΠΑΡΧΗC ΙΝΑ ΑΓΑΠΩ
 ΜΕΝ ΑΛΛΗΛΟΥC ΚΑΙ ΑΥ
 ΤΗC ΕCΤΙΝ Η ΑΓΑΠΗ ἵνα
 ΠΕΡΙΠΑΤΩΜΕΝ ΚΑΤΑ
 ΤΑC ΕΝ ΤΟ ΑΛC ΑΥΤΟΥ
 ΑΥΤΗΝ ΕΝ ΤΟ ΛΗCΤΙ
 ΚΑΘΩC ΗΚΟΥCΑΤΕ Α
 ΠΑΡΧΗC ΙΝΑ ΕΝ ΑΥΤΗ
 ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΕ' ΟΤΙ ΠΟΛ
 ΛΟΙ ΠΑΛΗΝ ΟΙ ΕΞ ΗΛΘΟΝ
 ΕΙC ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΟΙ ΜΗ
 ΟΜΟΛΟΓΟΥΝΤΕC ΙΝ ΧΗ
 ΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΕΝ CΑΡΚΙ
 ΟΥΤΟC ΕCΤΙΝ Ο ΠΑΛΗΝΟC
 ΚΑΙ Ο ΑΝΤΙΧΡΕΙCΤΟC
 ΒΛΕΠΕΤΕ ΕΑΥΤΟΥC Ι
 ΝΑ ΜΗ ΑΠΟΛΕCΗΤΕ ΑΝΗΡ

ΓΑC ΜΕΘ' ΑΛΛΑ ΜΙCΘΟ
 ΠΛΗΡΗ ΑΠΟΛΑΒΗΤΕ' ΠΑC
 Ο ΠΡΟΑΓΩΝ ΚΑΙ ΜΗ ΜΕ
 ΝΩΝ ΕΝ ΤΗ ΔΙΔΑΧΗ ΤΟΥ
 ΧΥΘΗΝ ΟΥΚ ΕΧΕΙ' Ο ΜΕΝΩ
 ΕΝ ΤΗ ΔΙΔΑΧΗ ΟΥΤΟC C
 ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ Υ
 ΙΟΝ ΕΧΕΙ' ΕΙΤΙ C ΕΡΧΕΤΑΙ
 ΠΡΟC ΥΜΑC ΚΑΙ ΤΑΥΤΗ
 ΤΗΝ ΤΗΝ ΔΙΔΑΧΗΝ ΟΥ
 ΦΕΡΕΙ ΜΗ ΑΛΛΑ ΜΑΝ ΕΤΕ
 ΑΥΤΟΝ ΕΙC ΟΙΚΙΑΝ ΚΑΙ
 ΧΑΙΡΕΙΝ ΑΥΤΩ ΜΗ ΛΕΓΕ
 ΤΕ Ο ΛΕΓΩΝ ΓΑΡ ΑΥΤΩ
 ΧΑΙΡΕΙΝ ΚΟΙΝΩΝ ΕΙ ΤΟΙC
 ΕΡΓΟΙC ΑΥΤΟΥ ΤΟΙC ΠΟ
 ΝΗΡΟΙC' ΠΟΛΛΑ ΕΧΩΝ
 ὙΜΙΝ ΓΡΑΦΕΙΝ ΟΥΚ ΕΒΟΥ
 ΛΗΘΗΝ ΔΙΑΧΑΡΤΟΥ ΚΑΙ
 ΜΕΛΛΟC ΑΛΛΑ ΕΛΠΙΖΩ
 ΓΕΝΕCΘΑΙ ΠΡΟC ΥΜΑC
 ΚΑΙ CΤΟΜΑ ΠΡΟCΤΟΜΑ
 ΑΛΛΗCΑΙ ἵνα Η ΧΑΡΑΥ
 ΜΩΝ ΠΕ ΠΛΗΡΩΜΕΝΗ
 Η' ΑC ΠΑΖΕΤΑΙ CΕΤΑΤΕ
 ΚΝΑΤΗC ΔΕ ΔΕΛΦΗC CΟΥ
 ΤΗC ΕΚΛΕΚΤΗC: ; ;

2

 22 >>>>
)

Ἰωάννου

Β΄

ἄ ΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΓΛΩ
 ΤΩ ΑΓΑΠΗ ΤΩ ΝΕΓΩ
 ΑΓΑΠΗ ΤΕ ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΩ
 ΕΥΧΟΜΑΙ ΣΕ ΕΥΟΔΟΥ
 ΣΘΑΙ ΚΑΙ ΥΠΙΝΕΙΝ ΚΑ
 ΘΩ ΣΕ ΥΟΔΟΥ ΤΑΙ ΣΟΥ
 ΥΨΥΧΗ· ΕΧΑΡΗΝ ΓΑΡ ΛΕΙ
 ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΑΔΕΛ
 ΦΩΝ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΟΥΝ
 ΣΟΥ ΤΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΘΩΣ
 ΣΥΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΕΡΙ ΠΑ
 ΤΕΙΣ· ΜΕΙΖΟΤΕΡΑΝ ΤΟΥ
 ΤΩΝ ΟΥΚ ΕΧΩΝ ΧΑΡΙΝ
 ἸΝ ΑΛΚΟΥΩ ΤΑ ΕΜΑΤΕ
 ΚΝΑ ΕΝ ΤΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΕ
 ΡΙ ΠΑΤΟΥΝΤΑ· ΑΓΑΠΗ
 ΤΕ ΠΙΣΤΟΝ ΠΟΙΕΙΣ Ο ΕΛ
 ΕΡΓΑΣΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛ
 ΦΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΣ ΕΝ ΟΨΕ
 ΟΙ ΕΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝ ΣΟΥ
 ΤΗ ΑΓΑΠΗ ΕΝ Ω ΠΙΟΝ ΕΚ
 ΚΛΗΣΙΑΣ ΟΥΚ ΑΛΩΣ ΠΟΙ
 ΗΣ ΕΙΣ ΠΡΟ ΠΕΜΨΑΣ Α
 ΣΙΩΣ ΤΟΥ ΘΥ ΥΠΕΡ ΓΑΡ
 ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΕΣ ΗΛ
 ΘΑΝ ΜΗ ΔΕΝ ΑΜΒΑΝΟ
 ΤΕΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩ
 Η ΜΕΙΣ ΟΥΝ ΟΦΕΙΛΟΜΕ
 ΥΠΟ ΑΜΒΑΝΕΙΝ ΤΟΥΣ
 ΤΟΙΟΥΤΟΥΣ ΙΝΑ ΣΥΝ ΕΡ
 ΓΟΙ ΓΕΙΝΩΜΕΘΑ ΤΗ
 ΑΛΗΘΕΙΑ· ΕΓΡΑΨΑΣΤΙ
 ΤΗ ΕΚ ΚΛΗΣΙΑ ΑΛΛΟΦΙ
 ΛΟ ΠΡΩΤΕΥΩΝ ΑΥΤΩ
 ΔΙΟΤΡΕΦΗΣ ΟΥΚ ΕΠΙ
 ΔΕΧΕΤΑΙ ΗΜΑΣ· ΔΙΑ ΤΟΥ
 ΤΟ ΕΛΝΕΛΘΩ ΥΠΟ ΜΗ
 ΣΩ ΑΥΤΟΥ ΤΑ ΕΡΓΑ ΑΠΟ
 ΕΙΛΟΓΟΙΣ ΠΟΝΗΡΟΙΣ
 ΦΛΥΑΡΩΝ ΗΜΑΣ· ΚΑΙ ἸΗ
 ΑΡΚΟΥΜΕΝ ΟΣ ΕΠΙ ΤΟΥ

ΤΟΙΣ ΟΥΤΕΛΥΤΟΣ ΕΠΙ
 ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛ
 ΦΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΟ
 ΜΕΝΟΥΣ ΚΩΛΥΕΙ ΚΑΙ
 ΕΚ ΤΗΣ ΕΚ ΚΛΗΣΙΑΣ ΕΚ
 ΒΑΛΛΕΙ· ΑΓΑΠΗ ΤΕ ΜΗ ΨΕ
 ΜΟΥ ΤΟ ΚΑΚΟΝ ΑΛΛΑ ΤΟ
 ΑΓΛΘΟΝ Ο ΑΓΛΘΟ ΠΟΙΩ
 ΕΚ ΤΟΥ ΘΥ ΕΣΤΙΝ Ο ΚΑΚΟ
 ΠΟΙΩΝ ΟΥ ΧΕΟΡΑΚΕΝ
 ΤΟΝ ΘΝ· ΔΗΜΗΤΡΙΩ ΜΕ
 ΜΑΡΤΥΡΗΤΑΙ ΥΠΟ ΠΑΝ
 ΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ
 ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ Η ΜΕΙΣ ΔΕ
 ΜΑΡΤΥΡΟΥΜΕΝ ΚΑΙ ΟΙ
 ΔΑΣ ΟΤΙ Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ Η
 ΜΩΝ ΑΛΗΘΗΣ ΕΣΤΙΝ·
 ΠΟΛΛΑ ΕΙΧΟΝ ΓΡΑΨΑΙ
 ΑΛΛΑ ΟΥΘ ΕΛΩΔΙΑ ΜΕΛΛ
 ΝΟΣ ΚΑΙ ΚΑΛΑ ΜΟΥΣ ΟΙ
 ΓΡΑΦΕΙΝ ΕΛΠΙΖΩ ΔΕ ΕΥ
 ΘΕΩΣ ΣΕ ΙΔΕΙΝ ΚΑΙ ΣΤΟ
 ΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΑΛΛΗΝ ΣΟ
 ΜΕΝ ΕΙΡΗΝΗΣ ΟΙ· ΑΣ ΠΑ
 ΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΟΙ ΦΙΛΟΙ· Α
 Σ ΠΑΖΟΥ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ
 ΚΑΤΟΝΟΜΑ

ἸΩΑΝΟΥ Γ
 Γ

ἄ ἸΟΥΔΑΣ ΙΥΧΥΔΟΥΛΟΣ
 ΑΔΕΛΦΟΣ ΔΕ ΙΑΚΩΒΟΥ
 ΤΟΙΣ ΕΝ ΘΩ ΠΑΤΡΙΝ ΓΑ
 ΠΗ ΜΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΙΥΧΩΤΕ
 ΤΗΡΗ ΜΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ
 ΕΛΕΟΣ ΥΜΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
 ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ ΠΛΗΘΥΝΘΕΙ
 Η· ΑΓΑΠΗ ΤΟΙ ΠΑΣΑΝ ΣΠΟΥ
 ΔΗΝ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ ΓΡΑ
 ΦΕΙΝ ΥΜΙΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΟΙ
 ΝΗΣ ΗΜΩΝ ΣΩΤΗΡΙΑΣ
 ΑΝ ΑΓΚΗΝ ΕΣΧΟΝ ΓΡΑΨΑΙ
 ΥΜΙΝ ΠΑΡΑ ΚΑΛΩΝ ΕΠΑ
 ΓΩΝ ΙΖΕΣΘΑΙ ΤΗ ΑΠΑΣ
 ΠΑΡΑ ΔΟΘΕΙΣ ΤΟΙΣ ΑΓΙ
 ΟΙΣ ΠΙΣΤΕΙ· ΠΑΡΕΙΣ ΔΕ Υ
 ΗΣ ΑΝ ΓΑΡ ΤΙΝΕΣ ΑΝΘΡΩ
 ΠΟΙΟΙ ΠΑΛΛΙ ΠΡΟΓΕΓΡΑΜ
 ΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΟΥΤΟ ΤΟ
 ΚΡΙΜΑ ΔΕ ΣΕ ΒΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ
 ΘΥ ΗΜΩΝ ΧΑΡΙΤΑ ΜΕΤΑ
 ΤΙΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΑΣ ΕΛΓΕΙΑ
 ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΟΝΟΝ ΔΕ ΣΠΟ
 ΤΗΝ ΚΑΙ ΚΝΗΜΩΝ ΙΝ ΧΝ
 ΑΡΝΟΥΜΕΝΟΙ· ΥΠΟ ΜΗ
 ΣΑΙ ΔΕ ΥΜΑΣ ΒΟΥΛΟΜΑΙ
 ΕΙΔΟΤΑΣ ΥΜΑΣ ΑΠΑΣ
 ΠΑΝΤΑ ΟΤΙ ΙΣΤΑ ΟΝ ΕΚ
 ΓΗΣ ΑΙ ΓΥΠΤΟΥΣ ΩΣ Α
 ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΟΥΣ ΨΗ
 ΠΙΣΤΕΥΣΑΝΤΑΣ ΑΠΩ
 ΔΕ ΣΕΝ ΑΓΓΕΛΟΥΣ ΤΕ ΤΟΥ
 ΜΗΤΗΡΗΣ ΑΝΤΑΣ ΤΗΝ
 ΕΛΥΤΩΝ ΑΡΧΗΝ ΑΛΛΑ
 ΑΠΟ ΛΙΠΟΝΤΑΣ ΤΟ ΙΔΙΟ
 ΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΕΙΣ ΚΡΙΣΙ
 ΜΕΓΑΛΗ ΣΗ ΜΕΡΑΣ ΔΕ ΟΙΣ
 ΑΙΔΙΟΙΣ ΥΠΟ ΖΟΦΟΝ ΤΕ
 ΤΗΡΗ ΚΕΝΩΣ ΣΟ ΔΟΜΑ
 ΚΑΙ ΓΟΜΟΡΡΑ ΚΑΙ ΑΠΕ
 ΡΙΑΥΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΟΝ Ο
 ΜΟΙΟΝ ΤΟ ΠΟΝΤΟΥ ΤΟΙΣ

3 Joh. 1, 1 - Iud. 7.

ἸΟΥΔΑ

ΕΚΠΟΡΝΕΥΣΑΣΑΙΚΑΙ
 ΑΠΕΛΘΟΥΣΑΙΟΠΙΣΩΣΑΡ
 ΚΟΣΕΤΕΡΑΣΠΡΟΚΕΙΝ
 ΤΑΙΔΕΙΓΜΑΠΥΡΟΣΑΙΩ
 ΝΙΟΥΔΙΚΗΝΥΠΕΧΟΥΣΑΙ
 ΟΜΟΙΩΣΜΕΝΤΟΙΚΑΙΟΥ
 ΤΟΙΕΝΥΠΝΙΑΖΟΜΕΝΟΙ
 ΣΑΡΚΑΜΕΝΜΙΑΙΝΟΥΣΙ
 ΚΥΡΙΟΤΗΤΑΔΕΑΔΕΤΟΥ
 ΣΙΝΔΟΣΑΣΔΕΒΛΑΣΦΗ
 ΜΟΥΣΙΝ' ΟΤΕΜΕΙΧΑΝΑ
 ΟΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣΤΟΤΕ
 ΤΩΔΙΑΒΟΛΩΔΙΑΚΡΕΙΝΟ
 ΜΕΝΟΣΔΙΕΛΕΓΕΤΟΠΕ
 ΡΙΤΟΥΜΩΥΣΕΩΣΣΩ
 ΜΑΤΟΣΟΥΚΕΤΟΛΜΗ
 ΣΕΝΚΡΙΣΙΝΕΠΕΝΕΓΚΕΙ
 ΒΛΑΣΦΗΜΙΑΣΑΛΛΑΕΙ
 ΠΕΝΕΠΙΤΕΙΜΗΣΑΙ
 ΣΟΙΚΕ' ΟΥΤΟΙΔΕΟΣΑΙ
 ΟΥΚΟΙΔΑΣΙΝΒΛΑΣΦΗ
 ΜΟΥΣΙΝΟΣΑΔΕΦΥΣΙ
 ΚΩΣΩΣΤΑΛΛΟΓΑΖΩΑ
 ΕΠΙΣΤΑΝΤΑΙΕΝΤΟΥ
 ΤΟΙΣΦΘΕΙΡΟΝΤΑΙ' ΟΥ
 ΛΙΑΥΤΟΙΣΟΤΙΤΗΝΩ
 ΤΟΥΚΑΙΝΕΠΟΡΕΥΘΗ
 ΚΑΙΤΗΠΑΛΗΝΤΟΥΒΑ
 ΛΛΑΜΜΙΣΘΟΥΕΣΕΧΥ
 ΘΗΣΑΝΚΑΙΤΗΑΝΤΙΑ
 ΓΙΑΤΟΥΚΟΡΕΑΠΩΛΟ
 ΤΟ' ΟΥΤΟΙΕΙΣΙΝΟΙΕΝ
 ΤΑΙΣΑΓΑΠΑΙΣΥΜΩΝ
 ΣΠΙΛΑΔΕΣΣΥΝΕΥΧΟΜΕ
 ΝΟΙ' ΑΦΟΒΩΣΕΛΥ
 ΤΟΥΣΠΟΙΜΑΙΝΟΝΤΕΣ
 ΝΕΦΕΛΛΙΑΝΥΔΡΟΙΥ
 ΠΟΛΝΕΜΩΝΠΑΡΑΦΕ
 ΡΟΜΕΝΟΙ' ΔΕΝΔΡΑΦΘΙ
 ΝΟΠΩΡΙΝΑΑΚΑΡΠΑΔΙ
 ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΑΕΚΡΙΖΩ
 ΘΕΝΤΑ' ΚΥΜΑΤΑΑΓΡΙΑ

ΘΑΛΑΣΣΗΣΕΠΑΦΡΙΖΟ
 ΤΑΤΑΣΕΛΥΤΩΝΑΙΣΧΥ
 ΝΑΣΑΣΤΕΡΕΣΠΑΛΗΝΤΕ
 ΟΙΣΖΟΦΟΣΚΟΤΟΥΣ
 ΕΙΣΑΙΩΝΑΤΕΤΗΡΗΤΑΙ
 ΕΠΡΟΦΗΤΕΥΣΕΝΔΕΚΑΙ
 ΤΟΥΤΟΙΣΕΒΔΟΜΟΣΑΠΟ
 ΛΔΑΜΕΝΩΧΛΕΓΩΝΗ
 ΔΟΥΗΛΘΕΝΚΕΝΑΓΙΑ
 ΜΥΡΙΑΣΙΝΑΥΤΟΥΠΟΙ
 ΗΣΑΙΚΡΙΣΙΝΚΑΤΑΠΑΝ
 ΤΩΝΚΑΙΕΛΕΓΣΑΙΠΑΝ
 ΤΑΣΤΟΥΣΑΣΕΒΕΙΣΠΕ
 ΡΙΠΑΝΤΩΝΤΩΝΕΡΓΩ
 ΑΣΕΒΕΙΑΣΑΥΤΩΝΩΝ
 ΗΣΕΒΗΣΑΝΚΑΙΠΕΡΙΠΑ
 ΤΩΝΤΩΝΣΚΛΗΡΩΝΩ
 ΕΛΛΗΝΣΑΝΚΑΤΑΥΤΟΥ
 ΑΜΑΡΤΩΛΟΙΑΣΕΒΕΙΣ
 ΟΥΤΟΙΕΙΣΙΝΓΟΓΓΥΣΤΑ
 ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΟΙΚΑΤΑ
 ΤΑΣΕΠΙΘΥΜΙΑΣΑΥΤΩ
 ΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΙΚΑΙΤΟ
 ΣΤΟΜΑΑΥΤΩΝΑΛΛΕΙ
 ΥΠΕΡΟΓΚΛΟΥΜΑΖΟΝ
 ΤΕΣΠΡΟΣΩΠΑΩΦΕΛΙ
 ΛΣΧΑΡΙΝ' ΥΜΕΙΣΔΕΑ
 ΓΑΠΗΤΟΙΜΝΗΣΘΗΤΕ
 ΤΩΝΡΗΜΑΤΩΝΤΩΝ
 ΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΩΝΥΠΩ
 ΑΠΟΣΤΟΛΩΝΤΟΥΚΥΗ
 ΜΩΝΙΥΧΥΟΤΙΕΛΕΓΟΝ
 ΥΜΙΝΕΠΕΣΧΑΤΟΥΧΡΟ
 ΝΟΥΕΣΟΝΤΑΙΕΜΠΑΙ
 ΚΤΑΙΚΑΤΑΤΑΣΕΛΥΤΩ
 ΕΠΙΘΥΜΙΑΣΠΟΡΕΥΟΜΕ
 ΝΟΙΤΩΝΑΣΕΒΕΙΩΝ' ΟΥ
 ΤΟΙΕΙΣΙΝΟΙΑΠΟΔΙΟΡΙΖ
 ΤΕΣΨΥΧΙΚΟΙΠΝΕΥΜΑ
 ΜΗΕΧΟΝΤΕΣ' ΥΜΕΙΣΔΕ
 ΑΓΑΠΗΤΟΙΕΠΟΙΚΟΔΟ
 ΜΟΥΝΤΕΣΕΛΥΤΟΥΣ

ΤΗΑΓΙΩΤΑΤΗΥΜΩΝΠΙ
 ΣΤΕΙΕΝΠΝΕΥΜΑΤΙΑΓΙ
 ΩΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΙΕ
 ΛΥΤΟΥΣΕΝΑΓΑΠΗΘΥ
 ΤΗΡΗΣΩΜΕΝ' ΠΡΟΣΔΕ
 ΧΟΜΕΝΟΙΤΟΕΛΕΟΣΤΟΥ
 ΚΥΗΜΩΝΙΥΧΥΕΙΣΖΩ
 ΗΝΑΙΩΝΙΟΝ' ΚΑΙΟΥΣΑΙ
 ΕΛΕΑΤΕΔΙΑΚΡΕΙΝΟΜΕ
 ΝΟΥΣΣΩΖΕΤΕΕΚΠΥΡΟ
 ΑΡΠΑΖΟΝΤΕΣ' ΟΥΣΔΕ
 ΕΛΕΑΤΕΕΝΦΟΒΩΜΕΙ
 ΣΟΥΝΤΕΣΚΑΙΤΟΝΑΠΟ
 ΤΗΣΣΑΡΚΟΣΕΣΠΙΛΩΣ
 ΝΟΝΧΙΤΩΝΑ' ΤΩΔΕ
 ΔΥΝΑΜΕΝΩΦΥΛΑΣΑΙ
 ΥΜΑΣΑΠΤΑΙΣΤΟΥΣΚΑΙ
 ΣΤΗΣΑΙΚΑΤΕΝΩΠΙΟΝ
 ΤΗΣΔΟΣΗΣΑΥΤΟΥΑΜΩ
 ΜΟΥΣΕΝΑΓΑΛΛΙΑΣΕΙ
 ΜΟΝΩΘΩΣΩΤΗΡΙΗΜΩ
 ΔΙΑΙΥΧΥΤΟΥΚΥΗΜΩ
 ΔΟΣΑΜΕΓΑΛΩΣΥΝΗ
 ΚΡΑΤΟΣΚΑΙΕΣΟΥΣΙΑ
 ΠΡΟΠΑΝΤΟΣΤΟΥΑΙΩ
 ΝΟΣΚΑΙΝΥΝΚΑΙΕΙΣΠΑ
 ΤΑΣΤΟΥΣΑΙΩΝΑΣΑΜΗΝ:

ἸΟΥΔΑ

ΠΡ^ο ΡΩΜΑΙ^οΥ^ς

ΠΛΥΛΟΣ ΔΟΥΛΟΣ ΧΥΙΥ
 ΚΛΗΤΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
 ΑΦΩΡΙΣ ΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΕΥ-
 ΑΓΓΕΛΙΟΝ ΘΥΟ ΠΡΟ ΕΠΗΓ-
 ΓΕΙΛΑΤΟ ΔΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟ-
 ΦΗΤΩΝ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΓΡΑ-
 ΦΑΙΣ ΑΓΙΑΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ
 ΥΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΓΕΝΟ-
 ΜΕΝΟΥ ΕΚ ΣΠΕΡΜΑΤΟΣ
 ΔΑΥΕΙΔ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑΤΟΥ
 ΟΡΙΣΘΕΝΤΟΣ ΥΙΟΥ ΘΥ
 ΕΝ ΔΥΝΑΜΕΙ ΚΑΤΑ ΠΝΕΥ-
 ΜΑ ΛΟΓΩ ΣΥΝΗΣΕ ΣΑΝΑ-
 ΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΚΡΩΝΗ ΧΥ
 ΤΟΥ ΚΥΝΗΜΩΝ ΔΙΟΥ ΕΛΑ-
 ΒΟΜΕΝ ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΑΠΟ-
 ΣΤΟΛΗΝ ΕΙΣ ΥΠΑΚΟΗΝ
 ΠΙΣΤΕΩΣ ΕΝ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ
 ΕΘΝΕΣΙΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΟΝΟ-
 ΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΟΙΣ Ε-
 ΣΤΕ ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΚΛΗΤΟΙ
 ΙΥΧΥ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΟΥΣΙΝ
 ΕΝ ΡΩΜΗ ΑΓΑΠΗ ΤΟΙΣ ΘΥ
 ΚΛΗΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΧΑΡΙ-
 ΥΜΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΑΠΟ ΘΥ
 ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΥΙΟΥ ΚΥΙΥ
 ΧΥ ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝΕΥΧΑ-
 ΡΙΣΤΩ ΤΩ ΘΩ ΜΟΥ ΔΙΑ
 ΙΥΧΥ ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ
 ΟΤΙ Η ΠΙΣΤΙΣ ΥΜΩΝ ΚΑ-
 ΤΑ ΓΕΛΛΕΤΑΙ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ
 ΚΟΣΜΩ ΜΑΡΤΥΣ ΓΑΡ ΜΟΥ
 ΕΣΤΙΝ Ο ΘΣ Ω ΑΛΤΡΕΥΩ
 ΕΝ ΤΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΜΟΥ
 ΕΝ ΤΩ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩ ΤΟΥ
 ΥΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΩΣ ΑΔΙΑΛΙ-
 ΠΤΩΣ ΜΝΕΙΑΝ ΥΜΩΝ
 ΠΟΙΟΥΜΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ
 ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΕΥΧΩΝ
 ΜΟΥ ΔΕ ΟΜΕΝΟΣ ΕΙΠΩ
 ΗΔΗ ΠΟΤΕ ΕΥΟΔΩΘΗΝ
 ΜΑΙ ΕΝ ΤΩ ΘΕΛΗΜΑΤΙ

ΤΟΥ ΘΥ ΕΛΘΕΙΝ ΠΡΟΣΥ-
 ΜΑΣ ΕΠΙ ΠΟΘΩ ΓΑΡΙ ΔΕΙ-
 ΥΜΑΣ ΙΝΑ ΤΙΜΕΤΑ ΔΩ
 ΧΑΡΙΣ ΜΑΥΜΙΝ ΠΝΕΥΜΑ-
 ΤΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΗΡΙΧΘΗ
 ΝΑΙ ΥΜΑΣ ΤΟΥΤΟ ΔΕ Ε-
 ΣΤΙΝ ΣΥΝ ΠΑΡΑΚΛΗΘΗ
 ΝΑΙ ΕΝ ΥΜΙΝ ΔΙΑ ΤΗΣ Ε-
 ΑΛΛΗΛΟΙΣ ΠΙΣΤΕΩΣ Υ-
 ΜΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΕΜΟΥ ΟΥΘΕ
 ΛΩ ΔΕ ΥΜΑΣ ΑΓΝΟΕΙΝ Α-
 ΔΕΛΦΟΙ ΟΤΙ ΠΟΛΛΑ ΚΙΣ
 ΠΡΟΘΕΜΗΝ ΕΛΘΕΙΝ ΠΡΟ-
 ΥΜΑΣ ΚΑΙ ΕΚΩΛΥΘΗΝ Α-
 ΧΡΙΤΟΥ ΔΕ ΥΡΟΙΝΑΤΙΝΑ
 ΚΑΡΠΟΝ ΣΧΩΚΑΙ ΕΝ ΥΜΙΝ
 ΚΛΩΣ ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΛΟΙ-
 ΠΟΙΣ ΕΘΝΕΣΙΝ ΕΛΛΗΝΙ-
 ΤΕ ΚΑΙ ΒΑΡΒΑΡΟΙΣ ΣΟΦΟΙΣ
 ΤΕ ΚΑΙ ΑΝΟΗΤΟΙΣ ΟΦΕΙ-
 ΛΕΤΗ ΣΕΙΜΙ ΟΥΤΩΣ Τ-
 ΚΑΤΕΜΕ ΠΡΟΘΥΜΟΝ ΚΥ
 ΥΜΙΝ ΤΟΙΣ ΕΝ ΡΩΜΗ ΕΥ-
 ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΘΑΙ ΟΥ ΓΑΡ Ε-
 ΠΙΣΧΥΝΟΜΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓ-
 ΓΕΛΙΟΝ ΔΥΝΑΜΙΣ ΓΑΡ ΘΥ
 ΕΣΤΙΝ ΕΙΣ ΣΩΤΗΡΙΑΝ
 ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΙ
 ΤΙ ΟΥΔΑΙΩ ΤΕ ΚΑΙ ΕΛΛΗ-
 ΝΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΓΑΡ ΘΥ
 ΕΝ ΑΥΤΩ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕ-
 ΤΑΙ ΕΚ ΠΙΣΤΕΩΣ ΕΙΣ ΠΙ-
 ΣΤΙΝ ΚΛΩΣ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ
 Ο ΔΕ ΔΙΚΑΙΟΣ ΕΚ ΠΙΣΤΕ-
 ΩΣ ΖΗΣΕΤΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥ-
 ΠΤΕΤΑΙ ΓΑΡ ΟΡΓΗ ΘΥ Α-
 ΠΟΥΡΑΝ ΟΥ ΕΠΙ ΠΑΣΑΝ
 ΑΣΕΒΕΙΑΝ ΚΑΙ ΑΔΙΚΙΑΝ
 ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΩΝ ΤΗΝ
 ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΕΝ ΑΔΙΚΙΑ
 ΚΑΤΕΧΟΝΤΩΝ ΔΙΟΤΙ
 ΤΟ ΓΝΩΣΤΟΝ ΤΟΥ ΘΥ

ΦΑΝΕΡΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝ ΑΥ-
 ΤΟΙΣ ΘΣ ΓΑΡ ΑΥΤΟΙΣ Ε-
 ΦΑΝΕΡΩΣ ΕΝ ΤΑ ΓΑΡ ΛΟ-
 ΡΑΤΑ ΑΥΤΟΥ ΑΠΟΚΤΙ-
 ΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΙΣ ΠΙ-
 ΗΜΑΣ ΙΝΑ ΟΥ ΜΕΝΑ ΚΑ-
 ΘΟΡΑΤΑΙ Η ΤΕΛΙΔΙΟΣ ΑΥ-
 ΤΟΥ ΔΥΝΑΜΙΣ ΚΑΙ ΘΕΙΟ
 ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΥ
 ΑΝΑΠΟΛΟΓΗ ΤΟΥΣ ΔΙΟ-
 ΤΙ ΓΝΟΝΤΕΣ ΤΟΝ ΘΝΟΥ
 ΧΩΣ ΘΝΕΔΟΣΑΣ ΑΝΗ ΕΥ-
 ΧΑΡΙΣ ΤΗΣ ΑΝ ΑΛΛΕΜΑ-
 ΤΑΙ ΩΘΗΣΑΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΔΙ-
 ΑΛΟΓΙΣΜΟΙΣ ΑΥΤΩΝ ΚΥ
 ΕΣΚΟΤΙΣΘΗΝ ΑΣΥΝΕΤΟ-
 ΑΥΤΩΝ ΚΑΡΔΙΑ ΦΑΣΚΟ-
 ΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΣΟΦΟΙ ΕΜΩ
 ΡΑΝ ΘΗΣΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΛΑ ΣΑ-
 ΤΗΝ ΔΟΣΑΝ ΤΟΥ ΑΦΘΑΡ-
 ΤΟΥ ΘΥ ΕΝ ΟΜΟΙΩΜΑΤΙ
 ΕΙΚΟΝΟΣ ΦΘΑΡΤΟΥ ΑΝ-
 ΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΠΕΤΕΙΝΩ-
 ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ ΚΑΙ
 ΕΡΠΕΤΩΝ ΔΙΟ ΠΑΡΕ-
 ΔΩΚΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΘΣ ΕΝ
 ΤΑΙΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΙΣ ΤΩΝ
 ΚΑΡΔΙΩΝ ΑΥΤΩΝ ΕΙΣ Α-
 ΚΛΩΡΣΙΑΝ ΤΟΥ ΑΤΕΙ-
 ΜΑΖΕΣ ΘΑΙ ΤΑΣΩΜΑΤΑ
 ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΟΙΤΙ
 ΗΣ ΜΕΤΗ ΑΛΛΑ ΣΑΝ ΤΗ
 ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΤΟΥ ΘΥ ΕΝ ΤΩ
 ΨΕΥΔΕΙ ΚΑΙ ΕΣΕΒΑΣΘΗ Ε-
 ΚΑΙ ΕΛΑΤΡΕΥΣΑΝ ΤΗ ΚΤΙ-
 ΣΕΙ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΚΤΙΣΑΝΤΑ
 ΟΣ ΕΣΤΙΝ ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ
 ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΑΜΗΝ
 ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΠΑΡΕΔΩΚΕΝ
 ΑΥΤΟΥΣ ΘΣ ΕΙΣ ΠΛΗ-
 ΑΤΕΙΜΙΑΣ ΑΙΤΕ ΓΑΡ ΘΗ-
 ΛΕΙΑ ΑΥΤΩΝ ΜΕΤΗ ΑΛΛΑ

Πρ^{ος}

ΣΠΑΝΙΑΝ ΕΛΠΙΖΩ ΓΑΡ ΔΙ
 ΑΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟ ΣΘΕΛ^{σα}
 ΣΘΑΙ ΥΜΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΥΜΩ^ω
 ΠΡΟΠΕΜΦΘΗΝΑΙ ΕΚΕΙ
 ΕΛΝΥΜΩΝ ΠΡΩΤΟΝ ΑΠ^ο
 ΜΕΡΟΥΣ ΕΜΠΛΗΣΘΩ^ω ΝΥ
 ΝΕΙΔΕ ΠΟΡΕΥΟΜΑΙ ΕΙΣ
 ΙΕΡΟΥΣ ΑΛΗΜ ΔΙΑΚΟΝΩ^ω
 ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΗΥΔΟΚΗΣ Ε^ε
 ΓΑΡ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΙ Α
 ΧΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΤΙΝΑ
 ΠΟΙΗΣΑΣ ΘΕΕΙΣ ΤΟΥΣ
 ΠΤΩΧΟΥΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩ^ω
 ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΥΣ ΑΛΗΜ^μ
 ΕΥΔΟΚΗΣ ΑΝ ΓΑΡ ΚΑΙ Ο
 ΦΕΙΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΙΝΑ ΥΤΩ^ω
 ΕΙ ΓΑΡ ΤΟΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙ
 ΚΟΙΣ ΥΤΩΝ ΕΚΟΙΝΩ
 ΝΗΣΑΝ ΤΑ ΕΘΗΝΟΦΕΙ
 ΛΟΥΣ ΙΝΑ ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΑΡ
 ΚΙΚΟΙΣ ΑΙΤΟΥΡΓΗΣΑΙ
 ΑΥΤΟΙΣ^ς ΤΟΥΤΟ ΟΥΝ
 ΕΠΙΤΕΛΕΣΑΣ ΚΑΙ ΣΦΡΑ
 ΓΙΣΑΜΕΝΟ ΣΤΟΝ ΚΑΡΠ^ο
 ΤΟΥΤΟΝ ΑΠΕΔΕΥΣΟ^{μαι}
 ΔΙ' ΥΜΩΝ ΕΙΣ ΣΠΑΝΙΑΝ^ν
 ΟΙ ΔΑ ΔΕ ΟΤΙ ΕΡΧΟΜΕΝ^ο
 ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΕΝ ΠΛΗΡΩ
 ΜΑΤΙ ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΧΥΕΛ^ε Υ
 ΣΟΜΑΙ^ν ΠΑΡΑΚΑΛΩ
 ΔΕ ΥΜΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΚΥ^ν
 ΜΩΝ ΙΥΧΥ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗ^ς
 ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑ
 ΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΑΣΘΑΙ
 ΜΟΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΡΟΣΕΥ
 ΧΑΙΣ ΥΠΕΡ ΕΜΟΥ ΠΡΟΣ
 ΤΟΝ Θ^ν· ΙΝΑ ΡΥΣΘΩ ΑΠ^ο
 ΤΩΝ ΑΠΕΙΘΟΥΝΤΩΝ Ε^ε
 ΤΗ ΟΥΔΑΙΑ ΚΑΙ Η ΔΩΡ^ο
 ΦΟΡΙΑ ΜΟΥ ΕΝ ΙΕΡΟΥ
 Σ ΑΛΗΜΕΥ ΠΡΟΣ ΔΕΚΤ^ο
 ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΓΕΝΗΤΑΙ· Ι

ΝΑ ΕΝ ΧΑΡΑ ΕΛΘΩ ΠΡ^{ος}
 ΥΜΑΣ ΔΙΑ ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ
 ΚΥ^ν ΙΥ^ν· Ο ΔΕ Θ^ς ΤΗΣ ΕΙΡΗ
 ΝΗΣ ΜΕΤΑ ΠΑΝΤΩΝ Υ
 ΜΩΝ ΑΜΗΝ· ΣΥΝΙΣΤΗ
 ΜΙ ΔΕ ΥΜΙΝ ΦΟΙΒΗΝΤΗ^ν
 ΑΔΕΛΦΗΝ ΗΜΩΝ ΟΥΣΑ
 ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚ
 ΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΚΕΝ
 ΧΡΕΙΣ ΙΝΑ ΠΡΟΣΔΕΞΗ
 ΣΘΕΛΥΤΗΝ ΕΝ ΚΩΑΣΙ^ω
 ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΗ^ν
 ΤΕΛΥΤΗΝ ΕΩΝ ΥΜΩ^ω
 ΧΡΗΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙ· ΚΑΙ
 ΓΑΡ ΑΥΤΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ
 ΠΟΛΛΩΝ ΕΓΕΝΗΘΗ ΚΑΙ
 ΕΜΟΥ ΑΥΤΟΥ^ν
 ΑΣ ΠΑΣΑΣ ΘΕ ΠΡΕΙΣ ΚΑΝ
 ΚΑΙ ΑΚΥΛΑΝ ΤΟΥΣ ΣΥΝ
 ΕΡΓΟΥΣ ΜΟΥΣ ΕΝ ΧΩ^ω ΙΥ^ν
 ΟΙ ΤΙΝΕΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΨΥ
 ΧΗΣ ΜΟΥ ΤΟΝ ΕΛΥΤΩΝ
 ΤΡΑΧΗΛΟΝ ΥΠΕΘΗΚΑΝ·
 ΟΙΣ ΟΥΚ ΕΓΩ ΜΟΝΟΣ ΕΥ
 ΧΑΡΙΣΤΩ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΑ
 ΣΑΙ ΔΙΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΤΩΝ
 ΕΘΝΩΝ· ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤ^ο
 ΚΟΝ ΑΥΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ^ν
 ΑΣ ΠΑΣΑΣ ΘΕ ΕΠΑΙΝΕΤ^ο
 ΤΟΝ ΑΓΑΠΗ ΤΟΝ ΜΟΥ^ο
 ΕΣΤΙΝ ΑΠΑΡΧΗ ΤΗΣ Α
 ΣΙΑΣ ΕΙΣ Χ^ν
 ΑΣ ΠΑΣΑΣ ΘΕ ΜΑΡΙΑΝ Η
 ΤΙΣ ΠΟΛΛΑ ΕΚΟΠΙΑΣ ΕΝ
 ΕΙΣ ΥΜΑΣ·
 ΑΣ ΠΑΣ ΘΕ ΑΝΔΡΟΝ ΕΙΚ^ο
 ΚΑΙ ΙΟΥΝΙΑΝ ΤΟΥΣ ΣΥΓ
 ΓΕΝΕΙΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
 ΣΥΝΔΙΧΜΑΛΩ ΤΟΥΣ Ψ^ο Υ
 ΟΙ ΤΙΝΕΣ ΕΙΣ ΙΝΕ ΠΙΣΗ
 ΜΟΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΠΟΣΤΟ
 ΛΟΙΣ ΟΙΚΑΙ ΠΡΟ ΕΜΟΥ Γ^ε

ΓΟΝΑΝ ΕΝ ΧΩ^ω
 ΑΣ ΠΑΣΑΣ ΘΕ ΑΜΠΛΙΑΤ^ο
 ΑΓΑΠΗ ΤΟΝ ΕΝ ΚΩ^ω
 ΑΣ ΠΑΣΑΣ ΘΕ ΟΥΡΒΑΝ^ο
 ΤΟΝ ΣΥΝ ΕΡΓΟΝ ΗΜΩΝ
 ΕΝ ΧΩ^ω ΚΑΙ ΣΤΑΧΥΝ Τ^ο Η
 ΑΓΑΠΗ ΤΟΝ ΜΟΥ^ν
 ΑΣ ΠΑΣΑΣ ΘΕ ΑΠΕΛΛΗΝ
 ΤΟΝ ΔΟΚΙΜΟΝ ΕΝ ΧΩ^ω
 ΑΣ ΠΑΣΑΣ ΘΕ ΤΟΥΣ ΕΚ Τ^ω
 ΑΡΙΣΤΟΒΟΛΟΥ^ν
 ΑΣ ΠΑΣΑΣ ΘΕ ΗΡΩΔΙΩ
 ΝΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΕΝΗΝ Μ^ο Υ^ν
 ΑΣ ΠΑΣΑΣ ΘΕ ΤΟΥΣ ΕΚ
 ΤΩΝ ΗΑΡΚΙΣΣΟΥ ΤΟΥ^ν
 ΟΝΤΑΣ ΕΝ ΚΩ^ω
 ΑΣ ΠΑΣΑΣ ΘΕ ΤΡΥΦΑΙ
 ΝΑΝ ΚΑΙ ΤΡΥΦΩΣΑΝ
 ΤΑΣ ΚΟΠΙΩΣΑΣ ΕΝ ΚΩ^ω
 ΑΣ ΠΑΣΑΣ ΘΕ ΠΕΡΣΙΔΑ
 ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΗΝ ΗΤΙΣ
 ΠΟΛΛΑ ΕΚΟΠΙΑΣ ΕΝ ΚΩ^ω
 ΑΣ ΠΑΣΑΣ ΘΕ ΡΟΥΦΟΝ
 ΤΟΝ ΕΚ ΚΛΕΚΤΟΝ ΕΝ ΚΩ^ω
 ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡ ΑΥΤ^ο Υ^ν
 ΚΑΙ ΕΜΟΥ^ν
 ΑΣ ΠΑΣΑΣ ΘΕ ΕΛΣΥΓΚΡΙ
 ΤΟΝ ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΕΡΜΗ^ν
 ΠΑΤΡΟΒΑΝ ΕΡΜΑΝ ΚΑΙ
 ΤΟΥΣ ΣΥΝ ΑΥΤΟΙΣ ΑΔΕΛ
 ΦΟΥΣ·
 ΑΣ ΠΑΣΑΣ ΘΕ ΦΙΛΟΛΟΓ^ο
 ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΑΝ· ΝΗΡΕΑ
 ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗΝ ΑΥ
 ΤΟΥ· ΚΑΙ ΙΟΥΜΠΑΝ ΚΑΙ
 ΤΟΥΣ ΣΥΝ ΑΥΤΟΙΣ ΠΑΝ
 ΤΑΣ ΑΓΙΟΥΣ·
 ΑΣ ΠΑΣΑΣ ΘΕ ΑΛΛΗΛΟΥ^ς
 ΕΝ ΦΙΛΗΜΑΤΙΑΓΙΩ^ω
 ΑΣ ΠΑΣΑΣ ΘΕ ΑΙΥΜΑΣ ΑΙ
 ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΠΑΣΑΙ ΤΟΥ Χ^ν
 ΚΑ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΔΕ ΥΜΑΣ Α

ΤΟΥΤΟΙΝΑΓΝΩΤΕΤΑ
ΠΕΡΙΗΜΩΝΚΑΙΠΑΡΑΚΑ
ΛΕΣΗΤΑΣΚΑΡΔΙΑΣΥΜ^ω
ΣΥΝΟΝΗΣΙΜΩΤΩΠΙ^{στ}
ΚΑΙΑΓΑΠΗΤΩΑΔΕΛΦ^ω
ΟΣΕΣΤΙΝΕΣΥΜΩΝΠΑ
ΤΑΥΜΙΝΓΝΩΡΙΣΟΥΣΙΝ
ΤΑΩΔΕ
ΑΣΠΑΖΕΤΕΥΜΑΣΑΡΙ^{σταρ}
ΧΟΣΟΣΥΝΑΙΧΜΑΛΩΤ^{ος}
ΜΟΥΚΑΙΜΑΡΚΟΣΟΑΝΕ
ΨΙΟΣΒΑΡΝΑΒΑ' ΠΕΡΙΟΥ
ΕΛΑΒΕΤΕΕΝΤΟΛΑΣΕΛ
ΕΛΘΗΠΡΟΣΥΜΑΣΔΕΞΑ
ΣΘΕΛΥΤΟΝΚΑΙΙΗΣΟΥ^ς
ΟΛΕΓΟΜΕΝΟΣΙΟΥΣΤ^{ος}
ΟΙΟΝΤΕΣΕΚΠΕΡΙΤΟ
ΜΗΣΟΥΤΟΙΜΟΝΟΙΣΥ
ΕΡΓΟΙΕΙΣΤΗΝΒΑΣΙΛ^{ει}
ΑΝΤΟΥΘΥΟΙΤΙΝΕΣΕ
ΓΕΝΗΘΗΣΑΝΜΟΙΠΑΡΗ
ΓΟΡΙΑ
ΑΣΠΑΖΕΤΑΙΥΜΑΣΕΠΑ
ΦΡΑΣΟΕΣΥΜΩΝΔΟΥΛ^{ος}
ΧΥΙΥΠΑΝΤΟΤΕΛΓΩΝΙ
ΖΟΜΕΝΟΣΥΠΕΡΥΜΩΝ
ΕΝΤΑΙΣΠΡΟΣΕΥΧΑΙ^ς
ΙΝΑΣΤΑΘΗΤΕΤΕΛΕΙ^{οι}
ΚΑΙΠΕΠΛΗΡΟΦΟΡΗ^{σθε}
ΝΟΙΕΝΠΑΝΤΙΘΕΛΗΜΑ
ΤΙΤΟΥΘΥ' ΜΑΡΤΥΡΩ
ΓΑΡΑΥΤΩΟΤΙΕΧΕΙΠ^ο
ΛΥΝΠΟΝΟΝΥΠΕΡΥ^{σθε}
ΚΑΙΤΩΝΕΝΑΛΟΔΙΚΙΑ
ΚΑΙΤΩΝΕΝΙΕΡΑΠΟΛ^{ει}
ΑΣΠΑΖΕΤΑΙΥΜΑΣΛ^{ογ}
ΚΑΣΟΙΑΤΡΟΣΟΑΓΑΠΗ
ΤΟΣΚΑΙΔΗΜΑΣ
ΑΣΠΑΣΑΣΘΕΤΟΥΣΕΝ
ΑΛΟΔΙΚΙΑΑΔΕΛΦΟΥ^ς
ΚΑΙΝΥΜΦΑΝΚΑΙΤΗΝ
ΚΑΤΟΙΚΟΝΑΥΤΗΣΕΚ

ΚΛΗΣΙΑΝ' ΚΑΙΟΤΑΝΑΝΑ
ΓΝΩΣΘΗΠΑΡΥΜΙΝΠ^{οι}
ΗΣΑΤΕΙΝΑΚΑΙΕΝΤΗΛΑ
ΟΔΙΚΕΩΝΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΝΑΓΝΩΣΘΗ' ΚΑΙΤΗΝΕΚ
ΑΛΟΔΙΚΙΑΣΙΝΑΚΑΙΥ^{σθε}
ΑΝΑΓΝΩΤΕ' ΚΑΙΕΙΠΑ
ΤΕΑΡΧΙΠΠΩΒΛΕΠΕΤΗ
ΔΙΑΚΟΝΙΑΝΗΝΠΑΡΕΛΑ
ΒΕΣΕΝΚΩΙΝΑΛΥΤΗΝ
ΠΛΗΡΟΙΣ' ΟΑΣΠΑΣΜ^{ος}
ΤΗΜΗΧΕΙΡΙΠΑΥΛΟΥ
ΜΗΜΟΝΕΥΕΤΕΜΟΥ
ΤΩΝΔΕΣΜΩΝ' ΗΧΑΡΙ^ς
ΜΕΘΥΜΩΝ: >>—

>>>>>>—
> ΠΡΟΣ >
> ΚΟΛΑΣΣΑΕΙ >

εγραφη απορωμης >

π^ς ΠΑΥΛΟΣΚΑΙΣΙΛΟΥΑΝ^{ος}
ΚΑΙΤΙΜΟΘΕΟΣΤΗΕΚ
ΚΛΗΣΙΑΘΕΣΣΑΛΟΝΕΙ
ΚΕΩΝΕΝΘΩΠΑΤΡΙΚΑΙ
ΚΩΙΥΧΩ' ΧΑΡΙΣΥΜΙΝ
ΚΑΙΕΙΡΗΝΗ' ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥ
ΜΕΝΤΩΘΩΠΑΝΤΟΤΕ
ΠΕΡΙΠΑΝΤΩΝΥΜΩΝ
ΜΝΕΙΑΝΠΟΙΟΥΜΕΝ^{οι}
ΕΠΙΤΩΝΠΡΟΣΕΥΧΩ
ΗΜΩΝΑΔΕΙΛΛΙΠΤΩ^ς
ΜΗΜΟΝΕΥΟΝΤΕΣΥ
ΜΩΝΤΟΥΕΡΓΟΥΤΗΣ
ΠΙΣΤΕΩΣΚΑΙΤΟΥΚ^ο
ΠΟΥΤΗΣΑΓΑΠΗΣΚΑΙ
ΤΗΣΥΠΟΜΟΝΗΣΤΗΣ
ΕΛΠΙΔΟΣΤΟΥΚΥΗΜΩ
ΙΥΧΥ' ΕΜΠΡΟΣΘΕΝΤΟΥ
ΘΥΚΑΙΠΑΤΡΟΣΗΜΩΝ'
ΕΙΔΟΤΕΣΑΔΕΛΦΟΙΗ
ΓΑΠΗΜΕΝΟΙΥΠΟΘΥΤΗ
ΕΚΛΟΓΗΝΥΜΩΝΟΤΙ
ΤΟΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝΗΜΩ
ΟΥΚΕΓΕΝΗΘΗΕΙΣΥ^{σθε}
ΕΝΛΟΓΩΜΟΝΟΝΑΛΛΑ
ΚΑΙΕΝΔΥΝΑΜΕΙΚΑΙΕ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΑΓΙΩΚΑΙ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΠΟΛΛΗ
ΚΛΘΩΣΟΙΔΑΤΕΟΙΟΙΕ
ΓΕΝΗΘΗΜΕΝΕΝΥΜΙΝ
ΔΙΥΜΑΣΚΑΙΥΜΕΙΣΜ^{ει}
ΜΗΤΑΙΗΜΩΝΕΓΕΝΗ
ΘΗΤΕΚΑΙΤΟΥΚΥΔΕΞΑ
ΜΕΝΟΙΤΟΝΛΟΓΟΝΕΝ
ΘΑΙΨΕΙΠΟΛΛΗΜΕΤΑΧΑ
ΡΑΣΚΑΙΠΝΕΥΜΑΤΟΣ
ΑΓΙΟΥΩΣΤΕΓΕΝΕΣΘΑΙ
ΥΜΑΣΤΥΠΟΝΠΑΣΙΝ
ΤΟΙΣΠΙΣΤΕΥΟΥΣΙΝΕ
ΤΗΜΑΚΕΔΟΝΙΑΚΑΙΕΝ
ΤΗΑΧΑΙΑ' ΑΦΥΜΩΝΓΑΡ
ΕΣΗΧΗΤΑΙΟΛΟΓΟΣΤΟΥ

Col. 4, 8 — 1 Thess. 1, 8.

Πρ^{ος}

Η ΠΡΩΤΗ ΚΕΙΝΗ ΗΝ
 Α ΜΕΜΠΤΟΣ ΟΥΚ ΑΝΕΤΕ
 ΡΑΣ ΕΖΗΤΕΙ ΤΟ ΤΟ Π^{ος}
 ΜΕΜΦΟΜΕΝΟΣ ΓΑΡ ΑΥ
 ΤΟΙΣ ΛΕΓΕΙ ΔΟΥΝ ΗΜΕ
 ΤΑΙ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΛΕΓΕΙ Κ^ς
 ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΘΕ ΕΠΙ
 ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ
 ΕΠΙ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΙΟΥΔΑ
 ΔΙΑΘΗΚΗΝ ΚΑΙΝΗΝ ΟΥ
 ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ
 ΗΝ ΕΠΟΙΗΣΑΤΟΙΣ ΠΑ
 ΤΡΑΣΙΝ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΗΜΕ
 ΤΑΙΣ ΕΠΙΛΑΒΟΜΕΝΟΥ
 ΜΟΥ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΣ ΑΥΤ^ω
 ΕΞ ΑΓΑΓΕΙΝ ΑΥΤΟΥ ΣΕΚ
 ΓΗΣ ΑΙ ΓΥΠΤΟΥ ΟΤΙ ΑΥ
 ΤΟΙ ΟΥΚ ΕΝΕΜΕΙΝΑΝ Ε
 ΤΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΜΟΥ ΚΑΓ^ω
 Η ΜΕΛΗΣ ΑΥΤΩΝ ΛΕ
 ΓΕΙ Κ^ς ΟΤΙ ΑΥΤΗΝ ΔΙΑ
 ΘΗΚΗΝ ΗΝ ΔΙΑΘΗΣΟΜΑΙ
 ΤΩ ΟΙΚΩ ΙΣΡΑΗΛ ΜΕΤΑ
 ΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΕΚΕΙΝΑΣ ΛΕ
 ΓΕΙ Κ^ς ΔΙΔΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ
 ΜΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΝΟΙΑΝ
 ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΑΡΔΙΑ
 ΕΛΥΤΩΝ ΓΡΑΨΑΥΤΟΥΣ
 ΚΑΙ ΕΣΟΜΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΕΙΣ
 Θ^ς ΚΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΟΝΤΑΙ
 ΜΟΙ ΕΙΣ ΛΑΟΝ ΚΑΙ ΟΥ ΜΗ
 ΔΙΔΑΣΘΕ ΣΙΝ ΕΚΑΣΤΟΣ
 ΤΟΝ ΠΟΛΕΙΤΗΝ ΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙ ΕΚΑΣΤΟΣ ΤΟΝ ΑΔΕΛ
 ΦΟΝ ΑΥΤΟΥ ΛΕΓΩΝ Γ^{νω}
 ΘΙ ΤΟΝ Κ^ς ΟΤΙ ΠΑΝΤΕΣ
 ΕΙΔΟΥΣΙΝ ΜΕ ΑΠΟ ΜΕΙ
 ΚΡΟΥΣΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΥ
 ΤΩΝ ΟΤΙ ΕΙΛΕΩΣΕ Ο^υ ΑΙ
 ΤΑΙΣ ΔΙΚΕΙΝ ΑΙΣ ΑΥΤΩ
 ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΑΥ
 ΤΩΝ ΟΥ ΜΗ ΜΗΝ ΗΣΘΩ ΕΤΙ

ΕΝ ΤΩ ΛΕΓΕΙΝ ΚΑΙ ΝΗΝ
 ΠΕ ΠΑΛΛΙΩ ΚΕΝ ΤΗΝ ΠΡ^ω
 ΤΗΝ ΤΟ ΔΕ ΠΑΛΛΙΟΥ ΜΕ
 ΝΟΝ ΚΑΙ ΓΗΡΑΣ ΚΟΝ ΕΓΓ^ς
 ΑΦΑΝΙΣΜΟΥ ΕΙΧΕ ΜΕ
 ΟΥΝ Η ΠΡΩΤΗ ΔΙΚΑΙΩ^{σα}
 ΤΑ ΛΑ ΤΡΕΙΣ ΤΟΤΕ ΑΓΙ^ο
 ΚΟΣΜΙΚΟΝ ΣΚΗΝΗ ΓΑΡ
 ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΘΗ Η ΠΡ^ω
 ΤΗΝ ΗΝ ΤΕΛΥΧΝΙΑ ΚΑΙ
 Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΑΙ Η ΠΡΟΘΕ
 ΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟ
 ΧΡΥΣΟΥΝ ΘΥΜΙΑΤΗΡΙ^ο
 Η ΤΙΣ ΛΕΓΕΤΑΙ ΤΑ ΑΓΙΑ
 ΜΕΤΑ ΔΕ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
 ΚΑΤΑ ΠΕΤΑΣ ΜΑΣ ΚΗΝΗ
 Η ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΤΑ ΑΓΙΑ Τ^ω
 ΑΓΙΩΝ ΧΟΥΣΑ ΤΗΝ ΚΙΒ^ω
 ΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΠΕ
 ΡΙ ΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΗΝ ΠΛ
 ΤΟΘΕΝ ΧΡΥΣΙΩ ΕΝ ΗΣ ΤΑ
 ΜΝΟΣ ΧΡΥΣΗ ΧΟΥΣΑ
 ΤΟ ΜΑΝΝΑ ΚΑΙ Η ΡΑΒΔΟΣ
 ΑΡΩΝ ΒΛΑΣΤΗΣ ΑΣΑΚΣ
 ΑΙ ΠΛΑΚΕΣ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ
 ΥΠΕΡ ΑΝΩ ΔΕ ΑΥΤΗΣ ΧΕ
 ΡΟΥ ΒΕΙΝΔΟΣ ΗΣ ΚΑΤΑ
 ΣΚΙΑΖΟΝΤΑ ΤΟ ΕΙΛΑΣΤΗ
 ΡΙΟΝ ΠΕΡΙΩΝ ΟΥΚ ΕΣΤΙ
 ΝΥΝ ΛΕΓΕΙΝ ΚΑΤΑ ΜΕΡ^{ος}
 ΤΟΥ ΤΩΝ ΔΕ ΟΥ ΤΩ ΣΚΑ
 ΤΕΣ ΚΕΥΑΣΜΕΝΩΝ ΕΙΣ
 ΜΕΝ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΣΚΗ
 ΝΗΝ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΣ ΙΑ
 ΣΙΝ ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ ΤΑΣ ΛΑ ΤΡ^{ει}
 ΑΣ ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΝΤΕΣ ΕΙΣ
 ΔΕ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΑΠΑΣ
 ΤΟΥ ΕΝΙ ΑΥΤΟΥ ΜΟΝΟΣ
 Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΟΥΧ ΩΡΙ^ς
 ΛΙΜΑΤΟΣ Ο ΠΡΟΣΦΕΡ^{ει}
 ΥΠΕΡ ΕΛΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ
 ΤΟΥ ΛΛΟΥ ΑΓΝΟΗΜΑΤ^ω

ΤΟΥ ΤΟ ΔΗΛΟΥΝ ΤΟ ΣΤ^{ος}
 ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙ^{ου}
 ΜΗ ΠΩ ΠΕΦΛΑΝΕΡΩΣΘΑΙ
 ΤΗΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΟΔΟΝ
 ΕΤΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΣΚΗΝΗ^ς
 ΕΧΟΥΣ ΗΣ ΤΑΣΙΝ ΗΤ^ς
 ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙ
 ΡΟΝ ΤΟΝ ΕΝ ΕΣΤΗ ΚΟΤΑ
 ΚΛΘΗΝ ΔΩΡΑ ΤΕ ΚΑΙ ΘΥ
 ΣΙΑΙ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΙ Η
 ΔΥΝΑΜΕΝΑΙ ΚΑΤΑΣΥΝ^{ει}
 ΔΗΣΙΝ ΤΕΛΕΙΩΣΑΙ ΤΟ
 ΛΑ ΤΡΕΥΟΝΤΑ ΜΟΝΟΝ
 ΕΠΙ ΒΡΩΜΑΣΙΝ ΚΑΙ ΠΟ
 ΜΑΣΙΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ
 ΒΑΠΤΙΣΜΟΙΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙ
 ΩΜΑΤΑΣ ΑΡΚΟΣ ΜΕΧΡΙ
 ΚΑΙ ΡΟΥΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ
 ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΑ Χ^ς ΔΕ
 ΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΑΡΧΙ
 ΕΡΕΥΣ ΤΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΩ^ν
 ΑΓΛΘΩΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΙΖ^{ος}
 ΝΟΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑΣ
 ΣΚΗΝΗΣ ΟΥ ΧΕΙΡΟΠΟΙ
 Η ΤΟΥ ΤΟΥ ΤΕΣΤΙΝΟΥ
 ΤΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩ^ς
 ΟΥΔΕ ΔΙΑΙΜΑΤΟΣ ΤΡΑΓ^ω
 ΚΑΙ ΜΟΣ ΧΩΝ ΔΙΑ ΔΕ Τ^{ος}
 ΙΔΙΟΥ ΛΙΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΗΛ
 ΘΕΝ ΕΦΑΠΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΙΑ
 ΛΙΩΝΙΑΝ ΑΥ ΤΡΩΣΙΝ ΕΥ
 ΡΑΜΕΝΟΣ ΕΙ ΓΑΡ ΤΟ ΑΙ^{μα}
 ΤΡΑΓΩΝ ΚΑΙ ΤΑΥΡΩΝ ΚΣ
 ΣΠΟΔΟΣ ΔΑΜΑΛΕΩΣ ΡΑ
 ΤΙ ΖΟΥΣΑ ΤΟΥ ΣΚΕΚΟΙ
 ΝΩ ΜΕΝΟΥΣ ΑΓΙΑ ΖΕΙ Π^{ος}
 ΤΗΝ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ ΚΛΘΑ
 ΡΟΤΗΤΑ ΠΟΣΩ ΜΑΛ^{λο}
 ΤΟ ΛΙΜΑΤΟΥ Χ^ς ΟΥΣ ΔΙΑ
 ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΙΩΝΙΟΥ
 ΕΛΥΤΟΝ ΠΡΟΣ ΗΝ ΕΓΚ^ε
 ΛΜΩ ΜΟΝ ΤΩ Θ^ω ΚΛΘΑ

Hebr. 8, 7-9, 14.

σοφια καλωμωνος

ΕΛΕΙΦΑΣ ΤΩΝ ΗΣΑΥΓΙΩΝ ΘΑΙ
 ΜΑΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ·
 ΒΑΛΔΑΔΟΣ ΛΥΧΑΙΩΝ ΤΥΡΑΝΝΟΣ
 ΣΩΦΑΡΟΜΕΙΝΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ·

Ἰωβ

ΑΓΑΠΗΣ ΑΤΕ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΗΝ ΟΙΚΡΙ
 ΝΟΝ ΤΕΣΤΗΝ ΓΗΝ
 ΦΡΟΝΤΗΣ ΑΤΕ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΕΝΑΓΑ
 ΘΟΤΗΤΙ
 ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΛΟΤΗΤΙΚΑΡΔΙΑΣ ΖΗΤΗ
 ΣΑΤΕΛΥΤΟΝ
 ΟΤΙ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΤΟΙΣ ΜΗ ΠΕΙΡΑΖΟΥ
 ΣΙΝ ΑΥΤΟΝ
 ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΔΕ ΤΟΙΣ ΜΗ ΑΠΙΣΤΟΥ
 ΣΙΝ ΑΥΤΩ
 ΣΚΟΛΙΟΙ ΓΑΡ ΛΟΓΙΣΜΟΙ ΧΩΡΙΖΟΥ
 ΣΙΝ ΑΠΟ ΘΥ
 ΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝΗ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΣ ΕΛΓ
 ΧΕΙ ΤΟΥ ΣΑΦΡΟΝΑΣ
 ΟΤΙ ΕΙΣ ΚΑΚΟΤΕΧΝΟΝ ΨΥΧΗΝ ΟΥ
 ΚΕΙΣ ΕΛΕΥΣΕΤΑΙ ΣΟΦΙΑ
 ΟΥΔΕ ΚΑΤΟΙΚΗΣ ΕΙΕΝ ΣΩΜΑΤΙΚΑΤΑ
 ΧΡΕΩ ΜΑΡΤΙΑΣ
 ΑΓΙΟΝ ΓΑΡ ΠΝΕΥΜΑ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΦΕΥ
 ΣΕΤΑΙ ΔΟΛΟΝ
 ΚΑΙ ΑΠΑΝΑΣΤΗΣ ΕΤΑΙ ΑΠΟ ΛΟΓΙΣΜΩ
 ΛΣΥΝΕΤΩΝ
 ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΘΗΣ ΕΤΑΙ ΕΠΕΛΘΟΥΣΗΣ
 ΑΔΙΚΙΑΣ
 ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΝ ΓΑΡ ΠΝΑ ΣΟΦΙΑ
 ΚΑΙ ΟΥ ΚΑΘΩΣ ΕΙ ΒΛΑΣΦΗΜΟΝ ΑΠ
 ΧΕΙΛΩΝ ΑΥΤΟΥ
 ΟΤΙ ΤΩΝ ΝΕΦΡΩΝ ΑΥΤΟΥ ΜΑΡΤΥΣ
 ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟ
 ΠΟΣ ΑΛΛΗΘΗΣ
 ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΑΚΟΥΣΤΗΣ
 ΟΤΙ ΠΝΑ ΚΥ ΠΕ ΠΛΗΡΩΚΕΝ ΤΗΝ
 ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΝ
 ΚΑΙ ΤΟΣΥΝ ΕΧΟΝΤΑ ΠΑΝΤΑ ΓΝΩΣΙ
 ΕΧΕΙΦΩΝΗΣ
 ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΦΘΕΓΓΟΜΕΝΟΣ ΑΔΙΚΛΟΥ
 ΔΕΙΣ ΜΗΛΛΘΗ
 ΟΥΔΕ ΜΗ ΠΑΡΟΔΕΥΣΗ ΑΥΤΟΝ ΕΛΕΓ
 ΧΟΥΣ ΑΝΔΙΚΗ
 ΕΝ ΓΑΡ ΔΙΑ ΒΟΥΛΕΙΟΙΣ ΑΣΕΒΟΥΣ ΕΣΕ
 ΤΑΣΙΣ ΕΣΤΑΙ
 ΛΟΓΩΝ ΔΕ ΑΥΤΟΥ ΑΚΟΝ ΠΡΟΣΚΨΗΣΕΙ

III.

CLEMENTIS ROMANI

EPISTULAE

EX

CODICE ALEXANDRINO.

ΑΥΤΟΥΤΗΣΠΟΝΗΡΑΣ· ΖΗΛΟΝΑΔΙΚΟ
 ΚΑΙ ΑΣΕΒΗ· ΑΝΕΙΛΗΦΟΤΑΣΔΙΟΥΚΑΙ
 ΘΑΝΑΤΟΣΕΙΣΗΛΘΕΝΕΙΣΤΟΝΚΟΣΜΟ
 ΓΕΓΡΑΠΤΑΙΓΑΡ· ΟΥΤΩΣ· ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ
 ΜΕΘΗΜΕΡΑΣΗΝΕΓΚΕΝΚΑΙΝΑΠΟΤΩ
 ΚΑΡΠΩΝΤΗΣΓΗΣΘΥΣΙΑΝΤΩΘΩ·
 ΚΑΙ ΑΒΕΛ· ΗΝΕΓΚΕΝΚΑΙ ΑΥΤΟΣΑΠΟΤΩ
 ΠΡΩΤΟΤΟΚΩΝΤΩΝΠΡΟΒΑΤΩΝ· ΚΑΙ
 ΑΠΟΤΩΝΣΤΕΛΤΩΝΑΥΤΩΝ· ΚΑΙ ΕΠΙΔΕ
 ΟΘΣΕΠΙΑΒΕΛ· ΚΑΙ ΕΠΙΤΟΙΣΔΩΡΟΙΣΑΥΤΟΥ·
 ΕΠΙΔΕΚΑΙΝ· ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΙΣΘΥΣΙΑΙΣΑΥΤΟΥ
 ΟΥΠΡΟΣΕΣΧΕΝ· ΚΑΙ ΕΛΥΠΗΘΗΚΑΙΝΑΙ·
 ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΣΕΝΤΩΠΡΟΣΩΠΩΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙ ΕΙΠΕΝΟΘΣΠΡΟΣΚΑΙΝ· ΙΝΑΤΙ ΠΕΡΙ
 ΛΥΠΟΣΕΓΕΝΟΥ· ΚΑΙ ΙΝΑΤΙ ΣΥΝΕΠΕΣΕ
 ΤΟΠΡΟΣΩΠΟΝΣΟΥ· ΟΥΚΕΛΝΟΡΘΩΣ
 ΠΡΟΣΕΝΕΓΚΗΣ· ΟΡΘΩΣΔΕ ΜΗΔΙΕΛΗΣ·
 ΗΜΑΡΤΕΣΗΣΥΧΑΣΟΝ· ΠΡΟΣΣΕΝΑΠΟ
 ΣΤΡΟΦΗΑΥΤΟΥ· ΚΑΙ ΣΥΑΡΣΕΙΣΑΥΤΟΥ·
 ΚΑΙ ΕΙΠΕΝΚΑΙΝΠΡΟΣΑΒΕΛ· ΤΟΝΑΔΕΛΦΟ
 ΑΥΤΟΥ· ΔΙΕΛΘΩΜΕΝΕΙΣΤΟΠΑΙΔΙΟΝ·
 ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟΕΝΤΩΕΙΝΑΙΑΥΤΟΥΣΕΝΤΩ
 ΠΑΙΔΙΩΑΝΕΣΤΗΚΑΙΝΕΠΙΑΒΕΛ· ΤΟΝ
 ΑΔΕΛΦΟΝΑΥΤΟΥΚΑΙ ΑΠΕΚΤΕΙΝΕΝΑΥΤΟ·
 ΟΡΑΤΕΑΔΕΛΦΟΙ· ΖΗΛΟΣΚΑΙΦΘΟΝΟΣ·
 ΑΔΕΛΦΟΚΤΟΝΙΑΝΚΑΤΕΙΡΓΑΣΑΤΟ·
 ΔΙΑΖΗΛΟΣΟΠΑΤΗΡΗΜΩΝΙΛΚΩΒ· ΑΠΕ
 ΔΡΑΑΠΟΠΡΟΣΩΠΟΥΗΣΑΥΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥ
 ΑΥΤΟΥ· ΖΗΛΟΣΕΠΟΙΗΣΕΝΙΩΣΗΦ·
 ΜΕΧΡΙΘΑΝΑΤΟΥΔΙΩΧΘΗΝΑΙ· ΚΑΙ ΜΕ
 ΧΡΙΔΟΥΛΕΙΑΣΕΙΣΕΛΘΕΙΝ·
 ΖΗΛΟΣΦΥΓΕΙΝΗΝΑΓΚΑΣΕΝΜΩΥΣΗΝ
 ΑΠΟΠΡΟΣΩΠΟΥΦΑΡΑΩΒΑΣΙΛΕΩΣ·
 ΑΙΓΥΠΤΟΥ· ΕΝΤΩΑΚΟΥΣΑΙΑΥΤΟΝΑΠΟ
 ΤΟΥΟΜΟΦΥΛΟΥ· ΤΙΣΕΚΑΤΕΣΤΗΣΕΝ
 ΚΡΙΤΗΝΗΔΙΚΑΣΤΗΝΕΦΗΜΩΝΜΗΑΝΕ
 ΛΕΙΝΜΕΣΥΘΕΛΕΙΣ· ΟΝΤΡΟΠΟΝΑΝΕΙ
 ΛΕΣΕΧΘΕΣΤΟΝΑΙΓΥΠΤΙΟΝ·
 ΖΗΛΟΣΑΔΡΩΝΚΑΙ ΜΑΡΙΑΜ· ΕΣΩΤΗΣ
 ΠΑΡΕΜΒΟΛΗΣΥΛΗΣΘΗΣΑΝ·
 ΔΙΑΖΗΛΟΣΔΑΘΑΝΚΑΙ ΑΒΕΙΡΩΝΖΩΝΤΑΣ
 ΚΑΤΗΓΑΓΕΝΕΙΣΑΔΟΥΔΙΑΤΟΣΤΑΣΙΑΣΑΙ
 ΑΥΤΟΥΣΠΡΟΣΤΟΝΘΕΡΑΠΟΝΤΑΤΟΥ
 ΘΥΜΩΥΣΗΝ· ΔΙΑΖΗΛΟΣΔΑΔ· ΦΘΟΝΟ
 ΕΣΧΕΝ· ΟΥΜΟΝΟΝΥΠΟΤΩΝΑΛΛΟΦΥ
 ΛΩΝ· ΑΛΛΑΚΑΙΥΠΟΣΛΟΥΛ· ΒΑΣΙΛΕΩΣΙΣ·
 ΕΔΙΩΧΘΗ· ΑΛΛΙΝΑΤΩΝΑΡΧΑΙΩΝΥΠΟ
 ΔΙΓΜΑΤΩΝΠΛΥΣΩΜΕΘ· ΕΛΘΩΜΕΝ
 ΕΠΙΤΟΥΣΕΓΓΙΣΤΑΓΕΝΟΜΕΝΟΥΣΛΘΗ
 ΤΑΣ· ΛΑΒΩΜΕΝΤΗΣΓΕΝΕΑΣΗΜΩΝ·
 ΤΑΓΕΝΝΕΛΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ·

ΔΙΑΖΗΛΟΝΚΑΙΦΘΟΝΟΝ
 ΣΤΟΙΚΑΙΔΙΚΑΙΟΤΑΤΟΙΣΤΥΛ
 ΧΘΗΣΑΝ· ΚΑΙ ΕΩΣΘΑΝΑΤΟ
 ΛΑΒΩΜΕΝΠΡΟΟΦΘΑΛΜΩ
 ΤΟΥΣΑΓΑΘΟΥΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
 ΟΣΔΙΑΖΗΛΟΝΑΔΙΚΟΝ· ΟΥΧ[Ε
 ΔΕΔΥΟ· ΑΛΛΑΠΛΕΙΟΝΑΣΥΠ[Η
 ΠΟΝΟΥΣ· ΚΑΙ ΟΥΤΩΜΑΡΤΥ
 ΕΠΟΡΕΥΘΗΕΙΣΤΟΝΟΦΕΙΛ
 ΤΟΠΟΝΤΗΣΔΟΣΗΣ· ΔΙΑΖΗΛΟΝ
 ΠΑΥΛΟΣΥΠΟΜΟΝΗΣΒΡΑΒΙΟΝ
 ΖΕΝΕΠΤΑΚΙΣΔΕΣΜΑΦΟΡΕΣΑΙ
 ΔΕΥΘΕΙΣ· ΛΙΘΑΣΘΕΙΣ· ΚΗΡΥΞ· ΓΙ
 ΜΕΝΟΣ· ΕΝΤΕΤΗΑΝΑΤΟΛΗΚΑΙΕ
 ΔΥΣΕΙ· ΤΟΓΕΝΝΑΙΟΝΤΗΣΠΙΣΤΑΙΩΣ
 ΑΥΤΟΥΚΛΕΟΣΕΛΑΒΕΝ· ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
 ΔΙΔΑΣΚΟΛΟΝΤΟΝΚΟΣΜΟΝ· ΚΑΙ ΕΠΙ
 ΤΟΤΕΡΜΑΤΗΣΔΥΣΕΩΣΕΛΘΩΝ· ΚΑΙ
 ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΣΕΠΙΤΩΝΗΓΟΥΜΕΝΩ
 ΟΥΤΩΣΑΠΗΛΑΛΗΤΟΥΚΟΣΜΟΥΚΑΙ
 ΕΙΣΤΟΝΑΓΙΟΝΤΟΠΟΝΕΠΟΡΕΥΘΗ·
 ΥΠΟΜΟΝΗΣΓΕΝΟΜΕΝΟΣΜΕΓΙΣΤΟΣ
 ΥΠΟΓΡΑΜΜΟΣ·
 ΤΟΥΤΟΙΣΤΟΙΣΑΝΔΡΑΣΙΝΟΣΙΩΣΠΟΛΙ
 ΤΕΥΣΑΜΕΝΟΙΣ· ΣΥΝΗΘΕΡΟΙΣΘΗΠΟΥ
 ΠΛΗΘΟΣΕΚΚΛΕΚΤΩΝ· ΟΙΤΙΝΕΣΠΟΛ
 ΛΑΙΣΑΙΚΙΧΙΣ· ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΟΙΣΔΙΑΖΗ
 ΛΟΣΠΛΑΘΟΝΤΕΣ· ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΚΑΛΙ
 ΣΤΟΝΕΓΕΝΟΝΤΟΕΝΗΜΙΝ·
 ΔΙΑΖΗΛΟΣΔΙΩΧΘΙΣΑΙΓΥΝΑΙΚΕΣΔΑ
 ΝΑΙΔΕΣ· ΚΑΙ ΔΙΡΚΑΙ· ΑΙΚΙΣΜΑΤΑΔΕΙΝΑ
 ΚΑΙ ΑΝΟΣΙΑΠΛΑΘΟΥΣΑΙ· ΕΠΙΤΟΝΤΗΣΠΙ
 ΣΤΕΩΣΒΕΒΑΙΟΝΔΡΟΜΟΝΚΑΤΗΝΤΗ
 ΚΑΙ ΕΛΑΒΟΝΓΕΡΑΣΓΕΝΝΑΙΟΝΑΙΑΣΘΕ
 ΝΕΙΣΤΩΣΩΜΑΤΙ·
 ΖΗΛΟΣΑΠΗΛΛΟΤΡΙΩΣΕΝΓΑΜΕΤΑΣΑΝ
 ΔΡΩΝ· ΚΑΙ ΗΛΛΟΙΩΣΕΝΤΟΡΗΘΕΝ
 ΥΠΟΤΟΥΠΑΤΡΟΣΗΜΩΝΑΔΑΜ· ΤΟΥΤ
 ΗΥΝΟΣΤΟΥΝΕΚΤΩΝΟΣΤΑΙΩΝΜ
 ΚΑΙ ΣΑΡΞ· ΕΚΤΗΣΣΑΡΚΟΣΜΟΥ·
 ΖΗΛΟΣΚΑΙ ΕΡΕΙΣ· ΠΟΛΕΙΣΜΕΓΑΛΑΣ
 ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕΝ· ΚΑΙ ΕΘΗΗΜΕΤΑΛΛΑ
 ΕΞΕΡΙΖΩΣΕΝ·
 ΤΑΥΤΑΛΑΓΑΠΗΤΟΙΟΥΜΟΝΟΝΥΜΑΣ
 ΝΟΥΘΕΤΟΥΝΤΕΣΕΠΙΣΤΕΛΛΟΜΕΝ
 ΑΛΛΑΚΑΙΕΑΥΤΟΥΣΥΠΟΜΝΗΣΚΟΝ
 ΕΝΓΑΡΤΩΑΥΤΩΣΜΕΝΣΚΑΜΜΑ
 ΚΑΙ ΟΛΥΤΟΣΗΜΙΝΑΓΩΝΕΠΙΚΕΙ
 ΔΙΟΛΠΟΛΕΙΠΩΜΕΝΤΑΣΚΕΝΑΣ· [Κ
 ΜΑΤΑΙΑΣΦΡΟΝΤΙΔΑΣ· ΚΑΙ ΕΛΘΩ
 ΕΠΙΤΟΝΕΥΚΑΛΙΗΚΑΙΣΕΜΝΟΝΤΙ

ΑΓΙΑΣ ΚΛΗ]ΣΕΩΣ ΗΜΩΝ ΚΑΝΟΝΑ
] ΜΕΝΤΙΚΑΛΟΝ ΚΑΙ ΤΙΤΕΡ ΠΙΝ^ο
 ΚΑΙ ΤΙ ΠΡΟΣ ΔΕΚΤΟΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΙ
 ΗΣΑΝΤ] ΟΣΗΜΑΣ
ΑΤΕΝΙΣ] ΩΜΕΝΕΙΣ ΤΟ ΛΙΜΑΤΟΥ ΧΥ^ω
 ΚΑΙ ΙΔ] ΩΜΕΝΩΣ ΕΣΤΙΝ ΤΙΜΙΟΝ ΤΩ^ω
 ΠΑΤΡ] ΙΑΥΤΟΥ· ΟΤΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΤΕΡΑΝ
 ΣΩΤ] ΗΡΙΑΝ ΕΚΧΥΘΕΝ· ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΚΟ
 ΣΜ] ΩΜΕΤΑΝΟΙΑΣ ΧΑΡΙΝ ΥΠΗΝΕΓΚΕΝ
 ΩΜΕΝΕΙΣ ΤΑΣ ΓΕΝΕΑΣ ΠΑΣΑΣ·
 ΚΑΙ] ΚΑΤΑ ΜΛΘΩΜΕΝ· ΟΤΙ ΕΝ ΓΕΝΕΑ·
 ΚΑ] ΓΕΝΕΑ· ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ ΤΟ ΠΟΝΕΔΩ
 Κ] ΕΝ ΟΔΕΣ ΠΟΤΗ ΣΤΟΙΣ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙΣ
 ΕΠΙ ΣΤΡΑΦΗΝ ΙΕ ΠΑΥΤΟΝ·
ΝΩ ΕΚ ΗΡΥΣΕΝ ΜΕΤΑΝΟΙΑΝ· ΚΑΙ ΟΙ
 ΎΠΑΚΟΥΣΑΝΤΕΣ ΕΣΩΘΗΣΑΝ·
 ΙΩΝΑΣ ΝΙΝΕΥΙΤΑΙΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ
 ΕΚ ΗΡΥΣΕΝ· ΟΙ ΔΕ ΜΕΤΑΝΟΗΣΑΝΤΕΣ
 ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΜΑΡΤΗΜΑΣ ΙΝ ΑΥΤΩΝ ΕΣΙ
 ΛΑΣΑΝΤΟ ΤΟΝ ΘΝ̄ ΙΚΕΤΕΥΣΑΝΤΕΣ·
 ΚΑΙ ΕΛΛΒΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ· ΚΑΙ ΠΕΡΑΛΛΟ
 ΤΡΙΟΙ ΤΟΥ ΘΥΟΝΤΕΣ·
ΟΙ ΛΙΤΟΥΡΓΟΙ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΤΟΥ ΘΥ
 ΔΙΑ ΠΗ ΣΑΓΙΟΥ· ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ ΕΛΛ
 ΛΗΣΑΝ· ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΔΕ Ο ΔΕΣ ΠΟΤΗΣ
 ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ
 ΕΛΛΗΝΣΕΝ ΜΕΤΑ ΟΡΚΟΥ· ΖΩΓΑΡΕΤΩ
 ΛΕΓΕΙ Κ̄Σ· ΟΥ ΒΟΥΛΟΜΑΙ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ
 ΤΟΥ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ ΣΤΗΝ ΜΕΤΑΝΟΙΑ·
 ΠΡΟΣ ΤΗ ΘΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΗΝ ΑΓΛΘΗΝ·
 ΜΕΤΑΝΟΗΣΑΤΕ ΟΙΚΟΣ ΙΗ̄ ΛΑΠΟΤΗΣ
 ΑΝΟΜΙΑΣ ΎΜΩΝ· ΕΙΠΟΝ ΤΟΙΣ ΎΙΟΙΣ
 ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ ΜΟΥ· ΕΛΗΩΣΙΝ ΑΙ ΑΜΑΡΤΙ
 ΛΙ ΎΜΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΩΣ ΤΟΥ ΟΥΝΟΥ·
 ΚΑΙ ΕΛΗΩΣΙΝ ΠΥΡΡΟΤΕΡΑΙ ΚΟΚΚΟΥ
 ΚΑΙ ΜΕΛΑΝΩΤΕΡΑΙ ΣΑΚΚΟΥ· ΚΑΙ ΕΠΙ
 ΣΤΡΑΦΗΤΕ ΠΡΟΣ ΜΕ ΕΣΟΛΗ ΣΤΗΣ ΚΑΡ
 ΔΙΑΣ· ΚΑΙ ΕΙΠΗΤΕ Π̄ΕΡ· ΕΠΑΚΟΥΣΟ
 ΜΑΙ ΎΜΩΝ ΩΣ ΛΑΩ ΑΓΙΩ·
ΚΑΙ ΕΝ ΕΤΕΡΩ ΤΟ ΠΩ ΛΕΓΕΙ ΟΥΤΩΣ·
 ΛΟΥΣΑ ΣΘΛΙ· ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΟΙ ΓΕΝΕΣΘΑΙ
 ΑΦΕΛΕΣΘΑΙ ΤΑΣ ΠΟΝΗΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΩ
 ΨΥΧΩΝ ΎΜΩΝ· ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΟΦΘΑΛ
 ΜΩΝ ΜΟΥ· ΠΛΥΣΑ ΣΘΛΙΑ ΠΟΤΩΝ ΠΟ
 ΝΗΡΩΝ ΎΜΩΝ· ΜΛΘΕΤΕ ΚΑΛΟΝ ΠΟΙ
 ΕΙΝ· ΕΚΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΡΙΣΙΝ· ΡΥΣΑ ΣΘΛΙ
 Α ΔΙΚΟΥΜΕΝΟΝ· ΚΡΙΝΑΤΕ ΟΡΦΑΝ^ω
 ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΣ ΑΤΕΧΗΡΑ· ΚΑΙ ΔΕΥΤΕ ΚΑΙ
 Δ] ΙΕ ΛΕΧΘΩΜΕΝ ΛΕΓΕΙ· ΚΑΙ ΕΛΗΩΣΙΝ
 ΑΙ] ΑΜΑΡΤΙΑΙ ΎΜΩΝ ΩΣ ΦΟΙΝΙΚΟΥΝ
 ΩΣ] ΧΙΟΝ ΑΛΕΥΚΑΝΩ· ΕΛΛΔΕΩΣΙΝ

> ΩΣ ΚΟΚΚΙΝΟΝ· ΩΣ ΕΡΙΟΝ ΛΕΥΚΑΝΩ·
 > ΚΑΙ ΕΛΗΘΕΛΗΤΕ ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΚΟΥΣΗΤΕ ΜΟΥ·
 > ΤΑ ΑΓΛΘΑ ΤΗΣ ΓΗΣ ΦΑΓΕΣΘΑΙ· ΕΛΛΔΕ
 > ΜΗΘΕΛΗΤΑΙ ΜΗΔΕ ΕΙΣ ΑΚΟΥΣΗΤΕ ΜΟΥ
 > ΜΑΧΑΙΡΑ ΎΜΑΣ ΚΑΤΕΔΕΤΑΙ· ΤΟ ΓΑΡ̄ ΣΤΟ
 > ΜΑΚΥ ΕΛΛΗΝΣΕΝ ΤΑΥΤΑ·
ΠΑΝΤΑΣ ΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΟΥΣ ΑΥΤΟΥ
 ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ ΜΕΤΑ^{σχειν}
 ΕΣΤΗΡΙΣΕΝ ΤΩ ΠΑΝΤΟ ΚΡΑΤΟΡΙΚΩ
 ΒΟΥΛΗΜΑΤΙ ΑΥΤΟΥ·
ΔΙΟΥ ΠΑΚΟΥΣΩ ΜΕΝ ΤΗ ΜΕΓΑΛΟ ΠΡΕΠΕΙ
 ΚΑΙ ΕΝ ΔΟΣΩ ΒΟΥΛΗ ΣΕΙ ΑΥΤΟΥ· ΚΑΙ ΙΚΕ
 ΤΑΙ ΓΕΝΟΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΙΟΥΣ· ΚΑΙ ΤΗΣ
 ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΠΕΣΩΜΕ^ε
 ΚΑΙ ΕΠΙ ΣΤΡΕΨΩΜΕΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΟΙΚΤΕΡ
 ΜΟΥ ΑΥΤΟΥ· ΑΠΟ ΛΙΠΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΜΑ
 ΤΑΙ ΟΠΟΝΙΑΝ· ΤΗΝ ΤΕ ΕΡΙΝ· ΚΑΙ ΤΟ ΕΙΣ
 ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΓΟΝΖΗΛΟΣ·
ΑΤΕΝΙΣ ΩΜΕΝΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΕΛΕΙΩΣ ΑΙ ΤΟΥ Ρ
 ΓΗΣΑΝΤΑΣ ΤΗ ΜΕΓΑΛΟ ΠΡΕΠΕΙ ΔΟΣΗ
 ΑΥΤΟΥ· ΑΛΒΩΜΕΝ ΕΝΩΧΟΣ ΕΝ ΎΠΑ
 ΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣ ΕΥΡΕΘΕΙΣ ΜΕΤΕΤΕΘΗ·
 ΚΑΙ ΟΥ ΧΕΥΡΕΘΗ ΑΥΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΣ·
ΝΩ ΕΠΙΣΤΟΣ ΕΥΡΕΘΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΙΤΟΥ Ρ
 ΓΙΑΣ ΑΥΤΟΥ· ΠΑΛΙ ΓΓΕΝΕΣΙΑΝ ΚΟΣΜΩ
 ΕΚ ΗΡΥΣΕΝ· ΚΑΙ ΔΙΕΣΩΣΕΝ ΔΙΑ ΤΟΥ
 ΟΔΕΣ ΠΟΤΗΣ ΤΑ ΕΙΣ ΕΛΘΟΝΤΑ ΕΝ Ο
 ΜΟΝΟΙΑ ΖΩΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΙΒΩΤΟΝ·
ΑΒΡΑΑΜ· Ο ΦΙΛΟΣ ΠΡΟΣ ΑΓΟΡΕΥΘΕΙΣ·
 ΠΙΣΤΙΣ ΕΥΡΕΘΗ· ΕΝ ΤΩ ΑΥΤΟΝ ΎΠΗ
 ΚΟΟΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΤΟΙΣ ΡΗΜΑΣΙΝ ΤΟΥ
 ΘΥ· ΟΥΤΟΣ ΔΙ ΎΠΑΚΟΗΣ ΕΣΗΛΘΕΝ·
 ΕΚ ΤΗΣ ΓΗΣ ΑΥΤΟΥ· ΚΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΓΓΕ
 ΝΙΑΣ ΑΥΤΟΥ· ΚΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΟΥ
 ΠΑΤΡΟΣ ΑΥΤΟΥ· Ο ΠΩΣ ΓΗΝ ΟΛΙΓΗΝ·
 . . . ΛΙΣΥΓΓΕΝΕΙΑΝ ΑΣΘΕΝΗ· ΚΑΙ ΟΙΚΟ
 ΜΙΚΡΟΝ ΚΑΤΑ ΛΙΠΩΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗ
 ΣΗΤΑΣ ΕΠΑΓΓΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΥ· ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ
 > ΑΥΤΩ· ΑΠΕΛΘΕ ΕΚ ΤΗΣ ΓΗΣ ΣΟΥ ΚΑΙ
 > ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΣΟΥ· ΚΑΙ ΕΚ ΤΟΥ
 > ΟΙΚΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΣΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ
 > ΗΝ ΑΝ ΣΟΙ ΔΕΙΞΩ· ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΩ ΣΕ
 > ΕΙΣ ΕΘΝΟΣ ΜΕΓΑ· ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΣΩ ΣΕ
 > ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΥΝΩ ΤΟ ΟΝΟΜΑΣΟΥ· ΚΑΙ ΕΣΗ
 > ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ· ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΣΩ ΤΟΥΣ
 > ΕΥΛΟΓΟΥΝΤΑΣ ΣΕ· ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΑΣΟΜΑΙ
 > ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΡΩΜΕΝΟΥΣ ΣΕ· ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗ
 > ΘΗΣΟΝΤΑΙ ΕΝ ΣΟΙ ΠΑΣΑΙ ΙΦΥΛΑΙ ΤΗΣ
 > ΓΗΣ· ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΝ ΤΩ ΔΙΑΧΩΡΙΣΘΗ
 > ΝΑΙ ΑΥΤΟΝ ΑΠΟ ΛΩΤ· ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΩ Θ̄ς·
 > ΑΝΑΒΛΕΨΑΣ ΤΟΙΣ ΟΦΘΑΛΜΟΙΣ ΣΟΥ

ἸΔΕΑΠΟΤΟΥΤΟΠΟΥΟΥΝΥΝΣΥΕΙΠΡ^{OC}
ΒΟΡΡΑΝ·ΚΑΙΛΙΒΑ·ΚΑΙΑΝΑΤΟΛΛΑΣ·ΚΑΙΘΑ
ΛΑΣΣΑΝ·ΟΤΙΠΑΣΑΝΤΗΝΓΗΝΗΝΣΥ
ΟΡΑΣ·ΣΟΙΔΩΣΩΛΥΤΗΝΚΑΙΤΩΣΠΕΡ
ΜΑΤΙΣΟΥΕΩΣΑΙΩΝΟΣ·ΚΑΙΠΟΙΗΣΩ
ΤΟΣΠΕΡΜΑΣΟΥΩΣΤΗΝΑΜΜΟΝΤΗΣΓΗΣ·
ΕΙΔΥΝΑΤΑΙΤΙΣΕΞΑΡΙΘΜΗΣΑΙΤΗΝΑΜ
ΜΟΝΤΗΣΓΗΣ·ΚΑΙΤΟΣΠΕΡΜΑΣΟΥΕΞΑ
ΡΙΘΜΗΘΗΣΕΤΑΙ·

ΚΑΙΠΑΛΙΝΛΕΓΕΙ·ΕΞΗΓΑΓΕΝΟΘ^{STON}ΑΒΡΑ
ΑΜ·ΚΑΙΕΙΠΕΝΑΥΤΩ·ΑΝΑΒΛΕΨΟΝΕΙΣ
ΤΟΝΟΥΡΑΝΟΝ·ΚΑΙΑΡΙΘΜΗΣΟΝΤΟΥΣ
ΑΣΤΕΡΑΣ·ΕΙΔΥΝΗΣΕΞΑΡΙΘΜΗΣΑΙ
ΤΟΥΣΟΥΤΩΣΕΣΤΑΙΤΟΣΠΕΡΜΑΣΟΥ·
ΕΠΙΣΤΕΥΣΕΝΔΕΑΒΡΑΑΜ·ΤΩΘΩΚΑΙ

ΕΛΟΓΙΣΘΗΑΥΤΩΕΙΣΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ·
ΔΙΑΠΙΣΤΗΚΑΙΦΙΛΟΣΕΝΙΑΝΕΔ^{ΘΗ}
ΑΥΤΩΨΙΟΣΕΝΓΗΡΑ·ΚΑΙΔΙΨΠΑ^{ΚΟΗΣ}
ΠΡΟΣΗΝΕΓΚΕΝΑΥΤΟΝΘΥΣΙΑΝΤΩ^{ΘΩ}
ΠΡΟΣΕΝΤΩΝΟΡΑΙΩΝΩΝΕΔΕΙΞΕΝ
ΑΥΤΩ·ΔΙΑΦΙΛΟΣΕΝΙΑΝΚΑΙΕΥ
ΣΕΒΕΙΑΝΑΩΤ·ΕΣΩΘΗΕΚΣΟΔΟΜΩΝ·
ΤΗΣΠΕΡΙΧΩΡΟΥΠΑΣΗΣΚΡΙΘΗΣΗΣ
ΔΙΑΠΥΡΟΣ·ΚΑΙΘΙΟΥ·ΠΡΟΔΗΛΟΝΠΟΙ
ΗΣΑΣΟΔΕΣΠΟΤΗΣΟΤΙΤΟΥΣΕΛΠΙΖ^Ο

ΤΑΣΕΠΑΥΤΟΝΟΥΚΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΙ·
ΤΟΥΣΔΕΕΤΕΡΟΚΛΙΝΕΙΣΨΠΑΡΧΟΝ^{ΤΑΣ}
ΕΙΣΚΟΛΛΑΣΙΝΚΑΙΔΙΚΙΣΜΟΝΤΙΘΗΣΙ·
ΣΥΝΕΞΕΛΘΟΥΣΗΣΓΑΡΑΥΤΩΤΗΣΓΥ
ΝΑΙΚΟΣ·ΕΤΕΡΟΓΝΩΜΟΣΨΠΑΡΧΟΥ^{ΣΗΣ}
ΚΑΙΟΥΚΕΝΟΜΟΝΟΙΑ·ΕΙΣΤΟΥΤΟΣΗ
ΜΕΙΟΝΕΤΕΘΗ·ΩΣΤΕΓΕΝΕΣΘΑΙΑΥΤΗ^{ΤΗ}
ΣΤΗΑΝΑΛΛΟΣΕΩΣΤΗΣΗΜΕΡΑΣΤΑΥ
ΤΗΣ·ΕΙΣΤΟΓΝΩΣΤΟΝΕΙΝΑΙΠΑΣΙΝ·
ΟΤΙΟΙΔΙΨΥΧΟΙ·ΚΑΙΟΙΔΙΣΤΑΖΟΝΤΕΣ
ΠΕΡΙΤΗΣΤΟΥΘΥΔΥΝΑΜΕΩΣΕΙΣΚΡΙ
ΜΑ·ΚΑΙΕΙΣΣΗΜΙΩΣΙΝΠΑΣΑΙΣΤΑΙΣ
ΓΕΝΕΑΙΣΠΙΝΟΝΤΑΙ·

ΔΙΑΠΙΣΤΗΚΑΙΦΙΛΟΣΕΝΙΑΝΕΣΩΘΗ
ΡΑΑΒ·ΗΠΟΡΗΝ·ΕΚΠΕΦΘΕΝΤΩΝΓΑΡ
ΨΠΟΙΗΣΟΥΤΟΥΤΟΥΝΑΥΗΚΑΤΑΣΚΟ
ΠΩΝΕΙΣΤΗΝΙΕΡΙΧΩ·ΕΓΝΩΘΕΒΑΣΙ
ΛΕΥΣΤΗΣΓΗΣΟΤΗΝΚΑΣΙΝΚΑΤΑΣΚΟ
ΠΕΥΣΑΙΤΗΝΧΩΡΑΝΑΥΤΩΝ·ΚΑΙΕΞΕ
ΠΕΜΨΕΝΑΝΔΡΑΣΤΟΥΣΣΥΛΛΗΨΟΜΕ
ΝΟΥΣΑΥΤΟΥΣΟΠΩΣΣΥΛΛΗΜΦΘΕΝ
ΤΕΣΘΑΝΑΤΩΘΩΣΙΝ·

ΝΟΥΝΦΙΛΟΣΕΝΟΣΡΑΑΒ·ΕΙΣΔΕΞΑΜΕ
ΝΗΑΥΤΟΥΣΕΚΡΥΨΕΝΕΙΣΤΟΥΨΠΕΡΩ
ΟΝΨΠΟΤΗΝΑΙΝΟΚΑΛΑΜΗΝ·
ΕΠΙΣΤΑΘΕΝΤΩΝΔΕΤΩΝΠΑΡΑΤΟΥΒΑΣΙ

ΛΕΩΣ·ΚΑΙΛΕΓΟΝΤΩΝ·[
ΘΟΝ·ΟΙΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙΤΗΣ[
ΕΞΑΓΑΓΕΑΥΤΟΥΣ·ΟΓΑΡΒΑ[
ΤΩΣΚΕΛΕΥΕΙ·

ΗΔΕΑΠΕΚΡΙΘΗΕΙΣΗΛΘΟΝ·[
ΔΡΕΣΟΥΣΖΗΤΕΙΤΕΠΡΟΣΜΕ[
ΩΣΑΠΗΛΘΟΝ·ΚΑΙΠΟΡΕΥΟΝ·[
ΨΠΟΔΕΙΚΝΥΟΥΣΑΛΥΤΟΙΣΕΚ·[
ΚΑΙΕΙΠΕΝΠΡΟΣΤΟΥΣΑΝΔΡΑΣ·Γ[
ΣΚΟΥΣΑΓΙΝΩΣΚΩΕΓΩ·ΟΤΙ[
ΨΜΩΝΠΑΡΑΔΙΔΩΣΙΝΨΜΙΝ·[
ΑΙΝΤΑΥΤΗΝ·ΟΓΑΡΦΟΒΟΣΚΑΙΟ[
ΜΟΣΨΜΩΝΕΠΕΠΕΣΕΝΤΟΙΣΚΑ[
ΚΟΥΣΙΝΑΥΤΗΝ·ΩΣΕΑΝΟΥΝΓΕΝ·[
ΛΑΒΕΙΝΑΥΤΗΝΨΜΑΣΔΙΑΣΩΣΑΤΕ
ΜΕΚΑΙΤΟΝΟΙΚΟΝΤΟΥΠΑΤΡΟΣΜΟΥ·

ΚΑΙΕΙΠΑΝΑΥΤΗ·ΕΣΤΑΙΟΥΤΩΣΩΣ
ΕΛΛΗΝΣΑΧΜΙΝ·ΩΣΕΑΝΟΥΝΓΗ^{ΩΣ}
ΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕΝΟΥΣΗΜΑΣ·ΣΥΝΑ^{ΣΕΙΣ}
ΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣΣΟΥΣΨΠΟΤΟΤΟΕΓ^{OC}
ΣΟΥ·ΚΑΙΔΙΑΣΩΘΗΣΟΝΤΑΙ·ΟΣΟΙΓΑΡ
ΕΑΝΕΥΡΕΘΩΣΙΝΕΞΩΤΗΣΟΙΚΙΑΣ·
ΑΠΟΛΟΥΝΤΑΙ·ΚΑΙΠΡΟΣΕΘΕΝΤΟΥ
ΤΗΔΟΥΝΑΙΣΗΜΕΙΟΝ·ΟΠΩΣΚΡΕΜΑ
ΣΗΕΚΤΟΥΟΙΚΟΥΑΥΤΗΣΚΟΚΚΙΝΟΝ
ΠΡΟΔΗΛΟΝΠΟΙΟΥΝΤΕΣΟΤΙΔΙΑΤΟΥ
ΑΙΜΑΤΟΣΤΟΥΚΥ·ΑΥΤΡΩΣΙΣΕΣΤΑΙ
ΠΑΣΙΝΤΟΙΣΠΙΣΤΕΥΟΥΣΙΝΚΑΙΕΛΠΙ
ΖΟΥΣΙΝΕΠΙΤΟΝΘ^Ν·

ΟΡΑΤΕΑΓΑΠΗΤΟΙΟΥΜΟΝΟΝΠΙΣΤΙΣ
ΑΛΛΑΠΡΟΦΗΤΕΙΑΕΝΤΗΓΥΝΑΙΚΗ
ΓΕΓΟΝΕΝ·ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΝΗΣΩΜΕ
ΟΥΝΑΔΕΛΦΟΙ·ΑΠΟΘΕΜΕΝΟΙΠΑΣΧ
ΑΛΛΟΝΙΑΝ·ΚΑΙΤΥΦΟΣ·ΚΑΙΑΦΡΟ
ΣΥΝΗΝ·ΚΑΙΟΡΓΑΣ·ΚΑΙΠΟΙΗΣΩΜΕ
ΤΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝ·

ΛΕΓΕΙΓΑΡ·ΤΟΠΝΑΤΟΑΓΙΟΝ·ΜΗΚΑΥΧΑ
ΣΘΩΟΣΟΦΟΣΕΝΤΗΣΟΦΙΑΥΤΟΥ·
ΜΗΔΕΟΙΣΧΥΡΟΣΕΝΤΗΙΣΧΥΤΙΛΥΤΟ[
ΜΗΔΕΟΠΛΟΥΣΙΟΣΕΝΤΩΠΛΟΥΤΩΛΥ
ΤΟΥ·ΑΛΛΗΟΚΑΥΧΩΜΕΝΟΣΕΝΚΩ
ΚΑΥΧΑΣΘΩ·ΤΟΥΕΚΖΗΤΕΙΝΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΠΟΙΕΙΝΚΡΙΜΑ·ΚΑΙΔΙΚΑΙΟΣΥΝ·

ΜΑΛΙΣΤΑΜΕΜΝΗΜΕΝΟΙΤΩΝΛΟΓΩΝ
ΤΟΥΚΥΙΥ·ΟΥΣΕΛΛΗΝΣΕΝΔΙΑΔΑΣΚΩ[
ΕΠΙΕΙΚΙΑΝ·ΚΑΙΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑΝ·[
ΤΩΣΓΑΡ·ΕΙΠΕΝ·ΕΛΕΑΤΕΙΝΑΕΛΕΝΘ[
ΤΕ·ΑΦΙΕΤΕΙΝΑΑΦΕΘΗΨΜΙΝ·Ω[
ΠΟΙΕΙΤΕΟΥΤΩΠΟΙΗΘΗΣΕΤΑΙΨΜ[
ΩΣΔΙΔΟΤΕ·ΟΥΤΩΣΔΟΘΗΣΕΤΑΙ[
ΩΣΚΡΙΝΕΤΑΙΟΥΤΩΣΚΡΙΘΗΣΕ[

.] ΗΣΤΕΥΕΣΘΑΙΟΥΤΩΣΧΡΗ
 ΣΤΕΥΘΗ] ΣΕΤΑΙΥΜΙΝ·ΩΜΕΤΡΩΜΕ
 ΤΡΕΙΤΕ] ΕΝΑΥΤΗΜΕΤΡΗΘΗΣΕΤΑΙΥΜΙ·
ΤΑΥΤΗΤΗΝΕΤΟΛΗΚΑΙΤΟΙΣΠΑΡΑΓΓΕΛ
 ΜΑΣΙΝ] ΤΟΥΤΟΙΣ·ΣΤΗΡΙΣΩΜΕΝΕΛΥ
 ΤΟΥΣΕΙ] ΣΤΟΠΟΡΕΥΕΣΘΑΙΥΠΗΚΟΟΥΣ
] ΣΤΟΙΣΑΓΙΟΠΡΕΠΕΣΙΛΟΓΟΙΣΑΥ
 ΤΟΥΤ] ΑΠΕΙΝΟΦΡΟΝΟΥΝΤΕΣ·
 ΦΗC] ΙΝΓΑΡ·ΟΑΓΙΟΣΛΟΓΟΣ·ΕΠΙΤΙΝΑ
 ΕΠΙ] ΒΛΕΨΩ·ΑΛΛΗΕΠΙΤΟΝΠΡΑΥΝΚΑΙ
 ΗC] ΥΧΙΟΝ·ΚΑΙΤΡΕΜΟΝΤΑΜΟΥΤΑΛΟΓΙΑ·
Δ] ΚΑΙΟΝΟΥΝΚΑΙΟCΙΟΝΑΝΔΡΕCΑΔΕΛ
 ΦΟΙ·ΥΠΗΚΟΟΥCΗΜΑCΜΑΛΛΟΝΓΕΝΕ
 ΣΘΑΙΤΩΘΩ·ΗΤΟΙCΕΝΑΛΛΑΖΟΝΙΑ·
 ΚΑΙΑΚΑΤΑCΤΑCΙΑΜΥCΕΡΟΥΖΗΛΟΥC·
 ΑΡΧΗΓΟΙCΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙΝ·ΒΛΑΒΗΝ
 ΓΑΡ·ΟΥΤΗΝΤΥΧΟΥCΑΝ·ΜΑΛΛΟΝΔΕ
 ΚΙΝΔΥΝΟΝΥΠΟΙCΟΜΕΝΜΕΓΑΝ·
 ΕΑΝΡΙΨΟΚΙΝΔΥΝΩCΕΠΙΔΩΜΕΝ
 ΕΛΥΤΟΥCΤΟΙCΘΕΛΗΜΑCΙΝΤΩΝΑΝΩΝ·
 ΟΙΤΙΝΕCΕΞΑΚΟΝΤΙΖΟΥCΙΝΕΙCΕΡΙ·
 ΚΑΙCΤΑCΙC·ΕΙCΤΟΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩCΑΙ
 ΗΜΑCΤΟΥΚΑΛΩCΕΧΟΝΤΟC·
ΧΡΗCΤΕΥCΩΜΕΘΑΥΤΟΙCΚΑΤΑΤΗΝ
 ΕΥCΠΛΑΓΧΝΙΑΝ·ΚΑΙΓΛΥΚΥΤΗΤΑ·
 ΤΟΥΠΟΙΗCΑΝΤΟCΗΜΑC·
ΓΕΓΡΑΠΤΑΙΓΑΡΧΡΗCΤΟΙΕCΟΝΤΑΙΟΙΚΗ
 ΤΟΡΕCΓΗC·ΑΚΑΚΟΙΔΕΥΠΟΛΕΙΦΘΗ
 CΟΝΤΑΙΕΠΑΥΤΗC·ΟΙΔΕΠΑΡΑΝΟ
 ΜΟΥΝΤΕCΕΞΟΛΕΘΡΕΥΘΗCΟΝΤΑΙ
 ΑΠΑΥΤΗC·ΚΑΙΠΑΛΙΝΛΕΓΕΙ·ΙΔΟΝ
 ΑCΕΒΗΝΥΠΕΡΥΨΟΥΜΕΝΟΝ·ΚΑΙ
 ΠΕΡΟΜΕΝΟΝΩCΤΑCΚΕΔΡΟΥCΤΟΥ
 ΛΙΒΑΝΟΥ·ΚΑΙΠΑΡΗΛΘΟΝΚΑΙΙΔΟΥ
 ΟΥΚΗΝ·ΚΑΙΕΞΕΖΗΤΗΣΑΤΟΝΤΟΠΟ
 ΛΥΤΟΥΚΑΙΟΥΧΕΥΡΟΝ·ΦΥΛΑCCEΑΚΑ
 ΚΙΑΝ·ΚΑΙΙΔΕΕΥΘΥΤΗΤΑ·ΟΤΙΕCΤΙΝ
 ΕΝΚΑΤΑΛΙΜΜΑΑΝΩΕΙΡΗΝΙΚΩ·
ΤΟΙΝΥΝΚΟΛΛΗΘΩΜΕΝΤΟΙCΜΕΤΕΥ
 CΕΒΕΙΑCΕΙΡΗΝΕΥΟΥCΙΝ·ΚΑΙΜΗΤΟΙC
 ΜΕΘΥΠΟΚΡΙCΕΩCΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙC
 ΕΙΡΗΝΗΝ·ΛΕΓΕΙΓΑΡΠΟΥ·ΟΥΤΟCΟ
 ΛΛΟCΤΟΙCΧΕΙΛΕCΙΝΜΕΤΙΜΑ·ΗΔΕ
 ΚΑΡΔΙΑΑΥΤΩΝΠΟΡΡΩΑΠΕCΤΙΝΑΠΕ
 ΜΟΥ·ΚΑΙΠΑΛΙΝΤΩCΤΟΜΑΤΙΑΥΤΩΝ
 ΕΥΛΟΓΟΥCΑΝΤΗΔΕΚΑΡΔΙΑΑΥΤΩΝ
 ΚΑΤΗΡΟΥΝΤΟ·
ΚΑΙΠΑΛΙΝΛΕΓΕΙΝΓΑΠΗCΑΝΑΥΤΟΝΤΩ
]CΤΟΜΑΤΙΑΥΤΩΝ·ΚΑΙΤΗΓΛΩCCEΑΥ
 ΤΩΝΕΨΕΥCΑΝΤΟΑΥΤΟΝ·ΗΔΕΚΑΡΔΙΑ
 ΑΥΤΩΝΟΥΚΕΥΘΕΙΑΜΕΤΑΥΤΟΥ·

> ΟΥΔΕΕΠΙCΤΩΘΗCΑΝΕΝΤΗΔΙΑΘΗ
 > ΚΗΑΥΤΟΥ·ΑΛΛΑΑΓΕΝΗΘΗΤΩΤΑΧΕΙ
 > ΛΗΤΑΔΟΛΙΑ·ΓΛΩCCEΑΝΜΕΓΑΛΟΡΗΜΟ
 > ΝΑ·ΤΟΥCΕΙΠΟΝΤΑCΤΗΝΓΛΩCCEΑΝ
 > ΗΜΩΝΜΕΓΑΛΥΝΩΜΕΝ·ΤΑΧΕΙΑΗ
 > ΗΜΩΝΠΑΡΗΜΙΝΕCΤΙΝ·ΤΙCΗΜΩΝ
 > Κ̄CΕCΤΙΝΑΠΟΤΗCΤΑΛΛΙΠΩΡΙΑCΤΩΝ
 > ΠΤΩΧΩΝ·ΚΑΙΑΠΟΤΟΥCΤΕΝΑΓΜΟΥ
 > ΤΩΝΠΕΝΗΤΩΝ·ΝΥΝΑΝΑCΤΗCΟΜΕΝ
 > ΛΕΓΕΙΚ̄CΘΗCΟΜΑΙΕΝCΩΤΗΡΙΑΠΑΡ
ΤΡΗCΙΑCΟΜΑΙΕΝΑΥΤΩ·
ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΝΟΥΝΤΩΝΓΑΡ·ΕCΤΙΝ
 ΟΧ̄C·ΟΥΚΕΠΑΙΡΟΜΕΝΩΝΕΠΙΤΟΠΟΙ
 ΜΝΙΟΝΑΥΤΟΥ·
ΤΟCΚΗΠΤΡΟΝΤΗCΜΕΓΑΛΩCΥΝΗC
 ΤΟΥΘ̄ΟΚ̄CΗΜΩΝΧ̄CΙC·ΟΥΚΗΛΘΕΝ
 ΕΝΚΟΜΠΩΑΛΛΑΖΟΝΙΑCΟΥΔΕΥΠΕΡΗ
 ΦΑΝΙΑC·ΚΑΙΠΕΡΔΥΝΑΜΕΝΟC·ΑΛΛΑ
 ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΝΩΝ·ΚΛΘCΤΟΠ̄ΝΑ
 > ΤΟΑΓΙΟΝΠΕΡΙΛΥΤΟΥΕΛΛΗCΕΝ·ΦΗ
 > CΙΝΓΑΡ·ΚΕΤΙCΕΠΙCΤΕΥCΕΝΤΗΑΚΟΗ
 > ΗΜΩΝ·ΚΑΙΟΒΡΑΧΙΩΝΚΥΤΙΝΙΑΠΕΚΑ
 > ΛΥΦΘΗ·ΑΝΗΓΓΙΑΜΕΝΕΝΑΝΤΙΟΝ
 ΑΥΤΟΥCΠΑΙΔΙΟΝ·ΩCΡΙΖΑΕΝΓΗΔΙ
 ΨΩCΗ·ΟΥΚΕCΤΙΝΕΙΔΟCΑΥΤΩΟΥΔΕ
 ΔΟΞΑ·ΚΑΙΕΙΔΟΜΕΝΑΥΤΟΝ·ΚΑΙΟΥΚΕΙ
 ΧΕΝΕΙΔΟC·ΟΥΔΕΚΑΛΛΟC·ΑΛΛΑΤΟΕΙ
 ΔΟCΑΥΤΟΥΑΤΙΜΟΝ·ΕΚΛΙΠΟΝΠΑΡΑΤΟ
 ΕΙΔΟCΤΩΝΑΝΩΝ·ΑΝ̄ΟCΕΝΠΛΗΓΗ
 ΩΝΚΛΙΠΟΝΩ·ΚΑΙΕΙΔΩCΦΕΡΕΙΝ
 ΜΑΛΑΚΙΑΝ·ΟΤΙΑΠΕCΤΡΑΠΤΑΙΤΟΠΡ̄
 CΩΠΟΝΑΥΤΟΥ·ΗΤΙΜΑCΘΗ·ΚΑΙΟΥΚΕ
 ΛΟΓΙCΘΗ·ΟΥΤΟCΤΑCΑΜΑΡΤΙΑCΗΜ̄·
 ΦΕΡΕΙ·ΚΑΙΠΕΡΙΗΜΩΝΟΔΥΝΑΤΑΙ·ΚΑΙ
 ΗΜΕΙCΕΛΟΓΙCΑΜΕΘΑΥΤΟΝΕΙΝΑΙΕΝ
 ΠΟΝΩ·ΚΑΙΕΝΠΛΗΓΗΚΑΙΕΝΚΑΚΩCΕΙ
 ΛΥΤΟCΔΕΕΤΡΑΥΜΑΤΙCΘΗΔΙΑΤΑCΑΜΑΡ
 ΤΙΑCΗΜΩΝ·ΚΑΙΜΕΜΑΛΑΚΙCΤΑΙΔΙΑ
 ΤΑCΑΝΟΜΙΑCΗΜΩΝΠΑΙΔΙΑΕΙΡΗΝΗC
 ΗΜΩΝΕΠΑΥΤΟΝΤΩΜΩΑΩΠΙΑΥΤΟΥ
 ΗΜΕΙCΙΑΘΗΜΕΝΠΑΝΤΕCΩCΠΡΟΒΑΤΑ
 ΕΠΑΛΗΝΘΗΜΕΝ·ΑΝ̄ΟCΤΗΟΔΩΑΥΤΟΥ
 ΕΠΑΛΗΝΘΗ·ΚΑΙΚ̄CΠΑΡΕΔΩΚΕΝΑΥ
 ΤΟΝΥΠΕΡΤΩΝΑΜΑΡΤΙΩΝΗΜΩΝ·ΚΑΙ
 ΑΥΤΟCΔΙΑΤΟΚΕΚΑΚΩCΘΑΙΟΥΚΑΝΟΙ
 ΓΕΙΤΟCΤΟΜΑ·ΩCΠΡΟΒΑΤΟΝΕΠΙCΦΑ
 ΓΗΝΗΧΘΗ·ΚΑΙΩCΑΜΝΟCΕΝΑΝΤΙΟΝ
 ΤΟΥΚΕΙΡΑΝΤΟCΑΦΩΝΟC·ΟΥΤΩCΟΥ
 ΚΑΝΟΙΓΕΙΤΟCΤΟΜΑΑΥΤΟΥΕΝΤΗΤΑ
 ΠΕΙΝΩCΕΙ·ΗΚΡΙCΕΙCΑΥΤΟΥΗΡΘΗ·
 ΤΗΝΓΕΝΕΑΝΑΥΤΟΥΤΙCΔΙΗΓΗCΕΤΑΙ

ΟΤΙ ΑΙΡΕΤΑΙΑ ΠΟΤΗΣ ΓΗ ΣΗ ΖΩΗ ΑΥΤΟΥ
ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΝΟΜΙΩΝ ΤΟΥ ΑΛΛΟΟΥ ΜΟΥ
ΗΚΕΙ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ· ΚΑΙ ΔΩΣΩ ΤΟΥΣ
ΠΟΝΗΡΟΥΣ ΑΝΤΙ ΤΗΣ ΤΑΦΗΣ ΑΥΤΟΥ·
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΣΙΟΥΣ ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΘΑ
ΝΑΤΟΥ ΑΥΤΟΥ· ΟΤΙ ΑΝΟΜΙΑΝ ΟΥΚ Ε
ΠΟΙΗΣΕΝ· ΟΥΔΕ ΕΥΡΕΘΗ ΔΟΛΟΣ ΕΝ
ΤΩ ΣΤΟΜΑΤΙ ΑΥΤΟΥ· ΚΑΙ ΚΣ ΒΟΥΛΕΤΑΙ
ΚΛΕΨΑΣΙΑ ΑΥΤΟΝ ΤΗΣ ΠΛΗΓΗΣ ΕΛΗ
ΔΩΤΕ ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ Η ΨΥΧΗΣ ΜΩ·
ΕΨΕΤΑΙΣ ΠΕΡΜΑ ΜΑΚΡΟΒΙΟΝ· ΚΑΙ
ΚΣ ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΑΦΕΛΕΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΟ
ΝΟΥ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΑΥΤΟΥ ΔΕΙΣ ΑΙ ΑΥΤΩ
ΦΩΣ· ΚΑΙ ΠΛΑΣΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΕΣΕΙΔΙΚΑΙ
ΩΣ ΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ ΕΥΔΟΥΛΕΥΟΝΤΑ ΠΟΛ
ΛΟΙΣ· ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΑΥΤΩΝ ΑΥΤΟΣ
ΑΝΟΙΣΕΙ ΔΙΑ ΤΟΥ ΤΟΥ ΑΥΤΟΣ ΚΛΗΡΟ
ΝΟΜΗΣ ΕΙΣ ΠΟΛΛΟΥΣ· ΚΑΙ ΤΩΝ ΗΣΧΥ
ΡΩΝ ΜΕΡΙΕΙΣ ΚΥΛΛΑΝΘΩΝ ΠΑΡΕΔΟ
ΘΗ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ Η ΨΥΧΗΣ ΑΥΤΟΥ· ΚΑΙ
ΤΟΙΣ ΑΝΟΜΟΙΣ ΕΛΟΓΙΣΘΗ· ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ
ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΠΟΛΛΩΝ ΑΝΗΝΕΓΚΕΝ·
ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΑΥΤΩΝ ΠΑΡΕΔΟΘΗ·
ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΑΥΤΟΣ ΦΗΣΙΝ· ΕΓΩ ΔΕ ΕΙΜΙ
ΣΚΩΛΗΣ· ΚΑΙ ΟΥΚ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΕΙΔΟΣ
ΑΝΘΡΩΠΩΝ· ΚΑΙ ΕΣΘΟΥΘΕΝ Η ΜΑΛΛΟΥ· ΠΑΝ
ΤΕΣ ΟΙ ΘΕΩΡΟΥΝΤΕΣ ΜΕ ΕΣΣΕ ΜΥΚΤΗ
ΡΙΣ ΑΝ ΜΕ ΕΛΛΗΝ ΣΑΝΕΝ ΧΕΙΛΕΣ ΙΝ
ΕΚΕΙΝΗΣ ΑΝ ΚΕΦΑΛΗΝ· Η ΑΠΙΣΕΝ
ΕΠΙ ΚΗΡΥΣΣΑΣΘΩ ΑΥΤΟΝ· ΣΩΣΑΤΩ
ΑΥΤΟΝ ΟΤΙ ΘΕΛΕΙ ΑΥΤΟΝ·
ΟΡΑΤΕ ΑΝΔΡΕΣ ΑΓΑΠΗΤΟΙ· ΤΙΣ ΟΥ ΠΟ
ΓΡΑΜΜΟΣ Ο ΔΕ ΔΟΜΕΝΟΣ ΗΜΙΝ· ΕΙ ΓΑΡ
ΟΚΣΟΥΤΩΣ ΕΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΝΗΣΕΝ
ΤΙ ΠΟΙΗΣΩ ΜΕΝ ΗΜΕΙΣ· ΟΙ ΨΠΟΤΟΝ
ΖΥΓΟΝ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΔΙΑ ΑΥΤΟΥ
ΕΛΘΟΝΤΟΣ· ΜΙΜΗΤΑΙ ΓΕΝΩΜΕΘΑ·
ΚΑΚΕΙΝΩΝ ΟΙ ΤΙΝΕΣ ΕΝ ΔΕ ΡΜΑΣ ΙΝ
ΛΙΓΕΙΟΙΣ· ΚΑΙ ΜΗ ΛΩΤΑΙΣ ΠΕΡΙ ΕΠΑΤΗ
ΣΑΝ ΚΗΡΥΣΣΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝ
ΤΟΥ ΧΥ· ΛΕΓΟΜΕΝ ΔΕ ΗΛΙΑΝ· ΚΑΙ ΕΛΙ
ΣΑΙΕ· ΕΤΙ ΔΕ ΚΑΙ ΙΕΖΕΚΙ ΗΛ· ΤΟΥΣ ΠΡΟ
ΦΗΤΑΣ· ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟΙΣ· ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΕΜΑΡ
ΤΥΡΗΜΕΝΟΥΣ· ΕΜΑΡΤΥΡΗΘΗ ΜΕΓΑ
ΛΩΣ ΑΒΡΑΑΜ· ΚΑΙ ΦΙΛΟΣ ΠΡΟΣ ΗΓΟΡΕΥ
ΘΗ ΤΟΥ ΘΟΥ· ΚΑΙ ΛΕΓΕΙΑ ΤΕΝΙ ΖΩΝΕΙΣ
ΤΗΝ ΔΟΣΑΝ ΤΟΥ ΘΟΥ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΩΝΩ
ΕΓΩ ΔΕ ΕΙΜΙ ΓΗΚΑΙΣ ΠΟΔΟΣ·
ΕΤΙ ΔΕ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΪΩΒ ΟΥΤΩΣ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ·
ΪΩΒ· ΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣ ΚΑΙ ΑΜΕΜΠΤΟΣ ΑΛΗ
ΘΕΙΝΟΣ ΘΕΟΣ ΕΒΗΣ ΑΠΕΧΟΜΕΝΟΣ

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΣ ΚΑΚΟΥ·
ΑΛΛΑ ΑΥΤΟΣ ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΤΗΓ
ΟΥΔΕΙΣ ΚΛΕΨΑΣΙΑ ΠΟΡΥΤΙ
ΜΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ Η ΖΩΗ ΑΥΤΟ
ΜΩΨΗΣ Η ΠΙΣΤΟΣ ΕΝ ΟΛΩ
ΑΥΤΟΥ ΕΚΛΗΘΗ· ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΣ
ΣΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΕΚΡΙΝΕΝ ΟΘΣΑ
ΔΙΑ ΤΩΝ ΜΑΣΤΙΓΩΝ· ΚΑΙ ΤΩΝ
ΣΜΑΤΩΝ ΑΥΤΩΝ· ΑΛΛΑ ΚΑΚΕ
ΔΟΣΑΣ ΘΕΙΣ ΜΕΓΑΛΩΣ ΟΥΚ ΕΜ
ΛΟΡΗ ΜΟΝΗΣΕΝ· ΑΛΛΕΙ ΠΕΝΕ
ΒΑΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙΣ ΜΟΥ ΑΥΤΩ ΔΙΔΟ
ΝΟΥ· ΤΙΣ ΕΙΜΙ ΕΓΩ ΟΤΙ ΜΕ ΠΕΜΠ
ΕΓΩ ΔΕ ΕΙΜΙ ΙΣΧΗΝ ΟΦΩΝΟΣ· ΚΑΙ ΒΡ
ΔΥΓΛΩΣΣΟΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΛΕΓΕΙ· ΕΓΩ
ΔΕ ΕΙΜΙ ΑΤΜΙΣ ΑΠΟ ΚΥΘΡΑΣ·
ΤΙ ΔΕ ΕΙΠΩ ΜΕΝ ΕΠΙ ΤΩ ΜΕΜΑΡΤΥΡΗ
ΜΕΝΩ ΔΑΔ· ΠΡΟΣ ΟΝ ΕΙΠΕΝ ΟΘΣΕΥ
ΡΟΝ ΑΝΔΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ ΜΟΥ ΔΑΔ·
ΤΟΝ ΤΟΥ ΙΕΣΣΑΙ· ΕΝ ΕΛΛΙΕΙ ΔΙΩΝΙΩ
ΕΧΡΙΣΑ ΑΥΤΟΝ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΛΕ
ΓΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΝ· ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ ΟΘΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΛΛΙΟΣΣΟΥ· ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟ
ΠΛΗΘΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΤΕΙΡΜΩΝ ΣΟΥ ΕΣΑ
ΛΕΙΨΟΝΤΟ ΑΝΟΜΗΜΑ ΜΟΥ· ΕΠΙ ΠΛΑ
ΟΝ ΠΛΥΝΟΝ ΜΕ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΝΟΜΙΑΣ ΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΜΟΥ ΚΑΘΑ
ΡΙΣΟΝ ΜΕ· ΟΤΙ ΤΗΝ ΑΝΟΜΙΑΝ ΜΟΥ
ΕΓΩ ΓΙΝΩΣΚΩ· ΚΑΙ Η ΑΜΑΡΤΙΑ ΜΟΥ
ΕΝΩΠΙΟΝ ΜΟΥ ΕΣΤΙΝ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ
ΣΟΙ ΜΟΝΩΝ ΜΑΡΤΟΝ· ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΝΗ
ΡΟΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΣΟΥ ΕΠΟΙΗΣΑ· ΟΠΩΣ Κ
ΔΙΚΑΙΩΘΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣ ΣΟΥ
ΚΑΙ ΙΝΙΚΗΣ ΕΙΣ ΕΝ ΤΩ ΚΡΙΝΕΣ ΘΑΙΣΕ·
ΙΔΟΥ ΓΑΡ ΕΝ ΑΝΟΜΙΑΙΣ ΣΥΝ ΕΛΗΜ
ΦΘΗΝ· ΚΑΙ ΕΝ ΑΜΑΡΤΙΑΙΣ ΕΚΙΣΣΗΣ Ε
ΜΕΝ ΗΡΜΟΥ· ΙΔΟΥ ΓΑΡ ΑΛΗΘΕΙΑΝ
Η ΓΑΠΗΣΑΣ· ΤΑ ΔΗΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΡΥ
ΦΙΑ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΣΟΥ ΕΔΗΛΩΣΑΣ ΜΟΙ·
ΡΑΝΤΙ ΕΙΣ ΜΕ ΨΩΠΩ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΙΣΘΗ
ΣΟΜΑΙ· ΠΛΥΝΙ ΕΙΣ ΜΕ· ΚΑΙ ΨΠΕΡ ΧΙ
ΟΝ ΑΛΕΥΚΑΝΘΗΣΟΜΑΙ· ΑΚΟΥΤΙ ΕΙΣ
ΜΕ ΑΓΑΛΛΙΑΣ ΙΝ ΚΑΙ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΝ·
ΑΓΑΛΛΙΑΣ ΟΝ ΤΑΙΟΣ ΤΑ ΤΑΠΕΙΝΩ
ΜΕΝΑ· ΑΠΟ ΤΡΕΨΟΝΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ
ΣΟΥ ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΜΟΥ· ΚΑΙ
ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΑΝΟΜΙΑΣ ΜΟΥ ΕΣΑΛΕΙΨ
ΚΑΡΔΙΑΝ ΚΑΘΑΡΑΝ ΚΤΙΣΟΝ ΕΝ ΕΜΟ
ΟΘΣ· ΚΑΙ ΠΝΑ ΕΥΘΕΣ ΕΓΚΑΙΝΙΣΟΝ
ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΝ ΚΑΤΟΙΣ ΜΟΥ· ΜΗ ΑΠΟΡΡ
ΨΗΣ ΜΕ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΟΥ

ΚΑΙ ΤΟ ΠῆΛΑΤΟ ΑΓΙΟΝ ΣΟΥ ΜΗ ΑΝΤΑΝ Ε
ΛΗΣΑ ΠΕΜΟΥ ΑΠΟ ΔΟΣ ΜΟΙ ΤΗΝ ΑΓΓΑ
ΛΙΑ ΣΙΝ Τ] ΟΥΣ Ω ΤΗ ΡΙΟΥ ΣΟΥ · ΚΑΙ Πῆ
Η ΓΕ ΜΟ] ΝΙΚΩ ΣΤΗ ΡΙ ΣΟΝ ΜΕ · ΔΙΔΑ
ΣΩ ΑΝ Ο] ΜΟΥ ΣΤΑ ΣΟ ΔΟΥ ΣΣΟΥ · ΚΑΙ Α
ΣΕ ΒΕΙ] ΣΕ ΠΙ ΣΤΡΕ ΨΟΥ ΣΙΝ ΕΠΙ ΣΕ ·
ΡΥ ΣΑ] ΜΕ ΕΣ ΑΙ ΜΑ ΤΩ Ν Ο Θ̄ Σ Ο Θ̄ Σ ΤΗΣ
ΣΩ Τ] Η ΡΙΑ Σ ΜΟΥ ·

ΑΓΓΑ] ΛΙΑ ΣΕ ΤΑ Η ΓΛΩ ΣΣΑ ΜΟΥ ΤΗΝ
ΔΙΚ] ΑΙ Ο ΣΥ Ν Η Ν ΣΟΥ ΚΕ · ΤΟ ΣΤΟ ΜΑ ΜΟΥ
ΑΝ] ΟΙ Σ ΕΙ Σ · ΚΑΙ ΤΑ ΧΕΙ ΛΗ ΜΟΥ ΑΝ ΑΓ
Γ] Ε ΛΕΙ ΤΗ Ν ΑΙ Ν Ε Σ Ι Ν ΣΟΥ · ΟΤΙ ΕΙ Η
Θ] Ε Λ Η Σ Α Σ Θ Υ Σ Ι Α Ν Ε Δ Ω Κ Α Α Ν · Ο Λ Ο
Κ Α Υ Τ Ω Μ Α Τ Α Ο Υ Κ Ε Υ Δ Ο Κ Η Σ Ε Ι Σ ·
Θ Υ Σ Ι Α Τ Ω Θ Ω Π ῆ Α Σ Υ Ν Τ Ε Τ Ρ Ι Μ Μ Ε Ν Ο ·
Κ Α Ρ Δ Ι Α Ν Σ Υ Ν Τ Ε Τ Ρ Ι Μ Μ Ε Ν Η Ν · Κ Α Ι
Τ Ε Τ Α Π Ε Ι Ν Ω Μ Ε Ν Η Ν · Ο Θ̄ Σ Ο Υ Κ Ε Σ Ο Υ
Θ Ε Ν Ω Σ Ε Ι · Τ Ω Ν Τ Ο Σ Ο Υ Τ Ω Ν Ο Υ Ν
Κ Α Ι Τ Ο Ι Ο Υ Τ Ω Ν Ο Υ Τ Ω Σ Μ Ε Μ Α Ρ Τ Υ
Ρ Η Μ Ε Ν Ω Ν · Τ Ο Τ Α Π Ε Ι Ν Ο Φ Ρ Ο Ν Ο Ν
Κ Α Ι Τ Ο Ύ Π Ο Δ Ε Ε Σ Δ Ι Α Τ Η Σ Ύ Π Α Κ Ο Η Σ ·
Ο Υ Μ Ο Ν Ο Ν Η Μ Α Σ · Α Λ Λ Α Σ Κ Α Ι Τ Α Σ Π ῆ
Η Μ Ω Ν Γ Ε Ν Ε Α Σ Β Ε Λ Τ Ι Ο Υ Σ Ε Π Ο Ι Η Σ Ε ·
Τ Ο Υ Σ Τ Ε Κ Α Τ Α Δ Ε Σ Α Μ Ε Ν Ο Υ Σ Τ Α Λ Ο Γ Ι Α

ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΦΩ ΚΑΙ ΑΛΛΗΘΕΙΑ
ΠΟΛΛΩΝ ΟΥΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΙ ΕΝ
ΔΟΣΩΝ ΜΕΤΕΙΛΗΦΟΤΕΣ ΠΡΑΣΛΙΩΝ ·
ΕΠΑΝΑΔΡΑΜΩΜΕΝΕΠΙ ΤΟΝ ΕΣΑΡ
ΧΗΣ ΠΑΡΑΔΕΔΟΜΕΝΟΝ ΗΜΙΝ ΤΗΣ
ΕΙΡΗΝΗΣ ΣΚΟΠΟΝ ·

ΚΑΙ ΑΤΕΝΙ ΣΩΜΕΝΕΙ ΣΤΟΝ Πῆ Α ΚΑΙ ΚΤΙ
ΣΤΗ Ν Τ Ο Υ Σ Υ Μ Π Α Ν Τ Ο Σ Κ Ο Σ Μ Ο Υ ·
Κ Α Ι Τ Α Ι Σ Μ Ε Γ Α Λ Ο Π Ρ Ε Π Ε Σ Ι Κ Α Ι Ύ Π Ε Ρ
Β Α Λ Λ Ο Υ Σ Α Ι Σ Α Υ Τ Ο Υ Δ Ω Ρ Ε Ι Σ Τ Η Σ Ε Ι
Ρ Η Ν Η Σ · Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Σ Ι Α Ι Σ Τ Ε Κ Ο Λ Λ Η Θ Ω
Μ Ε Ν Ἰ Δ Ω Μ Ε Ν Α Υ Τ Ο Ν Κ Α Τ Α Δ Ι Α Ν Ο Ι ᾶ
Κ Α Ι Ε Μ Β Λ Ε Ψ Ω Μ Ε Ν Τ Ο Ι Σ Ο Μ Μ Α Σ Ι Ν ·
Τ Η Σ Ψ Υ Χ Η Σ Ε Ι Σ Τ Ο Μ Α Κ Ρ Ο Θ Υ Μ Ο Ν
ΑΥΤΟΥ ΒΟΥΛΗΜΑ · ΝΟΗ ΣΩ ΜΕΝ ΠΩΣ
Λ Ο Ρ Γ Η Τ Ο Σ Ύ Π Α Ρ Χ Ε Ι Π Ρ Ο Σ Π Α Σ Α Ν
Τ Η Ν Κ Τ Ι Σ Ι Ν ΑΥ Τ Ο Υ ·

ΟΙ ΟΥΝ ΟΙ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙ ΑΥΤΟΥ ΣΑΛΕΥ
Ο Μ Ε Ν Ο Ι Ε Ν Ε Ι Ρ Η Ν Η Ύ Π Ο Τ Α Σ Σ Ο Ν Τ Α Ι
ΑΥ Τ Ω · Η Μ Ε Ρ Α Τ Ε Κ Α Ι Ν Υ Ξ · Τ Ο Ν Τ Ε Τ Α
Γ Μ Ε Ν Ο Ν Ύ Π Α Υ Τ Ο Υ Δ Ρ Ο Μ Ο Ν Δ Ι Α Ν Υ
Ο Υ Σ Ι Ν · Μ Η Δ Ε Ν Α Λ Λ Η Λ Ο Ι Σ Ε Μ Π Ο Δ Ι
Ζ] Ο Ν Τ Α · Η Λ Ι Ο Σ Τ Ε Κ Α Ι Σ Ε Λ Η Ν Η Ἰ Σ Τ Ε
Ρ] Ω Ν Τ Ε Χ Ο Ρ Ο Ι · Κ Α Τ Α Τ Η Ν Δ Ι Α Τ Α Γ Η Ν
Α] Υ Τ Ο Υ Ε Ν Ο Μ Ο Ν Ο Ι Α Δ Ι Χ Α Π Α Σ Η Σ ·
Π] Α Ρ Ε Κ Β Α Σ Ε Ω Σ Ε Ζ Ε Λ Ι Σ Σ Ο Υ Σ Ι Ν
Τ Ο] Υ Σ Ε Π Ι Τ Ε Τ Α Γ Μ Ε Ν Ο Υ Σ ΑΥ Τ Ο Ι Σ ·

ΟΡΙΣΜΟΥΣ ·

Γ Η Κ Υ Ο Φ Ο Ρ Ο Υ Σ Α Κ Α Τ Α Τ Ο Θ Ε Λ Η Μ Α Υ
Τ Ο Υ Τ Ο Ι Σ Ἰ Δ Ι Ο Ι Σ Κ Α Ι Ρ Ο Ι Σ Τ Η Ν Π Α Ν Π Η
Θ Η Λ Η Ο Ι Σ Τ Ε Κ Α Ι Θ Η Ρ Σ Ι Ν Κ Α Ι Π Α Σ Ι Ν
Τ Ο Ι Σ Ο Υ Σ Ι Ν Ε Π Α Υ Τ Η Ν Ζ Ω Ο Ι Σ · Α Ν Α Τ Ε Λ
Λ Ε Ι Τ Ρ Ο Φ Η Ν · Μ Η Δ Ι Χ Ο Σ Τ Α Τ Ο Υ Σ Α Μ Η
Δ Ε Α Λ Λ Ο Ι Ο Υ Σ Α Τ Ι Τ Ω Ν Δ Ε Δ Ο Γ Μ Α Τ Ι Σ Μ Ε
Ν Ω Ν Ύ Π Α Υ Τ Ο Υ ·

Α Β Υ Σ Σ Ω Ν Τ Ε Α Ν Ε Σ Ι Χ Ν Ι Α Σ Τ Α · Κ Α Ι Ν Ε Ρ
Τ Ε Ρ Ω Ν Α Ν Ε Κ Δ Ι Η Γ Η Τ Α Κ Ρ Ι Μ Α Τ Α Τ Ο Ι Σ
ΑΥ Τ Ο Ι Σ Σ Υ Ν Ε Χ Ε Τ Α Ι Π Ρ Ο Σ Τ Α Γ Μ Α Σ Ι Ν ·
Τ Ο Κ Υ Τ Ο Σ Τ Η Σ Α Π Ε Ι Ρ Ο Υ Θ Α Λ Λ Α Σ Σ Η Σ · Κ Α
Τ Α Τ Η Ν Δ Η Μ Ι Ο Υ Ρ Γ Ε Ι Α Ν ΑΥ Τ Ο Υ Σ Υ Σ Τ Α
Θ Ε Ν Ε Ι Σ Τ Α Σ Σ Υ Ν Α Γ Ω Γ Α Σ Ο Υ Π Α Ρ Ε Κ Β Α Ι
Ν Ε Ι Τ Α Π Ε Ρ Ι Τ Ε Θ Ε Ι Μ Ε Ν Α Λ Υ Τ Η Κ Λ Ε Ι Θ Ρ Α
Α Λ Λ Α Κ Λ Θ Ω Σ Δ Ι Ε Τ Α Σ Ε Ν ΑΥ Τ Η Ο Υ Τ Ω Σ
Π Ο Ι Ε Ι · Ε Ι Π Ε Ν Γ Α Ρ · Ε Ω Σ Ω Δ Ε Ν Σ Ε Ι Σ ·
Κ Α Ι Τ Α Κ Ρ Υ Μ Α Τ Α Σ Ο Υ Ε Ν Σ Ο Ι Σ Υ Ν Τ Ρ Ι
Β Η Σ Ε Τ Α Ι · Ω Κ Ε Α Ν Ο Σ Α Ν Θ Ἰ Σ Α Π Ε Ρ Α Ν
Τ Ο Σ · Κ Α Ι Ο Ι Μ Ε Τ Α Υ Τ Ο Ν Κ Ο Σ Μ Ο Ι · Τ Α Ι Σ
ΑΥ Τ Α Ι Σ Τ Α Γ Α Ι Σ Τ Ο Υ Δ Ε Σ Π Ο Τ Ο Υ Δ Ι ΕΥ
Θ Υ Ν Ο Ν Τ Α Ι ·

ΚΑΙ ΡΟΙ ΕΑΡΙΝΟΙ · ΚΑΙ ΘΕΡΙΝΟΙ · ΚΑΙ ΜΕ
ΘΟΠΩΡΙΝΟΙ · ΚΑΙ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ · ΕΝΕΙ
ΡΗΝΗ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΔΙΔΟΛΑ ΣΙΝ ΑΛΛΗΛΟΙΣ

ΑΝΕΜΩΝ ΣΤΑΘΜΟΙ · ΚΑΤΑ ΤΟΝ Ἰ Δ Ι Ο Ν
ΚΑΙ ΡΟΝ ΤΗ Ν Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ε Ι Α Ν ΑΥ Τ Ω Ν
Α Π Ρ Ο Σ Κ Ο Π Ω Σ Ε Π Ι Τ Ε Λ Ο Υ Σ Ι Ν ·

ΑΝΕΛΟΙΤΕ ΠΗΓΑΙ ΠΡΟΣ ΑΠΟΛΛΥΣΙΝ ·
ΚΑΙ Ύ Γ Ε Ι Α Ν Δ Η Μ Ι Ο Υ Ρ Γ Η Θ Ε Ι Σ Α Ι Δ Ι Χ Α
Ε Λ Λ Ε Ψ Ε Ω Σ Π Α Ρ Ε Χ Ο Ν Τ Α Ι Τ Ο Υ Σ Π Ρ Ο Σ
Ζ Ω Η Σ Α Ν Θ Ἰ Σ Μ Α Ζ Ο Υ Σ ·

Τ Α Τ Ε Ε Λ Α Χ Ι Σ Τ Α Τ Ω Ν Ζ Ω Ω Ν Τ Α Σ Σ Υ Ν Ε
Λ Ε Υ Σ Ε Ι Σ ΑΥ Τ Ω Ν Ε Ν Ο Μ Ο Ν Ο Ι Α Κ Α Ι Ε Ι
Ρ Η Ν Η Π Ο Ι Ο Υ Ν Τ Α Ι ·

Τ ΑΥ Τ Α Π Α Ν Τ Α Ο Μ Ε Γ Α Σ Δ Η Μ Ι Ο Υ Ρ Γ Ο Σ ·
Κ Α Ι Δ Ε Σ Π Ο Τ Η Σ Τ Ω Ν Α Π Α Ν Τ Ω Ν Ε Ν Ε Ι
Ρ Η Ν Η Κ Α Ι Ο Μ Ο Ν Ο Ι Α Π Ρ Ο Σ Ε Τ Α Σ Ε Ν
Ε Ι Ν Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Ω Ν Τ Α Π Α Ν Τ Α Ύ Π Ε Ρ
Ε Κ Π Ε Ρ Ι Σ Σ Ω Σ Δ Ε Ν Μ Α Σ · Τ Ο Υ Σ Π Ρ Ο Σ Π Ε
Φ Ε Υ Γ Ο Τ Α Σ Τ Ο Ι Σ Ο Ι Κ Τ Ε Ι Ρ Μ Ο Ι Σ ΑΥ Τ Ο Υ ·
Δ Ι Α Τ Ο Υ Κ Υ Η Μ Ω Ν Ἰ Ψ Ψ Ψ Ω Η Δ Ο Σ Α
Κ Α Ι Η Μ Ε Γ Α Λ Ω Σ Υ Ν Η Ε Ι Σ Τ Ο Υ Σ Α Ι Ω Ν Α Σ
Τ Ω Ν Α Ι Ω Ν Ω Ν Α Μ Η Ν ·

ΟΡΑ ΤΕ ΑΓΑΘΗ ΤΟΙΜΗ ΑΙ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΙ
ΑΥΤΟΥ ΑΙ ΠΟΛΛΑΙ ΓΕΝΩΝΤΑΙ ΕΙΣ ΚΡΙΜΑ
ΠΑΣΙΝ ΗΜΙΝ ΕΑΝ ΜΗ ΑΣΙΩΣΑΥΤΟΥ
ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΙ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΕΥΑΡΕ
ΣΤΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΠΟΙΩΜΕΝ
ΜΕΘΟΜΟΝΟΙΑΣ ·

ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ ΠΟΥ · Πῆ Α Κ Ὑ Λ Υ Χ Ν Ο Ν Ε Ρ Ε Υ

ΝΩΝΤΑΤΑΜΙΕΙΑΤΗΣΓΑΣΤΡΟΣ
ΙΔΩΜΕΝΠΩΣΕΓΓΥΣΕΣΤΙΝ·ΚΑΙΟΤΙΟΥ
ΔΕΝΛΕΛΗΘΕΝΑΥΤΟΝΤΩΝΕΝΝΟΙΩΝ
ΗΜΩΝ·ΟΥΔΕΤΩΝΔΙΑΛΛΟΓΙΣΜΩΝΩΝ
ΠΟΙΟΥΜΕΘΑ·ΔΙΚΑΙΟΝΟΥΝΕΣΤΙΝ·
ΜΗΛΙΠΟΤΑΚΤΕΙΝΗΜΑΣΑΠΟΤΟΥΘΕΛΗ
ΜΑΤΟΣΑΥΤΟΥ·

ΜΑΛΛΟΝΑΝΘΙΣΑΦΡΟΣΙΚΑΙΛΗΝΗΤΟΙΣ
ΚΑΙΕΠΑΙΡΟΜΕΝΟΙΣ·ΚΑΙΕΓΚΛΥΧΩΜΕ
ΝΟΙΕΝΑΛΛΑΖΟΝΙΑΤΟΥΛΟΓΟΥΑΥΤΩΝ
ΠΡΟΣΚΟΨΩΜΕΝ·ΗΤΩΘΩ·

ΤΟΝΚΝΙΝΧΗ·ΟΥΤΟΛΙΜΑΨΠΕΡΗΜΩ
ΕΔΟΘΗΕΝΤΡΑΠΩΜΕΝ·

ΤΟΥΣΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥΣΗΜΩΝΑΙΔΕ
ΣΘΩΜΕΝ·ΤΟΥΣΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣΗ
ΜΩΝΤΙΜΗΣΩΜΕΝ·

ΤΟΥΣΝΑΙΟΥΣΠΑΙΔΕΥΣΩΜΕΝ·ΤΗΝΠΑΙ
ΔΙΑΝΤΟΥΦΟΒΟΥΤΟΥΘΥ·

ΤΑΣΓΥΝΑΙΚΑΣΗΜΩΝΕΠΙΤΟΛΓΑΘΟΝ
ΔΙΟΡΘΩΣΩΜΕΘΑ·ΤΟΑΣΙΑΓΑΠΗΤΟΝ
ΤΗΣΑΓΝΙΑΣΗΘΟΣΕΝΔΕΙΣΑΣΘΩΣΑΝ·
ΤΟΑΚΕΡΑΙΟΝΤΗΣΠΡΑΨΤΗΤΟΣΑΥΤΩ
ΒΟΥΛΗΜΑΛΠΟΔΕΙΣΑΤΩΣΑΝ·ΤΟΕΠΙ
ΕΙΚΕΣΤΗΣΓΛΩΣΣΗΣΑΥΤΩΝΔΙΑΤΗΣ
ΦΩΝΗΣΦΑΝΕΡΟΝΠΟΙΗΣΑΤΩΣΑΝ·
ΤΗΝΑΓΑΠΗΝΑΥΤΩΝΜΗΚΑΤΑΠΡΟΣ
ΚΛΙΣΕΙΣ·ΑΛΛΑΠΑΣΙΝΤΟΙΣΦΟΒΟΥΜΕ
ΝΟΙΣΤΟΝΘΗ·ΟΣΙΩΣΙΣΗΝΠΑΡΕΧΕ
ΤΩΣΑΝ·ΤΑΤΕΚΝΑΨΜΩΝΤΗΣΕΝ
ΧΩΠΑΙΔΕΙΑΣΜΕΤΑΛΛΑΜΒΑΝΕΤΩΣΑ
ΜΑΘΕΤΩΣΑΝΤΙΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ
ΠΑΡΑΘΩΪΣΧΥΪΤΙΑΓΑΠΗΑΓΝΗΠΑΡΑ
ΤΩΘΩΔΥΝΑΤΑΙ·ΠΩΣΟΦΟΒΟΣΑΥΤΟΥ
ΚΑΛΟΣΚΑΙΜΕΓΑΣ·ΚΑΙΩΖΩΝΠΑΝΤΑΣ
ΤΟΥΣΕΝΑΥΤΩΟΣΙΩΣΑΝΑΣΤΡΕΦΟ
ΜΕΝΟΥΣΕΝΚΛΕΑΡΑΔΙΑΝΟΙΑ·ΕΡΕΥΝΗ
ΤΗΣΓΑΡ·ΕΣΤΙΝΕΝΝΟΙΩΝΚΑΙΕΝΘΥ
ΜΗΣΑΙΩΝ·ΟΥΝΗΠΝΟΝΑΥΤΟΥΕΝΗΜΙ
ΕΣΤΙΝ·ΚΑΙΟΤΑΝΘΕΛΗΑΝΕΛΕΙΛΥΤΗ·
ΤΑΥΤΑΔΕΠΑΝΤΑΒΕΒΛΑΙΟΙΗΕΝΧΩΠΙ
ΣΤΙΣ·ΚΑΙΓΑΡΑΥΤΟΣΔΙΑΤΟΥΠΝΙΣΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ·ΟΥΤΩΣΠΡΟΣΚΑΛΕΙΤΑΙΗΜΑΣ·

ΔΕΥΤΕΤΕΚΝΑΛΛΚΟΥΣΑΤΕΜΟΥ·ΦΟ
ΒΟΝΚΥΔΙΔΑΣΩΨΜΑΣ·ΤΙΣΕΣΤΙΝΑΝΘ
ΘΕΛΩΝΖΩΗΝ·ΑΓΑΠΩΝΗΜΕΡΑΣ
ΙΔΕΙΝΑΓΛΘΑΣ·ΠΑΥΣΟΝΤΗΝΓΛΩΣΣΑ
ΣΟΥΑΠΟΚΑΚΟΥ·ΚΑΙΧΕΙΛΗΤΟΥΜΗ
ΛΑΛΗΣΑΙΔΟΛΟΝ·ΕΚΚΛΙΝΟΝΑΠΟΚΑ
ΚΟΥΚΑΙΠΟΙΗΣΟΝΑΓΛΘΟΝ·ΖΗΤΗΣΟΝ
ΕΙΡΗΝΗΝ·ΚΑΙΔΙΩΣΟΝΑΥΤΗΝ·ΟΦΘΑ
ΜΟΙΚΥΕΠΙΔΙΚΑΙΟΥΣ·ΚΑΙΩΤΑΑΥΤΟΥ

ΠΡΟΣΔΕΗΣΙΝΑΥΤΩΝΠΡ
ΚΥΕΠΙΠΟΙΟΥΝΤΑΣΚΑΚΑ
ΘΡΕΥΣΑΙΕΚΓΗΣΤΟΜΗΝΗ
ΑΥΤΩΝ·ΕΚΕΚΡΑΣΕΝΟΔ
ΚΑΙΟΚΣΕΙΣΗΚΟΥΣΕΝΑΥΤ
ΠΑΣΩΝΤΩΝΘΛΙΨΑΙΩΝΑ
ΣΑΤΟΥΤΟΝ·ΠΟΛΛΑΙΛΙΜΑΣ
ΤΟΥΑΜΑΡΤΩΛΟΥ·ΤΟΥΣΔΕΕΛ
ΤΑΣΕΠΙΚΝΕΛΛΙΟΣΚΥΚΛΩΣΕ

ΟΟΙΚΤΕΙΡΜΩΝΚΑΤΑΠΑΝΤΑΚ
ΓΕΤΙΚΟΣΠΗΡ·ΕΧΕΙΣΠΛΑΓΧΗΝΑΕ
ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΥΣΑΥΤΟΝ·ΗΠΙΩΣ
ΚΑΙΠΡΟΣΗΝΩΣΤΑΣΧΑΡΙΤΑΣΑΥΤ
ΑΠΟΔΙΔΟΙΤΟΙΣΠΡΟΣΕΡΧΟΜΕΝΟΙ
ΑΥΤΩΑΠΛΗ·ΔΙΑΝΟΙΑ·

ΔΙΟΜΗΔΙΨΥΧΩΜΕΝ·ΜΗΔΕΙΝΔΑΛΛΕ
ΣΩΗΨΥΧΗΝΗΜΩΝΕΠΙΤΑΙΣΥΠΕΡ
ΒΑΛΛΟΥΣΑΙΣΚΑΙΕΝΔΟΣΟΙΣΔΩΡΕΛΙ
ΑΥΤΟΥ·ΠΟΡΡΩΓΕΝΕΣΘΩΑΦΗΜΩ
ΗΓΡΑΦΗΑΥΤΗ·ΟΠΟΥΛΕΓΕΙ·ΤΑΛΛΑΠ
ΡΟΙΕΙΣΙΝΟΙΔΙΨΥΧΟΙΟΙΔΙΣΤΑΖΟΝ
ΤΕΣΤΗΝΨΥΧΗΝ·ΟΙΛΕΓΟΝΤΕΣΤΑΥ
ΤΑΝΚΟΥΣΑΜΕΝΚΑΙΕΠΙΤΩΝΠΑΤΕ
ΡΩΝΗΜΩΝ·ΚΑΙΙΔΟΥΓΕΓΗΡΑΚΑΜΕ
ΚΑΙΟΥΔΕΝΗΜΙΝΤΟΥΤΩΝΣΥΝΒΕΒΗ
ΚΕΝ·ΩΑΝΟΝΤΟΙΣΥΜΒΑΛΕΤΕΕΑΥ
ΤΟΥΣΣΥΛΩ·ΑΛΒΕΤΕΑΜΠΕΛΟΝ·ΠΡΩ
ΤΟΝΜΕΝΦΥΛΛΟΡΟΕΙ·ΕΙΤΑΒΛΑΣΤΟΣ
ΓΙΝΕΤΑΙ·ΕΙΤΑΦΥΛΛΟΝ·ΕΙΤΑΑΝΘΟΣ
ΚΑΙΜΕΤΑΤΑΥΤΑΟΜΦΑΣ·ΕΙΤΑΣΤΑ
ΦΥΛΗΠΑΡΕΣΤΗΚΥΙΑ·

ΟΡΑΤΕΟΤΙΕΝΚΑΙΡΩΟΛΙΓΩΕΙΣΠΕΠΙ
ΡΟΝΚΑΤΑΝΤΑΟΚΑΡΠΟΣΤΟΥΣΥΛΟΥ·
ΕΠΑΛΗΘΕΙΑΣΤΑΧΥΚΑΙΕΣΕΦΗΝΣ
ΤΕΛΕΙΩΘΗΣΕΤΑΙΤΟΒΟΥΛΗΜΑΑΥ
ΤΟΥ·ΣΥΝΕΠΙΜΑΡΤΥΡΟΥΣΗΣ·ΚΑΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΗΣΟΤΙΤΑΧΥΝΣΕΙ·ΚΑΙΟΥΧΡΟ
ΝΙΕΙ·ΚΑΙΕΣΑΙΧΝΗΣΗΣΕΙΟΚΣΕΙΣ
ΤΟΝΝΑΟΝΑΥΤΟΥ·ΚΑΙΟΑΓΙΟΣΟΝ
ΥΜΕΙΣΠΡΟΣΔΟΚΑΤΕ·

ΚΑΤΑΝΟΗΣΩΜΕΝΑΓΑΠΗΤΟΙΠΩΣ
ΟΔΕΣΠΟΤΗΣΕΠΙΔΙΚΝΥΤΑΙΔΙΗΝΕ
ΚΩΣΗΜΙΝΤΗΝΜΕΛΛΟΥΣΑΝΑΝΑ
ΣΤΑΣΙΝΕΣΕΣΘΑΙ·ΗΣΤΗΝΑΠΑΡΧΗ
ΕΠΟΙΗΣΑΤΟΤΟΝΚΝΙΝΧΗΝΕΚΝΕΚ
ΑΝΑΣΤΗΣΑΣ·

ΙΔΩΜΕΝΑΓΑΠΗΤΟΙΤΗΝΚΑΤΑΚΑΙ
ΓΙΝΟΜΕΝΗΝΑΝΑΣΤΑΣΙΝ·ΗΜΕΡ
ΝΥΣ·ΑΝΑΣΤΑΣΙΝΗΜΙΝΔΗΛΟΥΣ
ΚΟΙΜΑΤΑΙΗΝΥΣ·ΑΝΙΣΤΑΤΑΙΗ
ΗΜΕΡΑΑΠΕΙΣΙΝ·ΝΥΣ·ΕΠΕΡ

..... ΕΝΤΟΥΣΚΑΡΠΟΥΣ· ΟΣΠΟΡΟΣ
 ΤΙΝΑ ΤΡΟΠΟΝ ΓΙΝΕΤΑΙ· ΕΣΗΛ
 ΠΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΕΒΑΛΛΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗ·
 Η ΤΩΝ ΣΠΕΡΜΑΤΩΝ· ΑΤΙΝΑ ΠΕ
 ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ ΣΗΡΑ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΔΙ
 ΕΙΤΕ ΚΤΗΣ ΔΙΑΛΥΣΕΩΣ· Η ΜΕΓΑ
 ΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΟΥ
 ΤΗΣ ΙΝΑΥΤΑ· ΚΑΙ ΕΚΤΟΥ ΕΝΟΣ· ΠΛΕΙ
 ΛΥΣΕΙ ΚΑΙ ΕΚΦΕΡΕΙ ΚΑΡΠΟΝ·
 ΜΕΝ ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΣΟΝ ΣΗΜΕΙΟΝ ΤΟ
 ΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΙΣ
 ΤΟΙΣ ΠΟΙΣ ΤΟΥΤΕ ΣΤΙΝ ΤΟΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΡΑ
 ΒΙΑΝ ΟΡΝΑΙΟΝ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ Ο ΠΡΟΣ ΟΝΟ
 ΜΑΖΕΤΑΙ ΦΟΙΝΙΣ· ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΟ ΓΕΝΗΣ·
 ΎΠΑΡΧΟΝ· ΖΗΤΗ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑ·
 ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ ΤΕΝ ΔΗ ΠΡΟΣ ΑΠΟΛΥ
 ΣΙΝ ΤΟΥ ΑΠΟΘΑΝΕΙΝ ΑΥΤΟ· ΣΗΚΟΝ
 ΕΑΥΤΩ ΠΟΙΕΙ ΕΚΛΙΒΑΝΟΥ ΚΑΙ ΣΜΥΡ
 ΝΗΣ· ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΑΡΩΜΑΤΩΝ·
 ΕΙΣ ΟΝ ΠΛΗΡΩΘΕΝ ΤΟ ΣΤΟΥΧΡΟΝΟΥ
 ΕΙΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑ· ΣΗ ΠΟΜΕ
 ΝΗΣ ΔΕ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ· ΣΚΩΛΗΣ· ΤΙΣ ΓΕΝ
 ΝΑΤΑΙ· Ο ΣΕΚΤΗΣ ΙΚΜΑΔΟΣ ΤΟΥΤΕ
 ΛΕΥΤΗ ΚΟΤΟΣ ΖΩΟΥ ΑΝΑ ΤΡΕΦΟΜΕ
 ΝΟΣ· ΠΤΕΡΟΦΥΕΙ· ΕΙΤΑ ΓΕΝΝΑΙΟΣ
 ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ· ΑΙΡΕΙ ΤΟΝ ΣΗΚΟΝ ΕΚΕΙ
 ΝΟΝ ΟΠΟΥ ΤΑΟΣ ΤΑΤΟΥ ΠΡΟΓΕΓΟΝΟ
 ΤΟΣ ΕΣΤΙΝ· ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΒΑΣΤΑ ΖΩΝΔΙΑ
 ΝΕΥΕΙ· ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΚΗΣ ΧΩΡΑΣ Εως
 ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΓΟΜΕΝΗΝ
 ΗΛΙΟΥ ΠΟΛΙΝ· ΚΑΙ Η ΜΕΡΑΣ ΒΛΕΠΟΝΤΩ
 ΠΑΝΤΩΝ ΕΠΙ ΠΤΑΣΕ ΠΙΤΟΝ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ
 ΒΩΜΟΝ ΤΙΘΗΣ ΙΝΑΥΤΑ· ΚΑΙ ΟΥΤΩΣ
 ΕΙΣ ΤΟΥ ΠΙΣΩΑ ΦΟΡΜΑ· ΟΙ ΟΥΝ ΙΕΡΕΙΣ·
 ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΝ ΤΑΙΤΑΣ ΑΝΑΓΡΑΦΑΣ
 ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ· ΚΑΙ ΕΥΡΙΣΚΟΥΣΙΝ
 ΑΥΤΟΝ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟ ΣΤΟΥ ΕΤΟΥΣ·
 ΠΕ ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΛΗΛΥΘΕΝ ΑΙ·
ΜΕΓΑ ΚΛΙΘΑΥΜΑΣ ΤΟΝ ΟΥΝ ΝΟΜΙΖΟ
 ΜΕΝΕΙΝ ΑΙ· ΕΙ Ο ΔΗ ΜΙΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΛ
 ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΠΟΙΗΣΕΤΑΙ ΤΩΝ
 ΟΣΙΩΣ ΑΥΤΩ ΔΟΥΛΕΥΣΑΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΕ
 ΠΟΙΘΗΣΕΙ ΠΙΣΤΕΩΣ ΑΓΛΘΗΣ· ΟΠΟΥ
 ΚΑΙ ΔΙΟΡΝΑΙΟΥ ΔΙΚΝΥΣΙΝ ΗΜΙΝ ΤΟ
 ΜΕΓΑΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΕΙΑΣ ΑΥΤΟΥ·
] ΓΕΓΕΙ ΓΑΡ ΠΟΥ· ΚΑΙ ΕΣ ΑΝΑΣΤΗΣ ΕΙΣ ΜΕ·
] ΚΑΙ ΕΣ ΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ ΣΟΙ·
] ΑΙ ΕΚΟΙΜΗΘΗΝ ΚΑΙ ΎΠΝΩΣΑ· ΕΣ Η
] ΕΡΘΗΝ ΟΤΙ ΣΥ ΜΕ ΤΕ ΜΟΥ ΕΙ·
] ΠΑΛΙΝ ΪΩΒ· ΛΕΓΕΙ· ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΗΣ ΕΙΣ
] ΗΣ ΑΡΚΑΝ ΜΟΥ ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΑΝΑΝ

ΤΗΣ ΑΣΑΝΤΑΥΤΑ ΠΑΝΤΑ·
ΤΑΥΤΗ ΟΥΝ ΤΗ ΕΛΠΙΔΙ ΠΡΟΣ ΔΕ ΔΕ ΕΣΩΣΑ
 ΛΙ ΨΥΧΑΙ ΗΜΩΝ ΤΩ ΠΙΣΤΩ ΕΝ ΤΑΙΣ
 ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΙΣ· ΚΑΙ ΤΩ ΔΙΚΑΙΩ ΕΝ ΤΟΙΣ·
 ΚΡΙΜΑΣΙΝ· Ο ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΑΣ ΜΗ ΨΕΥΔΕ
 ΣΘΑΙ· ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ ΑΥΤΟΣ ΟΥ ΨΕΥ
 ΣΕΤΑΙ· ΟΥΔΕΝ ΓΑΡ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΠΑΡΑ ΤΩ
 ΘΩ ΕΙΜΗ ΤΟ ΨΕΥΣΑΣ ΘΑΙ·
ΑΝΑ ΖΩ ΠΥΡΗΣ ΑΤΩ ΟΥΝ Η ΠΙΣΤΙΣ ΑΥ
 ΤΟΥ ΕΝ ΗΜΙΝ· ΚΑΙ ΝΟ ΗΣΩ ΜΕΝ ΟΤΙ ΠΑ
 ΤΑ ΕΓΓΥΣ ΑΥΤΩ ΕΣΤΙΝ· ΕΝ ΛΟΓΩ ΤΗΣ
 ΜΕΓΑΛΩΣ ΥΝΗΣ ΑΥΤΟΥ ΣΥΝ ΕΣΤΗΣ Α
 ΤΟΤΑ ΠΑΝΤΑ· ΚΑΙ ΕΝ ΛΟΓΩ ΔΥΝΑΤΑΙ ΑΥ
 ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΤΡΕΨΑΙ· ΤΙΣ ΕΡΕΙ ΑΥΤΩ ΤΙ
 ΕΠΟΙΗΣΑΣ· Η ΤΙΣ ΑΝ ΤΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙ·
 ΤΩ ΚΡΑΤΕΙ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΑΥΤΟΥ· ΟΤΕ·
 ΘΕΛΕΙ· ΚΑΙ ΩΣ ΘΕΛΕΙ ΠΟΙΗΣΕΙ ΠΑΝΤΑ·
 ΚΑΙ ΟΥΔΕΝ ΜΗ ΠΑΡΕΛΘΗ ΤΩΝ ΔΕ ΔΟΓΜΑ
 ΤΙΣ ΜΕΝΩΝ ΎΠΑΥΤΟΥ·
ΠΑΝΤΑ ΕΝ Ω ΠΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΙΝ ΚΑΙ ΟΥ
 ΔΕΝ ΛΕΛΗΘΕΝ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΑΥΤΟΥ·
ΕΙ ΟΙ ΟΥΝ ΟΙ ΔΙΗΓΟΥΝΤΑΙ ΔΟΣ ΑΝΘΥ·
 ΠΟΙΗΣΕΙΝ ΔΕ ΧΕΙΡΩΝ ΑΥΤΟΥ ΑΝ ΑΓ
 ΓΕΛΛΕΙ ΤΟΣΤΕΡΕΩΜΑ· Η Η ΜΕΡΑ ΤΗ
 Η ΜΕΡΑ ΕΡΕΥΓΕΤΑΙ ΡΗΜΑ· ΚΑΙ Η ΨΣ·
 ΝΥΚΤΙΑ ΑΝ ΑΓΓΕΛΛΕΙ ΓΝΩΣΙΝ· ΚΑΙ ΟΥ
 ΚΕΙΣ ΙΝ ΛΟΓΟΙ· ΟΥΔΕ ΑΛΛΑ ΙΑΙΩΝΟΥ ΧΙ
 ΛΚΟΥ ΟΝΤΑΙ ΑΙ ΦΩΝΑΙ ΑΥΤΩΝ·
ΠΑΝΤΩΝ ΟΥΝ ΒΛΕΠΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΑΚΟΥ
 ΟΜΕΝΩΝ· ΦΟΒΗΘΩ ΜΕΝ ΑΥΤΟΝ·
 ΚΑΙ ΑΠΟΛΕΙ ΠΩ ΜΕΝ ΦΑΥΛΩΝ ΕΡΓΩ
 ΜΙΑ ΡΑΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ ΙΝ ΑΤΩ ΕΛΕΕΙ ΑΥ
 ΤΟΥΣ ΚΕ ΠΑΣΘΩ ΜΕΝ ΑΠΟ ΤΩΝ ΜΕΛΛΟ
 ΤΩΝ ΚΡΙΜΑΤΩΝ·
ΠΟΥ ΓΑΡ ΤΙΣ ΗΜΩΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΦΥΓΕΙΝ
 ΑΠΟ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΑΣ ΧΕΙΡΟΣ ΑΥΤΟΥ·
 ΠΟΙΟΣ ΔΕ ΚΟΣΜΟΣ ΔΕ ΖΕΤΑΙ ΙΝ ΑΤΩ
 ΑΥΤΟ ΜΟΛΟΥΝ ΤΩΝ ΑΠΛΑΥΤΟΥ·
ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ ΠΟΥ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ· ΠΟΥ
 ΑΦΗΣΩ ΚΑΙ ΠΟΥ ΚΡΥΒΗΣΟΜΑΙ
 ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΟΥ· ΕΑΝ ΑΝΑ
 ΒΩ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΝ ΟΝ ΣΥ ΕΙ ΕΚΕΙ·
 ΕΑΝ ΑΠΕΛΘΩ ΕΙΣ ΤΑ ΕΣΧΑΤΑ ΤΗΣ
 ΓΗΣ· ΕΚΕΙ Η ΔΕ ΣΙΑ ΣΟΥ· ΕΑΝ ΚΑΤΑ
 ΣΤΡΩΣΩ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΒΥΣΣΟΥΣ ΕΚΕΙ
 ΤΟ ΠΝΑΣΟΥ·
ΠΟΙΟΥΝΤΙΣ ΑΠΕΛΘΗΝ ΠΟΥ ΑΠΟ ΔΡΑΧΗ
 ΑΠΟ ΤΟΥΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΜ ΠΕΡΙ ΕΧΟΤΟΣ·
 ΠΡΟΣ ΕΛΘΩ ΜΕΝ ΟΥΝ ΑΥΤΩ· ΕΝ ΟΣΙ
 ΟΤΗ ΤΙ ΨΥΧΗΣ· ΑΓΝΑΣ ΚΑΙ ΑΜΙΑΝ ΤΟΥΣ
 ΧΕΙΡΑΣ ΑΙΡΟΝΤΕΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ· ΑΓΑ

ΠΩΝΤΕΣ ΤΟΝ ΕΠΙΕΙΚΗΝ· ΚΑΙ ΕΥΣΠΛΑΓ
 ΧΗΝ ΟΝ ΠΡΑΝΗΜΩΝ ΟΣΕΚΛΟΓΗΣ ΜΕΡΟΣ
 ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΕΑΥΤΩ·
ΟΥΤΩ ΓΑΡ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΟΤΕ ΔΙΕΜΕΡΙΖΕΝ
 ΟΥΨΙΣ ΤΟΣΕΘΝΗ· ΩΣ ΔΙΕΣΠΕΙΡΕΝ
 ΥΪΟΥΣ ΑΔΑΜ· ΕΣΤΗΣΕΝ ΟΡΙΛΕΘΝΩΝ
 ΚΑΤΑ ΡΙΘΟΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΘΥ· ΕΓΕΝΗΘΗ
 ΜΕΡΙΣ ΚΥΛΛΟΣ ΑΥΤΟΥ ΙΑΚΩΒ· ΣΧΟΙΝΙ
 ΣΜΑΚΛΗΡΟΝ ΟΜΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΙΣΑ·
ΚΑΙ ΕΝ ΕΤΕΡΩ ΤΟΠΩ ΛΕΓΕΙ· ΙΔΟΥ ΚΣ
 ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΕΑΥΤΩ ΘΝΟΣ ΕΚ ΜΕΣΟΥ
 ΕΘΝΩΝ· ΩΣ ΠΕΡ' ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΑΝΘΣΤΗΝ
 ΑΠΑΡΧΗΝ ΑΥΤΟΥ ΤΗΣ ΑΛΩ· ΚΑΙ ΕΞ Ε
 ΛΕΥΣΕΤΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥ ΣΕΚΕΙΝΟΥ
 ΑΓΙΑ ΑΓΙΩΝ· ΑΓΙΟΥΝ ΜΕΡΙΣ ΥΠΑΡΧΟ
 ΤΕΣ· ΠΟΙΗΣΩ ΜΕΝ ΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΑΣ ΜΟΥ
 ΠΑΝΤΑ· ΦΕΥΓΟΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΑΛΛΙΑΣ
 ΜΙΑΡΑΣ ΤΕ ΚΑΙ ΑΓΝΟΥΣ ΣΥΜΠΛΟΚΑΣ·
 ΜΕΘΑΣΤΕ· ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣ ΜΟΥΣ· ΚΑΙ
 ΒΔΕΛΥΚΤΑΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ· ΜΥΣΕΡΑΝ·
 ΜΟΙΧΙΑΝ ΒΔΕΛΥΚΤΗΝ ΥΠΕΡ ΗΦΑΝΙΑ·
 ΘΣ ΓΑΡ ΦΗΣΙΝ ΥΠΕΡ ΗΦΑΝΟΙΣ ΑΝΤΙ
 ΤΑΣ ΕΤΑΙΡΑ ΠΕΙΝΟΙΣ ΔΕ ΔΙΔΩΣΙΝ ΧΑ
 ΡΙΝ· ΚΟΛΛΗΘΩ ΜΕΝΟΥΝΕΚΕΙΝΟΙΣ·
 ΟΙΣ ΧΑΡΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΘΥ ΔΕ ΔΟΤΑΙ·
ΕΝ ΔΥΣΩ ΜΕΘΑ ΤΗ ΝΟΜΟΝΟΙΑΝ· ΤΑ ΠΕΙ
 ΝΟΦΡΟΝΟΥΝΤΕΣ· ΕΓΚΡΑΤΕΥΟΜΕΝΟΙ
 ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΣ ΨΙΘΥΡΙΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑ
 ΑΛΛΙΑΣ ΠΟΡΡΩ ΕΑΥΤΟΥΣ ΠΟΙΟΥΝΤΕΣ·
ΕΡΓΟΙΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΜΗ ΛΟΓΟΙΣ·
 ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ· ΟΤΑ ΠΟΛΛΑ ΛΕΓΩΝ ΚΑΙ ΑΝ
 ΤΑ ΚΟΥΣ ΕΤΑΙ· Η Ο ΕΥΑΛΛΟΣ ΟΙ ΕΤΑΙ ΕΙΝΑΙ·
 ΔΙΚΑΙΟΣ· ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ ΓΕΝΝΗΤΟΣ
 ΓΥΝΑΙΚΟΣ Ο ΛΙΓΟ ΒΙΟΣ· ΜΗ ΠΟΛΥΣ ΕΝ
 ΡΗΜΑΣΙΝ ΓΙΝΟΥ·
Ο Ε ΠΛΑΙΝΟΣ ΗΜΩΝ ΕΣΤΩ ΕΝΘΩ· ΚΑΙ
 ΜΗ ΕΣ ΑΥΤΩΝ· ΑΥΤΕ ΠΛΑΙΝΕ ΤΟΥ ΣΤΑΡ
 ΜΙΣ ΕΙΘΟΣ· Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΑΓΛΘΗΣ·
 ΠΡΑΞΕΩΣ ΗΜΩΝ ΔΙΔΟΣΘΩ ΥΠ' ΑΛΛΩ·
 ΚΛΘΩ ΣΕ ΔΕ ΝΘΗΤΟΙΣ ΠΑΤΡΑΣΙΝ ΗΜΩ·
 ΤΟΙΣ ΔΙΚΑΙΟΙΣ· ΘΡΑΣΟΣ· ΚΑΙ ΑΥΘΑΙ·
 ΚΑΙ ΤΟ ΛΜΑΤΟΙΣ ΚΑΤΗΡΑ ΜΕΝΟΙΣ ΥΠΟ
 ΤΟΥ ΘΥ· ΕΠΙΕΙΚΙΑ· ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΙΝΟΦΡΟ
 ΣΥΝΗ· ΚΑΙ ΠΡΑΥΤΗΣ· ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΗΥΛΟ
 ΓΗΜΕΝΟΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΘΥ·
ΚΟΛΛΗΘΩ ΜΕΝΟΥΝΤΗ ΕΥΛΟΓΙΑ ΑΥΤΟΥ·
 ΚΑΙ ΙΔΩ ΜΕΝ ΤΙΝΕΣ ΛΙΟ ΔΟΙΤΗΣ ΕΥ
 ΛΟΓΙΑΣ· ΑΝΑΤΥΛΙΣ ΜΕΝ ΤΑ ΑΠΑΡΧΗΣ
 ΓΕΝΟΜΕΝΑ ΤΙΝΟΣ ΧΑΡΙΝ ΗΥΛΟΓΗΘΗ
 Ο ΠΗΡΗΜΩΝ ΑΒΡΑΑΜ· ΟΥΧΙ ΔΙΚΑΙΟ
 ΣΥΝΗΝ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΔΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ·

ΠΟΙΗΣΑΣ·
ΙΣΑΚ' ΜΕΤΑ ΠΕΠΟΙΘΗΣ
 ΣΚΩΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ· Η ΔΕ
 ΤΟ ΘΥΣΙΑ·
ΙΑΚΩΒ' ΜΕΤΑ ΤΑ ΠΕΙΝΟΦΡ
 ΕΣ ΕΧΩΡΗΣΕΝ ΤΗΣ ΓΗΣ ΑΥ
 ΦΟΝ· ΚΑΙ ΕΠΟΡΕΥΘΗ ΠΡΟΣ
 ΚΑΙ ΕΔΟΥΛΕΥΣΕΝ· ΚΑΙ ΕΔΟΘ
 ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΣΚΗ ΠΤΡΟΝ ΤΟΥ
 ΤΙΣ ΚΛΘΕΝΕΚΑΣ ΤΟΝ ΙΑΚΡΙΝ
 ΚΑΤΑ ΝΟΗΣΗ· ΕΠΙΓΝΩΣΕΤΑΙ
 ΓΑΛΛΕΙΑ ΤΩΝ ΥΠΑΥΤΟΥ ΔΕ ΔΟΜΕ
 ΔΩΡΑΙΩΝ· ΕΣ ΑΥΤΩΝ ΓΑΡ ΤΕΡΕΙ [ΣΤΕ]
 ΚΑΙ ΛΕΥΪΤΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΛΙΤΟΥΡΓ
 ΤΕΣ ΤΩ ΘΥΣΙΑΣ ΤΗΡΙΩ ΤΟΥ ΘΥ· ΕΣ ΑΥ
 ΤΟΥ ΟΚΣΙΣ· ΤΟ ΚΑΤΑΣΑΡΚΑ· ΕΣ ΑΥ ΤΟΥ
 ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΚΑΙ ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΗΓΟΥ
 ΜΕΝΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΟΥΔΑΝ· ΤΑ ΔΕ ΛΟΙ
 ΠΑΣ ΚΗ ΠΤΡΑ ΑΥΤΟΥ· ΟΥΚ ΕΝ ΜΙΚΡΑ
 ΔΟΣ Η ΥΠΑΡΧΟΥΣΙΝ ΩΣ ΕΠΑΓΓΕΙΑ
 ΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΘΥ· ΟΤΙ ΕΣΤΑΙ ΤΟΣ ΠΕΡ
 ΜΑΣ ΟΥΩΣ ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ·
ΠΑΝΤΕΣ ΟΥΝ ΕΔΟΣΑΣΘΗΣΑΝ· ΚΑΙ Ε
 ΜΕΓΑΛΥΝΘΗΣΑΝ· ΟΥΔΙ ΑΥΤΩΝ· Η ΤΩ
 ΕΡΓΩΝ ΑΥΤΩΝ· Η ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟ ΠΡΑΓΙΑΣ
 ΗΣ ΚΑΤΕΙΡΓΑΣΑΝΤΟ· ΑΛΛΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΘΕ
 ΛΗΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ·
ΚΑΙ Η ΜΕΙΣ ΟΥΝ ΔΙΑ ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ
 ΕΝ ΧΩΪ ΥΚΛΗΘΕΝΤΕΣ· ΟΥΔΙ ΕΑΥΤΩ
 ΔΙΚΑΙΟΥ ΜΕΘΑ· ΟΥΔΕ ΔΙΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ
 ΣΟΦΙΑΣ ΗΣΥΝΕΣΕΩΣ Η ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ·
 Η ΕΡΓΩΝ ΗΣ ΚΑΤΕΙΡΓΑΣΑΜΕΘΑ ΕΝΘ
 ΣΙΟΤΗΤΙΚΑΡΔΙΑΣ· ΑΛΛΑ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤ
 ΩΣ ΔΙΗΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥ ΑΓΑΠΙΩΝΟΣ
 Ο ΠΑΝΤΟ ΚΡΑΤΩΡ' ΘΣ· ΕΔΙΚΑΙΩΣΕΝ·
 ΩΣ ΕΣΤΩ Η ΔΟΣ ΛΕΙΣ ΤΟΥ ΣΑΙΩΝΑΣ
 ΤΩΝ ΛΙΩΝ ΩΝ ΑΜΗΝ·
ΤΙΟΥΝ ΠΟΙΗΣΩ ΜΕΝ ΑΔΕΛΦΟΙ·
 ΑΡΓΗΣΩ ΜΕΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΓΛΘΟ ΠΟΙ
 ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑ ΛΕΙΠΩ ΜΕΝ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ
 ΜΗΘΑ ΜΩΣ ΤΟΥ ΤΟ ΕΛΑΣΙΟ ΔΕ ΣΠΟΤ
 ΕΦΗΜΙΝ ΓΕ ΓΕΝΗΘΗΝΑΙ·
ΑΛΛΑΣ ΠΕΥΣΩ ΜΕΝ ΜΕΤΑ ΕΚΤΕΝΙΑ
 ΚΑΙ ΠΡΟΘΥΜΙΑΣ· ΠΑΝ ΕΡΓΟΝ ΑΓΛΘ
 ΕΠΙΤΕΛΕΙΝ·
ΑΥΤΟΣ ΓΑΡ· Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ· ΚΑΙ Δ
 ΤΗΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΕΡ
 ΑΥΤΟΥ ΑΓΑΛΛΙΑΤΑΙ·
ΤΩ ΓΑΡ· ΠΑΜΜΕΓΕΘΕΣ ΤΑ ΤΩ ΑΥΤ
 ΚΡΑΤΕΙ· ΟΥΡΑΝΟΥΣ ΕΣΤΗΡΙΣΕ
 ΚΑΙ ΤΗ ΑΚΑΤΑΛΗ ΠΤΩ ΑΥΤΟΥ ΣΥ

..... ΣΜΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ· ΓΗΝΤΕ
ΔΙΕΧΩΡΙΣΕΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΝ
ΤΟΣ ΑΥΤΗΝ ΎΔΑΤΟΣ· ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΕΝ
..... ΟΝΑΣ ΦΛΑΗΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΒΟΥ
ΛΗΜΑ ΤΟΣ ΘΕΜΕΛΙΟΝ· ΤΑΤΕ ΕΝ ΑΥ
ΤΗ ΖΩΑ ΦΟΙΤΩΝ ΤΑ ΤΗ ΕΑΥΤΟΥ
..... ΑΣΕΙ ΕΚΕΛΕΥΣΕΝ ΕΙΝΑΙ· ΘΑΛΑΣ
ΣΑΝ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝ ΑΥΤΗ ΖΩΑ ΠΡΟΔΗΜΙ
..... ΣΑΣ· ΕΝΕΚΛΙΣΕΝ ΤΗ ΕΑΥΤΟΥ·
ΔΥΝΑΜΕΙ ΕΠΙ ΠΑΣΙ ΤΟ ΕΣΟΧΩΤΑΤΟ
ΚΑΙ ΠΑΜΜΕΓΕΘΕΣ ΚΑΤΑ ΔΙΑΝΟΙΑΝ
ΑΝΘΩΝ ΤΑΙΣ ΙΕΡΑΙΣ· ΚΑΙ ΑΜΩΜΟΙΣ
ΧΕΡΣΙΝ ΕΠΛΑΣΕΝ ΤΗ ΣΕ ΑΥΤΟΥ
ΕΙΚΟΝΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ·

ΟΥΤΩΣ ΓΑΡ ΦΗΣΙΝ Ο ΘΣ ΠΟΙΗΣΩ
ΜΕΝ ΑΝΘΩΝ ΚΑΤΕΙΚΟΝ ΑΚΑΙΚΛΩ
ΜΟΙΩΣΙΝ ΗΜΕΤΕΡΑΝ· ΚΑΙ ΕΠΟΙ
ΗΣΕΝ Ο ΘΣ ΤΟΝ ΑΝΘΩΝ ΑΡΣΕΝ ΚΑΙ
ΘΗΛΥ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ·

ΤΑΥΤΑ ΟΥΝ ΠΑΝΤΑ ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΣΕ ΠΗ
ΝΕΣΕΝ ΑΥΤΑ· ΚΑΙ Η ΎΛΟΓΗΣΕΝ ΚΑΙ
ΕΙΠΕΝ· ΑΥΣ ΑΝΕΣΘΕ ΙΚΑΙ ΠΛΗΘΥ
ΝΕΣΘΑΙ· ΙΔΩΜΕΝ ΟΤΙ ΤΟ ΕΝ ΕΓ
ΓΟΙΣ ΑΓΛΑΘΟΙΣ ΠΑΝΤΕΣ ΕΚ ΟΣΜΗΘΗ
ΣΑΝ ΟΙ ΔΙΚΑΙΟΙ· ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΟΥΝ
ΟΚ ΣΕΡΓΟΙΣ ΕΑΥΤΟΝ ΚΟΣΜΗΣΑΣ
ΕΧΑΡΗ· ΕΧΟΝΤΕΣ ΟΥΝ ΤΟΥΤΟΝ·
ΤΟΝ ΎΠΟΓΡΑΜΜΟΝ· ΑΟΚΝΩΣ ΠΡΟΣ
ΕΛΘΩΜΕΝ ΤΩ ΘΕΛΗΜΑΤΙ ΑΥΤΟΥ
ΕΣ ΟΛΗΣΙΣ ΧΥΟΣΗΜΩΝ· ΕΡΓΑΣΩ
ΜΕΘΕΡΓΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ·

Ο ΑΓΛΑΘΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ ΜΕΤΑ ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ
ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ ΑΡΤΟΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΑΥΤΟΥ· ΟΝΩΘΡΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΙΜΕ
ΝΟΣ· ΟΥΚ ΑΝΤΟΦΘΑΛΜΕΙ ΤΩ ΕΡ
ΓΟ ΠΑΡΕΚΤΗ ΑΥΤΟΥ· ΔΕ ΟΝ ΟΥΝ
ΕΣΤΙΝ ΠΡΟΘΥΜΟΥΣΗΜΑΣΕΙΝ ΑΙ
ΕΙΣ ΑΓΛΑΘΟΠΟΙΙΑΝ· ΕΣ ΑΥΤΟΥ ΓΑΡ·
ΕΣΤΙΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ·

ΠΡΟ ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ ΗΜΙΝ· ΙΔΟΥ ΟΚΣ ΚΑΙ
ΟΜΙΣΘΟΣ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟ ΠΡΟΣΩΠΟΥ
ΑΥΤΟΥ ΑΠΟ ΔΟΥΝ ΑΙ ΕΚΑΣΤΩ ΚΑΤΑ
ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΑΥΤΟΥ·

ΠΡΟ ΤΡΕΠΕΤΕ ΟΥΝ ΗΜΑΣ ΕΣ ΟΛΗΣΤΗΣ
ΚΑΡΔΙΑΣ ΕΠ ΑΥΤΩ· ΜΗ ΑΡΓΟΥΣ·
ΜΗ ΤΕ ΠΑΡΕΙΜΕΝΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙ Α
ΕΡΓΟΝ ΑΓΛΑΘΟΝ· ΤΟ ΚΛΥΧΗΜΑ ΗΜΩ
ΚΑΙ Η ΠΑΡΡΗΣΙΑ ΕΣΤΩ ΕΝ ΑΥΤΩ·
ΎΠΟΤΑΣΣΩΜΕΘΑ ΤΩ ΘΕΛΗΜΑΤΙ
ΑΥΤΟΥ· ΚΑΤΑΝΟΗΣΩΜΕΝ ΤΟ ΠΛ
ΠΛΗΘΟΣ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΑΥΤΟΥ·

ΠΩΣ ΤΩ ΘΕΛΗΜΑΤΙ ΑΥΤΟΥ ΑΙΤΟΥΡ
ΓΟΥΣΙΝ ΠΑΡΕΣΤΩΤΕΣ· ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ
Η ΓΡΑΦΗ· ΜΥΡΙΑ ΜΥΡΙΑ ΔΕΣ ΠΑΡΕΙ
ΣΤΗΚΕΙΣ ΑΝ ΑΥΤΩ· ΚΑΙ ΧΙΛΙΑΙ· ΧΙΛΙΑ
ΔΕΣ ΑΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΑΥΤΩ· ΚΑΙ ΕΚΕ
ΚΡΑΓΟΝ· ΑΓΙΟΣ· ΑΓΙΟΣ· ΑΓΙΟΣ· ΚΣΣΑ
ΒΛΩΘ· ΠΛΗΡΗΣ ΠΑΣΑΝ ΗΚΤΙΣΙΣ ΤΗΣ
ΔΟΣΗΣ ΑΥΤΟΥ·

ΚΑΙ Η ΜΕΙΣ ΟΥΝ ΕΝ ΟΜΟΝΟΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥΤΟ
ΣΥΝΑΧΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΙ·
ΩΣ ΕΣ ΕΝΟΣ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΒΟΗΣΩΜΕΝ·
ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΕΚ ΤΕΝΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΟ
ΧΟΥΣΗΜΑΣ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩ
ΚΑΙ ΕΝ ΔΟΣΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΥΤΟΥ·

ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ· ΟΦΘΑΛΜΟΣ ΟΥΚ ΕΙΔΕΝ·
ΚΑΙ ΟΥΣ ΟΥΚ ΗΚΟΥΣΕΝ· ΚΑΙ ΕΠΙ ΚΑΡ
ΔΙΑΝ ΑΝΘΩ ΟΥΚ ΑΝΕΒΗ ΟΣΑ ΗΤΟΙ
ΜΑΣΕΝ ΤΟΙΣ ΎΠΟΜΕΝΟΥΣΙΝ ΑΥΤΟ·

ΩΣ ΜΑΚΑΡΙΑ· ΚΑΙ ΘΛΥΜΑΣ ΤΑΤΑ ΔΩ
ΡΑΤΟΥ ΘΥ ΑΓΑΠΗΤΟΙ· ΖΩΗ ΕΝ ΑΘΑΝΑ
ΣΙΑ· ΛΑΜΠΡΟΤΗΣ ΕΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ·
ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΝ ΠΑΡΡΗΣΙΑ· ΠΙΣΤΙΣ ΕΝ ΠΕ
ΠΟΙΘΗΣΕΙ· ΕΓΚΡΑΤΙΑ ΕΝ ΑΓΙΑΣΜΩ·
ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΎΠΕΠΙΠΤΕΝ ΠΑΝΤΑ ΎΠΟ
ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΗΜΩΝ·

ΤΙΝΑ ΟΥΝ ΑΡΕΣΤΙΝ ΤΑ ΕΤΟΙΜΑ ΖΟΜΕ
ΝΑ ΤΟΙΣ ΎΠΟΜΕΝΟΥΣΙΝ· Ο ΔΗΜΙ
ΟΥΡΓΟΣ· ΚΑΙ ΠΗΡ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ·
Ο ΠΑΝΑΓΙΟΣ· ΑΥΤΟΣ ΓΙΝΩΣΚΕΙ ΤΗ
ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΛΛΟΝΗΝ
ΑΥΤΩΝ· Η ΜΕΙΣ ΟΥΝ ΑΓΩΝΙΣΩΜΕ
ΘΕΥΡΕΘΗΝ ΑΙ ΕΝ ΤΩ ΑΡΙΘΜΩ ΤΩΝ
ΎΠΟΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΑΥΤΟΝ· Ο ΠΩΣ ΜΕ
ΤΑΛΛΩΜΕΝ ΤΩΝ ΕΠΗΓΓΕΛΜΕΝΩ
ΔΩΡΑΙΩΝ· ΠΩΣ ΔΕ ΕΣΤΑΙ ΤΟΥ
ΤΟ ΑΓΑΠΗΤΟΙ· ΕΑΝ ΕΣΤΗΡΙΓΜΕΝΗ
Η Η ΔΙΑΝΟΙΑ ΗΜΩΝ ΠΙΣΤΕΩΣ ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΘΝ· ΕΑΝ ΕΚΖΗΤΩΜΕΝ ΤΑ ΕΥΑ
ΡΕΣΤΑ ΚΑΙ ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΑ ΑΥΤΩ·
ΕΑΝ ΕΠΙ ΤΕΛΕΣΩΜΕΝ ΤΑ ΑΝΗΚΟΝ
ΤΑ ΤΗ ΑΜΩΜΩ ΒΟΥΛΗΣΕΙ ΑΥΤΟΥ·
ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΩΜΕΝ ΤΗ ΟΔΩ·
ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ· ΑΠΟΡΡΙΨΑΝΤΕΣ ΑΦΕ
ΑΥΤΩΝ ΠΑΣΑΝ ΑΔΙΚΙΑΝ· ΚΑΙ ΑΝΟΜΙΑ·
ΠΛΕΟΝΕΣΙΑΝ· ΕΡΕΙΣ· ΚΑΚΟΗΘΕΙΑΣ
ΤΕ ΚΑΙ ΔΟΛΟΥΣ· ΨΙΘΥΡΙΣΜΟΥΣ ΤΕ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΛΑΛΙΑΣ· ΘΕΟΣ ΤΥΓΙΑΝ·
ΎΠΕΡ Η ΦΑΝΙΑΝ ΤΕ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΖΟΝΙΑ·
ΚΕΝΟ ΔΟΣΙΑΝ ΤΕ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΕΝΙΑΝ·

ΤΑΥΤΑ ΓΑΡ ΟΙ ΠΡΑΞΟΝΤΕΣ ΣΤΥΓΗΤΟΙ
ΤΩ ΘΩ· ΎΠΑΡΧΟΥΣΙΝ· ΟΥ ΜΟΝ ΔΕ·

ΟΙ ΠΡΑССΟΝΤΕΣ ΑΥΤΑ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΟΙ ΟΥ
ΕΥΔΟΚΟΥΝΤΕΣ ΑΥΤΟΙΣ·
ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ· Η ΓΡΑΦΗ ΤΩ ΔΕΛΜΑΡΤΩ
ΕΙΠΕΝ Ο ΘΣ· ΙΝΑ ΤΙΣ ΥΔΙΗΓΗΤΑ ΔΙΚΑΙΩ
ΜΑΤΑ ΜΟΥ· ΚΑΙ ΑΝ ΑΛΛΑ ΜΒΑΝΕΙΣ ΤΗΝ
ΔΙΑΘΗΚΗΝ ΜΟΥ ΕΠΙΣΤΟΜΑΤΟΣ ΣΟΥ·
ΣΥ ΔΕ ΕΜΙΣΗ ΣΑ ΣΠΑΙΔΙΑΝ ΚΑΙ ΕΣ ΑΒΑΛ
ΛΕΣ ΤΟΥ ΣΛΟΓΟΥ ΣΜΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΟΠΙΣΩ·
ΕΙ ΘΕΩΡΕΙΣ ΚΛΕΠΤΗΝ ΣΥΝΕΤΡΕΧΕΣ
ΑΥΤΩ· ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΜΟΙΧΩΝ ΤΗΝ ΜΕΡΙ
ΔΑΣ ΟΥ ΕΤΙΘΕΙΣ· ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΣΟΥ ΕΠΛΕ
ΟΝ ΑΣΕΝ· ΚΑΚΙΑΝ· ΚΑΙ Η ΓΛΩΣΣΑ ΣΟΥ
ΠΕΡΙΕΠΛΕΚΕΝ ΔΟΛΙΟΤΗΤΑ· ΚΛΟΗΜΕ
ΝΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΣΟΥ ΚΑΤΕ
ΛΛΕΙΣ· ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΥΪΟΥ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ
ΣΟΥ ΕΤΙΘΕΙΣ ΚΑΝΔΑΛΛΟΝ· ΤΑΥΤΑ
ΕΠΟΙΗΣΑΣ ΚΑΙ ΕΣΙΓΗΣΑ· ΥΠΕΛΛΑΒΕΣ
ΑΝΟΜΑΙ ΟΤΙ ΕΣΟΜΑΙ ΣΟΙ ΟΜΟΙΟΣ
ΕΛΕΓΣΩ ΣΕ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΗΣΩ ΣΕ ΚΑΤΑ
ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΣΟΥ· ΣΥΝΕΤΕΔΗΤΑΥΤΑ
ΟΙ ΕΠΙ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΘΥ· ΜΗ
ΠΟΤΕ ΑΡ ΠΑΣΧΩ ΣΛΕΩΝ ΚΑΙ ΜΗΝ ΟΥ
ΟΜΕΝΟΣ ΘΥ ΣΙΛΛΙΝΕ ΣΕ ΩΣ ΔΟΣ ΑΣΕΙΜΕ·
ΚΑΙ ΕΚΕΙ Ο ΔΟΣ ΗΝ ΔΕΙΣ Ω ΑΥΤΩ ΤΟ
ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ·

ΑΥΤΗ Η ΟΔΟΣ ΑΓΑΠΗ ΤΟΙΕΝ Η ΕΥΡΟΜΕ
ΤΟΣ ΩΤΗΡΙΟΝ ΗΜΩΝ· ΙΝ ΧΗ· ΤΟΝ ΑΡ
ΧΙ ΕΡΕΧΤΩΝ Η ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ ΗΜΩΝ·
ΤΟΝ ΠΡΟΣΤΑΤΗΝ ΚΑΙ ΒΟΗΘΟΝ ΤΗΣ
ΑΣΘΕΝΙΑ ΣΗΜΩΝ· ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΥΑΤΕΝΙ
ΣΩΜΕΝ ΕΙΣ ΤΑ ΥΪΗΤΩΝ ΟΥΝΩΝ·
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΥΕΝ Ο ΠΤΡΙΖΟΜΕΘΑ ΤΗΝ
ΑΜΩΜΟΝ· ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΤΑΤΗΝ ΟΨΙΝ ΑΥΤΟΥ·
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΥΗΝ ΕΩΧΘΗΣΑΝ ΗΜΩΝ
ΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ· ΔΙΑ ΤΟΥΤΟΥ
Η ΣΥΝΕΤΟΣ ΚΑΙ ΕΣΚΟΤΩΜΕΝ Η ΔΙΑ
ΝΟΙΑ ΗΜΩΝ ΑΝ ΑΘΑΛΛΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΘΑΥ
ΜΑΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΥ ΦΩΣ· ΔΙΑ ΤΟΥΤΟΥ
Η ΘΕΛΗΣΕΝ Ο ΔΕ ΣΠΟΤΗ ΣΤΗΣ ΛΘΑΝΑ
ΤΟΥ ΓΝΩΣΕΩ ΣΗΜΑΣ ΓΕΥΣΑΣ ΘΑΙΟΣΩ
Α ΠΛΑΥΓΑΣΜΑΤΗΣ ΜΕΓΑΛΩ ΣΥΝΗΣ
ΑΥΤΟΥ ΤΟΣ ΟΥΤΩ ΜΕΙΖΩΝ ΕΣΤΙΝ
ΑΓΓΕΛΩΝ ΟΣΩ ΔΙΑΦΟΡΩΤΕΡΟΝ
ΟΝΟΜΑ ΚΕ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΚΕΝ·
ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ· ΟΥΤΩ ΣΟΠΟΙΩΝ ΤΟΥΣ
ΑΓΓΕΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΠΝΑΤΑ· ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΔΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΠΥΡΟΣ ΦΛΟΓΑ·
ΕΠΙ ΔΕ ΤΩ ΥΪΩ ΑΥΤΟΥ· ΟΥΤΩ ΣΕΙΠΕ
Ο ΔΕ ΣΠΟΤΗΣ· ΥΪΟΣ ΜΟΥ ΕΙΣ ΥΕΓΩ ΣΗ
ΜΕΡΟΝ ΓΕΓΕΝΗ ΗΚΑΣΕ· ΑΙΤΗΣΑΙ·
ΠΑΡΕΜΟΥ ΚΑΙ ΔΩΣΩ ΣΟΙ ΕΘΝΗ ΤΗΝ

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝ ΣΟΥ· Κ[
ΣΧΕΣΙΝ ΣΟΥ ΤΑ ΠΕΡΑΤΑ Τ[
ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΛΕΓΕΙ ΠΡΟΣ ΑΥ[
ΕΚ ΔΕ ΣΙΩΝ ΜΟΥ ΕΩΣ ΑΝ[
ΕΧΘΡΟΥΣ ΣΟΥ ΥΠΟ ΠΟΔΙΟ[
ΔΩΝ ΣΟΥ· ΤΙΝΕ ΣΟΥ ΝΟΙΕ[
ΟΙ ΦΑΥΛΟΙ· ΚΑΙ ΑΝΤΙΤΑ ΣΣ[
ΤΩ ΘΕΛΗΜΑΤΙ ΤΩ ΘΕΛΗΜΑ[
ΣΤΡΑΤΕΥΣΩ ΜΕΘΛΟΥΝ ΑΝΔ[
ΦΟΙ ΜΕΤΑ ΠΑΣΗ ΣΕΚΤΕ ΝΕΙΑ[
ΑΜΩΜΟΙ ΣΠΡΟΣΤΑΓΜΑΣΙΝ[
ΚΑΤΑΝΟΗΣΩ ΜΕΝ ΤΟΥ ΣΣΤΡΑ[
ΜΕΝΟΥ ΣΤΟΙΣ Η ΓΟΥ ΜΕΝΟΙ ΣΗ[
ΠΩ ΣΕ ΥΤΑΚΤΩΣ· ΠΩ ΣΕ ΙΕΚΤΩ[
ΠΩ ΣΥΠΟΤΕ ΤΑ ΓΜΕΝΩ ΣΕ ΠΙΤΕΛΟ[
ΣΙΝ· ΤΑ ΔΙΑ ΤΑ ΣΣΟΜΕΝΑ· ΟΥ ΠΑΝΤΕ[
ΕΙ ΣΙΝ ΕΠΑΡΧΟΙ· ΟΥ ΔΕ ΧΙΛΙΑΡΧΟΙ· [
ΟΥ ΔΕ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΙ· ΟΥ ΔΕ ΠΕΝΤΗ
ΚΟΝΤΑΡΧΟΙ· ΟΥ ΔΕ ΤΟ ΚΛΘΕΣ ΗΣ·
ΑΛΛΕ ΚΑ ΣΤΟΣ ΕΝ ΤΩ ΙΔΙΩ ΤΑΓΜΑΤΙ
ΤΑ ΕΠΙ ΤΑ ΣΣΟΜΕΝΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕ
ΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΕΠΙ ΤΕΛΕΙ·
ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΔΙΧΑΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΟΥ
ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΕΙΝΑΙ· ΟΥΤΕ ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΔΙ
ΧΑΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ· ΣΥΓΚΡΑΣΙΣ ΤΙΣ
ΕΣΤΙΝ ΕΝ ΠΑΣΙΝ ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΧΡΗΣΙΣ·
ΛΑΒΩ ΜΕΝ ΤΟΣΩΜΑ ΗΜΩΝ· Η ΚΕ
ΦΑΛΗ ΔΙΧΑΤΩΝ ΠΟΔΩΝ ΟΥ ΔΕΝ
ΕΣΤΙΝ· ΟΥΤΩ Σ ΟΥ ΔΕ ΟΙ ΠΟΔΕΣ ΔΙΧΑ
ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ· ΤΑ ΔΕ ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΜΕΛΗ
ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΗΜΩΝ ΑΝ ΑΓΚΑΙΑ
ΚΑΙ ΕΥΧΡΗΣΤΑ ΕΙΣΙΝ ΟΛΩ ΤΩ ΣΩΜΑ
ΤΙ· ΑΛΛΑ ΠΑΝΤΑΣ ΥΝ ΠΝΕΙ· ΚΑΙ ΥΠΟ ΤΑ
ΓΗΜΙΑ ΧΡΗΣΤΑ ΕΙΣ ΤΟΣΩ ΖΕΣΘΑΙΟΛΟ[
ΤΟΣΩΜΑ· ΣΩ ΖΕΣΘΩ ΟΥΝ ΗΜΩΝ ΟΛ[
ΤΟΣΩΜΑ ΕΝ ΧΩΙ· ΚΑΙ ΥΠΟ ΤΑ ΣΣΕΣΘ[
ΕΚΑΣΤΟΣ ΤΩ ΠΛΗΣΙΟΝ ΑΥΤΟΥ· ΚΛΘΩ[
ΚΑΙ ΕΤΕΘΗΝΕ ΤΩ ΧΑΡΙΣΜΑΤΙ ΑΥΤΟΥ
ΟΪΣ ΧΥΡΟΣ ΜΗΤΜ ΜΕΛΕΙ ΤΩ ΤΟΝ
ΑΣΘΕΝΗ· Ο ΔΕ ΑΣΘΕΝΗΣ ΕΝ ΤΡΕΠΕ
ΤΩ ΤΟΝ ΙΣΧΥΡΟΝ· Ο ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΕΠΙΧΟ
ΡΗΓΕΙ ΤΩ ΠτωχΩ· Ο ΔΕ Πτωχός
ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ ΤΩ ΠτωχΩ· ΟΤΙ ΕΔΩΚΕ
ΑΥΤΩ· ΔΙΟΥ ΑΝ ΑΠΛΗΡΩΘΗ ΑΥΤΟΥ
ΤΟΥ ΣΤΕΡΗΜΑ· Ο ΣΟΦΟΣ ΕΝ ΔΙΚΝΥΣΩ
ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ ΑΥΤΟΥ· ΜΗ ΕΝ ΛΟΓΟΙΣ
ΑΛΛΕ ΝΕΡΓΟΙΣ ΑΓΛΘΟΙΣ· ΟΤΑ ΠΕΙΝΟ
ΦΡΟΝΩΝ ΜΗ ΕΛΥΤΩ ΜΑΡΤΥΡΕΙΤ[
ΑΛΛΕ ΑΥΤΩ ΥΦΕΤΕΡΟΥ ΕΛΥΤΟΝ Μ[
ΤΥΡΕΙΣ ΘΑΙ· Ο ΑΓΝΟΣ ΕΝ ΤΗΣ ΑΡΚΙ[
ΚΑΙ ΜΗ ΑΛΛΑ ΖΟΝΕΥΕΣΘΩ· ΓΙΝΩΣ[

..... ΕΡΟΣΕΣΤΙΝΟΕΠΙΧΟΡΗΓΩ
..... ΤΗΝΕΓΚΡΑΤΙΑΝ·ΑΝΑΛΟΓΙ
..... ΕΘΛΟΥΝΑΔΕΛΦΟΙΕΚΠΟΙΛΑ·
..... ΕΓΕΝΗΘΗΜΕΝ·ΠΟΙΟΙΚΑΙΤΙ
..... ΣΗΘΑΜΕΝΕΙΣΤΟΝΚΟΣΜΟ·
..... ΟΥΤΑΦΟΥΚΑΙΣΚΟΤΟΥΣ
..... ΣΑΧΗΜΑΣ·ΚΑΙΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΣ·
..... ΓΑΓΕΝΕΙΣΤΟΝΚΟΣΜΟΝΑΥΤΟΥ
..... ΕΤΟΙΜΑΣΑΣ·ΤΑΣΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ·
..... ΟΥΠΡΙΝΗΜΑΣΓΕΝΗΘΗΝΑΙ·
..... ΤΑΟΥΝΠΑΝΤΑΕΣΑΥΤΟΥΕΧΟΝΤΕΣ
..... ΦΙΛΟΜΕΝΚΑΤΑΠΑΝΤΑΕΥΧΑΡΙΣΤΙ
..... ΤΩ·ΩΗΔΟΣΔΕΙΣΤΟΥΣΑΙΩΝΑΣ
ΤΩΝΑΙΩΝΩΝΑΜΗΝ·

ΑΨΡΟΝΕΣΚΑΙΑΣΥΝΕΤΟΙ·ΚΑΙΜΩΡΟΙ·
ΚΑΙΑΠΑΙΔΕΥΤΟΙΧΛΕΥΑΖΟΥΣΙΝΗΜΑΣ·
ΚΑΙΜΥΚΤΙΡΗΖΟΥΣΙΝΕΑΥΤΟΥΣ·
ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙΕΠΑΙΡΕΣΘΑΙΤΑΙΣΑΙ
ΑΝΟΙΛΙΑΣΑΥΤΩΝ·

ΤΙΓΑΡΔΥΝΑΤΑΙΘΗΤΟΣ·ΗΤΙΣΙΣΧΥΣ
ΓΗΓΕΝΟΥΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙΓΑΡ·ΟΥΚΗΝ
ΜΟΡΦΗΠΡΟΟΦΘΑΛΜΩΝΜΟΥ·
ΑΛΛΗΛΥΡΑΝ·ΚΑΙΦΩΝΗΗΗΚΟΥ·
ΤΙΓΑΡ·ΜΗΚΑΘΑΡΟΣΕΣΤΑΙΒΡΟΤΟΣ
ΕΝΑΝΤΙΚΥ·ΗΑΠΟΤΩΝΕΡΓΩΝΑΥ
ΤΟΥΑΜΕΜΠΤΟΣΑΝΗΡ·ΕΙΚΑΤΑΠΑΙ
ΔΩΝΑΥΤΟΥΟΥΠΙΣΤΕΥΕΙ·ΚΑΤΑΔΕ
ΑΓΓΕΛΩΝΑΥΤΟΥΣΚΟΛΙΟΝΤΙΕΠΕ
ΝΟΗΣΕΝ·ΟΥΝΟΣΔΕΟΥΚΑΘΑΡΟΣ
ΕΝΩΠΙΟΝΑΥΤΟΥ·ΕΑΔΕ·ΟΙΚΑΤΟΙ
ΚΟΥΝΤΕΣΟΙΚΙΑΣΠΗΛΙΝΑΣ·ΕΞΩ
ΚΑΙΑΥΤΟΙΕΚΤΟΥΑΥΤΟΥΠΗΛΟΥΕΣΜΕ·
ΕΠΕΣΕΝΑΥΤΟΥΣΣΗΤΟΣΤΡΟΠΟΣ
ΚΑΙΑΠΟΠΡΩΪΘΕΝΕΩΣΕΣΠΕΡΑΣ·
ΟΥΚΕΤΙΕΙΣΙΝ·ΠΑΡΑΤΟΜΗΔΥΝΑ
ΣΘΑΙΑΥΤΟΥΣΕΑΥΤΟΙΣΒΟΗΘΗΣΑΙ·
ΑΠΩΛΟΝΤΟ·ΕΝΕΦΥΣΗΣΕΝΑΥΤΟΙΣ·
ΚΑΙΕΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΠΑΡΑΤΟΜΗΕΧΕΙ
ΑΥΤΟΥΣΣΟΦΙΑΝ·ΕΠΙΚΑΛΕΣΑΙΔΕ
ΕΙΤΙΣΣΟΙΥΠΑΚΟΥΣΕΤΑΙ·ΗΕΙΤΙΝΑ
ΑΓΙΩΝΑΓΓΕΛΩΝΟΥ·Η·ΚΑΙΓΑΡ
ΑΨΡΟΝΑΑΝΑΙΡΕΙΟΡΓΗ·ΠΕΠΛΑΝΗ
ΜΕΝΟΝΔΕΘΑΝΑΤΟΙΖΗΛΟΣ·ΕΓΩ
ΔΕΕΩΡΑΚΑΑΨΡΟΝΑΣΡΙΖΑΣΒΑΛΟΝ
ΤΑΣΑΛΛΕΥΘΕΩΣΕΒΡΩΘΗΑΥΤΩΝ·
ΗΔΙΑΙΤΑ·ΠΟΡΡΩΓΕΝΟΙΝΤΟΟΙΪΟΙ·
ΑΥΤΩΝΑΠΟΣΩΤΗΡΙΑΣ·ΚΟΛΑΒΡΙ
ΣΘΕΙΝΣΑΝΕΠΙΘΥΡΑΙΣ·ΗΣΣΟΝΩΝ·
ΚΑΙΟΥΚΕΣΤΑΙΟΕΣΑΙΡΟΥΜΕΝΟΣ·
ΑΓΑΡΕΚΕΙΝΟΙΣΗΤΟΙΜΑΣΤΑΙ·ΔΙΚΑΙ
ΟΙΕΔΟΝΤΑΙ·ΑΥΤΟΙΔΕΕΚΚΑΚΩΝ

ΟΥΚΕΣΕΡΕΤΟΙΕΣΟΝΤΑΙ·

ΤΡΟΔΗΛΩΝΟΥΝΗΜΙΝΟΝΤΩΝΤΟΥ
ΤΩΝ·ΚΑΙΕΓΚΕΚΥΦΟΤΕΣΕΙΣΤΑΒΛΗ·
ΤΗΣΘΕΙΑΣΓΝΩΣΕΩΣ·ΠΑΝΤΑΤΑΣΕΙ
ΠΟΙΕΙΝΟΦΙΛΟΜΕΝΟΣΛΟΔΕΣΠΟΤΗΣ
ΕΠΙΤΕΛΕΙΝΕ[ΚΕΛ]ΕΥΣΕΝ·ΚΑΤΑΚΑΙ
ΡΟΥΣΤΕΤΑΓΜΕΝΟΥΣ·ΤΑΣΔΕΠΡΟΣΦΟ
ΡΑΣ·ΚΑΙΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙΑΣΕΠΙΤΕΛΕΙΣΘΑΙ·
ΚΑΙΟΥΚΕΙΚΗΗΑΤΑΚΤΩΣ·ΕΚΕΛΕΥΣΕ
ΠΙΝΕΣΘΑΙ·ΑΛΛΩΡΙΣΜΕΝΟΙΣΚΑΙΡΟΙΣ
ΚΑΙΩΡΑΙΣ·ΠΟΥΤΕΚΑΙΔΙΑΤΗΝΩΝ·
ΕΠΙΤΕΛΕΙΣΘΑΙΘΕΛΕΙ·ΑΥΤΟΣΩΡΙΣΕΝ
ΤΗΥΠΕΡΤΑΤΩΑΥΤΟΥΒΟΥΛΗΣΕΙ·
ΙΝΟΣΙΩΣΠΑΝΤΑΤΑΓΙΝΟΜΕΝΑΕΝΕΥ
ΔΟΚΗΣΕΙΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΑΕΙΗΤΩΘΕ
ΛΗΜΑΤΙΑΥΤΟΥ·

ΟΙΟΥΝΤΟΙΣΠΡΟΣΤΕΤΑΓΜΕΝΟΙΣΚΑΙΡΟΙΣ
ΠΟΙΟΥΝΤΕΣΤΑΣΠΡΟΣΦΟΡΑΣΑΥΤΩ·
ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟΙΤΕΚΑΙΜΑΚΑΡΙΟΙ·
ΤΟΙΣΓΑΡ·ΝΟΜΙΜΟΙΣΤΟΥΔΕΣΠΟΤΟΥ
ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΕΣ·ΟΥΔΙΑΜΑΡΤΑΝΟΥ
ΣΙΝ·ΤΩΓΑΡΑΡΧΙΕΡΕΙΔΙΑΙΛΕΙΤΟΥΡ
ΓΙΑΔΕΔΟΜΕΝΑΙΕΙΣΙΝ·ΚΑΙΤΟΙΣΙΕ
ΡΕΥΣΙΝΙΔΙΟΣΟΤΟΠΟΣΠΡΟΣΤΕΤΑΚΤΑΙ·
ΚΑΙΛΕΥΪΤΑΙΣΙΔΙΑΔΙΑΚΟΝΙΑΙΕΠΙ
ΚΙΝΤΑΙ·ΟΛΛΙΚΟΣΑΝΟΣΤΟΙΣΑΛΛΙΚΟΙΣ·
ΠΡΟΣΤΑΓΜΑΣΙΝΔΕΔΕΤΑΙ·ΕΚΑΣΤΟΣ·
ΥΜΩΝΑΔΕΛΦΟΙΕΝΤΩΪΔΙΩΤΑΓΜΑ
ΤΙΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙΤΩΘΩΕΝΑΓΛΩΗΣΥΝΕΙ
ΔΗΣΕΙΥΠΑΡΧΩΝ·ΜΗΠΑΡΑΙΚΒΑΙ
ΝΩΝΤΟΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝΤΗΣΑΙΤΟΥΡ
ΓΙΑΣΑΥΤΟΥΚΑΝΟΝΑΕΝΣΕΜΝΟΤΗΤΙ
ΟΥΠΑΝΤΑΧΟΥΑΔΕΛΦΟΙΠΡΟΣΦΕΡΟ
ΤΑΙΘΥΣΙΑΙΕΝΔΕΛΕΧΙΣΜΟΥ·ΗΕΥΧΩΝ·
ΗΠΕΡΙΑΜΑΡΤΙΑΣ·ΚΑΙΠΑΝΗΜΜΕΛΙΑΣ·
ΑΛΛΗΝΕΙΑΝ·ΜΟΝΗ·ΚΑΚΕΙΔΕΟΥ
ΚΕΝΠΑΝΤΙΤΟΠΩΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ·
ΑΛΛΕΜΠΡΟΣΘΕΝΤΟΥΝΑΛΟΥΠΡΟΣΤΟ
ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ·ΜΩΜΟΣΚΟΠΗΘΕΝ
ΤΟΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟΝΔΙΑΤΟΥΑΡΧΙ
ΕΡΕΩΣΚΑΙΤΩΝΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΩΝ
ΛΙΤΟΥΡΓΩΝ·ΟΙΟΥΝΠΑΡΑΤΟΚΛΩΗΚΟ
ΤΗΣΒΟΥΛΗΣΕΩΣΑΥΤΟΥΠΟΙΟΥΝΤΕΣΤΙ·
ΘΑΝΑΤΟΝΤΟΠΡΟΣΤΙΜΟΝΕΧΟΥΣΙΝ·
ΟΡΑΤΕΑΔΕΛΦΟΙ·ΟΣΩΠΛΕΙΟΝΟΣ
ΚΑΤΗΣΙΩΘΗΜΕΝΓΝΩΣΕΩΣ·ΤΟΣΟΥ
ΤΩΜΑΛΛΟΝΥΠΟΚΕΙΜΕΘΑΚΙΝΔΥΝΩ·
ΟΙΑΠΟΣΤΟΛΟΙΗΜΙΝΕΥΗΓΓΕΛΙΣΘΗΣΑ
ΑΠΟΤΟΥΚΥΙΥΧΥ·ΙΣΟΧΑΠΟΤΟΥΘΥ
ΕΞΕΠΕΜΦΘΗ·ΟΧΣΟΥΝΑΠΟΤΟΥΘΥ·
ΚΑΙΟΙΑΠΟΣΤΟΛΟΙΑΠΟΤΟΥΧΥ·

ΕΓΕΝΟΝ ΤΟ ΟΥΝ ΑΜΦΟΤΕΡΑ ΕΥΤΑΚΤΩΣ
 ΕΚΘΕΛΗΜΑΤΟΣ ΘΥ ·
ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΟΥΝ ΛΑΒΟΝΤΕΣ · ΚΑΙ ΠΛΗ
 ΡΟΦΟΡΗΘΕΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ
 ΤΟΥ ΚΥΝΗΜΩΝΙ ΥΧΥ · ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΘΕΝ
 ΤΕΣ ΕΝ ΤΩ ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΘΥ · ΜΕΤΑ ΠΛΗΡΟ
 ΦΟΡΙΑΣ ΠΝΣΑΓΙΟΥ ΕΞΗΛΘΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙ
 ΖΟΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΟΥ ΘΥ ΜΕΛ
 ΛΕΙΝ ΕΡΧΕΣΘΑΙ ·
ΚΑΤΑ ΧΩΡΑΣ ΟΥΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΚΗΡΥΣΣΟΝ
 ΤΕΣ ΚΑΘΕΣΤΑΝΟΝΤΑΣ ΑΡΧΑΣ ΛΥΤΩΝ
 ΔΟΚΙΜΑΣΑΝΤΕΣ ΤΩ ΠΝΙ · ΕΙΣ ΕΠΙΣΚΟ
 ΠΟΥΣ · ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΟΥΣ · ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΝ
 ΤΩΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ·
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΟΥΚ ΑΙΝΩΣ ΕΚΓΑΡΔΗ ΠΟΛΛΩ
 ΧΡΟΝΩΝ ΕΓΕΓΡΑΠΤΟ ΠΕΡΙ ΕΠΙΣΚΟΠΩ
 ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΩΝ ·
ΟΥΤΩΣ ΓΑΡ ΠΟΥ ΛΕΓΕΙ Η ΓΡΑΦΗ · ΚΑΤΑ
 ΣΤΗΣ ΤΩ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ ΛΥΤΩΝ
 ΕΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ · ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΑΚΟΝΟΥΣ
 ΛΥΤΩΝ ΕΝ ΠΙΣΤΕΙ ·
ΚΑΙ ΤΙ ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ ΕΙ ΟΙ ΕΝ ΧΩΠΙΣΤΕΥ
 ΘΕΝΤΕΣ ΠΑΡΑ ΘΥ ΕΡΓΟΝ ΤΟΙΟΥΤΟ ΚΑΤΕ
 ΣΤΗΣΑΝ ΤΟΥΣ ΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΟΥΣ · ΟΠΟΥ
 ΚΑΙ ΟΜΑΚΑΡΙΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΘΕΡΑΠΩΝ
 ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΟΙΚΩ ΜΩΥΣΗΣ · ΤΑ ΔΙΑ
 ΤΕΤΑΓΜΕΝΑ ΛΥΤΩ ΠΑΝΤΑ ΕΣΗΜΙΩΣΑ
 ΤΟ ΕΝ ΤΑΙΣ ΙΕΡΑΙΣ ΒΙΒΛΟΙΣ · ΩΚΑΙ ΕΠΗ
 ΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝ ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΠΡΟΦΗΤΑΙ ·
 ΣΥΝ ΕΠΙΜΑΡΤΥΡΟΥΝΤΕΣ ΤΟΙΣ ΥΠΑΥ
 ΤΟΥΝ ΕΝ ΟΜΟΘΕΤΗΜΕΝΟΙΣ ·
ΕΚΕΙΝΟΣ ΓΑΡ ΖΗΛΟΥ ΕΜΠΕΣΟΝΤΟΣ ·
 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΩΣΥΝΗΣ · ΚΑΙ ΣΤΑΣΙΑ
 ΖΟΥΣΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ ΟΠΟΙ ΑΥΤΩ
 ΕΙΗ ΤΩ ΕΝ ΔΟΣΩ ΟΝΟΜΑΤΙΚΕ ΚΟ
 ΣΜΗΜΕΝΩ · ΕΚΕΛΕΥΣΕΝ ΤΟΥΣ ΔΩΔΕ
 ΚΑ ΦΥΛΑΡΧΟΥΣ ΠΡΟΣ ΕΝΕΓΚΕΙΝ ΛΥΤΩ
 ΡΑΒΔΟΥΣ ΕΠΙ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΣ ΕΚΑΣΤΙ
 ΦΥΛΗΣ ΚΑΤΟΝΟΜΑ · ΚΑΙ ΛΑΒΩΝ ΑΥΤΑΣ
 ΕΔΗΣΕΝ · ΚΑΙ ΕΣΦΡΑΓΙΣΕΝ ΤΟΙΣ ΣΑ
 ΚΤΥΛΙΟΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΡΧΩΝ · ΚΑΙ ΑΠΕ
 ΘΕΤΟ ΑΥΤΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΚΗΝΗΝ ΤΟΥ
 ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΟΥ ΘΥ ·
 ΚΑΙ ΚΛΙΣΑΣ ΤΗΝ ΣΚΗΝΗΝ ΕΣΦΡΑΓΙΣΕ ·
 ΤΑΣ ΚΛΕΙΔΑΣ · ΩΣ ΛΥΤΩΣ · ΚΑΙ ΤΑΣ ΡΑΒΔΟΥΣ ·
 ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΟΙΣ · ΑΝΔΡΕΣ ΑΔΕΛΦΟΙ ·
 ΗΣΑΝ ΦΥΛΗΣ · Η ΡΑΒΔΟΣ ΒΛΑΣΤΗΣΗ ·
 ΤΑΥΤΗΝ ΕΚΚΛΕΚΤΑΙ ΟΘΕΣΙΣ ΤΟ ΙΕΡΑ
 ΤΕΥΕΙΝ · ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙΝ ΑΥΤΩ ·
ΠΡΩΤΑΣ ΔΕ ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ · ΣΥΝΕΚΑΛΕ
 ΣΕΝ ΠΑΝΤΑ ΤΟΝ ΙΣΧ · ΤΑΣ ΕΣΣΑΚΟΣΙΑΣ

ΧΙΛΙΑ ΔΑΣΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ
 ΔΕΙΣΑΤΟ ΤΟΙΣ ΦΥΛΑΡΧΟΙΣ
 ΓΙΔΑΣ · ΚΑΙ ΗΝΟΙΣ ΕΝ ΤΗ
 ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣ
 ΡΑΒΔΟΥΣ · ΚΑΙ ΕΥΡΕΘΗ ΗΡ
 ΛΑΡΩΝ ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΒΕΒΛΑ
 ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΚΑΡΠΟΝ ΕΧΟΥΣΑ
ΤΙ ΔΟΚΕΙΤΑΙ ΑΓΑΠΗΤΟΙ · ΟΥ ΠΡ
 ΜΩΥΣΗΣ ΤΟΥΤΟ ΜΕΛΛΕΙΝ
 ΜΑΛΙΣ ΤΑ ΗΔΕΙ · ΑΛΛ' ΙΝΑ ΜΗ ΑΚ
 ΣΙΑ ΓΕΝΗΤΑΙ ΕΝ ΤΩ ΙΣΧ · ΟΥΤΩ
 ΗΣΕΝ · ΕΙΣ ΤΟ ΔΟΣΑΣ ΘΗΝΑΙ · Τ
 ΜΑΤΟΥ ΑΛΛΗΘΙΝΟΥ ΚΑΙ ΜΟΝΟΥ
 ΩΝ Η ΔΟΣΑΙΣ ΤΟΥΣ ΣΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ
 ΛΙΩΝ ΩΝ ΑΜΗΝ ·
ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΗΜΩΝ ΕΓΝΩΣΑΝ
 ΔΙΑ ΤΟΥ ΧΥΝΗΜΩΝΙ ΥΧΥ · ΟΤΙ ΕΡΕΙΣ
 ΕΣΤΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟ
 ΠΗΣ · ΔΙΑ ΤΑΥΤΗΝ ΟΥΝ ΤΗΝ ΑΙΤΙΑΝ
 ΠΡΟΓΝΩΣΙΝ ΕΙΛΗΦΟΤΕΣ ΤΕ ΛΕΙΛΗ
 ΚΑΤΕΣΤΗΣΑΝ ΤΟΥΣ ΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΟΥΣ ·
 ΚΑΙ ΜΕΤΟΣΥ ΕΠΙΝΟΜΗΝ ΕΔΩΚΑΣΙΝ
 ΟΠΩΣ ΕΛΗΚΟΙ ΜΗΘΩΣΙΝ ΔΙΑ ΔΕ
 ΣΩΝΤΑΙ ΕΤΕΡΟΙ ΔΕ ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΟΙ
 ΑΝΔΡΕΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΑΥΤΩΝ ·
ΤΟΥΣ ΟΥΝ ΚΑΤΑΣΤΑΘΕΝΤΑΣ ΥΠΕΚΕΙΝΩ
 ΗΜΕΤΟΣΥ ΨΕΤΕΡΩΝ ΕΛΛΟΓΙΜΩ
 ΑΝΔΡΩΝ · ΣΥΝ ΕΥΔΟΚΗΣΑΣΗΣ ΤΗΣ
 ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΑΣΗΣ · ΚΑΙ ΛΙΤΟΥΡΓΗ
 ΣΑΝΤΑΣ ΑΜΕΜΠΤΩΣ ΤΩ ΠΟΙΜΝΙΩ ·
 ΤΟΥ ΧΥ ΜΕΤΑ ΤΑ ΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗΣ
 ΗΣΥΧΩΣ · ΚΑΙ ΑΒΑΝΑΥΣΩΣ · ΜΕΜΑΡ
 ΤΥΡΗΜΕΝΟΙΣ ΤΕ ΠΟΛΛΟΙΣ ΧΡΟΝΟΙΣ
 ΥΠΟ ΠΑΝΤΩΝ ΤΟΥΤΟΥΣ ΟΥΔΙΚΑΙΩΣ
 ΝΟΜΙΖΟΜΕΝΑ ΠΟΒΑΛΕΣΘΑΙ ΤΗΣ ΑΙ
 ΤΟΥΡΓΙΑΣ · ΑΜΑΡΤΙΑ ΓΑΡ ΟΥ ΜΙΚΡΑ
 ΗΜΙΝ ΕΣΤΑΙ · ΕΑΝ ΤΟΥΣ ΑΜΕΜΠΤΩΣ
 ΚΑΙ ΟΣΙΩΣ ΠΡΟΣ ΕΝΕΓΚΟΝ ΤΑΣ ΤΑ ΔΩ
 ΡΑΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΠΟΒΑΛΩΜΕΝ ·
ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΠΡΟ ΟΔΟΙ ΠΟΡΗΣΑΝΤΕΣ
 ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙ ΟΙΤΙΝΕΣ ΕΣΕΓΚΑΡΠΟΝ
 ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΑΝ ΕΣΧΟΝ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΙΝ
 ΟΥ ΓΑΡ ΕΥΛΑΒΟΥΝΤΑΙ ΜΗΤΙΣ ΑΥΤΟΥΣ
 ΜΕΤΑ ΣΤΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΕΝΟΥ
 ΑΥΤΟΙΣ ΤΟ ΠΟΥ ·
ΟΡΩΜΕΝ ΓΑΡ · ΟΤΙ ΕΝΙ ΟΥΣ ΣΥΜΕΙΣ
 ΜΕΤΑΓΑΓΕΤΕ ΚΑΛΩΣ ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝ
 ΕΚ ΤΗΣ ΑΜΕΜΠΤΩΣ ΑΥΤΟΙΣ ΤΕΤΙ
 ΜΗΜΕΝ ΗΣΑΙ ΤΟΥΡΓΕΙΑΣ ΦΙΛΟΝΙΚ
 ΕΣΤΑΙ ΑΔΕΛΦΟΙΚΑΙ ΖΗΛΩΤΑΙ ΠΕΡΙ
 ΑΝΗΚΟΝ ΤΩΝ ΕΙΣΣΩΤΗΡΙΑΝ · ΕΝ

... ΤΕΕΙΣΤΑΣΓΡΑΦΑΣΤΑΣΑΛΗΘΕΙΣ
... ΠΝΣΤΟΥΑΓΙΟΥ· ΕΠΙΤΑΣΘΑΙ
... ΔΕΝΑΔΙΚΟΝ· ΟΥΔΕΠΑΡΑΠΕ
... ΜΕΝΟΝΓΕΓΡΑΠΤΑΙΕΝΑΥΤΑΙΣ·
... ΥΡΗΣΕΤΑΙΔΙΚΑΙΟΥΣΑΠΟΒΕ
... ΕΝΟΥΣΑΠΟΟΣΙΩΝΑΝΔΡΩΝ·
... ΩΧΘΗΣΑΝΔΙΚΑΙΟΙ· ΑΛΛΥΠΟΛΗΘ
ΜΩ]ΝΕΦΥΛΑΚΙΣΘΗΣΑΝ· ΑΛΛΥΠΟ
ΛΗ]ΟΣΙΩΝ· ΕΛΙΘΑ ΣΘΗΣΑΝ· ΥΠΟΠΑ
ΡΑ]ΝΟΜΩΝ· ΑΠΕΚΤΑΝΘΗΣΑΝ·
ΥΠΟΤΩΝΜΙΑΡΩΝ· ΚΑΙΔΙΚΟΝΖΗΛΩ
Λ]ΝΕΙΛΗΦΟΤΩΝ· ΤΑΥΤΑΠΑΣΧΟΝΤΕΣ·
Ε]ΥΚΛΑΙΩΣΗΝΕΓΚΑΝ·

ΤΙ]ΓΑΡΕΙΠΟΜΕΝΑΔΕΛΦΟΙ· ΔΑΝΙΗΛ·
ΥΠΟΤΩΝΦΟΒΟΥΜΕΝΩΝΤΟΝΘΝ
Ε]ΒΛΗΘΗΕΙΣΑΛΑΚΚΟΝΛΕΟΝΤΩΝ·
Η]ΑΝΑΝΙΑΣ· ΚΑΙΖΑΡΙΑΣ· ΚΑΙΜΙΣΑΗΛ·
ΥΠΟΤΩΝΘΡΗΣΚΕΥΟΝΤΩΝΤΗΝΜΕ
ΓΑΛΟΠΡΕΠΗ· ΚΑΙΕΝΔΟΣΟΝΘΡΗΣΚΕΙΑ
ΤΟΥΥΨΙΣΤΟΥΚΑΤΕΙΡΧΘΗΣΑΝΕΙΣΚΑ
ΜΙΝΟΝΠΥΡΟΣ· ΜΗΘΑΜΩΣΤΟΥΤΟ
ΓΕΝΟΙΤΟ· ΤΙΝΕΣΟΥΝΟΙΤΑΥΤΑΔΡΑ
ΣΑΝΤΕΣ· ΟΙΣΤΥΗΤΟΙΚΑΙΠΑΣΗΣΚΑ
ΚΙΑΣΠΑΗΡΕΙΣ· ΕΙΣΤΟΣΟΥΤΟ· ΕΞΗ
ΡΙΣΑΝΘΥΜΟΥ· ΩΣΤΕΤΟΥΣΕΝΟΣΙΑ·
ΚΑΙΑΜΩΜΩΠΡΟΘΕΣΕΙΔΟΥΛΕΥΟΝ
ΤΑΣΤΩΘΩ· ΕΙΣΑΙΚΙΑΝΠΕΡΙΒΑΛΕΙΝ·
ΜΗΕΙΔΟΤΕΣΟΤΙΟΥΨΙΣΤΟΣΥΠΕΡΜΑ
ΧΟΣ· ΚΑΙΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣΕΣΤΙΝΤΩΝ
ΕΝΚΑΘΑΡΑΣΥΝΕΙΔΗΣΕΙΛΑΤΡΕΥΟΝ
ΤΩΝΤΩ[ΠΑ]ΝΑΡΕΤΩΝΟΜΑΤΙΑΥΤΟΥ·
ΩΝΔΟΣ[ΔΕ]ΙΣΤΟΥΣΑΙΩΝΑΣΤΩΝΑΙ
[ΩΝΩΝΑ]ΜΗΝ·

ΟΙΔΕΥΠΟ[Μ]ΕΝΟΝΤΕΣΕΝΠΕΠΟΙΘΗΣΕΙ
ΔΟΣΑΝΚΑΙΤΙΜΗΝΕΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΑ·
ΕΠΗΡΘΗΣΑΝΤΕΚΑΙΕΠΑΦΡΟΙΕΓΕ
ΝΟΝΤΟΑΠΟΤΟΥΘΥΕΝΤΩΜΗΝΙΜΟ
ΣΥΝΩΑΥΤΩΝΕΙΣΤΟΥΣΑΙΩΝΑΣΤΩ
ΔΙΩΝΩΝΑΜΗΝ·

ΤΟΙΟΥΤΟΙΣΟΥΝΥΠΟΔΕΙΓΜΑΣΙΝΚΟΛ
ΛΗΘΗΝΑΙ· ΚΑΙΗΜΑΣΔΕΙΑΔΕΛΦΟΙ·
ΓΕΓΡΑΠΤΑΙΓΑΡ· ΚΟΛΛΑΣΘΑΙΤΟΙΣΑΓΙΟΙΣ·
ΟΤΙΟΙΚΟΛΛΩΜΕΝΟΙΑΥΤΟΙΣΑΓΙΑ
ΣΘΗΣΟΝΤΑΙ· ΚΑΙΠΑΛΙΝΕΝΕΤΕΡΩ·
ΤΟΠΩΛΕΓΕΙ· ΜΕΤΑΑΝΔΡΟΣΛΘΩΟΥ·
ΛΘΩΟΣΕΣΗ· ΚΑΙΜΕΤΑΕΚΚΛΕΚΤΟΥ
ΕΚΚΛΕΚΤΟΣΕΣΗ· ΚΑΙΜΕΤΑΣΤΡΕΒΛΟΥ
ΔΙΑΣΤΡΕΨΕΙΣ·

ΚΟΛΛΗΘΩΜΕΝΟΥΝΤΟΙΣΛΘΩΟΙΣΚΑΙ
ΔΙΚΑΙΟΙΣ· ΕΙΣΙΝΔΕΟΥΤΟΙΕΚΚΛΕΚΤΟΙ
ΤΟΥΘΥ· ΙΝΑΤΙΕΡΕΙΣ· ΚΑΙΘΥΜΟΙ·

ΚΑΙΔΙΧΟΣΤΑΣΙΑΙ· ΚΑΙΣΧΙΣΜΑΤΑ· ΠΟΛΕ
ΜΟΣΤΕΕΝΥΜΙΝ· ΗΟΥΧΙΕΝΑΘΝΕΧΟ
ΜΕΝ· ΚΑΙΕΝΑΧΝ· ΚΑΙΕΝΠΝΑΤΗΣΧΑ
ΡΙΤΟΣΤΟΕΚΧΥΘΕΝΕΦΗΜΑΣ· ΚΑΙΜΙΑ
ΚΛΗΣΙΣΕΝΧΩ· ΙΝΑΤΙΔΙΕΛΚΟΜΕΝ·
ΚΑΙΔΙΑΣΠΩΜΕΝΤΑΜΕΛΗΤΟΥΧΥ·
ΚΑΙΣΤΑΣΙΑΖΟΜΕΝΠΡΟΣΤΟΣΩΜΑ
ΤΟΙΔΙΟΝ· ΚΑΙΕΙΣΤΟΣΛΥΤΗΝΑΠΟΝΟΙΑ
ΕΡΧΟΜΕΘΑ· ΩΣΤΕΕΠΙΛΛΘΕΣΘΑΙΗΜΑΣ
ΟΤΙΜΕΛΗΣΜΕΝΑΛΛΗΛΩΝ· ΜΗΣΘΗ
ΤΕΤΩΝΛΟΓΩΝΙΥΤΟΥΚΥΗΜΩΝΕΙΠΕ
ΓΑΡ· ΟΥΑΙΤΩΑΝΩΕΚΕΙΝΩΚΑΛΩΝΗΓ
ΑΥΤΩΕΙΟΥΚΕΓΕΝΗΗΘΗ· ΗΕΝΑΤΩ
ΕΚΚΛΕΚΤΩΝΜΟΥΣΚΑΝΔΑΛΙΣΑΙ· ΚΡΕΙΤ
ΤΟΝΗΝΑΥΤΩΠΕΡΙΤΕΘΗΝΑΙΜΥΛΟΝ·
ΚΑΙΚΑΤΑΠΟΝΤΙΣΘΗΝΑΙΕΙΣΤΗΝΘΑΛΑΣ
ΣΑΝΗΕΝΑΤΩΝΜΙΚΡΩΝΜΟΥΣΚΑΝΔΑ
ΛΙΣΑΙ· ΤΟΣΧΙΣΜΑΥΜΩΝΠΟΛΛΟΥΣ
ΔΙΕΣΤΡΕΨΕΝ· ΠΟΛΛΟΥΣΕΙΣΛΘΟΥΜΙΑ
ΕΒΑΛΕΝ· ΠΟΛΛΟΥΣΕΙΣΔΙΣΤΑΓΜΟΝ·
ΤΟΥΣΠΑΝΤΑΣΗΜΑΣΕΙΣΛΥΠΗΝ· ΚΑΙ
ΕΠΙΜΟΝΟΣΥΜΩΝΕΣΤΙΝΗΣΤΑΣΙΣ·
ΑΝΑΛΑΒΕΤΕΤΗΝΕΠΙΣΤΟΛΗΝΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΟΥΠΑΥΛΟΥΤΟΥΑΠΟΣΤΟΛΟΥ·
ΤΙΠΡΩΤΟΝΥΜΙΝΕΝΑΡΧΗΤΟΥΕΥΑΓ
ΓΕΛΙΟΥΕΓΡΑΨΕΝΕΠΑΛΗΘΕΙΑΣΠΗ
ΚΩΣΕΠΕΣΤΕΙΛΕΝΥΜΙΝΠΕΡΙΑΥΤΟΥ
ΤΕ· ΚΑΙΚΗΦΑΤΕΚΑΙΠΟΛΛΩ· ΔΙΧΤΟ
ΚΑΙΤΟΤΕΠΡΟΣΚΛΙΣΕΙΣΥΜΑΣΠΕΠΟΙ
ΗΣΘΑΙ· ΑΛΛΗΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣΕΚΕΙΝΗ
ΗΤΤΟΝΑΜΑΡΤΙΑΝΥΜΙΝΠΡΟΣΗΝΕΓ
ΚΕΝ· ΠΡΟΣΕΚΛΙΘΗΤΕΓΑΡΑΠΟΣΤΟΛΟΙΣ
ΜΕΜΑΡΤΥΡΗΜΕΝΟΙΣ· ΚΑΙΑΝΔΡΙΔΕ
ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΩΠΑΡΑΥΤΟΙΣ·

ΝΥΝΙΔΕΚΑΤΑΝΟΗΣΑΤΕΤΙΝΕΣΥΜΑΣ
ΔΙΕΣΤΡΕΨΑΝ· ΚΑΙΤΟΣΕΜΝΟΝΤΗΣ
ΠΕΡΙΒΟΗΤΟΥΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑΣΥΜΩ·
ΕΜΙΩΣΑΝΑΙΣΧΡΑΑΓΑΠΗΤΟΙΚΑΙΔΙ
ΛΙΣΧΡΑΚΑΙΑΝΑΣΙΑΤΗΣΕΝΧΩΑΓΩΓΗΣ·
ΑΚΟΥΕΣΘΑΙΤΗΝΒΕΒΑΙΟΤΑΤΗΝΚΑΙ
ΑΡΧΑΙΑΝΚΟΡΙΝΘΙΩΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝ·
ΔΙΕΝΗΔΥΟΠΡΟΣΩΠΑΣΤΑΣΙΑΖΕΙΝ·
ΠΡΟΣΤΟΥΣΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ· ΚΑΙΑΥΤΗ·
ΗΑΚΟΗ· ΟΥΜΟΝΟΝΕΙΣΗΜΑΣΕΧΩΡΗΣΕ·
ΑΛΛΑΚΑΙΕΙΣΤΟΥΣΕΤΕΡΟΚΛΙΝΕΙΣ·
ΥΠΑΡΧΟΝΤΑΣΑΦΗΜΩΝ· ΩΣΤΕΚΑΙ
ΒΛΑΣΦΗΜΙΑΣΕΠΙΦΕΡΕΣΘΑΙΤΩΝΟ
ΜΑΤΙΚΥΔΙΑΤΗΝΥΜΕΤΕΡΑΝΑΦΡΟΣΥΝΗ·
ΕΛΥΤΟΙΣΔΕΚΙΝΔΥΝΟΝΕΠΕΞΕΡΓΑΖΕ
ΣΘΑΙ· ΕΞΑΡΩΜΕΝΟΥΝΤΟΥΤΟΕΝΤΑΧΕΙ·
ΚΑΙΠΡΟΣΠΕΣΩΜΕΝΤΩΔΕΣΠΟΤΗ·

ΚΑΙ ΚΑΛΥΨΩ ΜΕΝ ΙΚΕΤΕ ΥΟΝΤΕΣ ΑΥΤΟ
ΟΠΩΣ ΙΛΕΩΣ ΓΕΝΟΜΕΝΟ ΣΕ ΠΙΚΑΤΑ
ΛΑΓΗΝ ΜΙΝ· ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΝ ΣΕ ΜΗΝ
ΤΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑΣ ΗΜΩΝ ΑΓΗΝΗΝ
ΑΓΩΓΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΗΣΗ ΜΑΣ·

ΠΥΛΗ ΓΑΡ· ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΑΝΕΩΓΥΤΑ
ΕΙΣ ΖΩΗΝ ΑΥΤΗ· ΚΑΘΩΣ ΓΕ ΓΡΑΠΤΑΙ·
ΑΝΟΙΣΧΕΤΕ ΜΟΙ ΠΥΛΑΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ·
ΕΙΣ ΕΛΘΩΝ ΕΝ ΑΥΤΑΙΣ ΕΣΟΜΟΛΟΓΗΣΩ
ΜΑΙ ΤΩ ΚΩ· ΑΥΤΗΝ ΠΥΛΗ ΤΟΥ ΚΥΔΙ
ΚΑΙ ΟΙ ΕΙΣ ΕΛΕΥΣΟΝΤΑΙ ΕΝ ΑΥΤΗ·

ΠΟΛΛΩΝ ΟΥΝ ΠΥΛΩΝ ΑΝΕΩΓΥΤΩΝ
ΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΑΥΤΗΣ ΕΣΤΙΝ Η ΕΝ
ΧΩ· ΕΝ ΗΜΑΚΑΡΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΕΙΣ ΕΛ
ΘΟΝΤΕΣ· ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΝ
ΠΟΡΕΙΑΝ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΟΣΙΟΤΗΤΙ ΚΑΙ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΑΤΑΡΑΧΩ ΣΠΑΝΤΑ ΕΠΙ
ΤΕΛΟΥΝΤΕΣ· Η ΤΩΤΙΣ ΠΙΣΤΟΣ· Η ΤΩ
ΔΥΝΑΤΟΣ ΓΝΩΣΙΝ ΕΞΕΙΠΕΙΝ· Η ΤΩ
ΣΟΦΟΣ ΕΝ ΔΙΑΚΡΙΑ ΚΡΙΣΕΙ ΛΟΓΩΝ·
Η ΤΩ ΑΓΝΟΣ ΕΝ ΕΡΓΟΙΣ· ΤΟ ΣΟΥ ΤΩ
ΓΑΡ ΜΑΛΛΟΝ ΤΑ ΠΕΙΝΟΦΡΟΝΕΙΝ ΟΦΙ
ΛΕΙΟΣ Ω ΔΟΚΕΙ ΜΑΛΛΟΝ ΜΕΙΖΩΝ ΕΙΝΑΙ
ΚΑΙ ΖΗΤΕΙΝ ΤΟ ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΣ ΠΑΣΙΝ·
ΚΑΙ ΜΗ ΤΟ ΕΛΥΤΟΥ·

Ο ΕΧΩΝ ΑΓΑΠΗΝ ΕΝ ΧΩ ΠΟΙΗΣΑΤΩ
ΤΑ ΤΟΥ ΧΥ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ· ΤΟΝ ΔΕ ΣΜΟ
ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΘΥ ΤΙΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΕΞΗ
ΓΗΣ ΑΣΘΑΙ· ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΛΛΟ
ΝΗΣ ΑΥΤΟΥ· ΤΙΣ ΑΡΚΕΤΟ ΣΕ ΣΕΙΠΕΙΝ·
ΤΟΥ ΨΟΣΕΙΣ Ο ΑΝΑΓΕΙΝΑ ΑΓΑΠΗ· ΑΝ ΕΚΑΙ
Η ΓΗ ΤΟΝ ΕΣΤΙΝ· ΑΓΑΠΗ ΚΟΛΛΑ Η ΜΑΣ·
ΤΩ ΘΩ· ΑΓΑΠΗ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΠΑΝΘΟΣ ΑΜΑΡ
ΤΙΩΝ· ΑΓΑΠΗ ΠΑΝΤΑ ΑΝΕΧΕΤΑΙ· ΠΑΝ
ΤΑ ΜΑΚΡΟΘΥΜΕΙ· ΟΥΔΕΝ ΒΑΝΑΥΣΟΝ
ΕΝ ΑΓΑΠΗ· ΟΥΔΕΝ ΎΠΕΡ Η ΦΑΝΟΝ·
ΑΓΑΠΗΣ ΧΙΣΜΑ ΟΥΚ ΕΧΕΙ· ΑΓΑΠΗ ΟΥ
ΣΤΑΣΙΑ ΖΕΙ· ΑΓΑΠΗ ΠΑΝΤΑ ΠΟΙΕΙ ΕΝ Ο
ΜΟΝΟΙΑ· ΕΝ ΤΗ ΑΓΑΠΗ ΤΕΛΕΙΩΘΗΣ ΚΑ
ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΤΟΥ ΘΥ· ΔΙΧΑ ΑΓΑ
ΠΗΣ ΟΥΔΕΝ ΕΥΑΡΕΣΤΟΝ ΕΣΤΙΝ ΤΩ ΘΩ·
ΕΝ ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣΕΛΑΒΕΤΟ Η ΜΑΣ Ο ΔΕ
ΣΠΟΤΗΣ· ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΗΝ ΕΣΧΕΝ
ΠΡΟΣ Η ΜΑΣ· ΤΟ ΛΙΜΑΛΥΤΟΥ ΕΔΩΚΕΝ
ΎΠΕΡ Η ΜΩΝ ΙΣΧΟΣ ΚΑΙ Η ΜΩΝ ΕΝ ΘΕΛΗ
ΜΑΤΙ ΘΥ· ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΑΡΚΑ ΎΠΕΡ ΤΗΣ
ΣΑΡΚΟΣ Η ΜΩΝ· ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΎΠΕΡ
ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ Η ΜΩΝ·

ΟΡΑ ΤΕ ΑΓΑΠΗ ΤΟΙ ΠΩΣ ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΘΥΜΑ
ΣΤΟΝ ΕΣΤΙΝ Η ΑΓΑΠΗ· ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΕΛΕΙΟ
ΤΗ ΤΟΣ ΑΥΤΗΣ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΕΞ Η ΓΗΣ ΕΙΣ·

ΤΙΣ ΙΚΑΝΟΣ ΕΝ ΑΥΤΗΣ ΕΥΡ[
ΕΙΜΗ ΟΥΣ ΑΚΑΤΑΣΙΩΣ Η[
ΘΛΟΥΝ· ΚΑΙ ΑΙ ΤΩ ΜΕΘ ΑΛΠ[
ΟΥΣ ΑΥΤΟΥ· ΙΝΑ ΕΝ ΑΓΑΠΗ[
ΔΙΧΑ ΠΡΟΣΚΑΙΣ ΕΩΣ ΑΝΘΡΩ[
ΛΩ ΜΟΙ· ΛΙΓΕΝ ΕΛΙ ΠΑΣΑ[
ΕΩΣ ΤΗΣ ΔΕ Η ΜΕΡΑΣ ΠΑΡΗ[
ΑΛΛΟΙ ΕΝ ΑΓΑΠΗ ΤΕΛΕΙΩΘΕΝ[
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΟΥ ΘΥ ΧΑΡΙΝ ΕΧΟ[
ΧΩΡΟΝ ΕΥΣΕΒΩΝ· ΟΙ ΦΑΝΕΡ[
ΤΑΙ ΕΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛ[
ΤΟΥ ΧΥ· ΓΕ ΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ· ΕΙΣ ΕΛ[
ΕΙΣ ΤΑΤΑ ΜΙΑ ΜΙΚΡΟΝ ΟΣΟΝ ΟΣ[
ΕΩΣ ΟΥ ΠΑΡΕΛΘΗ Η ΟΡΓΗ ΚΑΙ ΘΥ[
ΜΟΥ· ΚΑΙ ΜΗΝ ΣΘΗΣΟΜΑΙ Η ΜΕΡ[
ΑΓΛΘΗΣ· ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΗΣΩ ΎΜΑΣ[
ΤΩΝ ΘΗΚΩΝ ΎΜΩΝ·

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΕΣΜΕΝ ΑΓΑΠΗ ΤΟΙ ΕΙΤΑ[
ΤΑ ΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΥ ΕΠΟΙΟΥΜΕΝ Ε[
ΜΟΝΟΙΑ ΑΓΑΠΗΣ· ΕΙΣ ΤΟ ΑΦΘΕΟ Η[
Η ΜΙΝ ΔΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΤΑΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ[
ΓΕ ΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ· ΜΑΚΑΚΑΡΙΟΙ ΩΝ Α[
ΘΗΣ ΑΝΑΙ ΑΝΟΜΙΑΙ· ΚΑΙ ΩΝ ΕΠΕΚΑ[
ΦΘΗΣ ΑΝΑΙ ΑΜΑΡΤΙΑΙ· ΜΑΚΑΡΙΟ ΣΑ[
ΟΥ ΟΥ ΜΗ ΛΟΓΙΣΤΑΙ ΚΑΙ ΑΜΑΡΤΙΑ[
ΟΥΔ ΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΩ ΣΤΟΜΑΤΙ ΑΥΤ[
ΔΟΛΟΣ· ΟΥΤΟΣ Ο ΜΑΚΑΡΙΣ ΜΟΣ Ε[
ΝΕ ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΕΚΛΕΛΕΓΜΕΝΟΥ Σ
ΎΠΟ ΤΟΥ ΘΥ· ΔΙΑ ΙΎΧΥ ΤΟΥ ΚΥ Η Μ[
ΩΝ ΔΟΣ ΛΕΙΣ ΤΟΥ ΣΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ Α[
ΝΩΝ ΑΜΗΝ· Ο ΣΑ[ΟΥ]Ν ΠΑΡΕΒ[
ΜΕΝ ΔΙΑ ΤΙΝΟΣ ΤΩΝ[ΤΟ]Υ ΑΝΤΙΚ[
ΝΟΥ ΑΣΙΩΣΩ ΜΕΝ[ΣΥΓ] ΓΝΩΜ[
ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΙ ΔΕ ΟΙΤΙ[Ν] ΕΣΑΡΧΗ Γ[
ΣΤΑΣ ΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΧΟΣ ΤΑΣΙΑΣ ΕΓΕΝ[
ΘΗΣ ΑΝ· ΟΦΕΙΛΟΥΣΙΝ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ ΣΚΟΠΕΙΝ·

ΟΙ ΓΑΡ ΜΕΤΑΦΟΒΟΥ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ ΠΟΛΙ
ΤΕΥΟΜΕΝΟΙ· ΕΛΥΤΟΥΣ ΘΕΛΟΥΣΙΝ
ΜΑΛΛΟΝ ΑΙΚΑΙΣ ΠΕΡΙ ΠΙΠΤΕΙΝ· Η ΤΟΥΣ
ΠΛΗΣΙΟΝ· ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ΕΛΥΤΩΝ ΚΑΤΑ
ΓΝΩΣΙΝ ΦΕΡΟΥΣΙΝ· Η ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΕ
ΔΟΜΕΝΗΣ Η ΜΙΝ ΚΑΛΩΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΣ
ΟΜΟΦΩΝΙΑΣ· ΚΑΛΟΝ ΓΑΡ ΑΝΩ ΕΣΟ
ΜΟΛΟΓΕΙΣ ΘΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩ[Ν] ΠΑΡΑ ΠΤΩΜΑ
ΤΩΝ ΗΣ ΚΑ Η ΡΥΝΑΙ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ ΑΥ
ΤΟΥ· ΚΑΘΩΣ ΕΣ ΚΑ Η ΡΥΝΘΗ Η ΚΑΡΔΙΑ
ΤΩΝ ΣΤΑΣΙΑ ΖΟΝΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΡΑ
ΠΟΝΤΑ ΤΟΥ ΘΥ ΜΩ ΎΣΗΝ· ΩΝ ΤΟ[
ΜΑ ΠΡΟ ΔΗΛΟΝ ΕΓΕΝΗΘΗ· ΚΑΤΕΒ[
ΣΑΝ ΓΑΡ ΕΙΣ ΑΔΟΥ ΖΩ[Ν]ΤΕΣ· ΚΑΙ ΘΑ[

.....ΥΤΟΥΣ· ΦΑΡΑΩΚΑΙΗΣΤΡΑ
 ΟΥΚΑΙΠΑΝΤΕΣΟΙΗΓΟΥΜΕ
 ΝΟΙΑΙΓΥΠΤΟΥ· ΤΑΤΕΑΡΜΑΤΑΚΑΙΟΙ
 ΑΝΑΒΑΤΑΙΑΥΤΩΝ· ΟΙΔΙΑΛΛΗΝΤΙΝΑ
 ΝΕΥΘΙΣΘΗΣΑΝΕΙΣΘΑΛΑΣΣΑ·
 ΑΝ· ΚΑΙΑΠΩΛΟΝΤΟ· ΑΛΛΑΔΙΑ
 ΤΟΣΚΛΗΡΥΝΘΗΝΗΑΙΑΥΤΩΝΤΑΣΑΥ
 ΝΕΤΟΥΣΚΑΡΔΙΑΣ· ΜΕΤΑΤΟΓΕΝΕΣΘΑΙ·
 ΤΑΣΗΜΕΙΑ[ΚΑΙ]ΤΑΤΕΡΑΤΑΕΝΓΗΑΙΓΥ
 ΔΙΑ[ΤΟΥΘ]ΕΡΑΠΟΝΤΟΣΤΟΥΘΥ
 ΜΩΥΣΕΩ[Σ] ΑΠΡΟΣΔΕΗΣΑΔΕΛΦΟΙ·
 ΟΙΔΕΣΠΟΤΗΣΥΠΑΡΧΕΙΤΩΝΑΠΑΝΤΩ
 ΟΥΔΕΝΟΥΔΕΝΟΣΧΡΗΖΕΙΕΙΜΗΤΟ
 ΕΣΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΑΙΑΥΤΩ· ΦΗΣΙΝΓΑΡ·
 ΟΕΚΛΕΚΤΟΣΔΑΔ· ΕΣΟΜΟΛΟΓΗΣΟ
 ΜΑΙΤΩΚΩΚΑΙΑΡΕΣΕΙΑΥΤΩΥΠΕΡ
 ΜΟΣΧΟΝΗΛΙΟΝΚΕΡΑΤΑΕΚΦΕΡΟΝΤΑ·
 ΚΑΙΟΠΛΑΣΙΔΕΤΩΣΑΝΠΤΩΧΟΙΚΑΙ
 ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΩΣΑΝ·
 ΚΑΙΠΙΛΙΝΛΕΓΕΙ· ΘΥΣΟΝΤΩΘΩΘΥΣΙΑ
 ΛΙ[ΝΕ]ΣΕΩΣΚΑΙΑΠΟΔΟΣΤΩΥΨΙΣΤΩ
 ΤΑΣΕΥΧΑΣΣΟΥ· ΚΑΙΕΠΙΚΑΛΕΣΕΜΕ·
 ΕΝΗΜΕΡΑΘΑΙΨΕΩΣΣΟΥ· ΚΑΙΕΞΕ
 ΛΟΥΜΑΙΣΕ· ΚΑΙΔΟΣΑΣΕΙΣΜΕ· ΘΥΣΙΑ
 ΓΑΡΤΩΘΩΠΝΑΣΥΝΤΕΤΡΙΜΜΕΝΟ·
 ΕΠΙΣΤΑΣΘΑΙΓΑΡ· ΚΑΙΚΑΛΩΣΕΠΙΣΤΑ
 Σ..... ΣΙΕΡΑΣΓΡΑΦΑΣΑΓΑΠΗΤΟΙ·
 ΚΥΦΑΤΕΕΙΣΤΑΛΟΓΙΑΤΟΥ
 ΝΑΜΗΗΣΙΝΟΥΝΤΑΥΤΑ
 ΜΩΥΣΕΩΣΓΑΡ· ΑΝΑΒΑΙ
 ΝΟΝΤΟΣΕΙΣΤΟΟΡΟΣ· ΚΑΙΠΟΙΗΣΑΝ
 ΑΚΟΝΤΑΗΜΕΡΑΣ· ΚΑΙΤΕC
 ΑΝΥΚΤΑΣΕΝΗΗΣΤΕΙΑ·
 ΩΣΕΙ· ΕΙΠΕΝΠΡΟΣΑΥΤΟ·
 ΣΗΜΩΨΗΚΑΤΑΒΗΘΙ
 ΕΝΤΕΥΘΕΝ· ΟΤΙΗΝΟΜΗΣΕ
 ΟΛΛΟΣ[ΟΥ]ΟΥΣΕΣΗΓΑΓΕΣΕΚΓΗΣ
 ΛΙΓΥΠΤΟΥ· ΠΑΡΕΒΗΣΑΝΤΑΧΥΕΚ
 ΗΣΕΝΕΤΕΙΛΩΑΥΤΟΙΣ·
 ΝΕΑΥΤΟΙΣΧΩΝΕΥΜΑΤΑ·
 ΗΚΣΠΡΟΣΑΥΤΟΝ· ΔΕΛΑΛΗ
 ΚΑΠΡΟΣ[ΣΕ]ΑΠΑΣ· ΚΑΙΔΙΣΛΕΓΩΝ·
 ΤΟΝΛΑΟΝΤΟΥΤΟΝ· ΚΑΙΙΔΟΥ
 ΛΑΟΣ[ΚΑ]ΗΡΟΤΡΑΧΗΛΟΣ· ΕΛΣΟΝ
 ΜΕΕΣΟΛ[Ε]ΘΡΕΥΣΑΙΑΥΤΟΥΣ· ΚΑΙΕΞΑ
 ΟΟΝΟΜΑΑΥΤΩΝΥΠΟΚΑ
 ΤΟΥΟΥΝΟΥ· ΚΑΙΠΟΙΗΣΩ
 ΘΝΟΣΜΕΓΑ· ΚΑΙΘΑΥΜΑΣΤΟ
 ΚΑΙΠΟΛΥΜΑΛΛΟΝΗΤΟΥΤΟ·
 ΩΨΗΣΜΗΘΑΜΩΣΚΕ·
 ΑΜΑΡΤΙΑΝΤΩΛΛΩΤΟΥΤΩ

ΗΚΑΜΕΕΣΑΛΛΕΙΨΟΝΕΚΒΙΒΛΟΥΖΩ
 ΤΩΝΩΜΕΓΑΛΗΣΑΓΑΠΗΣ· ΩΤΕΛΕΙΟ
 ΤΗΤΟΣΑΝΥΠΕΡΒΑΗΤΟΥ· ΠΑΡΡΗΣΙΑ
 ΖΕΤΑΙΘΕΡΑΠΩΝΠΡΟΣΚΗ· ΑΙΤΕΙΤΑ
 ΑΦΕΣΙΝΤΩΠΛΗΘΕΙ· ΗΚΑΙΕΑΥΤΟΝ·
 ΕΣΑΛΛΕΙΦΘΗΝΑΙΜΕΤΑΥΤΩΝΑΣΙΟΙ·
 ΤΙΣΟΥΝΕΝΥΜΙΝΓΕΝΝΑΙΟΣ· ΤΙΣΕΥ
 ΣΠΛΑΓΧΝΟΣ· ΤΙΣΠΕΠΛΗΡΟΦΟΡΗ
 ΜΕΝΟΣΑΓΑΠΗΣΕΙΠΑΤΩ· ΕΙΔΙΕΜΕ
 ΣΤΑΣΙΣ· ΚΑΙΕΡΙΣ· ΚΑΙΣΧΙΣΜΑΤΑ· ΕΚ
 ΧΩΡΩ· ΑΠΕΙΜΙΟΥΕΛΗΒΟΥΛΗΣΘΑΙ·
 ΚΑΙΠΟΙΩΤΑΠΡΟΣΤΑССΟΜΕΝΑΥΠΟ
 ΤΟΥΠΛΗΘΟΥΣΜΟΝΟΝΤΟΠΟΙΜΝΙΟ·
 ΤΟΥΧΥΕΙΡΗΝΕΥΕΤΩΜΕΤΑΤΩΝΚΑ
 ΘΕΣΤΑΜΕΝΩΝΠΡΕCΒΥΤΕΡΩΝΤΟΥ
 ΤΟΟΠΟΙΗΣΑΣΕΑΥΤΩΜΕΓΑΚΚΑΙΟΣ
 ΕΝΧΩΠΕΡΙΠΟΙΗΣΕΤΑΙ· ΚΑΙΠΑΣΤΟ
 ΠΩCΔΕΞΕΤΑΙΑΥΤΟΝ· ΤΟΥΓΑΡΚΥΗΓΗ
 ΚΑΙΤΟΠΛΗΡΩΜΑΑΥΤΗΣ·
 ΤΑΥΤΑΟΙΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΙΤΗΝΑΜΕ
 ΤΑΜΕΛΗΤΟΝΠΟΛΙΤΕΙΑΝΤΟΥΘΥΕΠΟΙ
 ΗCΑΝΚΑΙΠΟΙΗΣΟΥCΙΝ·
 ΙΝΑΔΕΚΑΙΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑΕΘΝΩΝ·
 ΕΝΕΓΚΩΜΕΝ· ΠΟΛΛΟΙΒΑΣΙΛΕΙCΚΑΙ
 ΗΓΟΥΜΕΝΟΙ· ΛΟΙΜΙΚΟΥΤΙΝΟΣΕΝ
 ΣΤΑΝΤΟΣΚΑΙΡΟΥ· ΧΡΗΣΜΟΔΟΤΗΘΕΝ
 ΤΕCΠΑΡΕΔΩΚΑΝΕΛΥΤΟΥCΕΙCΘΑ
 ΝΑΤΟΝ· ΙΝΑΡΥCΩΝΤΑΙΔΙΑΤΟΥΕΥ
 ΤΩΝΑΙΜΑΤΟΣΤΟΥCΠΟΛΙΤΑC·
 ΠΟΛΛΟΙΕΞΕΧΩΡΗΣΑΝΙΔΙΩΝΠΟΛΕΩ·
 ΙΝΑΜΗCΤΑCΙΑΖΩCΙΝΕΠΙΠΛΕΙΟΝ·
 ΕΠΙCΤΑΜΕΘΑΠΟΛΛΟΥCΕΝΗΜΙΝ·
 ΠΑΡΑΔΕΔΩΚΟΤΑCΕΛΥΤΟΥCΕΙCΔΕ
 CΜΑ· ΟΠΩCΕΤΕΡΟΥCΛΥΤΡΩCΟΝΤΑΙ·
 ΠΟΛΛΟΙΕΛΥΤΟΥCΠΑΡΕΔΩΚΑΝΕΙCΔΥ
 ΛΕΙΑΝ· ΚΑΙΛΑΒΟΝΤΕCΤΑCΤΙΜΑC·
 ΑΥΤΩΝΕΤΕΡΟΥCΕΨΩΜΙCΑΝ·
 ΠΟΛΛΑΙΓΥΝΑΙΚΕCΕΝΔΥΝΑΜΩΘΕΙ
 CΑΙΔΙΑΤΗΣΧΑΡΙΤΟΣΤΟΥΘΥΕΠΕΤΕΛΕ
 CΑΝΤΟΠΟΛΛΑΑΝΔΡΕΙΑ·
 ΙΟΥΔΕΙΘΗΜΑΚΑΡΙΑΕΝCΥΓΚΛΕΙCΜΩ·
 ΟΥCΗCΤΗΣΠΟΛΕΩC· ΗΤΗΣΑΤΟΠΑΡΑ
 ΤΩΝΠΡΕCΒΥΤΕΡΩΝΕΛΘΗΝΑΙΑΥΤΗ·
 ΕΞΕΛΘΕΙΝΕΙCΤΗΝΠΑΡΕΜΒΟΛΗΝ
 ΤΩΝΑΛΛΟΦΥΛΩΝ·
 ΠΑΡΑΔΟΥCΛΟΥΝΕΑΥΤΗΝΤΩΚΙΝΔΥ
 ΝΩ· ΕΞΗΛΘΕΝΔΙΑΓΑΠΗΝΤΗΣΠΑΤΡΙ
 ΔΟC· ΚΑΙΤΟΥΑΛΛΟΥΤΟΥΟΝΤΟCΕΝCΥΓ
 ΚΛΙCΜΩ· ΚΑΙΠΑΡΕΔΩΚΕΝΚCΟΛΟ
 ΦΕΡΗΝΗΝΕΝΧΕΙΡΙΘΗΛΙΑC·
 ΟΥΧΗΤΤΟΝΕΙ· ΚΑΙΗΤΕΛΕΙΑΚΑΤΑΠΙCΤΙ

ΕΣΘΗΡ· ΚΙΝΔΥΝΩ ΕΛΥΤΗΝ ΠΑΡΕ
ΒΑΛΕΝ· ἸΝΑ ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΦΥΛΟΝ
ΤΟΥ ἸΣΑΜΕΛΛΟΝΑ ΠΟΛΕΣΘΑΙ ΡΥΣΗ
ΤΑΙ· ΔΙΑ ΓΑΡ ΤΗΣ ΝΗΣΤΕΙΑΣ· ΚΑΙ ΤΗΣ
ΤΑ ΠΕΙΝΩΣ ΕΩΣ ΑΥΤΗΣ· Η ΣΙΩΣΕΝ
ΤΟΝ ΠΑΝΤΕΠΟΠΤΗΝ ΔΕ ΣΠΟΤΗΝ Θ̄Ν
ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ· ΟΣΙ ΔΩΝΤΟ ΤΑ ΠΕΙ
ΝΟΝ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΑΥΤΗΣ· ΕΡΥΣΑΤΟ
ΤΟΝ ΑΛΟΝΩΝ ΧΑΡΙΝ ΕΚΙΝΔΥΝΕΥΣΕ·
ΚΑΙ Η ΜΕΙΣΟΥΝ ΕΝ ΤΥΧΩ ΜΕΝ ΠΕΡΙ
ΤΩΝ ΕΝ ΤΙΝΙ ΠΑΡΑ ΠΤΩΜΑΤΙ Ψ̄ ΠΑΡ
ΧΟΝ ΤΩΝ· ΟΠΩΣ ΔΟΘΗ ΑΥΤΟΙΣ ΕΠΙ
ΕΙΚΙΑ· ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ·
ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΣ ΑΙΛΥΤΟΥ ΣΜΗΝ ΜΙΝ ΑΛΛΑ
ΤΩ ΘΕΛΗΜΑΤΙ ΤΟΥ Θ̄Υ· ΟΥΤΩΣ ΓΑΡ
ΕΣΤΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΕΓΚΑΡΠΟΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΑ
Η ΠΡΟΣ ΤΟΝ Θ̄Ν ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΑΓΙΟΥ ΣΜΕ
ΤΟΙΚΤΕΙΡΜΩΝ ΜΝΙΑ·

ΑΝ ΑΛΛΩ ΜΕΝ ΠΑΙΔΙΑ ΝΕΦΗ ΟΥΔΕΙΣ
ΟΦΙΛΕΙΑ ΓΑΝ ΑΚΤΕΙΝΑ ΓΑΠΗ ΤΟΙ·
Η ΝΟΥΘΕΤΗΣ ΕΙΣ ΗΝ ΠΟΙΟΥ ΜΕΘΑ·
ΕΙΣ ΑΛΛΗΛΟΥΣ· ΚΑΛΗ ΕΣΤΙΝ· ΚΑΙ Ψ̄ ΠΕΡ
ΑΓΝΩΦΕΛΙΜΟΣ· ΚΟΛΛΑ ΓΑΡ Η ΜΑΣ·
ΤΩ ΘΕΛΗΜΑΤΙ ΤΟΥ Θ̄Υ· ΟΥΤΩΣ ΓΑΡ ΦΗ
ΣΙΝ Ο ΑΓΙΟΣ ΛΟΓΟΣ· ΠΑΙΔΕΥΩΝ· ΕΠΑΙ
ΔΕΥΣΕΝ ΜΕ ΟΚ̄· ΚΑΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ·
ΟΥ ΠΑΡΕΔΩΚΕΝ ΜΕ· ΟΝ ΓΑΡ ΑΓΑΠΑΚ̄
ΠΑΙΔΕΥΕΙ· ΜΑΣΤΙΓΟΙ ΔΕ ΠΑΝΤΑ Ψ̄ ΙΘ̄Ν
ΟΝ ΠΑΡΑ ΔΕΧΕΤΑΙ·

ΠΑΙΔΕΥΣΕΙ ΜΕ ΓΑΡ ΦΗ ΣΙΝ ΔΙΚΑΙΟΣ
ΕΝ ΕΛΕΕΙ· ΚΑΙ ΕΛΕΓΞΕΙ ΜΕ· ΕΛΛΙΟΣ ΔΕ
ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ ΜΗ ΛΙ ΠΑΝΑΤΩ ΤΗΝ
ΚΕΦΑΛΗΝ ΜΟΥ·

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΛΕΓΕΙ· ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΑΝΘ̄Σ ΟΝ
Η ΛΕΓΞΕΝ ΟΚ̄· ΝΟΥΘΕΤΗ ΜΑ ΔΕ ΠΑΝ
ΤΟ ΚΡΑΤΟΡΟΣ ΜΗ ΑΠΑΝΑΙΝΟΥ· ΑΥΤΟΣ
ΓΑΡ ΑΛΓΕΙΝ ΠΟΙΕΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΑΠΟΚΑ
ΘΙΣΤΗΣΙΝ ΕΠΑΙΣΕΝ ΚΑΙ ΑΙΧΕΙΡΕΣ
ΑΥΤΟΥ ἸΑΣΑΝΤΟ· ΕΞΑΚΙΣΕ ΣΑΝ ΑΓΚΩ
ΕΞ ΕΛΕΙΤΑΙΣΕ· ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΕΒΔΟΜΩΟΥ
ΚΟΨΕΤΑΙ ΣΟΥ ΚΑΚΟΝ· ΕΝ ΛΙ ΜΩ ΡΥΣΕ
ΤΑΙΣ ΕΕΚΘΑΝΑΤΟΥ· ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ ΔΕ
ΕΚ ΧΕΙΡΟΣ ΣΙΔΗΡΟΥ· ΑΥΣΕΙΣΕ· ΚΑΙ ΛΠ
ΜΑΣΤΙΓΟΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΣΕ ΚΡΥΨΕΙ· ΚΑΙ
ΟΥ ΜΗ ΦΟΒΗΘΗΣ ΚΑΚΩΝ ΕΠΕΡΧΟ
ΜΕΝΩΝ· ΑΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΟΜΩΝ·
ΚΑΤΑ ΓΕΛΑΣΗ· ΑΠΟ ΔΕ ΘΗΡΙΩΝ ΑΓΡΩ
ΟΥ ΜΗ ΦΟΒΗΘΗΣ· ΘΗΡΕΣ ΓΑΡ ΑΓΡΩΙΟΙ·
ΕΙΡΗΝΕΥΣΟΥΣΙΝ ΣΟΙ· ΕΙ ΤΑ ΓΝΩΣΗ
ΟΤΙ ΕΙΡΗΝΕΥΣΕΙΣ ΟΥ ΟΙΚΟΣ· Η ΔΕ
ΔΙΑ ΤΑ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΣΟΥ ΟΥ ΜΗ ΑΜΑΡΤΙΑ·

ΓΝΩΣΗ ΔΕ ΟΤΙ ΠΟΛΥ
ΤΑ ΔΕ ΤΕ ΚΝΑΣΟΥΩΣ ΠΕΡ
ΤΑ ΝΟΝ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ· ΕΛΕΥΣ
ΦΩΩΣ ΠΕΡ ΣΙΤΟΣ ΩΡΙΜΟ
ΡΟΝ ΘΕΡΙΖΟΜΕΝΟΣ· ΗΩΣ
Η ΑΛΛΩΝ ΟΣ ΚΑΘΩΡΑΝ ΣΥ
ΣΘΕΙΣΑ· ΒΛΕΠΕ ΤΕ ΑΓΑΠΗ
Ψ̄ ΠΕΡΑΣ ΠΙΣΜΟΣ ΕΣΤΙΝ Τ
ΟΜΕΝΟΙΣ Ψ̄ ΠΟ ΤΟΥ ΔΕ ΣΠΟ
ΑΓΑΘΟΣ ΩΝ ΠΑΙΔΕ . . . ΕΙΣ Τ
Η ΘΗΝ ΑΙ Η ΜΑΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΣΟ ΣΙΑ ΣΠ
ΔΙΑ ΣΑΥΤΟΥ·

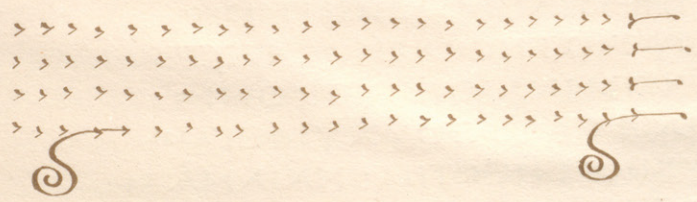
Ψ̄ ΜΕΙΣΟΥΝ ΟΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΒΟΛΗΝ
ΣΤΑΣΕΩΣ ΠΟΙΗΣΑΝΤΕΣ Ψ̄ ΠΟ ΤΑ
ΤΕ ΤΟΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙΣ ΚΑΙ ΠΑΙ
ΘΗΤΕ ΕΙΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΝ ΚΑΜΨΑΝ
ΤΑ ΓΟΝΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ Ψ̄ ΜΩΝ·
ΜΑΘΕΤΕ Ψ̄ ΠΟ ΤΑ ΣΕ ΣΘΑΙΑ ΠΟΘΕ ΜΕ
ΝΟΙ ΤΗΝ ΑΛΛΑ ΖΩΝΑ· ΚΑΙ Ψ̄ ΠΕΡ Η ΦΑΝΟ·
ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ Ψ̄ ΜΩΝ ΑΥΘΑΔ[ΕΙΑ]Ν·
ΑΜΕΙΝΟΝ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ Ψ̄ ΜΙΝ[ΕΝ] ΤΩ
ΠΟΙΜΝΙΩ ΤΟΥ Χ̄Υ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΕΛΛΟ
ΓΙΜΟΥΣ ΕΥΡΕΘΗΝΑΙ· Η ΚΑΘΨ̄ ΠΕΡ Ο
ΧΗΝ ΔΟΚΟΥΝΤΑΣ ΕΚΡΙΦΗΝ ΑΙ ΕΚ ΤΗΣ
ΕΛΠΙΔΟΣ ΑΥΤΟΥ·

ΟΥΤΩΣ ΓΑΡ ΛΕΓΕΙΝ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ
ΣΟΦΙΑ· ἸΔΟΥ ΠΡΟΝΟΜΑ [Ψ̄ ΜΙ] ΝΕΜΗΣ
ΠΝΟΗΣΗΣΙΝ· ΔΙΔΑΣΩ [ΔΕ Ψ̄ ΜΑ] Σ
ΤΟΝ ΕΜΟΝ ΛΟΓΟΝ· ΕΠ
ΚΑΙ ΟΥΧ Ψ̄ ΠΗ ΚΟΥΣΑ
ΝΟΝ ΛΟΓΟΥΣ· ΚΑΙ ΟΥ
ΑΛΛΑ ΑΚΥΡΟΥΣ ΕΠΟ
ΒΟΥΛΑΣ· ΤΟΙΣ ΔΕ ΕΜ
Η ΠΕΙΘΗΣΑΤΕ· ΤΟΙ ΓΑ
ΤΗ Ψ̄ ΜΕΤΕΡΑ ΠΩΛΕΙ
ΜΑΙ· ΚΑΤΑ ΧΑΡΟΥ ΜΑΙ ΔΕ
ΕΡΧΗΤΑΙ Ψ̄ ΜΙΝ Ο ΔΕ ΘΡΟ
ΦΙΚΗΤΑΙ Ψ̄ ΜΙΝ ΑΦΝΩΘ
ΚΑΤΑ ΣΤΡΟΦΗ ΜΟΙΑ Κ
ΡΗ· Η ΟΤΑΡ ΕΡΧΗΤΑΙ Ψ̄ Μ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ· ΕΣΤΑΙ Γ
ΚΑΛΕΣ Η ΣΘΑΙ ΜΕ ΕΓΩ ΔΕ
ΚΟΥΣΟΜΑΙ Ψ̄ ΜΩΝ· ΖΗΤ
ΜΕ ΚΑΚΟΙ ΚΑΙ ΟΥΧ ΕΥΡΗ
ΕΜΙΣΗΣΑΝ ΓΑΡ· ΣΟΦΙΑΝ
ΒΟΝ ΤΟΥ Κ̄Υ ΟΥ ΠΡΟΣΙΔΑ
Η ΘΕΛΟΝ ΕΜΑΙΣ ΠΡΟΣ ΕΧ
ΕΜΥΚΤΗΡΙΖΟΝ ΔΕ ΕΜΟΥ
ΤΟΙ ΓΑΡ ΟΥΝ ΕΔΟΝΤΑΙ ΤΗ
ΟΔΟΥ ΤΟΥ ΣΚΑΡΠΟΥΣ
ΑΣΕΒΕΙΑΣ ΠΛΗΣΘΗΝΣΟΝ

... ΠΟΝΟΠΑΝΤΕΠΟΠΤΗΣΘ̄·
 .. ΔΕΣΠΟΤΗΣΤΩΝ ΠΝΩΝ ΚΑΙ Κ̄
 .. ΣΗΣΑΡΚΟΣ· ΟΕΚΛΕΣΑΜΕΝΟΣ
 .. ΝΚΝΙΝΧ̄Ν ΚΑΙ ΗΜΑΣ ΔΙΑΥΤΟΥ
 .. ΣΛΛΟΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΟΝ· ΔΩΝ ΠΑΣΗ
 ΨΥΧΗ ΕΠΙ ΚΕΚΛΗΜΕΝΗ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ
 ΠΡΕΠΕΣ· ΚΑΙ ΑΓΙΟΝ ΟΝΟΜΑ ΥΤΟΥ·
 ΠΙΣΤΙΝ· ΦΟΒΟΝ· ΕΙΡΗΝΗΝ· ΨΥΠΟΜ
 ΝΗΝ· ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑΝ· ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ·
 ΑΓΝΙΑΝ· ΚΑΙ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ· ΕΙΣ
 ΕΥΑΡΕΣΤΗΣΙΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΥΤΟΥ
 ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ
 ΗΜΩΝ ΙΥΧΥ· ΔΙΟΥ ΥΤΩ ΔΟΣΑ· ΚΑΙ
 ΜΕΓΑΛΩΣΥΝΗ· ΚΡΑΤΟΣ· ΤΙΜΗ· ΚΑΙ
 ΝΥΝ· ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ
 ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΑΜΗΝ·

ΤΟΥΣ ΔΕ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥΣ ΑΦΗΜΩ·
 ΚΛΑΥΔΙΟΝ· ΕΦΗΒΟΝ· ΚΑΙ ΟΥΑΛΕΡΙΟ·
 ΒΙΤΩΝΑΣ ΥΝ ΚΑΙ ΦΟΡΤΟΥΝΑΤΩ·
 ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕΤΑ ΧΑΡΑΣ ΕΝ ΤΑΧΕΙ·
 ΑΝ ΕΠΕΜΨΑΤΕ ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ· ΟΠΩΣ
 ΘΑ ΤΤΟΝ ΤΗ ΝΕΥΚΤΑΙΑΝ· ΚΑΙ ΕΠΙΠΟ
 ΘΗ ΤΗΝ ΗΜΙΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΟΜΟ
 ΝΟΙΑΝ ΑΠΑΓΓΕΛΩΣΙΝ· ΕΙΣ ΤΟ ΤΑΧΕΙΟ
 ΚΑΙ ΗΜΑΣ ΧΑΡΗΝ ΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥ
 ΣΤΑΘΙΑΣ ΨΥΜΩΝ·

Η ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΚΥΝΗΜΩΝ ΙΥΧΥ ΜΕΘΥ
 ΜΩΝ· ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΝΤΑΧΗ
 ΤΩΝ ΚΕΚΛΗΜΕΝΩΝ ΨΥΠΟ ΤΟΥ ΘΥ
 ΚΑΙ ΔΙΑΥΤΟΥ· ΔΙΟΥ ΥΤΩ ΔΟΣΑ· ΤΙΜΗ·
 ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΣΥΝΗ· ΘΡΟΝΟΣ
 ΑΙΩΝΙΟΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ· ΕΙΣ
 ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΑΜΗΝ·

ΚΑΙ ΗΜΕΝ ΤΟΣ ΠΡΟΣΚΟ
 ΡΙΝ ΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

>
 ΑΔΕΛΦΟΙ· ΟΥΤΩΣ ΔΕΙ ΗΜΑΣ ΦΡΟΝΕΙ
 ΠΕΡΙ ΙΥΧΥ ΩΣ ΠΕΡΙ ΘΥ· ΩΣ ΠΕΡΙ ΚΡΙΤΟΥ
 ΖΩΝΤΩΝ ΚΑΙ ΝΕΚΡΩΝ·
 ΚΑΙ ΟΥ ΔΕΙ ΗΜΑΣ ΜΙΚΡΑ ΦΡΟΝΕΙΝ ΠΕ
 ΡΙ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΗΜΩΝ· ΕΝ ΤΩ ΓΡ
 ΦΡΟΝΕΙΝ ΗΜΑΣ ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙ ΥΤΟΥ
 ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΕΛΠΙΖΟΜΕΝ ΛΑΒΕΙΝ·
 ΚΑΙ ΟΙ ΑΚΟΥΟΝΤΕΣ ΩΣ ΠΕΡΙ ΜΙΚΡΩ
 ΑΜΑΡΤΑΝΟΜΕΝ· ΟΥΚ ΕΙΔΟΤΕΣ
 ΠΟΘΕΝ ΕΚΛΗΘΗΜΕΝ ΚΑΙ ΨΥΠΟ ΤΙΝΟΣ·
 ΚΑΙ ΕΙΣ ΟΝ ΤΟ ΠΟΝ· ΚΑΙ ΟΣ ΑΨΥΠΕΜΕΙ
 ΝΕΝΙΣΧ̄Σ ΠΛΘΕΙΝ ΕΝ ΕΚΛΗΜΩΝ·
 ΤΙΝ ΛΟΥΝ ΗΜΕΙΣ ΑΥΤΩ ΔΩΣΟΜΕΝ
 ΑΝΤΙΜΙΣΘΙΑΝ· Η ΤΙΝ ΑΚΑΡΠΟΝ ΑΣΙΟ
 ΟΥΝ ΗΜΙΝ ΑΥΤΟΣ ΕΔΩΚΕΝ· ΠΟΣ ΔΕ
 ΑΥΤΩ ΟΦΙΛΟΜΕΝ ΟΣΙΑ·
 ΤΟ ΦΩΣ ΓΑΡ ΗΜΙΝ ΕΧΑΡΙΣΑΤΟ· ΩΣ ΠΗΡ
 ΨΥΟΥΣ ΗΜΑΣ ΠΡΟΣ ΗΓΟΡΕΥΣΕΝ· ΑΠΟ
 ΛΥΜΕΝΟΥΣ ΗΜΑΣ ΕΣΩΣΕΝ·
 ΤΟΙΟΥΝΑΙ ΟΝ ΑΥΤΩ ΔΩΣΟΜΕΝ·
 Η ΜΙΣΘΟΝ· ΑΝΤΙΜΙΣΘΙΑΣ· ΩΝ ΕΛΛ
 ΒΟΜΕΝ· ΠΗΡ ΟΙ ΟΝΤΕΣ ΤΗ ΔΙΑΝΟΙΑ·
 ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΝΤΕΣ ΛΙΘΟΥΣ· ΚΑΙ ΣΥΛΛ·
 ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΝ· ΚΑΙ ΑΡΓΥΡΟΝ· ΚΑΙ ΧΑΛ
 ΚΟΝ· ΕΡΓΑΛΙΑ· ΚΑΙ ΟΒΙΟΣ ΗΜΩ
 ΟΛΟΣ· ΑΛΛΟ ΟΥΔΕΝ ΗΝ ΕΙΜΗΘΑΝ ΑΤΟΣ·
 ΑΜΑ ΥΡΩΣΙΝ ΟΥΝ ΠΕΡΙ ΚΕΙΜΕΝΟΙ·
 ΚΑΙ ΤΟΙ ΑΥΤΗΣ ΑΧΑΛΥΟΣ ΓΕΜΟΝΤΕΣ·
 ΕΝ ΤΗ ΟΡΑΣΕΙ ΑΝ ΕΒΛΕΨΑΜΕΝ· ΑΠΟ
 ΘΕΜΕΝΟΙ ΕΚΕΙΝΟ Ο ΠΕΡΙ ΚΕΙΜΕΘΑ
 ΝΕ ΦΟΣ ΤΗ ΑΥΤΟΥ ΘΕΛΗΣΕΙ· Η ΛΕΝ
 ΣΕΝ ΓΑΡ ΗΜΑΣ ΚΑΙ ΣΠΛΑΓΧΝΙΣΘΕΙΣ
 ΕΣΩΣΕΝ· ΘΕΑΣΑΜΕΝ ΟΣ ΕΝ ΗΜΙΝ·
 ΠΟΛΛΗΝ ΠΛΑΝΗΝ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΝ
 ΚΑΙ ΜΗ ΔΕ ΜΙΑΝ ΕΛΠΙΔΑΝ ΕΧΟΝΤΕΣ
 ΣΩΤΗΡΙΑΣ· ΕΙΜΗ ΤΗΝ ΠΑΡΑΥΤΟΥ·
 ΕΚΑΛΕΣΕΝ ΓΑΡ ΗΜΑΣ· ΟΥΚ ΟΝΤΑΣ·
 ΚΑΙ ΗΘΕΛΗΣΕΝ ΕΚΜΗΝΟΝΤΟΣ ΕΙΝΑΙ
 ΗΜΑΣ· ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙΣΤΕ ΙΡΑΝ ΟΥ
 ΤΙΚΤΟΥΣΑ· ΡΗΣΟΝ ΚΑΙ ΒΟΗΣΟΝ Η ΟΥ
 ΚΩ ΔΙΝΟΥΣΑ· ΟΤΙ ΠΟΛΛΑ ΤΑ ΤΕ ΚΝΑ
 ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ ΜΑΛΛΟΝ Η ΤΗΣ ΕΧΟΥΣΗΣ
 ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ·
 Ο ΕΙΠΕΝ· ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙΣΤΕ ΙΡΑ· Η ΟΥ
 ΤΙΚΤΟΥΣΑ· ΗΜΑΣ ΕΙΠΕΝ· ΣΤΕΙΡΑ ΓΑΡ
 ΗΝ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΜΩΝ ΠΡΟ ΤΟΥ ΔΟ
 ΘΗΝ ΑΙ ΑΥΤΗ ΤΕ ΚΝΑ·
 Ο ΔΕ ΕΙΠΕΝ ΒΟΗΣΟΝ Η ΟΥ ΚΩ ΔΙΝΟΥ
 ΣΑ ΤΟΥ ΤΟ ΛΕΓΕΙ· ΤΑΣ ΠΡΟΣ ΕΥΧΑΣ
 ΗΜΩΝ ΑΠΛΩΣ ΑΝΑΦΕΡΕΙΝ ΠΡΟΣ ΤΟ
 Θ̄Ν ΜΗ ΩΣ ΑΙΩ ΔΙΝΟΥΣΑΙ ΕΓΚΑΚΩΜΕ·

ΟΔΕ ΕΙΠΕΝ ΟΤΙ ΠΟΛΛΑ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ
ΕΡΗΜΟΥ ΜΑΛΛΟΝ Η ΤΗΣ ΕΧΟΥΣ
ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ· ΕΠΕΙ ΕΡΗΜΟΣ ΕΔΟΚΕΙ
ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥ ΘΥΟΛΛΟΣ ΗΜΩΝ·
ΝΥΝ ΙΔΕ ΠΙΣΤΕΥΣΑΝΤΕΣ ΠΛΕΙΟΝ ΕΣ
ΕΓΕΝΟΜΕΘΑ ΤΩΝ ΔΟΚΟΥΝΤΩΝ
ΕΧΕΙΝ ΘΗ· ΚΑΙ ΕΤΕΡΑ ΔΕ ΓΡΑΦΗ
ΛΕΓΕΙ· ΟΤΙ ΟΥΚ ΗΛΘΟΝ ΚΑΛΕΣΑΙ ΔΙ
ΚΛΙΟΥΣ· ΑΛΛΑ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥΣ ΤΟΥ
ΤΟ ΛΕΓΕΙ· ΟΤΙ ΔΕΙ ΤΟΥΣ ΑΠΟΛΛΥΜΕ
ΝΟΥΣ ΣΩΖΕΙΝ· ΕΚΕΙΝΟ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ
ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ· ΟΥΤΑ ΕΣΤΩ
ΤΑΣ ΤΗΡΙΖΕΙΝ ΑΛΛΑ ΤΑ ΠΙΠΤΟΝΤΑ·
ΟΥΤΩΣ ΚΛΙΟΧΘΕΛΗΣ ΕΝ ΣΩΣΑΙ
ΤΑ ΑΠΟΛΛΥΜΕΝΑ· ΚΑΙ ΕΣΩΣΕΝ ΠΟΛ
ΛΟΥΣ ΕΛΘΩΝ· ΚΑΙ ΚΑΛΕΣΑΣ ΗΜΑΣ
Η ΔΗ ΑΠΟΛΛΥΜΕΝΟΥΣ·
ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΟΥΝ ΕΛΛΙΟΣ ΠΟΙΗΣΑΝΤΟΣ
ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΗΜΑΣ· ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΟΤΙ
ΗΜΕΙΣ ΟΙ ΖΩΝΤΕΣ ΤΟΙΣ ΝΕΚΡΟΙΣ
ΘΕΟΙΣ ΟΥ ΘΥΟΜΕΝ ΚΛΙΟΥΣ ΠΡΟΣΚΥ
ΝΟΥΜΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΑΛΛΑ ΕΓΝΩΜΕΝ·
ΔΙΑΥΤΟΥΤΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ ΑΛΛΗΘΕΙΑΣ·
ΤΙΣ ΗΓΝΩΣΕΙΣ Η ΠΡΟΣΑΥΤΟΝ· Η ΤΟ
ΜΗ ΑΡΝΕΙΣΘΑΙ ΔΙΟΥ ΕΓΝΩΜΕΝ ΑΥΤΟ·
ΛΕΓΕΙ ΔΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΤΟΝ ΟΜΟΛΟΓΗΣΑ
ΤΑ ΜΕ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΩΝ· ΟΜΟ
ΛΟΓΗΣΩ ΑΥΤΟΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥ
ΟΥΤΟΣ ΟΥΝ ΕΣΤΙΝ ΟΜΙΣΘΟΣ ΗΜΩ·
ΕΛΝΟΥΝ ΟΜΟΛΟΓΗΣΩΜΕΝ ΔΙΟΥ
ΕΣΩΘΗΜΕΝ· ΕΝ ΤΙΝΙ ΔΕ ΑΥΤΟΝ
ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝ· ΕΝ ΤΩ ΠΟΙΕΙΝ
ΑΛΕΓΕΙ· ΚΑΙ ΜΗ ΠΑΡΑΚΟΥΕΙΝ ΑΥ
ΤΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΛΩΝ· ΚΑΙ ΜΗ ΜΟΝΟ·
ΧΕΙΛΕΣ ΙΝΑ ΑΥΤΟΝ ΤΙΜΑΝ· ΑΛΛΑ ΕΞΟ
ΛΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ· ΚΑΙ ΕΞΟΛΗΣ ΤΗΣ ΑΙ
ΛΝΟΙΑΣ· ΛΕΓΕΙ ΔΕ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΗΣΑ
ΙΧΘΥΟΣ ΟΥΤΟΣ ΤΟΙΣ ΧΕΙΛΕΣ ΙΝ Ε
ΤΙΜΑ· Η ΔΕ ΚΑΡΔΙΑ ΑΥΤΩΝ ΠΟΡΡΩ
ΑΠΕΣΤΙΝ ΑΠΕΜΟΥ·
ΜΗ ΜΟΝΟΝ ΟΥΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΛΩΜΕΝ ΚΗ·
ΟΥ ΓΑΡ ΤΟΥΤΟΣ ΩΣ ΕΙ ΗΜΑΣ·
ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ· ΟΥ ΠΑΣΟ ΛΕΓΩΝ ΜΟΙ ΚΕ
ΚΕΣΩΘΗΣΕΤΑΙ· ΑΛΛΟ ΠΟΙΩΝ ΤΗΝ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ·
ΩΣΤΕ ΟΥΝ ΑΔΕΛΦΟΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΡΓΟΙΣ
ΑΥΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΩΜΕΝ· ΕΝ ΤΩ
ΑΓΑΠΑΝ ΕΛΥΤΟΥΣ ΕΝ ΤΩ ΜΗ ΜΟΙΧΑ
ΣΘΑΙ ΜΗ ΔΕ ΚΑΤΑΛΛΕΙΝ ΑΛΛΗΛΩΝ
ΜΗ ΔΕ ΖΗΛΟΥΝ· ΑΛΛΕ ΓΚΡΑΤΕΙΣ ΕΙΝΑΙ·
ΕΛΕΗΜΟΝΑΣ· ΑΓΑΘΟΥΣ· ΚΑΙ ΣΥΜ

ΠΑΣΧΕΙΝ ΑΛΛΗΛΟΙΣ ΟΦΙΛΟΙ
ΚΑΙ ΜΗ ΦΙΛΑΡΓΥΡΕΙΝ· ΕΝ ΤΙ
ΤΟΙΣ ΕΡΓΟΙΣ ΟΜΟΛΟΓΩΜΕΝ
ΚΑΙ ΜΗ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΝΑΝΤΙΟΙΣ·
ΚΑΙ ΟΥΔΕ ΙΗΜΑΣ ΦΟΒΕΙΣΘΑΙ ΤΟ
ΑΝΘΥΣΜΑ ΑΛΛΟΝ ΑΛΛΑ ΤΟΝ ΘΗ· ΔΙ
ΤΟΥΤΟ ΤΑΥΤΑ ΥΜΩΝ ΠΡΑΞΟΝ
ΕΙΠΕΝ ΟΚΣ· ΕΛΗΝΤΕ ΜΕ ΤΕ ΜΟ
ΣΥΝΗΓΜΕΝΟΙ ΕΝ ΤΩ ΚΟΛΠΩ ΜΟ
ΚΑΙ ΜΗ ΠΟΙΗΤΕ ΤΑΣ ΕΝ ΤΟΛΑΣ ΜΟ
ΑΠΟΒΑΛΩ ΥΜΑΣ· ΚΑΙ ΕΡΩ ΥΜΙΝ·
ΥΠΑΓΕΤΕ ΑΠΕΜΟΥ ΟΥΚΟΙ ΔΑ ΥΜΑΣ
ΠΟΘΕΝ ΕΣΤΕ ΕΡΓΑΤΑΙ ΑΝΟΜΙΑΣ·
ΟΘΕΝ ΑΔΕΛΦΟΙ· ΚΑΤΑΛΕΙΨΑΝΤΕ
ΤΗΝ ΠΑΡΟΙΚΙΑΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ·
ΤΟΥΤΟ ΥΠΟΙΗΣΩΜΕΝ ΤΟΘΕΛΗΜΑ
ΤΟΥ ΚΑΛΕΣΑΝΤΟΣ ΗΜΑΣ· ΚΑΙ ΜΗ
ΦΟΒΗΘΩΜΕΝ ΕΣΤΕΛΘΕΙΝ ΕΚ ΤΟΥ ΚΟ
ΣΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ· ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ ΟΚΣ· ΕΣ
ΣΘΕΩΣΑΡΝΙΑ ΕΝ ΜΕΣΩ ΛΥΚΩΝ·
ΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣ ΔΕ Ο ΠΕΤΡΟΣ ΑΥΤΩ
ΛΕΓΕΙ· ΕΛΝΟΥΝ ΔΙΑΣ ΠΑΡΑΣΩΣΙΝ
ΟΙ ΛΥΚΟΙ ΤΑ ΑΡΝΙΑ·
ΕΙΠΕΝ ΟΙΣ ΤΩ ΠΕΤΡΩ· ΜΗ ΦΟΒΕΙ
ΣΘΩΣΑΝΤΑ ΑΡΝΙΑ ΤΟΥΣ ΛΥΚΟΥΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΠΟΘΑΝΕΙΝ ΑΥΤΑ· ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ
ΜΗ ΦΟΒΕΙΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΑΠΟΚΤΕΝΗ
ΤΑΣ ΥΜΑΣ· ΚΑΙ ΜΗ ΔΕΝ ΥΜΙΝ ΔΥΝΑ
ΜΕΝΟΥΣ ΠΟΙΕΙΝ· ΑΛΛΑ ΦΟΒΕΙΣΘΑΙ
ΤΟΝ ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΠΟΘΑΝΕΙΝ ΥΜΑΣ·
ΕΧΟΝ ΤΑΣ ΞΟΥΣΙΑΝ ΨΥΧΗΣ ΚΑΙ
ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΒΑΛΕΙΝ ΕΙΣ ΓΕΕΝΗΝ
ΠΥΡΟΣ· ΚΑΙ ΓΙΝΩΣΚΕΤΕ ΑΔΕΛ
ΦΟΙ· ΟΤΙ Η ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΕΝ ΤΩ ΚΟ
ΣΜΩ ΤΟΥΤΩ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ ΤΑΥΤΗΣ
ΜΙΚΡΑ ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΧΡΟΝΙΟΣ·
Η ΔΕ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΧΥΜΕΓΑΛΗ
ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΕΣΤΙΝ· ΚΑΙ ΑΝΑ
ΠΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΥΣΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ·
ΚΑΙ ΖΩΗΣ ΑΙΩΝΙΟΥ·
ΤΙ ΟΥΝ ΕΣΤΙΝ ΠΟΙΗΣΑΝΤΑΣ ΕΠΙ ΤΥ
ΧΕΙΝ ΑΥΤΩΝ ΕΙΜΗΤΟ ΟΣΙΩΣ ΚΑΙ
ΔΙΚΑΙΩΣ ΑΝΑΣΤΡΕΦΕΣΘΑΙ· ΚΑΙ
ΤΑ ΚΟΣΜΙΚΑ ΤΑΥΤΑ· ΩΣ ΑΛΛΟ ΤΡΙΑ
ΗΓΕΙΣΘΑΙ· ΚΑΙ ΜΗ ΕΠΙΘΥΜΕΙΝ ΑΥ
ΤΩΝ· ΕΝ ΓΑΡ ΤΩ ΕΠΙΘΥΜΕΙΝ ΗΜΑΣ
ΚΤΗΣΑΣΘΑΙ ΤΑΥΤΑ· ΑΠΟ ΠΙΠΤΟΜΕ
ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΑΣ·
ΛΕΓΕΙ ΔΕ ΟΚΣ· ΟΥΔΕΙΣ ΟΙΚΕΤΗΣ
ΔΥΝΑΤΑΙ ΔΥΣΙΚΥΡΙΟΙΣ ΔΟΥΛΕΥΕ[ΙΝ]
ΕΛΗΝ ΜΕΙΣ ΘΕΛΩΜΕΝ ΚΑΙ ΘΩΔ[ΟΥ]

ΛΕΥΕΙΝ ΚΑΙ ΜΑΜΩΝΑΣ ΣΥΜΦΟ
ΡΗΟΝ ΗΜΙΝ ΕΣΤΙΝ· ΤΙ ΓΑΡ ΤΟΟΦΕΛΟΣ·
ΕΑΝ ΤΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΟΝΟ ΛΟΝ ΚΕΡ
ΔΗΣΗ ΤΗΝ ΔΕ ΨΥΧΗΝ ΖΗΜΙΩΘΗ·
ΕΣΤΙΝ ΔΕ ΟΥΤΟΣ Ο ΛΙΩΝ ΚΑΙ Ο ΜΕΛ
ΛΩΝ ΔΥΟ ΕΧΘΡΟΙ· ΟΥΤΟΣ ΔΕ ΓΕΙΜΟΙ
ΧΕΙΑΝ· ΚΑΙ ΦΘΟΡΑΝ· ΚΑΙ ΦΙΛΑΡΓΥ
ΡΙΑΝ· ΚΑΙ ΑΠΑΤΗΝ· ΕΚΕΙΝΟΣ ΔΕ
ΤΟΥΤΟΙΣ ΑΠΟΤΑΣΣΕΤΑΙ· ΟΥ ΔΥΝΑΜΕ
ΘΛΟΥΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΦΙΛΟΙ ΕΙΝΑΙ· ΔΕΙ
ΔΕ ΗΜΑΣ ΤΟΥΤΩ ΑΠΟΤΑΣΑΜΕΝ ΘΥ
ΕΚΕΙΝΩ ΧΡΑΣΘΑΙ·

ΟΙ ΟΜΕΘΑ ΟΤΙ ΒΕΧΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΤΑ ΕΝ
ΘΑΔΕ ΜΙΣΗΣΑΙ· ΟΤΙ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΟΛΙ
ΓΟ ΧΡΟΝΙΑ· ΚΑΙ ΦΘΑΡΤΑ· ΕΚΕΙΝΑ
ΔΕ ΑΓΑΠΗΣΑΙ ΤΑ ΑΓΛΩ· ΚΑΙ ΑΦΘΑΡΤΑ·

ΠΟΙΟΥΝΤΕΣ ΓΑΡ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΧΥ
ΕΥΡΗΣΟΜΕΝ ΑΝΑ ΠΛΥΣΙΝ· ΕΙΔΕ ΜΗ
ΓΕ ΟΥΔΕ ΗΜΑΣ ΡΥΣΕΤΑΙ ΕΚ ΤΗΣ
ΛΙΩΝΙΟΥ ΚΟΛΑΣΕΩΣ· ΕΑΝ ΠΑΡΑ
ΚΟΥΣΩ ΜΕΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟ ΛΩΝΑΥΤΟΥ·

ΛΕΓΕΙ ΔΕ ΚΑΙ Η ΓΡΑΦΗ ΕΝ ΤΩ ΙΕΖΕ
ΚΙ Η· ΟΤΙ ΕΑΝ ΑΝΑΣΤΗΝΩ· ΚΑΙ ΤΩΒ·
ΚΑΙ ΔΑΝΙ Η· ΟΥ ΡΥΣΟΝΤΑΙ ΤΑΤΕ

ΚΝΑ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΛΙΧΜΑΛΩΣΙΑ·
ΕΙΔΕ ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΙΟΥΤΟΙ ΔΙΚΑΙΟΙ ΟΥ
ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΤΑΙΣ ΕΛΥΤΩΝ ΔΙΚΑΙΟ
ΣΥΝΑΙΣ ΡΥΣΑΣΘΑΙ ΤΑΤΕ ΚΝΑ ΑΥΤΩ·

ΗΜΕΙΣ ΕΑΝ ΜΗ ΤΗΡΗΣΩΜΕΝ ΤΟ
ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΑΓΝΟΝ ΚΑΙ ΑΜΙΑΝ ΤΟΝ·
ΠΟΙΑ ΠΕ ΠΟΙΘΗΣΕΙ ΕΙΣ ΕΛΕΥΣΟΜΕ
Θ ΔΕΙΣ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ· Η ΤΙΣ
ΗΜΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ ΕΣΤΑΙ ΕΑΝ
ΜΗ ΕΥΡΕΘΩ ΜΕΝ ΕΡΓΑ ΕΧΟΝΤΕΣ
ΟΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΑ·

ΩΣΤΕ ΟΥΝ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΟΥ ΑΓΩΝΙ
ΣΩΜΕΘΑ ΔΕΙΔΟΤΕΣ ΟΤΙ ΕΝ ΧΕΡΣΙΝ
ΟΛΙΩΝ· ΚΑΙ ΟΤΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΦΘΑΡΤΟΥΣ
ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΤΑ ΠΛΕΟΥΣΙΝ ΠΟΛΛΟΙ
ΑΛΛΟΥ ΠΑΝΤΕΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥΝΤΑΙ·
ΘΙΜΗ ΟΙ ΠΟΛΛΑ ΚΟΠΙΑΣ ΑΝΤΕΣ ΚΑΙ
ΚΑΛΩΣ ΑΓΩΝΙΣΑΜΕΝΟΙ·

ΗΜΕΙΣ ΟΥΝ ΑΓΩΝΙΣΩΜΕΘΑ ΙΝΑ
ΠΑΝΤΕΣ ΣΤΕΦΑΝΩΘΩΜΕΝ·

ΩΣΤΕ ΘΩΜΕΝ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΤΗΝ ΕΥ
ΘΕΙΑΝ· ΑΓΩΝΑ ΤΟΝ ΑΦΘΑΡΤΟΝ
ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΙ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΚΑΤΑ ΠΛΕΥ
ΣΩΜΕΝ· ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΣΩΜΕΘΑ ΙΝΑ
ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΘΩΜΕΝ· ΚΑΙ ΕΙ
ΜΗ ΔΥΝΑΜΕΘΑ ΠΑΝΤΕΣ ΣΤΕΦΑ
ΝΩΘΗΝΑΙ· ΚΑΝ ΕΓΓΥΣ ΤΟΥΣ ΤΕ

ΦΑΝΟΥ ΓΕΝΩΜΕΘΑ·
ΕΙΔΕΝ ΑΙ ΗΜΑΣ ΔΕ ΙΟΤΙ Ο ΤΟΝ ΦΘΑΡ
ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΣ·
ΕΑΝ ΕΥΡΕΘΗ ΦΘΕΙΡΩΝ· ΜΑΣ ΤΙ ΓΩ
ΘΕΙΣ ΑΙΡΕΤΑΙ· ΚΑΙ ΕΣΩΒΑΛΛΕΤΑΙ
ΤΟΥΣ ΤΑΔΙΟΥ·

ΤΙΔΟ ΚΕΙΤΑΙ Ο ΤΟΝ ΤΗΣ ΑΦΘΑΡΣΙΑΣ
ΑΓΩΝΑ ΦΘΕΙΡΑΣ ΤΙ ΠΛΘΕΙΤΑΙ·

ΤΩΝ ΓΑΡ ΜΗ ΤΗΡΗΣΑΝ ΤΩΝ ΦΗΣΙΝ
ΤΗΣ ΦΡΑΓΙΔΑ· ΟΣΚΩΛΗΣ ΑΥΤΩΝ
ΟΥΤΕ ΛΕΥΤΗΣΕΙ· ΚΑΙ ΤΟ ΠΥΡ ΑΥΤΩΝ
ΟΥΣ ΒΕΣΘΗΣΕΤΑΙ· ΚΑΙ ΕΣΟΝΤΑΙ ΕΙΣ
ΟΡΑΣΙΝ ΠΑΣΗΣ ΣΑΡΚΙ·

ΩΣ ΟΥΝ ΕΣΜΕΝ ΕΠΙ ΓΗΣ ΜΕΤΑΝΟ
ΗΣΩΜΕΝ· ΠΗΛΟΣ ΓΑΡ ΕΣΜΕΝ ΕΙΣ
ΤΗΝ ΧΕΙΡΑ ΤΟΥ ΤΕΧΝΙΤΟΥ·

ΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΓΑΡ ΟΚΕΡΑΜΕΥΣ ΕΑΝ
ΠΟΙΗΣ ΚΕΥΟΣ· ΚΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΧΕΡΣΙ
ΑΥΤΟΥ ΔΙΑΣΤΡΑΦΗΝ ΣΥΝ ΤΡΙΒΗ·
ΠΑΛΙΝ ΑΥΤΟ ΑΝΑ ΠΛΑΣΣΕΙ· ΕΑΝ ΔΕ
ΠΡΟΦΘΑΣ ΗΙΣ ΤΗΝ ΚΑΜΙΝΟΝ ΤΟΥ
ΠΥΡΟΣ ΑΥΤΟ ΒΑΛΕΙΝ· ΟΥΚ ΕΤΙ ΒΟ
ΗΘΗΣΕΙ ΑΥΤΩ· ΟΥΤΩΣ ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ
ΕΩΣ ΕΣΜΕΝ ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΤΩ ΚΟΣΜΩ
ΕΝ ΤΗΣ ΣΑΡΚΙ· ΑΕ ΠΡΑΣΑΜΕΝ ΠΟΝΗ
ΡΑ ΜΕΤΑΝΟΗΣΩΜΕΝ ΕΣ ΟΛΗΣ ΤΗΣ
ΚΑΡΔΙΑΣ· ΙΝΑΣ ΘΩΜΕΝ ΥΠΟ ΤΟΥ
ΚΥ· ΕΩΣ ΕΧΟΜΕΝ ΚΑΙ ΡΟΝ ΜΕΤΑ
ΝΟΙΑΣ· ΜΕΤΑ ΓΑΡ ΤΟ ΕΣΣΕ ΛΘΕΙΝ ΗΜΑΣ·

ΕΚ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΟΥΚ ΕΤΙ ΔΥΝΑΜΕΘΑ
ΕΚΕΙ ΕΣΟΜΟΛΟΓΗΣΑΣΘΑΙ Η ΜΕΤΑΝΟ
ΕΙΝΕΤΙ· ΩΣΤΕ ΑΔΕΛΦΟΙ· ΠΟΙΗΣΑ
ΤΕΣ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ· ΚΑΙ ΤΗΝ
ΣΑΡΚΑ ΑΓΝΗΝ ΤΗΡΗΣΑΝΤΕΣ ΚΑΙ
ΤΑΣ ΕΝ ΤΟ ΛΑΣΤΟΥ ΚΥ ΦΥΛΑΣΑΝΤΕΣ
ΑΝ ΨΟΜΕΘΑ ΖΩΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ·

ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ ΟΚΣΕΝ ΤΩ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩ·
ΕΙΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΟΥΚ ΕΤΗΡΗΣΑΤΕ·
ΤΟ ΜΕΓΑΤΙΣ ΥΜΙΝ ΔΩΣΕΙ· ΛΕΓΩ ΓΑΡ
ΥΜΙΝ ΟΤΙ Ο ΠΙΣΤΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΧΙΣΤΩ
ΚΑΙ ΕΝ ΠΟΛΛΩ ΠΙΣΤΟΣ ΕΣΤΙΝ· ΑΡΑ
ΟΥΝ ΤΟΥΤΟ ΛΕΓΕΙ· ΤΗΡΗΣΑΤΕ ΤΗΝ
ΣΑΡΚΑ ΑΓΝΗΝ· ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΡΑΓΙΔΑ
ΑΣΠΙΛΟΝ ΙΝΑ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ ΖΩΗΝ
ΑΠΟΛΑΒΩΜΕΝ· ΚΑΙ ΜΗ ΛΕΓΕΤΩ
ΤΙΣ ΥΜΩΝ ΟΤΙ ΑΥΤΗΝ ΣΑΡΣ· ΟΥΚ ΡΙ
ΝΕΤΑΙ ΟΥΔΕ ΑΝΙΣΤΑΤΑΙ· ΓΝΩΤΕ
ΕΝ ΤΙΝΙ ΕΣΘΗΤΕ· ΕΝ ΤΙΝΙ ΑΝΕ
ΒΛΕΨΑΤΕ· ΕΙ ΜΗ ΕΝ ΤΗΣ ΣΑΡΚΙ ΤΑΥΤΗ
ΟΝΤΕΣ· ΔΕΙΟΥΝ ΗΜΑΣ ΩΣ ΝΑ ΟΝΘΥ
ΦΥΛΑΣΣΕΙΝ ΤΗΝ ΣΑΡΚΑ· ΟΝ ΤΡΟΠΟ

ΓΑΡ ΕΝ ΤΗΣ ΣΑΡΚΙ ΕΚΛΗΘΗΤΕ· ΚΑΙ ΕΝ
ΤΗΣ ΣΑΡΚΙ ΕΛΕΥΣΕΘΑΙ·
ΕΙΣ ΧΟΣ ΚΟΣΩΣΑΣ ΗΜΑΣ· ΩΝ ΜΕΝ
ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΠΝΑ ΕΓΕΝΕΤΟΣ ΑΡΣ· ΚΑΙ
ΟΥΤΩΣ ΗΜΑΣ ΕΚΑΛΕΣΕΝ· ΟΥΤΩΣ
ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ ΕΝ ΤΑΥΤΗ ΤΗΣ ΣΑΡΚΙ ΑΠΟ
ΛΗΨΟΜΕΘΑ ΤΟΝ ΜΙΣΘΟΝ·
ΑΓΑΠΩ ΜΕΝΟΥΝ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΟΠΩΣ
ΕΛΘΩ ΜΕΝ ΠΑΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙ
ΛΕΙΑΝ ΤΟΥ ΘΥΩΣ ΕΧΟΜΕΝ ΚΑΙ ΡΟΝ
ΤΟΥ ΙΛΘΗΝΑΙ· ΕΠΙΔΩΜΕΝ ΕΛΥΤΟΥΣ·
ΤΩ ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΙ ΘΩ· ΑΝΤΙ ΜΙΣΘΙ
ΑΝ ΕΛΥΤΩ ΔΙΔΟΝΤΕΣ· ΠΟΙΩΝ· ΤΟ ΜΕ
ΤΑΝ ΟΗΣΙΑ ΕΣΙ ΙΚΡΙΝΟΥΣ ΚΑΡΔΙΑΣ·
ΠΡΟΓΝΩΣΤΗΣ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ ΤΩΝ ΠΑΝ
ΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΩΣ ΗΜΩΝ ΤΑ ΕΝ ΚΑΡ
ΔΙΑ· ΔΩΜΕΝΟΥΝ ΕΛΥΤΩ ΙΩΝΙΟΝ·
ΜΗ ΑΠΟΣΤΟΜΑΤΟΣ ΜΟΝΟΝ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ
ΑΠΟ ΚΑΡΔΙΑΣ· ΙΝΑ ΗΜΑΣ ΠΡΟΣΔΕΞΗ
ΤΑΙ ΩΣ ΥΙΟΥΣ·
ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΙΠΕΝ Ο ΚΣ· ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΟΥ
ΟΥΤΟΙ ΕΙΣΙΝ ΟΙ ΠΟΥΝΤΕΣ ΤΟ ΘΕΛΗ
ΜΑΤΟΥ ΠΡΟΣ ΜΟΥ·
ΩΣΤΕ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΟΥ ΠΟΙΗΣΩ ΜΕ
ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΕΣΑΝ
ΤΟΣ ΗΜΑΣ ΙΝΑ ΖΗΣΩΜΕΝ· ΚΑΙ ΔΙΩ
ΣΩΜΕΝ ΜΑΛΛΟΝ ΤΗΝ ΑΡΕΤΗΝ·
ΤΗΝ ΔΕ ΚΑΚΙΑΝ ΚΑΤΑΛΕΙΨΩΜΕΝ
ΩΣ ΠΡΟΟΔΟΙ ΠΟΡΟΝ ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΙ
ΩΝ ΗΜΩΝ· ΚΑΙ ΦΥΓΩΜΕΝ ΤΗΝ
ΑΣΕΒΕΙΑΝ ΜΗ ΗΜΑΣ ΚΑΤΑΛΛΕΨΗ ΚΑΚΑ·
ΕΑΝ ΓΑΡ ΣΠΟΥΔΑΣΩΜΕΝ ΑΓΑΘΟ ΠΟΙ
ΕΙΝ· ΔΙΩΣΕΤΑΙ Η ΜΑΣ ΕΙΡΗΝΗ·
ΔΙΑ ΤΑΥΤΗΝ ΓΑΡ ΤΗΝ ΑΙΤΙΑΝ ΟΥΚ Ε
ΣΤΙΝ ΕΥΡΕΙΝΑΝ ΟΝΟΙ ΤΙΝΕΣ ΠΑΡΑ
ΓΟΥΣΙ ΦΟΒΟΥΣΑΝ ΘΡΩΠΙΝΟΥΣ
ΠΡΟΗΡΗΜΕΝΟΙ ΜΑΛΛΟΝ ΤΗΝ ΕΝ
ΘΑΔΕ ΑΠΟΛΛΥΣΙΝ ΤΗΝ ΜΕΛΛΟΥ
ΣΑΝ ΕΠΑΓΓΕΛΕΙΑΝ· ΑΓΝΟΟΥΣΙΝ
ΓΑΡ ΗΛΗΚΗΝ ΕΧΕΙ ΒΑΣΑΝ ΟΝ Η ΕΝ
ΘΑΔΕ ΑΠΟΛΛΥΣΙΣ· ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΡΥΦΗ
ΕΧΕΙ Η ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΕΠΑΓΓΕΛΕΙΑ·
ΚΑΙ ΕΙ ΜΕΝ ΕΛΥΤΟΙ ΜΟΝΟΙ ΤΑΥΤΑ ΕΠΡΑ
ΣΟΝ ΑΝ ΕΚ ΤΟΝ ΗΝ· ΝΥΝ ΔΕ ΕΠΙ ΜΕ
ΝΟΥΣΙΝ ΚΑΚΟΔΙΔΑΣ ΚΑΛΟΥΝΤΕΣ·
ΤΑΣ ΑΝΕΤΙΟΥΣ ΨΥΧΑΣ ΟΥΚ ΕΙΔΟΤΕΣ
ΟΤΙ ΔΙΣΧΗΝΕΣ ΟΥΣΙΝ ΤΗΝ ΚΡΙΣΙΝ
ΕΛΥΤΟΙ ΤΕ ΚΑΙ ΟΙ ΑΚΟΥΟΝΤΕΣ ΕΛΥΤΩ·
ΗΜΕΙΣ ΟΥΝ ΕΝ ΚΛΘΑΡΑ ΚΑΡΔΙΑ ΔΟΥ
ΛΕΥΣΩΜΕΝ ΤΩ ΘΩ· ΚΑΙ ΕΣΟΜΕΘΑ
ΔΙΚΑΙΟΙ· ΕΑΝ ΔΕ ΜΗ ΔΟΥΛΕΥΣΩΜΕ

ΔΙΑ ΤΟΥ ΜΗ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΗΜΑΣ
ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΘΥ· ΤΑΛΛΙ ΠΩΡ
ΕΣΟΜΕΘΑ· ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ ΚΑΙ Ο ΠΡΟ
ΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ· ΤΑΛΛΙ ΠΩΡ ΟΙ ΕΙΣ
ΟΙ ΔΙΨΥΧΟΙ· ΟΙ ΔΙΣΤΑΖΟΝΤΕΣ Τ
ΚΑΡΔΙΑ· ΟΙ ΛΕΓΟΝΤΕΣ ΤΑΥΤΑ ΠΑ
ΗΚΟΥΣΑΜΕΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΑΤ
ΡΩΝ ΗΜΩΝ· ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΗΜΕΡΑΝ
ΕΣ ΗΜΕΡΑΣ ΠΡΟΣΔΕΧΟΜΕΝΟΙ· ΟΥ
ΔΕΝ ΤΟΥΤΩΝ ΕΩΡΑΚΑΜΕΝ·
ΑΝΟΗΤΟΙ· ΣΥΜΒΑΛΕΤΕ ΕΛΥΤΟΥΣ
ΣΥΛΩ· ΑΛΒΕΤΕ ΑΜΠΕΛΟΝ· ΠΡΩΤΟ
ΜΕΝ ΦΥΛΛΟΡΟΕΙ· ΕΙΤΑ ΒΛΑΣΤΟΣ
ΓΙΝΕΤΑΙ· ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ΟΜΦΑΣ· ΕΙΤΑ
ΣΤΑ ΦΥΛΗ ΠΑΡΕΣΤΗ ΚΥΙΑ·
ΟΥΤΩΣ ΚΑΙ Ο ΛΑΟΣ ΜΟΥ ΑΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΑΙΨΕΙΣ ΕΣΧΕΝ· ΕΠΙ ΤΑΛΛΙ ΠΩΡ
ΨΕΤΑΙ ΤΑΛΛΑΘΑ· ΩΣΤΕ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΟΥ·
ΜΗ ΔΙΨΥΧΩΜΕΝ· ΑΛΛΑ ΕΛΠΙΣΑΝ
ΤΕΣ ΥΠΟΜΕΙΝΩΜΕΝ· ΙΝΑ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΜΙΣΘΟΝ ΚΟΜΙΣΩΜΕΘΑ· ΠΙΣΤΟΣ
ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ Ο ΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΟΣ ΤΑΣ
ΑΝΤΙ ΜΙΣΘΙΑΣ ΑΠΟΔΙΔΟΝΑΙ ΕΚΑΣΤΩ
ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΕΛΥΤΟΥ·
ΕΑΝ ΟΥΝ ΠΟΙΗΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΔΙΚΑ
ΟΣΥΝΗΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ· ΕΙΣ Η
ΣΟΜΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΕΛΥΤΟΥ·
ΚΑΙ ΗΨΟΜΕΘΑ ΤΑΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ
ΑΣΟΥΚΗ ΚΟΥΣΕΝ· ΟΥΔΕ ΟΦΘΑΛΜΟΣ
ΙΔΕΝ ΟΥΔ ΕΠΙ ΚΑΡΔΙΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΒΗ·
ΕΚΔΕΧΩΜΕΘΑ ΟΥΝ ΚΛΘΩΡΑΝ ΤΗΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΟΥ ΘΥ ΕΝ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΔΙ
ΚΑΙΟΣΥΝΗ· ΕΠΕΙ ΔΗ ΟΥΚ ΟΙΔΑΜΕΝ
ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΗΣ ΕΠΙΦΑΝΙΑΣ ΤΟΥ ΘΥ·
ΕΠΕΡΩΤΗΘΕΙΣ ΓΑΡ ΕΛΥΤΟΣ Ο ΚΣ ΥΠΟ
ΤΙΝΟΣ ΠΟΤΕ ΗΣΕΙ ΕΛΥΤΟΥ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΕΙΠΕΝ· ΟΤΑΝ ΕΣΤΑΙ ΤΑ ΔΥΟ ΕΝ· ΚΑΙ
ΤΟ ΕΣΩΣΤΟ ΕΣΩ· ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΣΕΝ ΜΕ
ΤΑ ΤΗΣ ΘΗΛΙΑΣ· ΟΥΤΕ ΑΡΣΕΝ· ΟΥΤΕ
ΘΗΛΥ· ΤΑ ΔΥΟ ΔΕ ΕΝ ΕΣΤΙΝ· ΟΤΑΝ
ΑΛΛΩ ΜΕΝ ΕΛΥΤΟΙΣ ΑΛΛΗΘΕΙΑΝ·
ΚΑΙ ΕΝ ΔΥΣΙΣΩ ΜΑΣ ΙΝΑ ΥΠΟΚΡΙ
ΤΩΣ ΕΙ ΗΜΙΑ ΨΥΧΗ·
ΚΑΙ ΤΟ ΕΣΩΣΤΟ ΕΣΩ ΤΟΥΤΟ ΛΕΓΕΙ·
ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΛΕΓΕΙ ΤΟ ΕΣΩ· ΤΟ ΔΕ ΕΞ[Ω]
ΤΟΣΩ ΜΑ ΛΕΓΕΙ· ΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΟΥΝ
ΣΟΥΤΟΣΩ ΜΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΟΥΤΩΣ
ΚΑΙ Η ΨΥΧΗ ΣΟΥ ΔΗΛΟΣ ΕΣΤΩ ΕΝ Τ
ΚΑΛΟΙΣ ΕΡΓΟΙΣ·
ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΣΕΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΘΗΛΙΑΣ
ΟΥΤΕ ΑΡΣΕΝ· ΟΥΤΕ ΘΗΛΥ ΤΟΥΤ

